

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2019/876**2023/EØS/43/40****av 20. mai 2019**

om endring av forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til uvektet kjernekapitalandel, netto stabil finansieringsgrad, krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld, motpartskredittrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mot sentrale motparter, eksponeringer mot innretninger for kollektiv investering, store eksponeringer samt rapporterings- og opplysningskrav, og av forordning (EU) nr. 648/2012(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Etter finanskrisen som brøt ut i 2007–2008, gjennomførte Unionen en omfattende reform av rammereglene for finansielle tjenester for å gjøre finansinstitusjonene mer motstandsdyktige. Denne reformen var i stor grad basert på internasjonale standarder som ble vedtatt i 2010 av Basel-komiteen for banktilsyn (heretter kalt «Basel-komiteen»), kjent som Basel III-regelverket. Blant de mange tiltakene omfattet reformpakken vedtakelse av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽⁴⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU⁽⁵⁾, som styrket tilsynskravene for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak (institusjoner).
- 2) Reformen har gjort det finansielle systemet mer stabilt og motstandsdyktig mot mange typer mulige framtidige sjokk og kriser, men den har ikke løst alle påviste problemer. En viktig grunn til dette er at internasjonale standardsettere, for eksempel Basel-komiteen og Rådet for finansiell stabilitet (FSB), ikke hadde avsluttet sitt arbeid med internasjonalt avtalte løsninger for å håndtere disse problemene på det tidspunktet. Nå som arbeidet med viktige tilleggsreformer er fullført, bør de utestående problemene løses.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 150 av 7.6.2019, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 301/2021 av 29. oktober 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

(1) EUT C 34 av 31.1.2018, s. 5.

(2) EUT C 209 av 30.6.2017, s. 36.

(3) Europaparlamentets holdning av 16. april 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. mai 2019.

(4) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

(5) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

- 3) I sin meddelelse av 24. november 2015 med tittelen «Towards the completion of the Banking Union» («På vei mot gjennomføring av Bankunionen») anerkjente Kommissjonen behovet for ytterligere risikoreduksjon og forpliktet seg til å framlegge et forslag til regelverk basert på internasjonalt avtalte standarder. Behovet for ytterligere konkrete regelverkstiltak for å redusere risiko i finanssektoren anerkjennes også av Rådet i dets konklusjoner av 17. juni 2016 og av Europaparlamentet i dets resolusjon av 10. mars 2016 om bankunionen – årsrapport 2015⁽⁶⁾.
- 4) Risikoreduserende tiltak bør ikke bare ytterligere styrke det europeiske banksystemets motstandsdyktighet og markedenes tillit til det, men også danne grunnlaget for ytterligere framskritt i retning av å fullføre bankunionen. Disse tiltakene bør også vurderes i lys av overordnede utfordringer som påvirker Unionens økonomi, særlig behovet for å fremme vekst og sysselsetting i en tid der de økonomiske utsiktene er usikre. I den forbindelse er det iverksatt flere større politiske initiativer, for eksempel investeringsplanen for Europa og kapitalmarkedsunionen, for å styrke Unionens økonomi. Det er derfor viktig at alle risikoreduserende tiltak fungerer problemfritt sammen med disse politiske initiativene og med nylig vedtatte overordnede reformer i finanssektoren.
- 5) Bestemmelsene i denne forordningen bør være likeverdige med internasjonalt avtalte standarder og sikre at direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 fortsatt er likeverdige med Basel III-regelverket. Måltrettede justeringer med sikte på å gjenspeile Unionens særtrekk og bredere politiske hensyn, bør begrenses med hensyn til anvendelsesområde eller varighet for å unngå at de påvirker tilsynsregelverkets overordnede soliditet.
- 6) Eksisterende risikoreduserende tiltak, og særlig rapporterings- og opplysningskrav, bør også forbedres for å sikre at de kan anvendes på en mer forholdsmessig måte, og at de ikke skaper en for stor overholdelsesbyrde, særlig for små og mindre komplekse institusjoner.
- 7) En presis definisjon av små og ikke-komplekse institusjoner er nødvendig for å foreta målrettede forenklinger av kravene til anvendelsen av forholdsmessighetsprinsippet. En enkelt absolutt terskelverdi er i seg selv ikke tilstrekkelig til å ta hensyn til de nasjonale bankmarkedenes særtrekk. Det er derfor nødvendig at medlemsstatene kan bruke skjønn for å bringe terskelverdien i samsvar med nasjonale omstendigheter og eventuelt nedjustere den. Ettersom en institusjons størrelse i seg selv ikke er den avgjørende faktoren for risikoprofilen, er det også nødvendig å anvende ytterligere kvalitative kriterier for å sikre at bare institusjoner som oppfyller alle relevante kriterier, anses som små og ikke-komplekse institusjoner og kan dra nytte av mer forholdsmessige regler.
- 8) Uvektede kjernekapitalandeler bidrar til å bevare den finansielle stabiliteten ved at de fungerer som en sikkerhetsordning for risikobaserte kapitalkrav og begrenser overdreven gjeldsoppbygging i økonomiske oppgangstider. Basel-komiteen har revidert den internasjonale standarden for den uvektede kjernekapitalandelen med sikte på å spesifisere visse aspekter ved utformingen av den. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør tilpasses den reviderte standarden for å sikre like vilkår internasjonalt for institusjoner som er etablert i Unionen, men som utøver virksomhet utenfor Unionen, og for å sikre at uvektet kjernekapitalandel fortsatt er et effektivt supplement til risikobaserte krav til ansvarlig kapital. Det bør derfor innføres et krav til uvektet kjernekapitalandel for å utfylle det nåværende systemet for rapportering og offentliggjøring av uvektet kjernekapitalandel.
- 9) For å unngå at utlån fra institusjoner til foretak og private husholdninger begrenses unødige, og for å hindre uønsket negativ innvirkning på markedslivviditeten, bør kravet til uvektet kjernekapitalandel fastsettes på et nivå der det fungerer som en troverdig sikkerhetsordning mot risikoen for overdreven gjeldsoppbygging, men ikke hindrer økonomisk vekst.
- 10) Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽⁷⁾, fastslo i sin rapport av 3. august 2016 om kravet til uvektet kjernekapitalandel at en uvektet kjernekapitalandel for kjernekapital som kalibreres til 3 % for alle typer kredittinstitusjoner, ville fungere som en troverdig sikkerhetsordning. På internasjonalt plan har Basel-komiteen fastsatt et krav til uvektet kjernekapitalandel som også er på 3 %. Kravet til uvektet kjernekapitalandel bør derfor kalibreres til 3 %.

⁽⁶⁾ EUT C 50 av 9.2.2018, s. 80.

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

- 11) Et krav til uvektet kjernekapitalandel på 3 % ville imidlertid virke mer begrensende for visse forretningsmodeller og forretningsområder enn andre. Særlig offentlig utlån fra offentlige utviklingsbanker og statsstøttet eksportkreditt ville bli påvirket på en uforholdsmessig måte. Den uvektede kjernekapitalandelen bør derfor justeres for slike eksponeringstyper. Det bør derfor fastsettes klare kriterier for å fastslå slike kredittinstitusjoners offentlige mandat, som omfatter aspekter som kredittinstitusjonenes etablering, virksomhetstyper og mål samt offentlige organers garantiordninger og begrensninger for innskuddsvirksomhet. Sentralmyndigheten eller den regionale eller lokale myndigheten i en medlemsstat bør imidlertid fortsatt bestemme slike kredittinstitusjoners etableringsform og -måte, som kan bestå av at disse offentlige myndighetene oppretter en ny kredittinstitusjon, eller erverver eller overtar en eksisterende enhet, herunder gjennom konsesjoner og i forbindelse med framgangsmåter for krisehåndtering.
- 12) En uvektet kjernekapitalandel bør heller ikke undergrave institusjonenes yting av sentrale clearingtjenester til kunder. Startmarginen for sentralt cleared derivatransaksjoner som institusjonene mottar fra sine kunder og deretter overfører til sentrale motparter, bør derfor utelates fra det samlede eksponeringsmålet.
- 13) Under ekstraordinære omstendigheter som berettiger at visse eksponeringer mot sentralbanker utelukkes fra den uvektede kjernekapitalandelen, og for å lette gjennomføringen av pengepolitikken, bør vedkommende myndigheter midlertidig kunne utelukke slike eksponeringer fra det samlede eksponeringsmålet. For dette formålet bør de etter samråd med den berørte sentralbanken offentlig erklære at slike ekstraordinære omstendigheter foreligger. Kravet til uvektet kjernekapitalandel bør etterkalibreres tilsvarende for å utligne virkningen av utelukkelsen. En slik etterkalibrering bør sikre at risikoer for den finansielle stabiliteten som påvirker de relevante banksektorene, utelukkes, og at den motstandsdyktigheten som den uvektede kjernekapitalandelen skaper, opprettholdes.
- 14) Det er hensiktsmessig å innføre et bufferkrav til uvektet kjernekapitalandel for institusjoner som identifiseres som globalt systemviktige institusjoner (G-SII-er) i samsvar med direktiv 2013/36/EU og med Basel-komiteens standard for en buffer for uvektet kjernekapitalandel for globalt systemviktige banker (G-SIB-er), som ble offentliggjort i desember 2017. Bufferen for uvektet kjernekapitalandel ble kalibrert av Basel-komiteen for det særlige formålet å redusere den forholdsvis større risikoen for den finansielle stabiliteten som G-SIB-er utgjør, og bør på bakgrunn av dette bare gjelde for G-SII-er på dette tidspunktet. Det bør imidlertid foretas en ytterligere analyse for å fastslå om det vil være hensiktsmessig å anvende bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel på andre systemviktige institusjoner (O-SII-er), som definert i direktiv 2013/36/EU, og dersom det er tilfellet, på hvilken måte kalibreringen bør tilpasses disse institusjonenes særtrekk.
- 15) Den 9. november 2015 offentliggjorde FSB vilkårene for samlet tapsabsorberende kapasitet («Total Loss-absorbing Capacity»), heretter kalt «TLAC-standarden», som ble godkjent på G20-toppmøtet i Tyrkia i november 2015. I henhold til TLAC-standarden skal G-SIB-er ha et tilstrekkelig beløp av forpliktelse med høy tapsabsorberende kapasitet (som kan anvendes til intern tapsdekning) for å sikre en smidig og rask tapsabsorbering og rekapitalisering ved en krisehåndtering. TLAC-standarden bør gjennomføres i unionsretten.
- 16) Ved gjennomføringen av TLAC-standarden i unionsretten må det tas hensyn til det eksisterende institusjonsspesifikke minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld (MREL), som er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU⁽⁸⁾. Ettersom TLAC-standarden og MREL har samme mål om å sikre at institusjoner har tilstrekkelig tapsabsorberende kapasitet, bør de to kravene være utfyllende deler av en felles ramme. TLAC-standarden harmoniserte minstenivå bør innføres i forordning (EU) nr. 575/2013 gjennom et nytt krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld, mens det institusjonsspesifikke tillegget for globalt systemviktige institusjoner og det institusjonsspesifikke kravet for institusjoner som ikke er globalt systemviktige (ikke-G-SII-er), bør innføres gjennom målrettede endringer av direktiv 2014/59/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014⁽⁹⁾. Bestemmelsene som innfører TLAC-standarden i forordning (EU) nr. 575/2013, bør leses sammen med bestemmelsene som innføres i direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014, og med direktiv 2013/36/EU.

⁽⁸⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

⁽⁹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014 av 15. juli 2014 om fastsettelse av ensartede regler og en ensartet framgangsmåte for krisehåndtering av kredittinstitusjoner og visse verdipapirforetak innenfor rammen av en felles krisehåndteringsordning og et felles krisehåndteringsfond og om endring av forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 av 30.7.2014, s. 1).

- 17) I samsvar med TLAC-standarden, som bare omfatter G-SIB-er, bør minstekravet til et tilstrekkelig beløp for ansvarlig kapital og forpliktelse med høy tapsabsorberende kapasitet, som innføres ved denne forordningen, bare gjelde for G-SII-er. De reglene om konvertibel gjeld som innføres ved denne forordningen, bør imidlertid gjelde for alle institusjoner, i samsvar med de utfyllende justeringene og kravene fastsatt i direktiv 2014/59/EU.
- 18) I samsvar med TLAC-standarden bør kravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld få anvendelse på foretak som er gjenstand for krisehåndtering og enten selv er G-SII-er eller tilhører en gruppe som er identifisert som en G-SII. Kravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld bør få anvendelse på enten individuelt grunnlag eller konsolidert grunnlag, avhengig av hvorvidt slike foretak som er gjenstand for krisehåndtering, er frittstående institusjoner uten datterforetak eller morforetak.
- 19) I henhold til direktiv 2014/59/EU kan krisehåndteringsverktøy brukes ikke bare i forbindelse med institusjoner, men også i forbindelse med finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper. Finansielle morholdingselskaper og blandede finansielle morholdingselskaper bør derfor ha tilstrekkelig tapsabsorberende kapasitet på samme måte som morinstitusjoner.
- 20) For å sikre at kravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld er effektivt, er det viktig at instrumentene som innehas for å oppfylle dette kravet, har høy tapsabsorberende kapasitet. Forpliktelser som er unntatt fra det interne tapsdekningsverktøyet omhandlet i direktiv 2014/59/EU, har ikke denne kapasiteten, noe som også gjelder andre forpliktelser som, selv om de i prinsippet kan anvendes til intern tapsdekning, kan være vanskelige å anvende på den måten i praksis. Disse forpliktelsene bør derfor ikke kunne medregnes i forbindelse med kravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld. På den annen side har kapitalinstrumenter og uprioriterte forpliktelser en høy tapsabsorberende kapasitet. Dessuten bør den tapsabsorberende kapasiteten til forpliktelser som har samme prioritet som visse utelukkede forpliktelser, anerkjennes i et visst omfang i samsvar med TLAC-standarden.
- 21) For å unngå dobbelttelling av forpliktelser i forbindelse med kravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld bør det innføres regler om fradrag for beholdninger av konvertibel gjeld-poster som gjenspeiler den tilsvarende fradragsmetoden for kapitalinstrumenter som allerede er beskrevet i forordning (EU) nr. 575/2013. I henhold til den nevnte metoden bør beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter først trekkes fra konvertibel gjeld og deretter, dersom det ikke finnes tilstrekkelige forpliktelser, bør disse konvertibel gjeld-instrumentene trekkes fra tilleggs kapitalinstrumenter.
- 22) TLAC-standarden inneholder noen godkjenningskriterier for forpliktelser som er strengere enn de gjeldende godkjenningskriteriene for kapitalinstrumenter. For å sikre samsvar bør godkjenningskriteriene for kapitalinstrumenter tilpasses med hensyn til manglende anerkjennelse av instrumenter utstedt gjennom spesialforetak fra 1. januar 2022.
- 23) Det er nødvendig å fastsette en klar og gjennomiktig godkjenningsprosess for ren kjernekapital-instrumenter, som kan bidra til å opprettholde disse instrumentenes høye kvalitet. For dette formålet bør vedkommende myndigheter ha ansvar for å godkjenne disse instrumentene før institusjonene kan klassifisere dem som ren kjernekapital-instrumenter. Vedkommende myndigheter bør imidlertid ikke kreve forhåndstillatelse for ren kjernekapital-instrumenter som utstedes på grunnlag av juridisk dokumentasjon som allerede er godkjent av vedkommende myndighet, og som i det vesentlige er underlagt de samme bestemmelsene som de kapitalinstrumentene for hvilke institusjonen har fått forhåndstillatelse fra vedkommende myndighet til å klassifisere som ren kjernekapital-instrumenter. I slike tilfeller bør institusjonene i stedet for å be om forhåndsgodkjenning kunne underrette sine vedkommende myndigheter om at de har til hensikt å utstede slike instrumenter. De bør gjøre dette i tilstrekkelig god tid før instrumentene klassifiseres som ren kjernekapital-instrumenter, for å gi vedkommende myndigheter tid til å gjennomgå instrumentene dersom det er nødvendig. I lys av EBAs rolle med hensyn til å fremme tilnærming av tilsynspraksis og bedre kvaliteten på ansvarlig kapital-instrumenter bør vedkommende myndigheter rådføre seg med EBA før de godkjenner nye former for ren kjernekapital-instrumenter.
- 24) Kapitalinstrumenter kan anerkjennes som andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggs kapitalinstrumenter dersom de oppfyller de relevante godkjenningskriteriene. Slike kapitalinstrumenter kan bestå av egenkapital eller forpliktelser, herunder etterstilte lån som oppfyller disse kriteriene.
- 25) Kapitalinstrumenter eller deler av kapitalinstrumenter bør bare kunne anses som ansvarlig kapital-instrumenter i det omfang de er innbetalt. Så lenge deler av et instrument ikke er innbetalt, bør disse delene ikke kunne anses som ansvarlig kapital-instrumenter.

- 26) Ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld bør ikke omfattes av motregnings- eller avregningsavtaler som ville undergrave deres tapsabsorberende kapasitet ved krisehåndtering. Dette bør ikke bety at kontraktsbestemmelsene om forpliktelsene bør inneholde en klausul som uttrykkelig angir at instrumentet ikke er omfattet av motregnings- eller avregningsrett.
- 27) På grunn av utviklingen i banksektoren i et enda mer digitalt miljø blir programvare en viktigere eiendelstype. Forsiktig verdsatte programvareeiendeler med en verdi som ikke påvirkes vesentlig av at institusjonen blir gjenstand for krisehåndtering, insolvent eller avvikes, bør ikke være omfattet av fradrag for immaterielle eiendeler fra ren kjernekapital-poster. Denne spesifiseringen er viktig, ettersom programvare er et vidt begrep som omfatter mange ulike eiendelstyper som ikke alle beholder sin verdi ved en avvikling («gone concern»). I den forbindelse bør det tas hensyn til forskjeller i verdsettingen og avskrivningen av programvareeiendeler, og det bør tas hensyn til realiserte salg av slike eiendeler. Videre bør det tas hensyn til den internasjonale utviklingen og forskjeller i reglene for investeringer i programvare, til ulike tilsynsregler som gjelder for institusjoner og forsikringsforetak, og til mangfoldet i finanssektoren i Unionen, herunder ikke-regulerte foretak som finansteknologiselskaper.
- 28) For å unngå terskeeffekter er det nødvendig at eksisterende instrumenter omfattes av overgangsregler med hensyn til visse godkjenningskriterier. Når det gjelder forpliktelser utstedt før 27. juni 2019, bør visse godkjenningskriterier for ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld fravikes. En slik anvendelse av overgangsregler bør gjelde for forpliktelser som medregnes, når det er relevant, i den etterstilte delen av TLAC, og den etterstilte delen av MREL i henhold til direktiv 2014/59/EU, samt for forpliktelser som medregnes, når det er relevant, i den ikke-etterstilte delen av TLAC, og den ikke-etterstilte delen av MREL i henhold til direktiv 2014/59/EU. For ansvarlig kapital-instrumenter bør anvendelsen av overgangsregler opphøre 28. juni 2025.
- 29) Konvertibel gjeld-instrumenter, herunder slike som har en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, kan ikke innfris før krisehåndteringsmyndigheten har gitt sin forhåndstillatelse. En slik forhåndstillatelse kan også være en generell forhåndstillatelse, og i så fall må innløsningen skje innen den begrensede fristen og til det forhåndsfastsatte beløpet som angis i den generelle forhåndstillatelsen.
- 30) Etter vedtakelsen av forordning (EU) nr. 575/2013 har den internasjonale standarden for tilsynsmessig behandling av institusjonenes eksponeringer mot sentrale motparter blitt endret for å forbedre behandlingen av institusjonenes eksponeringer mot kvalifiserte sentrale motparter. Viktige revisjoner av denne standarden omfatter bruk av en felles metode for å fastsette kravet til ansvarlig kapital for eksponeringer som følge av bidrag til misligholdsfond, en uttrykt øvre grense for de samlede kravene til ansvarlig kapital som anvendes på eksponeringer mot kvalifiserte sentrale motparter, og en mer risikofølsom metode for å fastsette verdien av derivater ved beregningen av en kvalifisert sentral motparts hypotetiske ressurser. Behandlingen av eksponeringer mot ikke-kvalifiserte sentrale motparter forble imidlertid uendret. Ettersom de reviderte internasjonale standardene innførte en behandling som er bedre egnet for et miljø med sentral clearing, bør unionsretten endres for å innarbeide disse standardene.
- 31) For å sikre at institusjonene på en tilfredsstillende måte håndterer sine eksponeringer i form av andeler eller aksjer i innretninger for kollektiv investering (IKI-er), bør bestemmelsene om behandling av disse eksponeringene være risikofølsomme og fremme gjennomsiktighet med hensyn til IKI-ers underliggende eksponeringer. Basel-komiteen har derfor vedtatt en revidert standard som fastsetter et klart hierarki av metoder for å beregne risikovektede eksponeringsbeløp for disse eksponeringene. Dette hierarkiet gjenspeiler graden av gjennomsiktighet når det gjelder de underliggende eksponeringene. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør tilpasses disse internasjonalt avtalte reglene.
- 32) For en institusjon som gir et minsteverditilsagn som til slutt gagnar ikke-profesjonelle kunder, for en investering i en andel eller aksje i en IKI, herunder som del av en statsstøttet privat pensjonsordning, kreves ingen betaling fra institusjonen eller foretaket som inngår i samme virkeområde for konsolidering for tilsynsformål, med mindre verdien av kundens aksjer eller andeler i IKI-en faller under det garanterte beløpet på et eller flere tidspunkter som er angitt i

kontrakten. I praksis er det derfor lite sannsynlig at tilsagnet vil bli innfridd. Dersom en institusjons minsteverditilsagn er begrenset til en prosentdel av det beløpet som en kunde opprinnelig hadde investert i aksjer eller andeler i en IKI (minsteverditilsagn for et fast beløp), eller til et beløp som avhenger av resultatene av finansielle indikatorer eller markedsindekser inntil et gitt tidspunkt, utgjør en eventuell aktuell positiv forskjell mellom verdien av kundens aksjer eller andeler og nåverdien av det garanterte beløpet på et gitt tidspunkt en buffer og reduserer risikoen for at institusjonen må utbetale det garanterte beløpet. Alle disse grunnene berettiger en redusert konverteringsfaktor.

- 33) Ved beregning av eksponeringsverdien av derivattransaksjoner innenfor rammen for motpartskredittrisiko kan institusjonene for tiden i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 velge mellom tre ulike standardiserte metoder: standardmetoden, markedsverdimetoden og opprinnelig eksponering-metoden.
- 34) Disse standardiserte metodene tar imidlertid ikke tilstrekkelig hensyn til den risikoreducerende virkningen som sikkerhet har når det gjelder eksponeringene. Kalibreringen av metodene er foreldet, og de gjenspeiler ikke det høye volatilitetsnivået som ble observert under finanskrisen. De tar heller ikke tilstrekkelig hensyn til motregningsfordeler. For å utbedre disse manglene besluttet Basel-komiteen at standardmetoden og markedsverdimetoden skulle erstattes med en ny standardisert metode for å beregne eksponeringsverdien av derivateksponeringer, den såkalte standardmetoden for motpartskredittrisiko. Ettersom de reviderte internasjonale standardene innførte en ny standardmetode som er bedre egnet for et miljø med sentral clearing, bør unionsretten endres for å innarbeide disse standardene.
- 35) Standardmetoden for motpartskredittrisiko er mer risikofølsom enn standardmetoden og markedsverdimetoden og bør derfor medføre krav til ansvarlig kapital som bedre gjenspeiler de risikoene som er knyttet til institusjonenes derivattransaksjoner. Samtidig kan standardmetoden for motpartskredittrisiko vise seg å være for komplisert og krevende for noen av de institusjonene som for tiden bruker markedsverdimetoden. For institusjoner som oppfyller forhåndsdefinerte godkjenningskriterier, og for institusjoner som er del av en gruppe som oppfyller disse kriteriene på konsolidert grunnlag, bør det innføres en forenklet versjon av standardmetoden for motpartskredittrisiko. Ettersom en slik forenklet versjon vil være mindre risikofølsom enn standardmetoden for motpartskredittrisiko, bør den kalibreres på en måte som sikrer at den ikke undervurderer eksponeringsverdien av derivattransaksjoner.
- 36) For institusjoner som har begrensede derivateksponeringer, og som for tiden bruker markedsverdimetoden eller opprinnelig eksponering-metoden, kan både standardmetoden for motpartskredittrisiko og den forenklete standardmetoden for motpartskredittrisiko være for kompliserte å bruke. Opprinnelig eksponering-metoden bør derfor beholdes som en alternativ metode for de institusjonene som oppfyller forhåndsdefinerte godkjenningskriterier, og for institusjoner som er del av en gruppe som oppfyller disse kriteriene på konsolidert grunnlag, men metoden bør revideres for å utbedre de viktigste manglene.
- 37) Det bør innføres klare kriterier for å veilede institusjonene i valget mellom tillatte metoder. Kriteriene bør baseres på omfanget av en institusjons derivatvirksomhet, som viser hvilken grad av kompleksitet en institusjon bør kunne håndtere ved beregningen av eksponeringsverdien.
- 38) Under finanskrisen opplevde noen institusjoner etablert i Union betydelige tap i handelsporteføljen. For noen av dem viste det seg at kapitalkravet ikke var tilstrekkelig til å dekke disse tapene, slik at de måtte søke om ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige. Disse observasjonene førte til at Basel-komiteen fjernet en rekke svakheter i den tilsynsmessige behandlingen av handelsporteføljeposisjoner knyttet til kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko.
- 39) I 2009 ble det første settet av reformer ferdigstilt på internasjonalt plan og innarbeidet i unionsretten ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/76/EU⁽¹⁰⁾. Reformen fra 2009 utbedret imidlertid ikke de strukturelle svakhetene i standardene med hensyn til kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko. Mangelen på klarhet når det gjelder grensen mellom posisjoner i og utenfor handelsporteføljen skapte rom for regelverksarbitrasje, mens det på grunn av mangelen på risikofølsomhet i kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko ikke var mulig å fange opp alle de risikoene som institusjonene var eksponert mot.

⁽¹⁰⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/76/EU av 24. november 2010 om endring av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF med hensyn til kapitalkrav for handelsporteføljen og for revedipapiriseringer, og tilsynet med godt gjøringspolitikken (EUT L 329 av 14.12.2010, s. 3).

- 40) Basel-komiteen innledet den grunnleggende gjennomgåelsen av handelsporteføljen («Fundamental review of the trading book», (FRTB)) for å utbedre de strukturelle svakhetene i standardene med hensyn til kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko. Dette arbeidet førte til at et revidert markedsrisikorammeverk ble offentliggjort i januar 2016. I desember 2017 ble det oppnådd enighet i gruppen av sentralbanksjefer og banktilsynsansvarlige (Group of Governors and Heads of Supervision – GHOS) om å forlenge fristen for gjennomføring av det reviderte markedsrisikorammeverket for å gi institusjonene ytterligere tid til å utvikle den nødvendige systeminfrastrukturen, og for at Basel-komiteen skal kunne behandle visse særlige spørsmål knyttet til rammeverket. Dette omfatter en gjennomgåelse av kalibreringene av standardmetoden og metoden med interne modeller for å sikre samsvar med Basel-komiteens opprinnelige forventninger. Når denne gjennomgåelsen er avsluttet, og før det foretas en konsekvensanalyse for å vurdere hvordan de resulterende revisjonene av FRTB-rammeverket vil påvirke institusjoner i Unionen, bør alle institusjoner som vil være omfattet av FRTB-rammeverket i Unionen, begynne å rapportere beregningene som er basert på den reviderte standardmetoden. For dette formålet, og for å gjøre beregningen av rapporteringskravene fullt operative i tråd med den internasjonale utviklingen, bør myndigheten til å vedta en rettsakt i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) delegeres til Kommisjonen. Kommisjonen bør vedta den delegerte rettsakten innen 31. desember 2019. Institusjonene bør begynne å rapportere beregningen senest ett år etter at den delegerte rettsakten er vedtatt. Dessuten bør de institusjonene som for rapporteringsformål får tillatelse til å bruke FRTB-rammeverkets reviderte metode med interne modeller, også rapportere beregningen i henhold til metoden med interne modeller tre år etter at rammeverket er fullt ut iverksatt.
- 41) Innføring av rapporteringskrav for FRTB-metodene bør anses som et første skritt i retning av fullstendig gjennomføring av FRTB-rammeverket i Unionen. Idet det tas hensyn til de endelige revisjonene av FRTB-rammeverket som utføres av Basel-komiteen, resultatene av disse revisjonenes innvirkning på institusjoner i Unionen og på de FRTB-metodene som allerede er fastsatt i denne forordningen for rapporteringskrav, bør Kommisjonen, dersom det er relevant, innen 30. juni 2020 framlegge for Europaparlamentet og Rådet et forslag til regelverk om hvordan FRTB-rammeverket bør gjennomføres i Unionen for å fastsette kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko.
- 42) En forholdsmessig behandling av markedsrisiko bør også anvendes på institusjoner med begrenset handelsporteføljeverksamhet, slik at flere institusjoner med mindre handelsporteføljeverksamhet kan anvende kreditttrisikorammeverket for bankporteføljeposisjoner som fastsatt i en revidert versjon av unntaket for mindre handelsporteføljeverksamhet. Prinsippet om forholdsmessighet bør også tas hensyn til når Kommisjonen på nytt vurderer hvordan institusjoner med mellomstor handelsporteføljeverksamhet bør beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko. Særlig bør kalibreringen av kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for institusjoner med mellomstor handelsporteføljeverksamhet gjennomgås i lys av utviklingen på internasjonalt plan. I mellomtiden bør institusjoner med mellomstor handelsporteføljeverksamhet og institusjoner med mindre handelsporteføljeverksamhet unntas fra rapporteringskravene i henhold til FRTB.
- 43) Rammeverket for store eksponeringer bør styrkes for å forbedre institusjonenes evne til å dekke tap og til bedre å overholde internasjonale standarder. For dette formålet bør kapital av høyere kvalitet brukes som kapitalgrunnlag ved beregning av grensen for store eksponeringer, og eksponeringer mot kredittderivater bør beregnes i samsvar med standardmetoden for motpartskredittisiko. Dessuten bør grensen for de eksponeringene som G-SII-er kan ha mot andre G-SII-er, senkes for å redusere systemrisiko knyttet til store institusjoners innbyrdes forbindelser og den innvirkningen som mislighold hos en G-SIIs motpart kan ha på den finansielle stabiliteten.
- 44) Likviditetsreservedekningen sikrer at institusjonene vil kunne motstå alvorlig stress på kort sikt, men sikrer ikke at institusjonene vil ha en stabil finansieringsstruktur på lengre sikt. Det ble derfor klart at det på unionsplan bør utarbeides et detaljert bindende krav til stabil finansiering, som til enhver tid bør oppfylles for å hindre for stor avvikende løpetid mellom eiendeler og forpliktelse og for stor avhengighet av kortsiktig finansiering i kapitalmarkedet.
- 45) I samsvar med Basel-komiteens standard for stabil finansiering bør det derfor vedtas regler som definerer kravet til stabil finansiering som et forhold mellom en institusjons beløp for tilgjengelig stabil finansiering og dens beløp for påkrevd stabil finansiering i en ettårsperiode. Dette bindende kravet bør kalles kravet til netto stabil finansieringsgrad («NSFR»). Beløpet for tilgjengelig stabil finansiering bør beregnes ved å multiplisere institusjonens forpliktelse og ansvarlige kapital med egnede faktorer som gjenspeiler hvor pålitelige de er i den ettårige NSFR-perioden. Det påkrevde

beløpet for stabil finansiering bør beregnes ved å multiplisere institusjonens eiendeler og dens eksponeringer utenfor balansen med egnede faktorer som gjenspeiler deres likviditetsegenskaper og gjenværende løpetider i den ettårige NSFR-perioden.

- 46) NSFR bør uttrykkes som en prosentdel og fastsettes til minst 100 %, som viser at en institusjon har tilstrekkelig stabil finansiering til å oppfylle sine finansieringsbehov i en ettårsperiode både under normale forhold og i stressituasjoner. Dersom NSFR faller under 100 %, bør kredittinstitusjonen oppfylle de særlige kravene som er fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013, slik at den innen rimelig tid kan gjenopprette minstenivået for NSFR. Dersom NSFR-kravet ikke oppfylles, bør anvendelsen av tilsynstiltak ikke skje automatisk. Vedkommende myndigheter bør i stedet vurdere årsakene til at NSFR-kravet ikke er oppfylt, før de fastsetter eventuelle tilsynstiltak.
- 47) I samsvar med anbefalingene fra EBA i rapporten av 15. desember 2015 om krav til stabil finansiering i henhold til artikkel 510 i forordning (EU) nr. 575/2013 bør reglene for beregning av NSFR nøye tilpasses Basel-komiteens standarder, herunder utviklingen i disse standardene når det gjelder behandlingen av derivattransaksjoner. Nødvendigheten av å ta hensyn til visse europeiske særtrekk for å sikre at NSFR-kravet ikke hindrer finansieringen av den europeiske realøkonomien, gjør det imidlertid berettiget å foreta visse tilpasninger av NSFR som er utarbeidet av Basel-komiteen, ved fastsettelsen av det europeiske NSFR-kravet. Disse tilpasningene av hensyn til europeiske forhold anbefales av EBA og gjelder hovedsakelig den særlige behandlingen av «pass through-modeller» generelt og utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett i særdeleshet, handelsfinansieringsvirksomhet, sentralisert regulert sparing, garanterte boliglån, kredittforeninger, sentrale motparter og verdipapirsentraler som ikke gjør noen vesentlige løpetidsendringer. Den særlige behandlingen som foreslås, gjenspeiler i stor grad fortrinnsbehandlingen av disse virksomhetene i den europeiske likviditetsreserverdekningen sammenlignet med den likviditetsreserverdekningen som er utarbeidet av Basel-komiteen. Ettersom NSFR utfyller likviditetsreserverdekningen, bør disse to forholdene stemme overens med hensyn til definisjon og kalibrering. Dette gjelder særlig for de faktorene for påkrevd stabil finansiering som anvendes på likviditetsreserverdekningen for likvide eiendeler av høy kvalitet ved beregningen av NSFR, som bør gjenspeile definisjoner og avkortinger som anvendes i den europeiske likviditetsreserverdekningen, uavhengig av oppfyllelsen av de generelle og operasjonelle kravene som er fastsatt for beregningen av likviditetsreserverdekningen, men som ikke er hensiktsmessige i ettårsperioden for NSFR-beregningen.
- 48) Ut over de europeiske særtrekkene kan behandlingen av derivattransaksjoner i NSFR som er utarbeidet av Basel-komiteen, ha en sterk innvirkning på institusjonenes derivatvirksomhet og følgelig også på de europeiske finansmarkedene og sluttbrukernes tilgang til enkelte transaksjoner. Derivattransaksjoner og noen transaksjoner som er innbyrdes forbundne, herunder clearingvirksomhet, kan bli ubehørig og uforholdsmessig sterkt påvirket av innføringen av NSFR som Basel-komiteen har utarbeidet, dersom den skjer uten omfattende kvantitative konsekvensanalyser og offentlig høring. Det ytterligere kravet om at 5–20 % i stabil finansiering skal innehas mot brutto derivatforpliktelse, anses i sin alminnelighet som et grovt mål for å fange opp ytterligere finansieringsrisikoer knyttet til den potensielle økningen av derivatforpliktelser i en ettårsperiode, og gjennomgås nå på nytt på Basel-komiténivå. Dette kravet, som ble innført på et 5 %-nivå i samsvar med den retten til jurisdiksjoner har fått av Basel-komiteen til å redusere faktoren for påkrevd stabil finansiering for brutto derivatforpliktelse, kan deretter endres for å ta hensyn til utviklingen på Basel-komiténivå og for å unngå eventuelle utilsiktede følger som for eksempel hindringer for de velfungerende europeiske finansmarkedene og leveringen av risikosikringsverktøy til institusjoner og sluttbrukere, herunder foretak, for å sikre at finansieringen av dem er et mål for kapitalmarkedsunionen.
- 49) Basel-komiteens asymmetriske behandling av kortsiktig finansiering, for eksempel gjenkjøpsavtaler (finansiering som ikke anerkjennes som stabil) og kortsiktig utlån, for eksempel omvendte gjenkjøpsavtaler (noe stabil finansiering kreves – 10 % dersom sikkerhet stilles i form av likvide eiendeler av høy kvalitet på nivå 1 (HQLA) som definert i likviditetsreserverdekningen, og 15 % for andre transaksjoner) med finansielle kunder, har som formål å motvirke omfattende kortsiktige finansieringsforbindelser mellom finansielle kunder, ettersom slike forbindelser fører til innbyrdes avhengighet og gjør det vanskeligere å avvikle en bestemt institusjon ved mislighold uten risikospredning til resten av finanssystemet. Kalibreringen av asymmetrien er imidlertid forsiktig og kan påvirke likviditeten til verdipapirer som vanligvis brukes som sikkerhet i kortsiktige transaksjoner, særlig statsobligasjoner, ettersom institusjoner sannsynligvis vil redusere sin virksomhet på markedene for gjenkjøpsavtaler. Den kan også undergrave prisstilling fordi markeder for gjenkjøpsavtaler letter forvaltningen av den nødvendige beholdningen, og dermed er i strid med kapitalmarkedsunionens mål. For å gi institusjonene tilstrekkelig tid til gradvis å tilpasse seg den forsiktige kalibreringen bør det innføres en overgangsperiode der faktorene for påkrevd stabil finansiering kan reduseres midlertidig. Omfanget av den midlertidige reduksjonen av faktorene for påkrevd stabil finansiering bør avhenge av transaksjonstypene og av hvilken type sikkerhet som brukes i disse transaksjonene.

- 50) I tillegg til den midlertidige recalibreringen av Basel-komiteens faktor for påkrevd stabil finansiering som gjelder for kortsiktige omvendte gjenkjøpstransaksjoner med finansielle kunder, som er sikret med statsobligasjoner, har noen andre justeringer vist seg å være nødvendige for å sikre at innføringen av NSFR-kravet ikke er til hinder for likviditeten i statsobligasjonsmarkedene. Basel-komiteens faktor på 5 % for påkrevd stabil finansiering som gjelder likvide eiendeler av høy kvalitet på nivå 1, herunder statsobligasjoner, innebærer at institusjonene må ha denne prosentdelen av umiddelbart tilgjengelig langsiktig, usikret finansiering uansett hvor lenge de forventer å inneha slike statsobligasjoner. Dette kan potensielt gi institusjonene ytterligere incitament til å foreta innskudd i sentralbanker i stedet for å opptre som primærhandlere og tilføre likviditet til statsobligasjonsmarkedene. Videre er det ikke forenlig med likviditetsreserverdekningen, som anerkjenner disse eiendelens fulle likviditet også i tider med alvorlig likviditetsstress (0 % avkorting). Faktoren for påkrevd stabil finansiering for likvide eiendeler av høy kvalitet på nivå 1 som definert i den europeiske likviditetsreserverdekningen, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet, bør derfor reduseres fra 5 % til 0 %.
- 51) Dessuten bør alle likvide eiendeler av høy kvalitet på nivå 1 som definert i den europeiske likviditetsreserverdekningen, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet, som mottas som variasjonsmargin i derivatkontrakter, motregnes i derivateiendeler, mens NSFR som Basel-komiteen har utarbeidet, bare godtar kontanter som oppfyller vilkårene for motregning av derivateiendeler i rammeregelverket om uvektet kjernekapitalandel. Denne bredere anerkjennelsen av eiendeler som mottas som variasjonsmargin, vil bidra til likviditeten i statsobligasjonsmarkedene, til at man unngår å straffe sluttbrukere som innehar høye beløp i statsobligasjoner, men lite kontanter (for eksempel pensjonskasser), og til å hindre ytterligere spenninger med hensyn til etterspørselen etter kontanter i markedene for gjenkjøpsavtaler.
- 52) NSFR-kravet bør gjelde for institusjoner på både individuelt og konsolidert grunnlag, med mindre vedkommende myndigheter unnlater å anvende NSFR-kravet på individuelt grunnlag. Dersom det ikke er gitt unntak fra anvendelsen av NSFR-kravet på individuelt grunnlag, bør transaksjoner mellom to institusjoner som tilhører samme gruppe eller samme institusjonelle beskyttelsesordning, i prinsippet pålegges symmetriske faktorer for tilgjengelig og påkrevd stabil finansiering for å unngå tap av finansiering i det indre marked og for ikke å hindre effektiv likviditetsstyring i europeiske grupper med sentral likviditetsstyring. En slik symmetrisk fortrinnsbehandling bør tillates bare for gruppeinterne transaksjoner der alle nødvendige beskyttelsestiltak er iverksatt, på grunnlag av tilleggskriterier for transaksjoner over landegrensene, og bare med forhåndsgodkjenning fra de berørte vedkommende myndighetene, ettersom det ikke kan antas at institusjoner som har vanskeligheter med å oppfylle sine betalingsforpliktelser, alltid vil få finansiell støtte fra andre foretak som tilhører samme gruppe eller samme institusjonelle beskyttelsesordning.
- 53) Små og ikke-komplekse institusjoner bør gis mulighet til å bruke en forenklet versjon av NSFR-kravet. En forenklet, mindre detaljert versjon av NSFR-kravet bør omfatte innsamling av et begrenset antall datapunkter, noe som vil gjøre beregningen for disse institusjonene i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet mindre komplisert, samtidig som det sikres at disse institusjonene fortsatt opprettholder en tilstrekkelig faktor for stabil finansiering gjennom en kalibrering som bør være minst like forsiktig som for det fulle NSFR-kravet. Vedkommende myndigheter bør imidlertid kunne kreve at små og ikke-komplekse institusjoner anvender det fulle NSFR-kravet i stedet for den forenklete versjonen.
- 54) Ved konsolidering av datterforetak i tredjeland bør det tas behørig hensyn til de kravene til stabil finansiering som får anvendelse i disse landene. Unionens konsolideringsregler bør derfor ikke innføre en gunstigere behandling av tilgjengelig og påkrevd stabil finansiering i datterforetak i tredjeland enn den behandlingen som er tilgjengelig i henhold til nasjonal rett i disse tredjelandene.
- 55) Institusjonene bør pålegges å rapportere til sine vedkommende myndigheter om det bindende detaljerte NSFR-kravet i rapporteringsvalutaen, for alle poster og separat for poster angitt i hver betydelig valuta, for å sikre en hensiktsmessig overvåking av mulige avvikende valutaer. NSFR-kravet bør ikke pålegge institusjoner noen krav til dobbelrapportering eller rapporteringskrav som ikke er i samsvar med gjeldende regler, og institusjoner bør gis tilstrekkelig tid til å forberede seg før nye rapporteringskrav trer i kraft.
- 56) Ettersom formidling av meningsfulle og sammenlignbare opplysninger til markedet om institusjoners felles viktige risikoparametere er en grunnleggende forutsetning for et sunt banksystem, er det viktig å redusere informasjonsasymmetri mest mulig og gjøre det lettere å sammenligne kredittinstitusjonenes risikoprofiler innenfor og på tvers av jurisdiksjoner. I januar 2015 offentliggjorde Basel-komiteen de reviderte Pilar 3-standardene for offentliggjøring for å forbedre sammenlignbarheten til, kvaliteten på og samsvaret mellom de opplysningene som det kreves at institusjonene gir markedet. Det er derfor hensiktsmessig å endre de eksisterende opplysningskravene for å gjennomføre disse nye internasjonale standardene.

- 57) Svarene som ble gitt etter Kommisjonens oppfordring til å komme med synspunkter på EUs regelverk for finansielle tjenester, viste at de nåværende opplysningskravene anses som uforholdsmessige og krevende for mindre institusjoner. Uten at det berører ytterligere tilpasning av opplysningskravene til internasjonale standarder, bør små og ikke-komplekse institusjoner ikke pålegges å offentliggjøre like hyppige og like detaljerte opplysninger som større institusjoner, slik at deres administrative byrde reduseres.
- 58) Visse presiseringer bør foretas når det gjelder opplysningene om godtgjøring. Opplysningskravene knyttet til godtgjøring som angis i denne forordningen, bør være forenlige med målene for godtgjøringsreglene, som er å fastsette og opprettholde en godtgjøringspolitikk og -praksis som er i samsvar med effektiv risikostyring, for kategorier av medarbeidere hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på institusjonens risikoprofil. Institusjoner som er omfattet av et unntak fra visse godtgjøringsregler, bør dessuten pålegges å gi opplysninger om unntaket.
- 59) Små og mellomstore bedrifter (SMB-er) utgjør en av grunnpilarene i Unionens økonomi ettersom de spiller en grunnleggende rolle når det gjelder å skape økonomisk vekst og sysselsetting. Ettersom SMB-er har en lavere systemrisiko enn større foretak, bør kapitalkravene til SMB-ers eksponeringer være lavere enn til store foretaks eksponeringer for å sikre optimal bankfinansiering av SMB-er. For tiden er SMB-eksponeringer på opptil 1,5 millioner euro gjenstand for en reduksjon av det risikovektede eksponeringsbeløpet på 23,81 %. Ettersom terskelverdien på 1,5 millioner euro for SMB-ers eksponeringer ikke viser om en SMBs risiko er endret, bør reduksjonen i kapitalkravene utvides til å omfatte SMB-ers eksponeringer på opptil 2,5 millioner euro, og for den delen av en slik eksponering som overstiger 2,5 millioner euro, bør kapitalkravene reduseres med 15 %.
- 60) Investeringer i infrastruktur er avgjørende for å styrke Europas konkurransevne og for å stimulere til å skape arbeidsplasser. Gjenopprettingen av og den framtidige veksten i Unionens økonomi er i stor utstrekning avhengig av tilgangen til kapital til strategiske infrastrukturinvesteringer av europeisk betydning, særlig bredbånds- og energinett, og transportinfrastruktur, herunder infrastruktur for elektromobilitet, særlig i industrisentre, utdanning, forskning og innovasjon samt fornybar energi og energieffektivitet. Investeringsplanen for Europa har som mål å fremme ytterligere finansiering til levedyktige infrastrukturprosjekter gjennom blant annet å mobilisere ytterligere private finansieringskilder. For mange potensielle investorer er det største problemet den antatte mangelen på levedyktige prosjekter og den begrensede muligheten til å vurdere risikoen korrekt som følge av deres iboende komplekse art.
- 61) For å oppmuntre til private og offentlige investeringer i infrastrukturprosjekter er det viktig å fastsette et regelverk som kan fremme infrastrukturprosjekter av høy kvalitet og redusere risikoen for investorer. Særlig bør kravene til ansvarlig kapital for eksponeringer mot infrastrukturprosjekter reduseres, forutsatt at de oppfyller et sett kriterier som kan redusere risikoprofilen og gjøre kontantstrømmene mer forutsigbare. Kommisjonen bør gjennomgå bestemmelsen om infrastrukturprosjekter av høy kvalitet for å vurdere dens innvirkning på institusjonenes volum av infrastrukturinvesteringer og investeringenes kvalitet, idet det tas hensyn til Unionens mål om å gå over til en sirkulær økonomi som har lave karbonutslipp og er klimarobust, og vurdere om den er hensiktsmessig ut fra et tilsynsperspektiv. Kommisjonen bør også vurdere om disse bestemmelsenes virkeområde bør utvides til å omfatte foretaks infrastrukturinvesteringer.
- 62) Som anbefalt av EBA, Den europeiske tilsynsmyndigheten (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndigheten) (ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹¹⁾, og Den europeiske sentralbank bør sentrale motparter, på grunn av sin særskilte forretningsmodell, unntas fra kravet til uvektet kjernekapitalandel, ettersom de bare må innhente en banktillatelse for å få tilgang til sentralbankfasiliteter over natten og for å oppfylle sine roller som sentrale redskaper for å nå viktige politiske og reguleringsmessige mål i finanssektoren.

⁽¹¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

- 63) Eksponeringer i verdipapirsentraler som er godkjent som kredittinstitusjoner, og eksponeringer i kredittinstitusjoner som er utpekt i samsvar med artikkel 54 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014⁽¹²⁾, for eksempel kontantbeholdninger som følge av åpning av kassekontoer for, og mottatte innskudd fra, deltakere i et verdipapir-oppgjørssystem og innehavere av verdipapirkontoer, bør dessuten utelukkes fra det samlede eksponeringsmålet ettersom de ikke skaper en risiko for overdreven gjeldsoppbygging da disse kontantbeholdningene utelukkende brukes til å gjøre opp transaksjoner i verdipapiroppgjørssystemer.
- 64) Ettersom veiledningen om tilleggskapital omhandlet i direktiv 2013/36/EU er et kapitalmål som gjenspeiler tilsynsmessige forventninger, bør den verken være gjenstand for obligatorisk offentliggjøring eller for vedkommende myndigheters forbud mot offentliggjøring i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 eller det nevnte direktivet.
- 65) For å sikre en hensiktsmessig definisjon av visse spesifikke tekniske bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013 og for å ta hensyn til utviklingen av standarder på internasjonalt plan bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV delegeres til Kommisjonen når det gjelder endring av listen over produkter eller tjenester med eiendeler og forpliktelser som kan anses som innbyrdes avhengige, når det gjelder endring av listen over multilaterale utviklingsbanker, når det gjelder endring av krav til rapportering om markedsrisiko, og når det gjelder spesifisering av ytterligere likviditetskrav. Før Kommisjonen vedtar disse rettsaktene, er det særlig viktig at den holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at disse samrådene gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁽¹³⁾. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerede rettsakter skal Europaparlamentet og Rådet motta alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og deres sakkyndige skal systematisk ha adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som deltar i utarbeidingen av delegerede rettsakter.
- 66) Tekniske standarder bør sikre en ensartet harmonisering av kravene fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013. EBA er et organ med høyt spesialisert sakkunnskap og bør derfor få i oppdrag å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som ikke innebærer politiske valg, med sikte på framlegging for Kommisjonen. Det bør utarbeides tekniske reguleringsstandarder på områdene konsolidering for tilsynsformål, ansvarlig kapital, TLAC, behandlingen av eksponeringer sikret med pant i fast eiendom, egenkapitalinvestering i fond, beregningen av tapsgrad ved mislighold i samsvar med IRB-metoden for kredittrisiko, markedsrisiko, store eksponeringer og likviditet. Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta disse tekniske reguleringsstandardene ved hjelp av delegerede rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Kommisjonen og EBA bør sikre at disse standardene og kravene kan anvendes av alle berørte institusjoner på en måte som står i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av disse institusjonene og deres virksomhet.
- 67) For å gjøre det lettere å sammenligne opplysningene bør EBA få i oppdrag å utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som fastsetter standardmaler for offentliggjøring som omfatter alle vesentlige opplysningskrav i forordning (EU) nr. 575/2013. Når EBA utarbeider disse standardene, bør den ta hensyn til institusjonenes størrelse og kompleksitet samt arten av og risikonivået for deres virksomhet. EBA bør rapportere om mulighetene for å forbedre forholdsmessigheten av Unionens tilsynsrapporteringspakke med hensyn til anvendelsesområde, detaljnivå og hyppighet, og bør minst gi konkrete anbefalinger om hvordan de små institusjonenes gjennomsnittlige kostnader for å overholde bestemmelsene kan reduseres, helst med 20 % eller mer, men minst 10 %, gjennom en hensiktsmessig forenkling av kravene. EBA bør få i oppdrag å utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som skal følge med rapporten. Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV og i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- 68) For å gjøre det lettere for institusjonene å overholde reglene i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU samt de tekniske reguleringsstandardene, tekniske gjennomføringsstandardene, retningslinjene og malene som er vedtatt for å gjennomføre disse reglene, bør EBA utvikle et IT-verktøy som kan veilede institusjonene om de relevante bestemmelsene, standardene, retningslinjene og malene på grunnlag av institusjonenes størrelse og forretningsmodell.

⁽¹²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 av 23. juli 2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 1).

⁽¹³⁾ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

- 69) I tillegg til rapporten om mulige kostnadsreduksjoner bør EBA innen 28. juni 2020 – i samarbeid med alle relevante myndigheter, det vil si de myndighetene som har ansvar for tilsyn, krisehåndtering og innskuddsgarantiordninger, og særlig Det europeiske system av sentralbanker (ESSB) – utarbeide en gjennomførbarhetsrapport om utviklingen av et ensartet og integrert system for innsamling av statistiske data, krisehåndteringsdata og tilsynsdata. Denne rapporten bør ta hensyn til ESSBs tidligere arbeid knyttet til integrert datainnsamling og inneholde en nytte- og kostnadsanalyse av opprettelsen av et sentralt datainnsamlingssted for et integrert datarapporteringsystem som omfatter statistiske data og tilsynsdata for alle institusjoner i Unionen. Et slikt system bør blant annet anvende ensartede definisjoner og standarder for de dataene som skal samles inn, og sikre en pålitelig og permanent utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og dermed sikre strengt fortrolig behandling av de innsamlede dataene, sterk autentisering og styring av tilgangsrett til systemet samt cybersikkerhet. En slik sentralisering og harmonisering av den europeiske rapporteringsstrukturen har som mål å hindre flere anmodninger om lignende eller identiske data fra ulike myndigheter, og dermed å redusere den administrative og finansielle byrden vesentlig, både for vedkommende myndigheter og for institusjonene. Dersom det er hensiktsmessig, og idet den tar hensyn til EBAs gjennomførbarhetsrapport, bør Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet et forslag til regelverk.
- 70) De berørte vedkommende eller utpekte myndighetene bør ha som mål å unngå enhver form for overlappende eller inkonsekvent utøvelse av den makrotilsynsmyndigheten som er fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU. De berørte vedkommende eller utpekte myndighetene bør særlig ta behørig hensyn til om tiltakene de treffer i henhold til artikkel 124, 164 eller 458 i forordning (EU) nr. 575/2013 overlapper eller er i strid med andre eksisterende eller kommende tiltak i henhold til artikkel 133 i direktiv 2013/36/EU.
- 71) På bakgrunn av endringene i behandlingen av eksponeringer mot kvalifiserte sentrale motparter, særlig i behandlingen av institusjoners bidrag til kvalifiserte sentrale motparters misligholdsfond, som fastsettes i denne forordningen, bør det gjøres tilsvarende endringer i de relevante bestemmelsene i forordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁴⁾ som ble innført i den forordningen i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, og som beskriver beregningen av sentrale motparters hypotetiske kapital, som institusjonene bruker når de beregner sine krav til ansvarlig kapital.
- 72) Ettersom målene for denne forordningen, som er å styrke og forbedre allerede eksisterende unionsrettsakter som sikrer ensartede tilsynskrav for institusjoner i hele Unionen, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av deres omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i den nevnte artikkelen går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 73) For å tillate en ordnet avhending av beholdninger i forsikringsforetak som ikke er underlagt utvidet tilsyn, bør en endret versjon av overgangsbestemmelsene knyttet til unntaket fra fradrag for egenkapitalbeholdninger i forsikringsforetak anvendes med tilbakevirkende kraft fra 1. januar 2019.
- 74) Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor endres.

VEDT ATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Endringer av forordning (EU) nr. 575/2013

I forordning (EU) nr. 575/2013 gjøres følgende endringer:

- 1) Artikkel 1 og 2 skal lyde:

«*Artikkel 1*

Virkeområde

I denne forordningen fastsettes ensartede bestemmelser om allmenne tilsynskrav som alle institusjoner, finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper som er underlagt tilsyn i henhold til direktiv 2013/36/EU, skal oppfylle på følgende områder:

- a) Krav til ansvarlig kapital i forbindelse med fullt ut målbar, ensartede og standardiserte deler av kredittrisiko, markedsrisiko, operasjonell risiko, oppgjørskrisiko og gjeldsgrad.

⁽¹⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

- b) Krav som begrenser store eksponeringer.
- c) Likviditetskrav i forbindelse med fullt ut målbare, ensartede og standardiserte deler av likviditetsrisiko.
- d) Rapporteringskrav i forbindelse med bokstav a)–c).
- e) Offentliggjøringskrav.

I denne forordningen fastsettes ensartede bestemmelser om kravene til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som skal oppfylles av foretak som er gjenstand for krisehåndtering og er globalt systemviktige institusjoner (G-SII-er) eller del av G-SII-er, og betydelige datterforetak av G-SII-er etablert i et tredjeland.

Denne forordningen inneholder ikke bestemmelser om offentliggjøringskrav for vedkommende myndigheter i forbindelse med regulering av og tilsyn med institusjoner som omhandlet i direktiv 2013/36/EU.

Artikkel 2

Myndighet til å føre tilsyn

1. For å sikre at denne forordningen overholdes, skal vedkommende myndigheter utøve den myndigheten og følge de framgangsmåtene som er fastsatt i direktiv 2013/36/EU og i denne forordningen.
2. For å sikre at denne forordningen overholdes, skal krisehåndteringsmyndigheter utøve den myndigheten og følge de framgangsmåtene som er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU(*) og i denne forordningen.
3. For å sikre at kravene til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld oppfylles, skal vedkommende myndigheter og krisehåndteringsmyndigheter samarbeide.
4. For å sikre overholdelse innenfor deres respektive myndighetsområder skal Det felles krisehåndteringsråd som er opprettet ved artikkel 42 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014(**), og Den europeiske sentralbank med hensyn til spørsmål som gjelder de oppgavene den er tildelt gjennom rådsforordning (EU) nr. 1024/2013(***), sikre regelmessig og pålitelig utveksling av relevante opplysninger.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

(**) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014 av 15. juli 2014 om fastsettelse av ensartede regler og en ensartet framgangsmåte for krisehåndtering av kredittinstitusjoner og visse verdipapirforetak innenfor rammen av en felles krisehåndteringsordning og et felles krisehåndteringsfond og om endring av forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 av 30.7.2014, s. 1).

(***) Rådsforordning (EU) nr. 1024/2013 av 15. oktober 2013 om tildeling av særskilte oppgaver til Den europeiske sentralbank i forbindelse med politikken for tilsyn med kredittinstitusjoner (EUT L 287 av 29.10.2013, s. 63).»

2) I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Punkt 7 skal lyde:

«7) «innretning for kollektiv investering» eller «IKI» en UCITS som definert i artikkel 1 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF(*) eller et alternativt investeringsfond (AIF) som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU(**),

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

(**) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).»

ii) Punkt 20 skal lyde:

«20) «finansielt holdingselskap» en finansinstitusjon hvis datterforetak helt eller hovedsakelig er institusjoner eller finansinstitusjoner, og som ikke er et blandet finansielt holdingselskap; en finansinstitusjons datterforetak er hovedsakelig institusjoner eller finansinstitusjoner der minst en av dem er en institusjon, og der mer enn 50 % av finansinstitusjonens egenkapital, konsoliderte eiendeler, inntekter, personale eller andre indikatorer som den vedkommende myndigheten anser som relevante, er knyttet til datterforetak som er institusjoner eller finansinstitusjoner.»

iii) Punkt 26 skal lyde:

«26) «finansinstitusjon» et foretak som ikke er en institusjon eller et rent industrielt holdingselskap, og som har som hovedvirksomhet å kjøpe eierandeler eller å utøve en eller flere typer av virksomhet som er oppført i nr. 2–12 og nr. 15 i vedlegg I til direktiv 2013/36/EU, herunder et finansielt holdingselskap, et blandet finansielt holdingselskap, en betalingsinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/2366(*) og et kapitalforvaltningselskap, men ikke forsikringsholdingselskaper eller blandede forsikringsholdingselskaper som definert i henholdsvis bokstav f) og g) i artikkel 212 nr. 1 i direktiv 2009/138/EF,

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2015/2366 av 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om endring av direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om oppheving av direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 av 23.12.2015, s. 35).»

iv) Punkt 28 skal lyde:

«28) «morinstitusjon i en medlemsstat» en institusjon i en medlemsstat som har en institusjon, en finansinstitusjon eller et foretak som yter tilknyttede tjenester, som datterforetak, eller som har en deltakerinteresse i en institusjon, en finansinstitusjon eller et foretak som yter tilknyttede tjenester, og som ikke selv er et datterforetak av en annen institusjon med tillatelse i samme medlemsstat eller av et finansielt holdingselskap eller blandet finansielt holdingselskap opprettet i samme medlemsstat.»

v) Nye punkter skal lyde:

«29a) «morverdipapirforetak i en medlemsstat» en morinstitusjon i en medlemsstat som er et verdipapirforetak,

29b) «morverdipapirforetak i EU» en morinstitusjon i EU som er et verdipapirforetak,

29c) «morkredittinstitusjon i en medlemsstat» en morinstitusjon i en medlemsstat som er en kredittinstitusjon,

29d) «morkredittinstitusjon i EU» en morinstitusjon i EU som er en kredittinstitusjon.»

vi) I punkt 39 skal nytt ledd lyde:

«To eller flere fysiske eller juridiske personer som oppfyller vilkårene i bokstav a) eller b) på grunn av sin direkte eksponering mot samme sentrale motpart i forbindelse med clearingvirksomhet, anses ikke å utgjøre en gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter.»

vii) Punkt 41 skal lyde:

«41) «konsoliderende tilsynsmyndighet» en vedkommende myndighet som har ansvar for å utøve tilsyn på konsolidert grunnlag i samsvar med artikkel 111 i direktiv 2013/36/EU.»

viii) I punkt 71 skal innledningen i bokstav b) lyde:

«b) med hensyn til artikkel 97 summen av følgende:»

- ix) I punkt 72 skal bokstav a) lyde:
- «a) den er et regulert marked eller et tredjelandsmarked som anses som likeverdig med et regulert marked i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 25 nr. 4 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU(*),
-
- (*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).»
- x) Punkt 86 skal lyde:
- «86) «handelsportefølje» alle posisjoner i finansielle instrumenter og varer som institusjonen har med sikte på videresalg eller for å sikre andre posisjoner som innehas for handelsformål i samsvar med artikkel 104.»
- xi) Punkt 91 skal lyde:
- «91) «handelseksponering» en aktuell eksponering, herunder en variasjonsmargin som skal betales til et clearingmedlem, men som denne ennå ikke har mottatt, og et clearingmedlems eller en kundes potensielle framtidige eksponering mot en sentral motpart som følge av kontrakter og transaksjoner som angitt i artikkel 301 nr. 1 bokstav a)–c), samt startmargin.»
- xii) Punkt 96 skal lyde:
- «96) «intern sikring» en posisjon som i vesentlig grad utligner bestanddelrisikoen mellom en handelsporteføljeposisjon og en eller flere posisjoner utenfor handelsporteføljen, eller mellom to meglerbord.»
- xiii) I punkt 127 skal bokstav a) lyde:
- «a) institusjonene er omfattet av samme institusjonelle beskyttelsesordning som omhandlet i artikkel 113 nr. 7, eller de er fast tilknyttet et sentralorgan i et nettverk.»
- xiv) Punkt 128 skal lyde:
- «128) «midler til utdeling» overskuddet ved slutten av foregående regnskapsår pluss eventuelt overført overskudd samt reserver som er tilgjengelige for dette formålet, før utdeling til eiere av ansvarlig kapital-instrumenter og minus overført tap, eventuelt overskudd som i henhold til unionsretten eller nasjonal rett eller institusjonens vedtekter ikke kan utdeles, samt eventuelt beløp plassert i reserver som i samsvar med nasjonal rett eller institusjonens vedtekter ikke kan utdeles, i hvert tilfelle med hensyn til den spesifikke kategorien av ansvarlig kapital-instrumenter som unionsretten, nasjonal rett eller institusjonens vedtekter gjelder. Slike overskudd, tap og reserver fastsettes på grunnlag av institusjonens selskapsregnskaper, og ikke på grunnlag av det konsoliderte regnskapet.»
- xv) Nye punkter skal lyde:
- «130) «krisehåndteringsmyndighet» en krisehåndteringsmyndighet som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 18 i direktiv 2014/59/EU,
- 131) «foretak som er gjenstand for krisehåndtering» et foretak som er gjenstand for krisehåndtering som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 83a i direktiv 2014/59/EU,
- 132) «konsern som er gjenstand for krisehåndtering» et konsern som er gjenstand for krisehåndtering som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 83b i direktiv 2014/59/EU,
- 133) «globalt systemviktig institusjon» eller «G-SII» en G-SII som er identifisert i samsvar med artikkel 131 nr. 1 og 2 i direktiv 2013/36/EU,
- 134) «globalt systemviktig institusjon etablert i et tredjeland» eller «G-SII etablert i et tredjeland» en globalt systemviktig bankgruppe eller en bank (G-SIB) som ikke er en G-SII, og som er oppført på den listen over G-SIB-er som Rådet for finansiell stabilitet offentliggjør og regelmessig oppdaterer,

- 135) «betydelig datterforetak» et datterforetak som på individuelt eller konsolidert grunnlag oppfyller et av følgende vilkår:
- Datterforetaket innehar mer enn 5 % av det opprinnelige morforetakets konsoliderte risikovektede eiendeler.
 - Datterforetaket genererer mer enn 5 % av det opprinnelige morforetakets samlede driftsinntekt.
 - Datterforetakets samlede eksponeringsmål i henhold til artikkel 429 nr. 4 i denne forordningen utgjør mer enn 5 % av det opprinnelige morforetakets konsoliderte samlede eksponeringsmål.
- For å fastslå hvilket foretak som er det betydelige datterforetaket i tilfeller der artikkel 21b nr. 2 i direktiv 2013/36/EU får anvendelse, skal de to mellomliggende morforetakene i EU regnes som et enkelt datterforetak på grunnlag av deres konsoliderte stilling.
- 136) «G-SII-foretak» et foretak som har status som juridisk person, og som er en G-SII eller del av en G-SII eller av en G-SII etablert i et tredjeland,
- 137) «internt tapsdekningsverktøy» et internt tapsdekningsverktøy som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 57 i direktiv 2014/59/EU,
- 138) «konsern» en gruppe av foretak som omfatter minst én institusjon, og som består av et morforetak og dets datterforetak, eller av foretak som har tilknytning til hverandre som angitt i artikkel 22 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU(*),
- 139) «verdipapirfinansieringstransaksjon» en gjenkjøpstransaksjon, innlån og utlån av verdipapirer eller varer, eller en marginlånstransaksjon,
- 140) «startmargin» enhver sikkerhet, unntatt variasjonsmargin, som mottas fra eller stilles overfor et foretak for å dekke den nåværende og potensielle framtidige eksponeringen som følge av en transaksjon eller en portefølje av transaksjoner i den perioden som er nødvendig for å avvikle disse transaksjonene eller for å sikre markedsrisikoen igjen, etter motpartens mislighold av transaksjonen eller porteføljen av transaksjoner,
- 141) «markedsrisiko» risikoen for tap som følge av bevegelser i markedspriser, herunder i valutakurser eller varepriser,
- 142) «valutarisiko» risikoen for tap som følge av bevegelser i valutakurser,
- 143) «vareisiko» risikoen for tap som følge av bevegelser i varepriser,
- 144) «meglerbord» en klart identifisert gruppe av meglere, som institusjonen har opprettet med sikte på felles forvaltning av en portefølje av handelsporteføljeoposisjoner i samsvar med en veldefinert og konsekvent forretningsstrategi og under samme risikostyringsstruktur,
- 145) «liten og ikke-kompleks institusjon» en institusjon som oppfyller alle følgende vilkår:
- Den er ikke en stor institusjon.
 - Den samlede verdien av dens eiendeler på individuelt grunnlag eller, dersom det er relevant, på konsolidert grunnlag i samsvar med denne forordningen og direktiv 2013/36/EU er i gjennomsnitt lik eller mindre enn terskelverdien på 5 milliarder euro i løpet av fireårsperioden umiddelbart før den inneværende årlige rapporteringsperioden. Medlemsstatene kan velge en lavere terskelverdi.
 - Den er ikke underlagt noen forpliktelser eller er underlagt forenklete forpliktelser i forbindelse med planlegging av gjenoppbygging og krisehåndtering i samsvar med artikkel 4 i direktiv 2014/59/EU.
 - Dens handelsporteføljevirkosomhet er klassifisert som mindre i henhold til artikkel 94 nr. 1.
 - Den samlede verdien av derivatoposisjonene som den innehar for handelsformål, overstiger ikke 2 % av dens samlede eiendeler i og utenfor balansen, og den samlede verdien av dens samlede derivatoposisjoner overstiger ikke 5 %, begge beregnet i samsvar med artikkel 273a nr. 3.

- f) Mer enn 75 % av institusjonens konsoliderte samlede eiendeler og forpliktelser, i begge tilfeller unntatt gruppeinterne eksponeringer, gjelder virksomhet med motparter i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.
- g) Institusjonen bruker ikke interne modeller for å oppfylle tilsynskravene i samsvar med denne forordningen, med unntak av datterforetak som bruker interne modeller utviklet på gruppenivå, forutsatt at gruppen er underlagt opplysningskravene i artikkel 433a eller 433c på konsolidert grunnlag.
- h) Institusjonen har ikke gjort innsigelse overfor vedkommende myndighet mot å bli klassifisert som en liten og ikke-kompleks institusjon.
- i) Vedkommende myndighet har ikke besluttet at institusjonen ikke skal anses som en liten og ikke-kompleks institusjon på grunnlag av en analyse av dens størrelse, innbyrdes forbindelser, kompleksitet eller risikoprofil,

146) «stor institusjon» en institusjon som oppfyller et av følgende vilkår:

- a) Den er en G-SII.
- b) Den er identifisert som en annen systemviktig institusjon (O-SII) i samsvar med artikkel 131 nr. 1 og 3 i direktiv 2013/36/EU.
- c) Den er en av de tre største institusjonene i medlemsstaten der den er etablert, målt ut fra eiendele-nes samlede verdi.
- d) Den samlede verdien av dens eiendeler på individuelt grunnlag eller eventuelt på grunnlag av dens konsoliderte stilling i samsvar med denne forordningen og direktiv 2013/36/EU er minst 30 milliarder euro,

147) «stort datterforetak» et datterforetak som anses som en stor institusjon,

148) «ikke-børsnotert institusjon» en institusjon som ikke har utstedt verdipapirer som er opptatt til handel på et regulert marked i en medlemsstat i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 21 i direktiv 2014/65/EU,

149) «finansiell rapport» ved anvendelse av åttende del, en finansiell rapport i henhold til artikkel 4 og 5 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF(**).

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

(**) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsyns krav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked, og om endring av direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38).»

b) Nytt nummer skal lyde:

«4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir under hvilke omstendigheter vilkårene i nr. 1 punkt 39 er oppfylt.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

3) I artikkel 6 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Institusjonene skal oppfylle forpliktelsene fastsatt i andre til fjerde del og sjuende del, del sju A og åttende del i denne forordningen og i kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402 på individuelt grunnlag, med unntak av artikkel 430 nr. 1 bokstav d) i denne forordningen.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«1a. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen skal bare institusjoner som er identifisert som foretak som er gjenstand for krisehåndtering, som også er G-SII-er, og som ikke har datterforetak, oppfylle kravene i artikkel 92a på individuelt grunnlag.

Betydelige datterforetak av en G-SII etablert i et tredjeland skal overholde artikkel 92b på individuelt grunnlag dersom de oppfyller alle følgende vilkår:

- a) De er ikke foretak som er gjenstand for krisehåndtering.
- b) De har ikke datterforetak.
- c) De er ikke datterforetakene til en morinstitusjon i EU.»

c) Nr. 3, 4 og 5 skal lyde:

«3. Ingen institusjon som enten er et morforetak eller et datterforetak, og ingen institusjon som omfattes av konsolideringen i henhold til artikkel 18, skal være pålagt å oppfylle forpliktelsene fastsatt i åttende del på individuelt grunnlag.

Som unntak fra første ledd i dette nummeret skal institusjonene nevnt i nr. 1a i denne artikkelen overholde artikkel 437a og artikkel 447 bokstav h) på individuelt grunnlag.

4. Kredittinstitusjoner og verdipapirforetak som har tillatelse til å yte investeringstjenester og utøve investeringsvirksomhet som angitt i avsnitt A nr. 3 og 6 i vedlegg I til direktiv 2014/65/EU, skal oppfylle forpliktelsene fastsatt i sjettede del og i artikkel 430 nr. 1 bokstav d) i denne forordningen på individuelt grunnlag.

Følgende institusjoner skal ikke være pålagt å overholde artikkel 413 nr. 1 og de tilknyttede kravene til likviditetsrapportering fastsatt i del sju A i denne forordningen:

- a) Institusjoner som også er godkjent i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012.
- b) Institusjoner som også er godkjent i samsvar med artikkel 16 og artikkel 54 nr. 2 bokstav a) i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014(*), forutsatt at de ikke gjør noen vesentlige løpetidsendringer.
- c) Institusjoner som er utpekt i samsvar med artikkel 54 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) nr. 909/2014, forutsatt
 - i) at deres virksomhet er begrenset til å tilby banktjenester som er oppført i avsnitt C bokstav a)–e) i vedlegget til den nevnte forordningen, til verdipapirsentraler som er godkjent i samsvar med artikkel 16 i den nevnte forordningen, og
 - ii) at de ikke gjør noen vesentlige løpetidsendringer.

I påvente av Kommisjonens rapport i henhold til artikkel 508 nr. 3 kan vedkommende myndigheter fritta verdipapirforetak for kravet om å oppfylle forpliktelsene fastsatt i sjettede del og i artikkel 430 nr. 1 bokstav d), idet det tas hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten av deres virksomhet.

5. Verdipapirforetak omhandlet i artikkel 95 nr. 1 og artikkel 96 nr. 1 i denne forordningen, institusjoner som vedkommende myndigheter har gitt unntak i henhold til artikkel 7 nr. 1 eller 3 i denne forordningen, og institusjoner som også er godkjent i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal ikke pålegges å oppfylle forpliktelsene fastsatt i sjuende del og de tilknyttede kravene til rapportering av uvektet kjernekapitalandel fastsatt i del sju A i denne forordningen på individuelt grunnlag.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 av 23. juli 2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 1).»

4) I artikkel 8 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal bokstav b) lyde:

«b) Morinstitusjonen på konsolidert grunnlag eller datterinstitusjonen på delkonsolidert grunnlag overvåker og kontrollerer til enhver tid likviditetsposisjonene i alle gruppens eller undergruppens institusjoner som er omfattet av unntaket, overvåker og kontrollerer til enhver tid finansieringsposisjonene i alle gruppens eller undergruppens institusjoner som er unntatt fra kravet til netto stabil finansieringsgrad (NSFR) fastsatt i sjette del avdeling IV, og sikrer et tilstrekkelig likviditetsnivå og stabil finansiering for alle disse institusjonene dersom det er gitt unntak fra NSFR-kravet fastsatt i sjette del avdeling IV.»

b) I nr. 3 skal bokstav b) og c) lyde:

«b) Fordeling av beløp, plassering av og eierskap til de nødvendige likvide eiendelene i likviditetsundergruppen dersom det er gitt unntak fra kravet til likviditetsreservedekning som er fastsatt i den delegerede rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, og fordeling av beløp og plassering av tilgjengelig stabil finansiering i likviditetsundergruppen dersom det er gitt unntak fra NSFR-kravet fastsatt i sjette del avdeling IV.

c) Fastsettelsen av minstekrav til likvide eiendeler for institusjoner som unntas fra anvendelsen av kravet til likviditetsreservedekning som fastsatt i den delegerede rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, og fastsettelsen av minstebeløp for tilgjengelig stabil finansiering for institusjoner som unntas fra anvendelsen av NSFR-kravet angitt i sjette del avdeling IV.»

c) Nytt nummer skal lyde:

«6. Dersom en vedkommende myndighet i samsvar med denne artikkelen helt eller delvis unntar en institusjon fra anvendelsen av sjette del, kan den også unnta denne institusjonen fra anvendelsen av de tilknyttede kravene til likviditetsrapportering i henhold til artikkel 430 nr. 1 bokstav d).»

5) I artikkel 10 nr. 1 første ledd skal innledningen lyde:

«1. Vedkommende myndigheter kan i samsvar med nasjonal rett helt eller delvis unnta en eller flere kredittinstitusjoner som ligger i samme medlemsstat og er fast tilknyttet et sentralorgan som kontrollerer dem, og som er etablert i samme medlemsstat, fra kravene i andre til åttende del i denne forordningen og kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402 dersom følgende vilkår er oppfylt:»

6) I artikkel 11 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 og 2 skal lyde:

«1. Morinstitusjoner i en medlemsstat skal, i den utstrekning og på den måten som er angitt i artikkel 18, oppfylle forpliktelsene som er fastsatt i andre til fjerde del, sjuende del og del sju A, på grunnlag av sin konsoliderte stilling, med unntak av artikkel 430 nr. 1 bokstav d). Morforetak og deres datterforetak som er omfattet av denne forordningen, skal opprette en egnet organisasjonsstruktur og egnede interne kontrollordninger for å sikre at dataene som er nødvendige for konsolidering, behandles og oversendes på egnet måte. De skal særlig sikre at datterforetak som ikke er omfattet av denne forordningen, innfører bestemmelser, framgangsmåter og ordninger for å sikre tilfredsstillende konsolidering.

2. For å sikre at kravene i denne forordningen får anvendelse på konsolidert grunnlag, skal begrepene «institusjon», «morinstitusjon i en medlemsstat», «morinstitusjon i EU» og «morforetak», alt etter hva som er relevant, også omfatte

a) et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap som er godkjent i samsvar med artikkel 21a i direktiv 2013/36/EU,

b) en utpekt institusjon som kontrolleres av et finansielt morholdingselskap eller et blandet finansielt morholdingselskap, dersom et slikt morforetak ikke er gjenstand for godkjenning i samsvar med artikkel 21a nr. 4 i direktiv 2013/36/EU,

c) et finansielt holdingselskap, et blandet finansielt holdingselskap eller en institusjon som er utpekt i samsvar med artikkel 21a nr. 6 bokstav d) i direktiv 2013/36/EU.

Den konsoliderte stillingen til et foretak nevnt i første ledd bokstav b) i dette nummeret skal være den konsoliderte stillingen til det finansielle morholdingselskapet eller det blandede finansielle morholdingselskapet som ikke er gjenstand for godkjenning i samsvar med artikkel 21a nr. 4 i direktiv 2013/36/EU. Den konsoliderte stillingen til et foretak nevnt i første ledd bokstav c) i dette nummeret skal være den konsoliderte stillingen til dets finansielle morholdingselskap eller dets blandede finansielle morholdingselskap.»

b) Nr. 3 utgår.

c) Nytt nummer skal lyde:

«3a. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen skal bare morinstitusjoner som er identifisert som foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og som er G-SII-er, overholde artikkel 92a i denne forordningen på konsolidert grunnlag, i den utstrekning og på den måten som er fastsatt i artikkel 18 i denne forordningen.

Bare morforetak i EU som er et betydelig datterforetak av en G-SII etablert i et tredjeland, og som ikke er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, skal overholde artikkel 92b i denne forordningen på konsolidert grunnlag, i den utstrekning og på den måten som er angitt i artikkel 18 i denne forordningen. Dersom artikkel 21b nr. 2 i direktiv 2013/36/EU får anvendelse, skal de to mellomliggende morforetakene i EU som samlet er identifisert som et betydelig datterforetak, hver for seg overholde artikkel 92b i denne forordningen på grunnlag av sin konsoliderte stilling.»

d) Nr. 4 og 5 skal lyde:

«4. Morinstitusjoner i EU skal overholde sjette del og artikkel 430 nr. 1 bokstav d) i denne forordningen på grunnlag av sin konsoliderte stilling dersom gruppen omfatter en/et eller flere kredittinstitusjoner eller verdipapirforetak som har tillatelse til å yte investeringstjenester og utøve investeringsvirksomhet som er oppført i avsnitt A nr. 3 og 6 i vedlegg I til direktiv 2014/65/EU. I påvente av Kommisjonens rapport nevnt i artikkel 508 nr. 2 i denne forordningen, og dersom gruppen omfatter bare verdipapirforetak, kan vedkommende myndigheter unnta morinstitusjonene i EU fra kravet om å overholde sjette del og artikkel 430 nr. 1 bokstav d) i denne forordningen på konsolidert grunnlag, idet det tas hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten av verdipapirforetakets virksomhet.

Dersom et unntak er gitt i henhold til artikkel 8 nr. 1–5, skal de institusjonene og eventuelt de finansielle holdingselskapene eller de blandede finansielle holdingselskapene som er del av en likviditetsundergruppe, overholde sjette del og artikkel 430 nr. 1 bokstav d) på konsolidert grunnlag eller på delkonsolidert grunnlag for likviditetsundergruppen.

5. Når artikkel 10 i denne forordningen får anvendelse, skal sentralorganet omhandlet i den nevnte artikkelen oppfylle kravene i andre til åttende del i denne forordningen og kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402 på grunnlag av den konsoliderte stillingen til sentralorganet og dets tilknyttede institusjoner som helhet.

6. I tillegg til kravene i nr. 1–5 i denne artikkelen og med forbehold for andre bestemmelser i denne forordningen og direktiv 2013/36/EU kan vedkommende myndigheter, dersom det er berettiget for tilsynsformål på grunn av særtrekk ved risikoen eller ved en institusjons kapitalstruktur, eller når en medlemsstat vedtar nasjonal lovgivning som krever strukturell atskillelse av virksomhet innenfor en bankgruppe, kreve at en institusjon skal oppfylle forpliktelsene i andre til åttende del i denne forordningen og i avdeling VII i direktiv 2013/36/EU på delkonsolidert grunnlag.

Anvendelsen av framgangsmåten omhandlet i første ledd påvirker ikke effektivt tilsyn på konsolidert grunnlag, og skal verken få uforholdsmessige negative virkninger for hele eller deler av finanssystemet i andre medlemsstater eller i Unionen som helhet, eller utgjøre eller skape en hindring for det indre markedes virkemåte.»

7) Artikkel 12 utgår.

8) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 12a

Konsolidert beregning for G-SII-er med flere foretak som er gjenstand for krisehåndtering

Dersom minst to G-SII-foretak som tilhører samme G-SII, er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, skal denne G-SII-ens morinstitusjon i EU beregne beløpet for ansvarlig kapital og konvertibel gjeld omhandlet i artikkel 92a nr. 1 bokstav a) i denne forordningen. Denne beregningen skal foretas på grunnlag av den konsoliderte stillingen til morinstitusjonen i EU som om den var det eneste foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, i G-SII-en.

Dersom beløpet beregnet i samsvar med første ledd i denne artikkelen er lavere enn summen av beløpene for ansvarlig kapital og konvertibel gjeld omhandlet i artikkel 92a nr. 1 bokstav a) i denne forordningen for alle foretak som er gjenstand for krisehåndtering og tilhører denne G-SII-en, skal krisehåndteringsmyndighetene handle i samsvar med artikkel 45d nr. 4 og artikkel 45h nr. 2 i direktiv 2014/59/EU.

Dersom beløpet beregnet i samsvar med første ledd i denne artikkelen er høyere enn summen av beløpene for ansvarlig kapital og konvertibel gjeld omhandlet i artikkel 92a nr. 1 bokstav a) i denne forordningen for alle foretak som er gjenstand for krisehåndtering og tilhører denne G-SII-en, kan krisehåndteringsmyndighetene handle i samsvar med artikkel 45d nr. 4 og artikkel 45h nr. 2 i direktiv 2014/59/EU.»

9) Artikkel 13 og 14 skal lyde:

«*Artikkel 13*

Anvendelse av offentliggjøringskrav på konsolidert grunnlag

1. Morinstitusjoner i EU skal overholde åttende del på grunnlag av sin konsoliderte stilling.

Store datterforetak av morinstitusjoner i EU skal offentliggjøre opplysningene angitt i artikkel 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a og 453 på individuelt grunnlag, eller eventuelt i samsvar med denne forordningen og direktiv 2013/36/EU på delkonsolidert grunnlag.

2. Institusjoner som er identifisert som foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og som er G-SII-er, skal overholde artikkel 437a og artikkel 447 bokstav h) på grunnlag av den konsoliderte stillingen til konsernet som er gjenstand for krisehåndtering.

3. Nr. 1 første ledd får ikke anvendelse på morinstitusjoner i EU, finansielle morholdingselskaper i EU, blandede finansielle morholdingselskaper i EU eller foretak som er gjenstand for krisehåndtering, dersom de er omfattet av tilsvarende opplysninger som et morforetak etablert i et tredjeland har offentliggjort på konsolidert grunnlag.

Nr. 1 andre ledd får anvendelse på datterforetak av morforetak som er etablert i et tredjeland der disse datterforetakene anses som store datterforetak.

4. Når artikkel 10 får anvendelse, skal sentralorganet omhandlet i den nevnte artikkelen overholde åttende del på grunnlag av sentralorganets konsoliderte stilling. Artikkel 18 nr. 1 får anvendelse på sentralorganet, og de tilknyttede institusjonene skal anses som datterforetak av sentralorganet.

Artikkel 14

Anvendelse av kravene i artikkel 5 i forordning (EU) 2017/2402 på konsolidert grunnlag

1. Morforetak og datterforetak som omfattes av denne forordningen, skal oppfylle forpliktelsene fastsatt i artikkel 5 i forordning (EU) 2017/2402 på konsolidert eller delkonsolidert grunnlag for å sikre at deres bestemmelser, framgangsmåter og ordninger som inngår i kravene, er ensartede og godt integrert, og at alle data og opplysninger som er relevante for tilsynet, kan legges fram. De skal særlig sikre at datterforetak som ikke er omfattet av denne forordningen, innfører bestemmelser, framgangsmåter og ordninger for å sikre at disse kravene oppfylles.

2. Når artikkel 92 i denne forordningen anvendes på konsolidert eller delkonsolidert grunnlag, skal institusjoner anvende en ytterligere risikovekt i samsvar med artikkel 270a i denne forordningen dersom kravene i artikkel 5 i forordning (EU) 2017/2402 ikke oppfylles av et foretak som er etablert i et tredjeland og inngår i konsolideringen i samsvar med artikkel 18 i denne forordningen, såfremt overtredelsen er vesentlig i forhold til gruppens overordnede risikoprofil.»

10) I artikkel 15 nr. 1 første ledd skal innledningen lyde:

«1. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten kan i enkelttilfeller unnlate å anvende tredje del, de tilknyttede rapporteringskravene i del sju A i denne forordningen, og avdeling VII kapittel 4 i direktiv 2013/36/EU, med unntak av artikkel 430 nr. 1 bokstav d) i denne forordningen, på konsolidert grunnlag, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:»

11) Artikkel 16 skal lyde:

«Artikkel 16

Unntak fra anvendelsen av kravene til uvektet kjernekapitalandel på konsolidert grunnlag for grupper av verdipapirforetak

Dersom alle foretakene i en gruppe av verdipapirforetak, herunder morforetaket, er verdipapirforetak som er unntatt fra anvendelsen av kravene i sjuende del på individuelt grunnlag i samsvar med artikkel 6 nr. 5, kan morverdipapirforetaket velge ikke å anvende kravene i sjuende del og de tilknyttede kravene til rapportering av uvektet kjernekapitalandel i del sju A på konsolidert grunnlag.»

12) Artikkel 18 skal lyde:

«Artikkel 18

Metoder for konsolidering for tilsynsformål

1. Institusjoner, finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper som skal oppfylle kravene i avsnitt 1 i dette kapittelet på grunnlag av sin konsoliderte stilling, skal foreta full konsolidering av alle institusjoner og finansinstitusjoner som er deres datterforetak. Nr. 3–6 og nr. 9 i denne artikkelen får ikke anvendelse når sjettedel og artikkel 430 nr. 1 bokstav d) får anvendelse på grunnlag av den konsoliderte stillingen til en institusjon, et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap eller på delkonsolidert grunnlag for en likviditetsundergruppe som fastsatt i artikkel 8 og 10.

Ved anvendelsen av artikkel 11 nr. 3a skal institusjoner som skal oppfylle kravene i artikkel 92a eller 92b på konsolidert grunnlag, foreta full konsolidering av alle institusjoner og finansinstitusjoner som er deres datterforetak i de relevante konsernene som er gjenstand for krisehåndtering.

2. Foretak som yter tilleggstjenester, skal inngå i konsolideringen i de tilfellene og i samsvar med de metodene som er fastsatt i denne artikkelen.

3. Når foretak har en tilknytning som omhandlet i artikkel 22 nr. 7 i direktiv 2013/34/EU, skal vedkommende myndigheter fastsette hvordan konsolidering skal foretas.

4. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal kreve forholdsmessig konsolidering i henhold til deltakerinteressene som innehas i institusjoner og finansinstitusjoner som ledes av et foretak som inngår i konsolideringen sammen med et eller flere foretak som ikke inngår i konsolideringen, når disse foretakenes forpliktelser er begrenset til den andelen av kapitalen de innehar.

5. Når det gjelder deltakerinteresser eller andre former for kapitalbindinger enn dem som er nevnt i nr. 1 og 4, skal vedkommende myndigheter fastsette om og hvordan konsolidering skal finne sted. Særlig kan de tillate eller påby bruk av egenkapitalmetoden. Denne metoden skal imidlertid ikke innebære at de berørte foretakene omfattes av tilsyn på konsolidert grunnlag.

6. Vedkommende myndigheter skal i følgende tilfeller fastsette om og hvordan konsolideringen skal finne sted:

a) Når en institusjon etter de vedkommende myndighetenes oppfatning øver en betydelig innflytelse på en eller flere institusjoner eller finansinstitusjoner, men uten å inneha en deltakerinteresse i eller ha andre kapitalbindinger til disse institusjonene.

b) Når to eller flere institusjoner eller finansinstitusjoner er omfattet av en felles ledelse, uten at dette er fastsatt i en avtale eller i stiftelsesdokumenter eller vedtekter.

Vedkommende myndigheter kan særlig tillate eller kreve bruk av metoden som er fastsatt i artikkel 22 nr. 7–9 i direktiv 2013/34/EU. Denne metoden skal imidlertid ikke innebære at de berørte foretakene omfattes av konsolidert tilsyn.

7. Dersom en institusjon har et datterforetak som ikke er en institusjon, en finansinstitusjon eller et foretak som yter tilleggstjenester eller har en deltakerinteresse i et slikt foretak, skal den bruke egenkapitalmetoden på dette datterforetaket eller denne deltakerinteressen. Denne metoden skal imidlertid ikke innebære at de berørte foretakene omfattes av tilsyn på konsolidert grunnlag.

Som unntak fra første ledd kan vedkommende myndigheter tillate eller kreve at institusjoner bruker en annen metode på slike datterforetak eller deltakerinteresser, herunder den metoden som gjeldende regnskapsregelverk krever, forutsatt

- a) at institusjonen ikke allerede bruker egenkapitalmetoden 28. desember 2020,
- b) at det ville være urimelig krevende å bruke egenkapitalmetoden, eller at egenkapitalmetoden ikke i tilstrekkelig grad gjenspeiler de risikoene foretaket nevnt i første ledd utgjør for institusjonen, og
- c) at metoden som brukes, ikke fører til full eller forholdsmessig konsolidering av dette foretaket.

8. Vedkommende myndigheter kan kreve full eller forholdsmessig konsolidering av et datterforetak eller et foretak der en institusjon har en deltakerinteresse, dersom dette datterforetaket eller foretaket ikke er en institusjon, en finansinstitusjon eller et foretak som yter tilleggstjenester, og dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Foretaket er ikke et forsikringsforetak, et forsikringsforetak i et tredjeland, et gjenforsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak i et tredjeland, et forsikringsholdingselskap eller et foretak som ikke er omfattet av virkeområdet for direktiv 2009/138/EF i samsvar med artikkel 4 i samme direktiv.
- b) Det foreligger en betydelig risiko for at institusjonen beslutter å yte finansiell støtte til dette foretaket i stressituasjoner, i mangel av eller ut over eventuelle avtaleforpliktelser til å yte slik støtte.

9. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi vilkårene for konsolideringen i tilfellene omhandlet i nr. 3–6 og 8.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 31. desember 2020.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

13) Artikkel 22 skal lyde:

«Artikkel 22

Delkonsolidering i forbindelse med foretak i tredjeland

1. Datterinstitusjoner skal anvende kravene i artikkel 89–91 og tredje, fjerde og sjuende del samt de tilknyttede rapporteringskravene i del sju A på delkonsolidert grunnlag dersom disse institusjonene, eller deres morforetak dersom morforetaket er et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap, har en institusjon eller en finansinstitusjon som datterforetak i et tredjeland eller har en deltakerinteresse i et slikt foretak.

2. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen kan datterinstitusjoner velge ikke å anvende kravene i artikkel 89–91 og tredje, fjerde og sjuende del samt de tilknyttede rapporteringskravene i del sju A på delkonsolidert grunnlag dersom de samlede eiendelene og postene utenfor balansen i deres datterforetak og deltakerinteresser i tredjeland utgjør mindre enn 10 % av den samlede verdien av datterinstitusjonens eiendeler og poster utenfor balansen.»

14) I andre del skal overskriften lyde:

«ANSVARLIG KAPITAL OG KONVERTIBEL GJELD».

15) I artikkel 26 skal nr. 3 lyde:

«3. Vedkommende myndigheter skal vurdere om utstedelser av kapitalinstrumenter oppfyller kriteriene i artikkel 28 eller eventuelt artikkel 29. Institusjonene skal ikke klassifisere utstedelser av kapitalinstrumenter som ren kjernekapitalinstrumenter før vedkommende myndigheter har gitt tillatelse til det.

Som unntak fra første ledd kan institusjonene klassifisere etterfølgende utstedelser av en form for ren kjernekapital-instrumenter som de allerede har fått denne tillatelsen for, som ren kjernekapital-instrumenter, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:

- a) Bestemmelsene om disse etterfølgende utstedelsene er stort sett de samme som bestemmelsene om de utstedelsene som institusjonene allerede har fått tillatelse for.
- b) Institusjonene har underrettet de vedkommende myndighetene om disse etterfølgende utstedelsene i tilstrekkelig god tid før de klassifiseres som ren kjernekapital-instrumenter.

Vedkommende myndigheter skal rådføre seg med EBA før de gir tillatelse til at nye former for kapitalinstrumenter klassifiseres som ren kjernekapital-instrumenter. Vedkommende myndigheter skal ta behørig hensyn til EBAs uttalelse, og dersom de beslutter å avvike fra den, skal de innen tre måneder etter at de mottok EBAs uttalelse, skriftlig begrunne avviket fra uttalelsen overfor EBA. Dette leddet får ikke anvendelse på kapitalinstrumentene omhandlet i artikkel 31.

EBA skal på grunnlag av opplysninger innsamlet fra vedkommende myndigheter utarbeide, oppdatere og offentliggjøre en liste over alle former for kapitalinstrumenter i hver medlemsstat som anses som ren kjernekapital-instrumenter. I samsvar med artikkel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010 kan EBA samle inn alle opplysninger i forbindelse med ren kjernekapital-instrumenter som den anser nødvendig for å fastslå om kriteriene fastsatt i artikkel 28 eller eventuelt artikkel 29 i denne forordningen er oppfylt, og for å føre og oppdatere listen nevnt i dette leddet.

Etter gjennomgåelsen omhandlet i artikkel 80, og dersom det foreligger tilstrekkelig dokumentasjon på at de relevante kapitalinstrumentene ikke oppfyller eller ikke lenger oppfyller kriteriene angitt i artikkel 28 eller eventuelt artikkel 29, kan EBA beslutte ikke å tilføye disse instrumentene på listen nevnt i fjerde ledd, eller beslutte å fjerne dem fra listen, alt etter hva som er relevant. EBA skal offentliggjøre dette og vise til den berørte vedkommende myndighetens holdning til saken. Dette leddet får ikke anvendelse på kapitalinstrumentene omhandlet i artikkel 31.»

16) I artikkel 28 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav b) skal lyde:

«b) Instrumentene er fullt innbetalt, og ervervet av eiendomsretten til disse instrumentene er ikke direkte eller indirekte finansiert av institusjonen.»

ii) Nytt ledd skal lyde:

«Ved anvendelsen av første ledd bokstav b) skal bare den delen av et kapitalinstrument som er fullt innbetalt, kunne anses som et ren kjernekapital-instrument.»

b) I nr. 3 skal nye ledd lyde:

«Vilkåret angitt i nr. 1 første ledd bokstav h) v) skal anses å være oppfylt selv om et datterforetak omfattes av en avtale om resultatoverføring med sitt morforetak, som forplikter datterforetaket til, etter at det har utarbeidet sitt årsregnskap, å overføre sitt årsresultat til morforetaket, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Morforetaket innehar minst 90 % av datterforetakets stemmeretter og kapital.
- b) Morforetaket og datterforetaket ligger i samme medlemsstat.
- c) Avtalen ble inngått for rettmessige skatteformål.
- d) Datterforetaket kan ved utarbeidingen av årsregnskapet velge å redusere utdelingsbeløpet ved å henføre en del av eller hele sitt overskudd til sine egne reserver eller avsetning til dekning av generell bankrisiko før det foretar betalinger til morforetaket.

- e) Morforetaket er i henhold til avtalen forpliktet til å gi datterforetaket full godtgjøring for alle datterforetakets tap.
- f) Avtalen omfatter en oppsigelsesfrist og kan oppheves først ved utgangen av et regnskapsår, med virkning tidligst fra begynnelsen av det påfølgende regnskapsåret, idet morforetaket fortsatt er forpliktet til å gi datterforetaket full godtgjøring for alle tap som påløper i løpet av det inneværende regnskapsåret.

Dersom en institusjon har inngått en avtale om resultatoverføring, skal den umiddelbart underrette den vedkommende myndigheten og gi den vedkommende myndigheten en kopi av avtalen. Institusjonen skal også umiddelbart underrette den vedkommende myndigheten om eventuelle endringer i avtalen om resultatoverføring og om oppheving av den. En institusjon skal ikke inngå mer enn én avtale om resultatoverføring.»

17) I artikkel 33 nr. 1 skal bokstav c) lyde:

- «c) Gevinster og tap på institusjonens derivatforpliktelser som oppstår som følge av endringer i institusjonens egen kredittrisiko.»

18) I artikkel 36 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav b) skal lyde:

- «b) Immaterielle eiendeler, med unntak av forsiktig verdsatte programvareeiendeler med en verdi som ikke påvirkes negativt av at institusjonen blir gjenstand for krisehåndtering, insolvent eller avvikles.»

ii) Ny bokstav skal lyde:

- «n) For et minsteverditilsagn som omhandlet i artikkel 132c nr. 2, ethvert beløp som framkommer dersom den gjeldende markedsverdien av de andelene eller aksjene i IKI-er som ligger til grunn for minsteverditilsagnet, er lavere enn nåverdien av minsteverditilsagnet, og for hvilket institusjonen ikke allerede har innregnet en reduksjon av ren kjernekapital-poster.»

b) Nytt nummer skal lyde:

- «4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å presisere anvendelsen av fradragene nevnt i nr. 1 bokstav b), herunder vesentligheten av de negative virkningene på verdien som ikke skaper tilsynsmessige bekymringer.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

19) I artikkel 37 skal ny bokstav lyde:

- «c) Beløpet som skal trekkes fra, skal reduseres med beløpet for den regnskapsmessige verdireguleringen av datterforetakets immaterielle eiendeler, som følger av den konsolideringen av datterforetak som kan henføres til andre personer enn de foretakene som inngår i konsolideringen i henhold til første del avdeling II kapittel 2.»

20) I artikkel 39 nr. 2 første ledd skal innledningen lyde:

- «Eiendeler ved utsatt skatt som ikke er avhengige av framtidig lønnsomhet, skal være begrenset til eiendeler ved utsatt skatt som oppsto før 23. november 2016, og som skyldes midlertidige forskjeller, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:»

21) I artikkel 45 bokstav a) skal punkt i) lyde:

- «i) Den korte posisjonens forfallsdato er enten den samme som eller senere enn den lange posisjonens forfallsdato, eller den korte posisjonens gjenværende løpetid er minst ett år.»

22) I artikkel 49 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Dette nummeret får ikke anvendelse ved beregning av ansvarlig kapital i henhold til kravene i artikkel 92a og 92b, som skal beregnes i samsvar med fradragsrammen angitt i artikkel 72e nr. 4.»

b) I nr. 3 gjøres følgende endringer:

i) I bokstav a) iv) skal siste punktum lyde:

«Den konsoliderte balansen eller den utvidede samlede beregningen skal rapporteres til vedkommende myndigheter med den hyppigheten som er fastsatt i de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i artikkel 430 nr. 7.»

ii) I bokstav a) v) skal første punktum lyde:

«v) De institusjonene som inngår i en institusjonell beskyttelsesordning, oppfyller sammen på konsolidert eller utvidet samlet nivå kravene som er fastsatt i artikkel 92, og rapporterer om oppfyllelsen av disse kravene i samsvar med artikkel 430.»

23) I artikkel 52 nr. 1 gjøres følgende endringer:

a) Bokstav a) skal lyde:

«a) Instrumentene er utstedt direkte av en institusjon og fullt innbetalt.»

b) I bokstav b) skal innledningen lyde:

«b) Ingen av følgende eier instrumentene:»

c) Bokstav c) skal lyde:

«c) Ervervet av eiendomsretten til instrumentene er ikke direkte eller indirekte finansiert av institusjonen.»

d) Bokstav h) skal lyde:

«h) Dersom instrumentene omfatter en eller flere opsjoner på tidlig innløsning, herunder kjøpsopsjoner, kan opsjonene utnyttes bare etter utstederens eget valg.»

e) Bokstav j) skal lyde:

«j) Bestemmelsene som gjelder for instrumentene, angir verken uttrykkelig eller underforstått at instrumentene vil bli innløst ved benyttelse av innløsningsrett, innfridd eller gjenkjøpt, alt etter hva som er relevant, av institusjonen på annen måte enn i forbindelse med institusjonens insolvens eller avvikling, og institusjonen gir ikke på annen måte slike opplysninger.»

f) Bokstav p) skal lyde:

«p) Dersom utstederen er etablert i et tredjeland og i samsvar med artikkel 12 i direktiv 2014/59/EU er utpekt som en del av et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, der foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er etablert i Unionen, eller dersom utstederen er etablert i en medlemsstat, skal instrumentenes hovedstol i henhold til de lov- eller kontraktsbestemmelsene som gjelder for instrumentene, etter krisehåndteringsmyndighetens beslutning om å utøve nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene omhandlet i artikkel 59 i det nevnte direktivet nedskrives permanent, eller instrumentene skal konverteres til ren kjernekapital-instrumenter.

Dersom utstederen er etablert i et tredjeland og ikke er utpekt i samsvar med artikkel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del av et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, der foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er etablert i Unionen, skal instrumentenes hovedstol i henhold til de lov- eller kontraktsbestemmelsene som gjelder for instrumentene, etter den berørte tredjelandsmyndighetens beslutning nedskrives permanent, eller instrumentene skal konverteres til ren kjernekapital-instrumenter.»

- g) Nye bokstaver skal lyde:
- «q) Dersom utstederen er etablert i et tredjeland og i samsvar med artikkel 12 i direktiv 2014/59/EU er utpekt som en del av et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, der foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er etablert i Unionen, eller dersom utstederen er etablert i en medlemsstat, kan instrumentene bare utstedes i henhold til eller på annen måte være underlagt et tredjelands lovgivning når utøvelsen av nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene omhandlet i artikkel 59 i det nevnte direktivet, i henhold til tredjelands lovgivning er effektiv og kan håndheves på grunnlag av lovbestemmelser eller kontraktsbestemmelser med tvangskraft som anerkjenner krisehåndtering eller andre nedskrivnings- eller konverteringstiltak.
 - r) Instrumentene er ikke omfattet av motregnings- eller avregningsavtaler som ville undergrave deres tapsabsorbende kapasitet.»
- h) Nytt ledd skal lyde:
- «Ved anvendelsen av første ledd bokstav a) skal bare den delen av et kapitalinstrument som er fullt innbetalt, kunne anses som et annet godkjent kjernekapitalinstrument.»
- 24) I artikkel 54 nr. 1 skal ny bokstav lyde:
- «e) Dersom andre godkjente kjernekapitalinstrumenter er utstedt av et datterforetak som er etablert i et tredjeland, skal den utløsende terskelen på 5,125 % eller høyere, som er nevnt i bokstav a), beregnes i samsvar med dette tredjelands nasjonale rett eller kontraktsbestemmelsene som gjelder for instrumentene, forutsatt at den vedkommende myndigheten etter samråd med EBA anser det godt gjort at disse bestemmelsene minst tilsvarer kravene som er fastsatt i denne artikkelen.»
- 25) I artikkel 59 bokstav a) skal punkt i) lyde:
- «i) Den korte posisjonens forfallsdato er enten den samme som eller senere enn den lange posisjonens forfallsdato, eller den korte posisjonens gjenværende løpetid er minst ett år.»
- 26) I artikkel 62 skal bokstav a) lyde:
- «a) Kapitalinstrumenter dersom vilkårene i artikkel 63 er oppfylt, og i den utstrekning som er angitt i artikkel 64.»
- 27) I artikkel 63 gjøres følgende endringer:
- a) Innledningen skal lyde:

«Kapitalinstrumenter skal anses som tilleggskapitalinstrumenter dersom følgende vilkår er oppfylt:»
 - b) Bokstav a) skal lyde:
 - «a) Instrumentene er utstedt direkte av en institusjon og fullt innbetalt.»
 - c) I bokstav b) skal innledningen lyde:
 - «b) Ingen av følgende eier instrumentene:»
 - d) Bokstav c) og d) skal lyde:
 - «c) Ervervet av eiendomsretten til instrumentene er ikke direkte eller indirekte finansiert av institusjonen.
 - d) Fordringen på instrumentenes hovedstol i henhold til bestemmelsene som gjelder for instrumentene, er etterstilt alle fordringer fra konvertibel gjeld-instrumenter.»
 - e) I bokstav e) skal innledningen lyde:
 - «e) Ingen av følgende har stilt sikkerhet for instrumentene eller en garanti for dem som forbedrer fordringens prioritet:»
 - f) Bokstav f)–n) skal lyde:
 - «f) Instrumentene er ikke omfattet av ordninger som på annen måte forbedrer fordringens prioritet.

- g) Instrumentene har en opprinnelig løpetid på minst fem år.
- h) Bestemmelsene som gjelder for instrumentene inneholder ingen incitament for institusjonen til å innfri eller tilbakebetale deres hovedstol, alt etter hva som er relevant, før forfall.
- i) Dersom instrumentene omfatter en eller flere opsjoner på tilbakebetaling før forfall, herunder kjøpsopsjoner, kan opsjonene utnyttes bare etter utstederens eget valg.
- j) Instrumentene kan innløses ved benyttelse av innløsningsrett, innfris, tilbakebetales eller gjenkjøpes før forfall bare dersom vilkårene i artikkel 77 er oppfylt, og tidligst fem år etter utstedelsesdatoen, unntatt i tilfeller der vilkårene i artikkel 78 nr. 4 er oppfylt.
- k) Bestemmelsene som gjelder for instrumentene, angir verken uttrykkelig eller underforstått at instrumentene vil bli innløst ved benyttelse av innløsningsrett, innfridd, tilbakebetalt eller gjenkjøpt før forfall, alt etter hva som er relevant, av institusjonen i andre tilfeller enn ved institusjonens insolvens eller avvikling, og institusjonen gir ikke på annen måte slike opplysninger.
- l) Bestemmelsene som gjelder for instrumentene, gir ikke innehaveren rett til å framskynde den planlagte betalingen av renter og hovedstol, unntatt ved institusjonens insolvens eller avvikling.
- m) Størrelsen på forfalte renter eller utbytte på instrumentene vil ikke bli endret på grunnlag av institusjonens eller dens morforetaks kredittverdighet.
- n) Dersom utstederen er etablert i et tredjeland og i samsvar med artikkel 12 i direktiv 2014/59/EU er utpekt som en del av et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, der foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er etablert i Unionen, eller dersom utstederen er etablert i en medlemsstat, skal instrumentenes hovedstol i henhold til de lov- eller kontraktsbestemmelsene som gjelder for instrumentene, etter krisehåndteringsmyndighetens beslutning om å utøve nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene omhandlet i artikkel 59 i det nevnte direktivet nedskrives permanent, eller instrumentene skal konverteres til ren kjernekapital-instrumenter.

Dersom utstederen er etablert i et tredjeland og ikke er utpekt i samsvar med artikkel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del av et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, der foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er etablert i Unionen, skal instrumentenes hovedstol i henhold til de lov- eller kontraktsbestemmelsene som gjelder for instrumentene, etter den berørte tredjelandsmyndighetens beslutning nedskrives permanent, eller instrumentene skal konverteres til ren kjernekapital-instrumenter.»

g) Nye bokstaver skal lyde:

- «o) Dersom utstederen er etablert i et tredjeland og i samsvar med artikkel 12 i direktiv 2014/59/EU er utpekt som en del av et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, der foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er etablert i Unionen, eller dersom utstederen er etablert i en medlemsstat, kan instrumentene bare utstedes i henhold til eller på annen måte være underlagt et tredjelands lovgivning når utøvelsen av nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene omhandlet i artikkel 59 i det nevnte direktivet, i henhold til tredjelandets lovgivning er effektiv og kan håndheves på grunnlag av lovbestemmelser eller kontraktsbestemmelser med tvangskraft som anerkjenner krisehåndtering eller andre nedskrivnings- eller konverteringstiltak.
- p) Instrumentene er ikke omfattet av motregnings- eller avregningsavtaler som ville undergrave deres tapsabsorbende kapasitet.»

h) Nytt nummer skal lyde:

«Ved anvendelsen av første ledd bokstav a) skal bare den delen av kapitalinstrumentet som er fullt innbetalt, kunne anses som et tilleggskapitalinstrument.»

28) Artikkel 64 skal lyde:

«Artikkel 64

Redusert innregning av tilleggskapitalinstrumenter

1. Hele beløpet for tilleggskapitalinstrumenter med en gjenværende løpetid på mer enn fem år skal anses som tilleggskapitalposter.

2. I hvilket omfang tilleggs kapitalinstrumenter kan anses som tilleggs kapitalposter i løpet av de siste fem årene av instrumentenes løpetid, beregnes ved å multiplisere resultatet som følger av beregningen i bokstav a), med antallet omhandlet i bokstav b):
- Den balanseførte verdien av instrumentene på den første dagen i den siste femårsperioden av den avtalefestede løpetiden, dividert med antall dager i denne perioden.
 - De gjenværende dagene i den avtalefestede løpetiden for instrumentene.»
- 29) I artikkel 66 skal ny bokstav lyde:
- «e) Summen av postene som i henhold til artikkel 72e skal trekkes fra i konvertibel gjeld-poster som overstiger institusjonens konvertibel gjeld-poster.»
- 30) I artikkel 69 bokstav a) skal punkt i) lyde:
- «i) Den korte posisjonens forfallsdato er enten den samme som eller senere enn den lange posisjonens forfallsdato, eller den korte posisjonens gjenværende løpetid er minst ett år.»
- 31) Etter artikkel 72 innsettes følgende kapittel:
- «*KAPITTEL 5a*
- Konvertibel gjeld**
- Avsnitt 1
- Konvertibel gjeld-poster og -instrumenter**
- Artikkel 72a*
- Konvertibel gjeld-poster**
- Konvertibel gjeld-poster skal bestå av følgende, med mindre de tilhører en av kategoriene av utelukkede forpliktelser fastsatt i nr. 2 i denne artikkelen, og i det omfanget som er angitt i artikkel 72c:
 - Konvertibel gjeld-instrumenter dersom vilkårene i artikkel 72b er oppfylt, når de ikke anses som ren kjernekapitalposter, andre godkjente kjernekapitalposter eller tilleggs kapitalposter.
 - Tilleggs kapitalinstrumenter med en gjenværende løpetid på minst ett år, når de ikke anses som tilleggs kapitalposter i samsvar med artikkel 64.
 - Følgende forpliktelser skal utelukkes fra konvertibel gjeld-poster:
 - Dekkede innskudd.
 - Folioinnskudd og kortsiktige innskudd med en opprinnelig løpetid på mindre enn ett år.
 - Den delen av kvalifiserte innskudd fra fysiske personer og svært små, små og mellomstore bedrifter som overstiger dekningsnivået omhandlet i artikkel 6 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/49/EU(*).
 - Innskudd som ville ha vært kvalifiserte innskudd fra fysiske personer og svært små, små og mellomstore bedrifter dersom de ikke ble gjort gjennom filialer utenfor Unionen av institusjoner som er etablert i Unionen.
 - Sikrede forpliktelser, herunder obligasjoner med fortrinnsrett og forpliktelser i form av finansielle instrumenter som brukes for sikringsformål og utgjør en integrert del av sikkerhetsmassen, og som i samsvar med nasjonal rett er sikret på tilsvarende måte som obligasjoner med fortrinnsrett, forutsatt at alle sikrede eiendeler i tilknytning til obligasjoner med fortrinnsrett i en sikkerhetsmasse forblir uberørte, holdes atskilt og får tilstrekkelige midler, og ikke medregnet noen del av en sikret forpliktelse eller en forpliktelse som det er stilt sikkerhet for til en verdi som overstiger verdien av eiendelene, pantet, panteretten eller sikkerheten som forpliktelsen er sikret gjennom.

- f) Enhver forpliktelse som oppstår gjennom innehav av kunders eiendeler eller penger, herunder kunders eiendeler eller penger som innehas på vegne av innretninger for kollektiv investering, forutsatt at en slik kunde er beskyttet i henhold til gjeldende insolvenslovgivning.
- g) Enhver forpliktelse som oppstår som følge av et tillitsforhold mellom foretaket som er gjenstand for krisehåndtering eller dets datterforetak (som forvalter) og en annen person (som mottaker), forutsatt at en slik mottaker er beskyttet i henhold til gjeldende insolvenslovgivning eller sivilrettslige bestemmelser.
- h) Forpliktelser overfor institusjoner, unntatt forpliktelser overfor foretak som er del av samme konsern, med en opprinnelig løpetid på mindre enn sju dager.
- i) Forpliktelser med en gjenværende løpetid på mindre enn sju dager, overfor
 - i) systemer eller systemansvarlige utpekt i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF(**),
 - ii) deltakere i et system som er utpekt i samsvar med direktiv 98/26/EF, og som følger av deltakelsen i et slikt system, eller
 - iii) sentrale motparter fra tredjeland som er anerkjent i samsvar med artikkel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012.
- j) En forpliktelse overfor noen av følgende:
 - i) En arbeidstaker i forbindelse med opptjent lønn, pensjonsytelser eller annen fast godtgjøring, unntatt den variable delen av godtgjøringen som ikke er omfattet av tariffavtaler, og med unntak av den variable delen av godtgjøringen for risikotakere som påtar seg betydelig risiko som omhandlet i artikkel 92 nr. 2 i direktiv 2013/36/EU.
 - ii) En kreditor i kommersiell sektor eller handelssektoren som følger av levering til institusjonen eller morforetaket av varer eller tjenester som er avgjørende for den daglige driften av institusjonen eller morforetaket, herunder informasjonsteknologitjenester, forsyningstjenester og leie, forvaltning og vedlikehold av lokaler.
 - iii) Skatte- og trygdemyndigheter, forutsatt at disse forpliktelsene har forrang i henhold til den gjeldende lovgivningen.
 - iv) Innskuddsgarantiordninger dersom forpliktelsen følger av bidrag som skal betales i samsvar med direktiv 2014/49/EU.
- k) Forpliktelser som følger av derivater.
- l) Forpliktelser som følger av gjeldsinstrumenter med innebygde derivater.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav l) skal gjeldsinstrumenter som inneholder opsjoner på tidlig innløsning som kan utnyttes etter utstederens eller innehaverens valg, og gjeldsinstrumenter med variabel rente avledet fra en bredt anvendt referanserente som Euribor eller Libor, ikke anses som gjeldsinstrumenter med innebygde derivater utelukkende på grunn av slike egenskaper.

Artikkel 72b

Konvertibel gjeld-instrumenter

1. Forpliktelser skal anses som konvertibel gjeld-instrumenter dersom de oppfyller vilkårene fastsatt i denne artikkelen, og bare i det omfanget som er angitt i denne artikkelen.
2. Forpliktelser skal anses som konvertibel gjeld-instrumenter dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Forpliktelsene er utstedt eller tatt opp, alt etter hva som er relevant, direkte av en institusjon og er fullt innbetalt.
 - b) Ingen av følgende eier forpliktelsene:
 - i) Institusjonen eller et foretak som inngår i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering.
 - ii) Et foretak der institusjonen har en direkte eller indirekte deltakerinteresse i form av eierskap, enten direkte eller gjennom kontroll av minst 20 % av dette foretakets stemmeretter eller kapital.
 - c) Ervervet av eiendomsretten til forpliktelsene er ikke direkte eller indirekte finansiert av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering.

- d) Fordringen på forpliktelsesens hovedstol i henhold til bestemmelsene som gjelder for instrumentene, er i sin helhet etterstilt fordringer som følger av de utelukkede forpliktelsene omhandlet i artikkel 72a nr. 2. Dette kravet om etterstilling skal anses som oppfylt i følgende situasjoner:
- i) Kontraksbestemmelsene som gjelder for forpliktelsene, fastsetter at fordringen på instrumentenes hovedstol ved ordinær insolvensbehandling som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 47 i direktiv 2014/59/EU, er etterstilt fordringer som følger av de utelukkede forpliktelsene omhandlet i artikkel 72a nr. 2 i denne forordningen.
 - ii) Gjeldende lovgivning angir at fordringen på instrumentenes hovedstol ved ordinær insolvensbehandling som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 47 i direktiv 2014/59/EU, er etterstilt fordringer som følger av de utelukkede forpliktelsene omhandlet i artikkel 72a nr. 2 i denne forordningen.
 - iii) Instrumentene er utstedt av et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, som i sin balanse ikke har noen utelukkede forpliktelser som omhandlet i artikkel 72a nr. 2 i denne forordningen, som har samme prioritet som eller dårligere prioritet enn konvertibel gjeld-instrumenter.
- e) Ingen av følgende har stilt sikkerhet for forpliktelsene eller en garanti for dem eller underlagt dem en annen ordning som forbedrer fordringens prioritet:
- i) Institusjonen eller dens datterforetak.
 - ii) Morforetaket for institusjonen eller dets datterforetak.
 - iii) Ethvert foretak som har nære forbindelser til foretak omhandlet i punkt i) og ii).
- f) Forpliktelsene er ikke omfattet av motregnings- eller avregningsavtaler som ville undergrave deres tapsabsorbende kapasitet i forbindelse med krisehåndtering.
- g) Bestemmelsene som gjelder for forpliktelsene, inneholder ingen incitament for institusjonen til å innløse hovedstol ved benyttelse av innløsningsrett, innfri den, gjenkjøpe den eller tilbakebetale den før forfall, alt etter hva som er relevant, unntatt i tilfellene omhandlet i artikkel 72c nr. 3.
- h) Forpliktelsene kan ikke innfris av innehaverne av instrumentene før forfall, unntatt i tilfellene omhandlet i artikkel 72c nr. 2.
- i) Dersom forpliktelsene omfatter en eller flere opsjoner på tilbakebetaling før forfall, herunder kjøpsopsjoner, kan opsjonene utnyttes bare etter utstederens eget valg, unntatt i tilfellene omhandlet i artikkel 72c nr. 2 og med forbehold for artikkel 72c nr. 3 og 4.
- j) Forpliktelsene kan innløses ved benyttelse av innløsningsrett, innfris, tilbakebetales eller gjenkjøpes før forfall bare dersom vilkårene i artikkel 77 og 78a er oppfylt.
- k) Bestemmelsene som gjelder for forpliktelsene, angir verken uttrykkelig eller underforstått at forpliktelsene vil bli innløst ved benyttelse av innløsningsrett, innfridd, tilbakebetalt eller gjenkjøpt før forfall, alt etter hva som er relevant, av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, unntatt ved institusjonens insolvens eller avvikling, og institusjonen gir ikke på annen måte slike opplysninger.
- l) Bestemmelsene som gjelder for forpliktelsene, gir ikke innehaveren rett til å framskynde den planlagte betalingen av renter eller hovedstol, unntatt dersom foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, blir insolvent eller avvikles.
- m) Størrelsen på forfalte renter eller utbetaling av utbytte, alt etter hva som er relevant, vil ikke bli endret på grunnlag av kredittverdigheten til foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, eller dets morforetak.
- n) For instrumenter som utstedes etter 28. juni 2021, viser den relevante kontraktsdokumentasjonen og eventuelt prospektet som er knyttet til utstedelsen, uttrykkelig til den mulige utøvelsen av nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene i samsvar med artikkel 48 i direktiv 2014/59/EU.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav a) skal bare de delene av forpliktelsene som er fullt innbetalt, kunne anses som konvertibel gjeld-instrumenter.

Dersom noen av de utelukkede forpliktelsene omhandlet i artikkel 72a nr. 2 er etterstilt ordinære usikrede fordringer i henhold til nasjonal insolvenslovgivning, blant annet fordi de innehas av en kreditor som har nære forbindelser til debitor, eller fordi kreditor er eller har vært aksjeeier, i et kontroll- eller konsernforhold, medlem av ledelsesorganet eller i slekt med noen av disse personene, skal etterstilling ved anvendelsen av første ledd bokstav d) i denne artikkelen ikke vurderes ved henvisning til fordringer som følger av slike utelukkede forpliktelser.

3. I tillegg til forpliktelsene omhandlet i nr. 2 i denne artikkelen kan krisehåndteringsmyndigheten tillate at forpliktelser anses som konvertibel gjeld-instrumenter opptil et samlet beløp som ikke overstiger 3,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 og 4, forutsatt at

- a) alle vilkårene fastsatt i nr. 2, med unntak av vilkåret i nr. 2 første ledd bokstav d), er oppfylt,
- b) forpliktelsene har samme prioritet som de utelukkede forpliktelsene omhandlet i artikkel 72a nr. 2 som har lavest prioritet, med unntak av de utelukkede forpliktelsene omhandlet i nr. 2 tredje ledd i denne artikkelen som i henhold til nasjonal insolvenslovgivning er etterstilt ordinære usikrede fordringer, og
- c) innregningen av disse forpliktelsene i konvertibel gjeld-poster vil ikke medføre en vesentlig risiko for en vellykket retts sak eller gyldige erstatningskrav ifølge en vurdering fra krisehåndteringsmyndigheten i forbindelse med prinsippene omhandlet i artikkel 34 nr. 1 bokstav g) og artikkel 75 i direktiv 2014/59/EU.

4. Krisehåndteringsmyndigheten kan tillate at forpliktelser anses som konvertibel gjeld i tillegg til forpliktelsene omhandlet i nr. 2, forutsatt at

- a) institusjonen ikke har tillatelse til å ta med de forpliktelsene som er omhandlet i nr. 3, i konvertibel gjeld-poster,
- b) alle vilkårene fastsatt i nr. 2, med unntak av vilkåret i nr. 2 første ledd bokstav d), er oppfylt,
- c) forpliktelsene har samme prioritet som eller bedre prioritet enn de utelukkede forpliktelsene omhandlet i artikkel 72a nr. 2 som har lavest prioritet, med unntak av de utelukkede forpliktelsene omhandlet i nr. 2 tredje ledd i denne artikkelen som i henhold til nasjonal insolvenslovgivning er etterstilt ordinære usikrede fordringer,
- d) i institusjonens balanse overstiger beløpet for de utelukkede forpliktelsene omhandlet i artikkel 72a nr. 2 som har samme prioritet som eller lavere prioritet enn disse forpliktelsene ved insolvens, ikke 5 % av institusjonens ansvarlige kapital og konvertible gjeld,
- e) innregningen av disse forpliktelsene i konvertibel gjeld-poster vil ikke medføre en vesentlig risiko for en vellykket retts sak eller gyldige erstatningskrav ifølge en vurdering fra krisehåndteringsmyndigheten i forbindelse med prinsippene omhandlet i artikkel 34 nr. 1 bokstav g) og artikkel 75 i direktiv 2014/59/EU.

5. Krisehåndteringsmyndigheten kan bare tillate at en institusjon fører forpliktelser som er omhandlet i nr. 3 eller 4, som konvertibel gjeld-poster.

6. Krisehåndteringsmyndigheten skal rådføre seg med den vedkommende myndigheten når den undersøker om vilkårene fastsatt i denne artikkelen er oppfylt.

7. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:

- a) Gjeldende form på og art av indirekte finansiering av konvertibel gjeld-instrumenter.
- b) Formen på og art av incitament til innfrielse i henhold til vilkåret i nr. 2 første ledd bokstav g) i denne artikkelen og artikkel 72c nr. 3.

Disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal være helt i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 28 nr. 5 bokstav a) og i artikkel 52 nr. 2 bokstav a).

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. desember 2019.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 72c

Redusert innregning av konvertibel gjeld-instrumenter

1. Konvertibel gjeld-instrumenter med en gjenværende løpetid på minst ett år skal fullt ut anses som konvertibel gjeld-poster.

Konvertibel gjeld-instrumenter med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år skal ikke anses som konvertibel gjeld-poster.

2. Dersom et konvertibel gjeld-instrument omfatter en innløsningsopsjon som innehaveren kan utnytte før den opprinnelig fastsatte forfallsdatoen for instrumentet, skal instrumentets løpetid ved anvendelsen av nr. 1 defineres som den tidligst mulige datoen da innehaveren kan utnytte innløsningsopsjonen og kreve innløsning eller tilbakebetaling av instrumentet.

3. Dersom et konvertibel gjeld-instrument omfatter et incitament for utstederen til å kreve instrumentet innløst ved benyttelse av innløsningsrett, innfridd, tilbakebetalt eller gjenkjøpt før den opprinnelig fastsatte forfallsdatoen for instrumentet, skal instrumentets løpetid ved anvendelsen av nr. 1 defineres som den tidligst mulige datoen da utstederen kan utnytte denne opsjonen og kreve innløsning eller tilbakebetaling av instrumentet.

4. Dersom et konvertibel gjeld-instrument omfatter opsjoner på tidlig innløsning som kan utnyttes bare etter utstederens eget valg før den opprinnelig fastsatte forfallsdatoen for instrumentet, men der bestemmelsene som gjelder for instrumentet, ikke omfatter incitament til å kreve instrumentet innløst ved benyttelse av innløsningsrett, innfridd, tilbakebetalt eller gjenkjøpt før forfall, og ikke omfatter opsjoner på innløsning eller tilbakebetaling som kan utnyttes etter innehaverens valg, skal instrumentets løpetid ved anvendelsen av nr. 1 defineres som den opprinnelig fastsatte forfallsdatoen.

Artikkel 72d

Følger av at kvalifiseringsvilkårene ikke lenger er oppfylt

Dersom de gjeldende vilkårene i artikkel 72b ikke lenger er oppfylt i forbindelse med et konvertibel gjeld-instrument, skal forpliktelsene med umiddelbar virkning ikke lenger anses som konvertibel gjeld-instrumenter.

Forpliktelser omhandlet i artikkel 72b nr. 2 kan fortsatt regnes som konvertibel gjeld-instrumenter så lenge de anses som konvertibel gjeld-instrumenter i henhold til artikkel 72b nr. 3 eller 4.

Avsnitt 2

Fradrag fra konvertibel gjeld-poster

Artikkel 72e

Fradrag fra konvertibel gjeld-poster

1. Institusjoner som omfattes av artikkel 92a, skal trekke følgende fra konvertibel gjeld-poster:
 - a) En institusjons direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av egne konvertibel gjeld-instrumenter, herunder egne ansvarlig kapital-instrumenter som institusjonen kan være forpliktet til å kjøpe i henhold til eksisterende avtaleforpliktelser.
 - b) En institusjons direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter i G-SII-foretak, når disse foretakene har en gjensidig beholdning i institusjonen som den vedkommende myndigheten mener er inngått for kunstig å øke den tapsabsorberende kapasiteten og rekapitaliseringskapasiteten til foretaket som er gjenstand for krisehåndtering.
 - c) Gjeldende beløp for direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter i G-SII-foretak, fastsatt i henhold til artikkel 72i, dersom institusjonen ikke har betydelige investeringer i disse foretakene.
 - d) Institusjonens direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter i G-SII-foretak, dersom institusjonen har betydelige investeringer i disse foretakene, unntatt tegningsgarantiposisjoner som innehas i høyst fem bankdager.
2. Ved anvendelsen av dette avsnittet skal alle instrumenter som har samme prioritet som konvertibel gjeld-instrumenter, behandles som konvertibel gjeld-instrumenter, med unntak av instrumenter som har samme prioritet som instrumenter som anerkjennes som konvertibel gjeld i henhold til artikkel 72b nr. 3 og 4.
3. Ved anvendelsen av dette avsnittet kan institusjonene beregne beløpet for beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter nevnt i artikkel 72b nr. 3 på følgende måte:

$$h = \sum_i \left(H_i \cdot \frac{l_i}{L_i} \right)$$

der

h = beløpet for beholdninger av de konvertibel gjeld-instrumentene som er nevnt i artikkel 72b nr. 3,

i = indeksen for den utstedende institusjonen,

- H_i = det samlede beløpet for beholdninger av konvertibel gjeld for den utstedende institusjonen i nevnt i artikkel 72b nr. 3,
- l_i = beløpet for forpliktelse som den utstedende institusjonen i har tatt med i konvertibel gjeld-poster innenfor grensene angitt i artikkel 72b nr. 3 ifølge de siste opplysningene som er offentliggjort av den utstedende institusjonen, og
- L_i = det samlede beløpet for utestående forpliktelse for den utstedende institusjonen i nevnt i artikkel 72b nr. 3 ifølge de siste opplysningene som er offentliggjort av den utstedende institusjonen.

4. Dersom en morinstitusjon i EU eller en morinstitusjon i en medlemsstat som omfattes av artikkel 92a, har direkte, indirekte eller syntetiske beholdninger av ansvarlig kapital-instrumenter eller konvertibel gjeld-instrumenter i et eller flere datterforetak som ikke tilhører samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, som morinstitusjonen, kan denne morinstitusjonens krisehåndteringsmyndighet, etter at den har tatt behørig hensyn til uttalelsen fra eventuelle berørte datterforetaks krisehåndteringsmyndighet, gi morinstitusjonen tillatelse til å trekke fra slike beholdninger ved å trekke fra et lavere beløp som fastsettes av denne morinstitusjonens krisehåndteringsmyndighet. Det justerte beløpet skal minst være lik beløpet (m), som beregnes på følgende måte:

$$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

der

- i = indeksen for datterforetaket,
- OP_i = verdien av ansvarlig kapital-instrumenter som er utstedt av datterforetak i og innehas av morinstitusjonen,
- LP_i = verdien av konvertibel gjeld-instrumenter som er utstedt av datterforetak i og innehas av morinstitusjonen,
- β = prosentdel av ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter som er utstedt av datterforetak i og innehas av morforetaket, og som er beregnet på følgende måte:
- $$\beta = \frac{(OP_i + LP_i)}{\text{verdien av alle ansvarlig kapital – instrumenter og konvertibel gjeld – instrumenter utstedt av datterforetak } i}$$
- O_i = verdien av den ansvarlige kapitalen i datterforetak i , uten hensyn til fradraget beregnet i samsvar med dette nummeret,
- L_i = verdien av konvertibel gjeld i datterforetak i , uten hensyn til fradraget beregnet i samsvar med dette nummeret,
- r_i = forholdstallet som gjelder for datterforetak i på nivået for dets konsern som er gjenstand for krisehåndtering i samsvar med artikkel 92a nr. 1 bokstav a) i denne forordningen og artikkel 45c nr. 3 første ledd i direktiv 2014/59/EU, og
- $aRWA_i$ = det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet for G-SII-foretak i beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 og 4, idet det tas hensyn til justeringene angitt i artikkel 12a.

Dersom morinstitusjonen har tillatelse til å trekke fra det justerte beløpet i samsvar med første ledd, skal datterforetaket trekke fra differansen mellom beløpet for ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter nevnt i første ledd og det justerte beløpet.

Artikkel 72f

Fradrag for beholdninger av egne konvertibel gjeld-instrumenter

Ved anvendelsen av artikkel 72e nr. 1 bokstav a) skal institusjonene beregne beholdninger på grunnlag av lange bruttoposisjoner, med følgende unntak:

- a) Institusjonene kan beregne verdien av beholdningene på grunnlag av lange nettoposisjoner, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:
 - i) De lange og korte posisjonene er i samme underliggende eksponering, og de korte posisjonene innebærer ikke motpartsrisiko.
 - ii) Både de lange og de korte posisjonene inngår enten i eller utenfor handelsporteføljen.
- b) Institusjonene skal fastsette beløpet som skal trekkes fra for direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av indeksinstrumenter, ved å beregne den underliggende eksponeringen for egne konvertibel gjeld-instrumenter i disse indeksene.

- c) Institusjonene kan motregne lange bruttoposisjoner i egne konvertibel gjeld-instrumenter som oppstår i forbindelse med eierandeler i indeksinstrumenter, mot korte posisjoner i egne konvertibel gjeld-instrumenter som oppstår i forbindelse med korte posisjoner i underliggende indekser, herunder også når disse korte posisjonene innebærer motpartsrisiko, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:
- i) De lange og korte posisjonene er i samme underliggende indeks.
 - ii) Både de lange og de korte posisjonene inngår enten i eller utenfor handelsporteføljen.

Artikkel 72g

Fradragsgrunnlag for konvertibel gjeld-poster

Ved anvendelsen av artikkel 72e nr. 1 bokstav b)–d) skal institusjonene trekke fra de lange bruttoposisjonene, med forbehold for unntakene fastsatt i artikkel 72h og 72i.

Artikkel 72h

Fradrag for beholdninger av konvertibel gjeld i andre G-SII-foretak

Institusjoner som ikke anvender unntaket fastsatt i artikkel 72j, skal foreta fradragene nevnt i artikkel 72e nr. 1 bokstav c) og d) i samsvar med følgende:

- a) De kan beregne direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter på grunnlag av den lange nettoposisjonen i samme underliggende eksponering, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:
 - i) Den korte posisjonens forfallsdato er enten den samme som eller senere enn den lange posisjonens forfallsdato, eller den korte posisjonens gjenværende løpetid er minst ett år.
 - ii) Både den lange og den korte posisjonen inngår enten i eller utenfor handelsporteføljen.
- b) De skal fastsette beløpet som skal trekkes fra for direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av indeksinstrumenter, ved å beregne den underliggende eksponeringen for de konvertibel gjeld-instrumentene i disse indeksene.

Artikkel 72i

Fradrag for konvertibel gjeld-instrumenter når institusjonen ikke har en betydelig investering i G-SII-foretak

1. Ved anvendelsen av artikkel 72e nr. 1 bokstav c) skal institusjonene beregne det relevante beløpet som skal trekkes fra, ved å multiplisere beløpet omhandlet i bokstav a) i dette nummeret med den faktoren som følger av beregningen omhandlet i bokstav b) i dette nummeret:

- a) Det samlede beløpet med hvilket institusjonens direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter, tilleggskapitalinstrumenter i foretak i finanssektoren og konvertibel gjeld-instrumenter i G-SII-foretak som institusjonen ikke har betydelige investeringer i, overstiger 10 % av institusjonens ren kjernekapital-poster, beregnet ved anvendelse av følgende:
 - i) Artikkel 32–35.
 - ii) Artikkel 36 nr. 1 bokstav a)–g), bokstav k) ii)–v) og bokstav l), unntatt beløpet som skal trekkes fra for eiendeler ved utsatt skatt som er avhengige av framtidig lønnsomhet og skyldes midlertidige forskjeller.
 - iii) Artikkel 44 og 45.
- b) Institusjonens direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter i G-SII-foretak som institusjonen ikke har betydelige investeringer i, dividert med den samlede verdien av institusjonens direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter og tilleggskapitalinstrumenter i foretak i finanssektoren og konvertibel gjeld-instrumenter i G-SII-foretak som foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, ikke har noen betydelige investeringer i.

2. Institusjonene skal ikke ta med tegningsgarantiposisjoner som innehas i høyst fem bankdager, i beløpet omhandlet i nr. 1 bokstav a) og ved beregningen av faktoren i samsvar med nr. 1 bokstav b).

3. Beløpet som skal trekkes fra i henhold til nr. 1, skal fordeles på alle konvertibel gjeld-instrumenter i et G-SII-foretak som institusjonen innehar. Institusjonene skal fastsette beløpet for hvert konvertibel gjeld-instrument som trekkes fra i henhold til nr. 1, ved å multiplisere beløpet omhandlet i bokstav a) i dette nummeret med andelen omhandlet i bokstav b) i dette nummeret:

- a) Verdien av beholdninger som skal trekkes fra i henhold til nr. 1.
- b) Andelen av institusjonens samlede direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av de konvertibel gjeld-instrumentene i G-SII-foretak som institusjonen ikke har betydelige investeringer i, og som utgjøres av de enkelte konvertibel gjeld-instrumentene som institusjonen innehar.

4. Verdien av beholdningene omhandlet i artikkel 72e nr. 1 bokstav c), som er lik eller mindre enn 10 % av institusjonens ren kjernekapital-poster etter anvendelse av bestemmelsene i nr. 1 bokstav a) i)–iii) i denne artikkelen, skal ikke trekkes fra og skal tildeles gjeldende risikovekt i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 2 eller 3 eller kravene i tredje del avdeling IV, alt etter hva som er relevant.

5. Institusjonene skal fastsette beløpet for hvert konvertibel gjeld-instrument som risikovektes i henhold til nr. 4, ved å multiplisere beløpet for beholdninger som skal risikovektes i henhold til nr. 4, med den andelen som følger av beregningen fastsatt i nr. 3 bokstav b).

Artikkel 72j

Unntak for handelsporteføljen med hensyn til fradrag for konvertibel gjeld-poster

1. Institusjonene kan beslutte ikke å trekke fra en bestemt del av sine direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter, som samlet og målt på grunnlag av det beregnede bruttobeløpet for lange posisjoner utgjør høyst 5 % av institusjonens ren kjernekapital-poster etter anvendelsen av artikkel 32–36, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Beholdningene inngår i handelsporteføljen.
- b) Konvertibel gjeld-instrumentene innehas i høyst 30 bankdager.

2. Beløpene for poster som ikke trekkes fra i henhold til nr. 1, skal omfattes av kravene til ansvarlig kapital for poster i handelsporteføljen.

3. Dersom vilkårene i nr. 1 ikke lenger er oppfylt for beholdninger som ikke trekkes fra i henhold til det nevnte nummeret, skal beholdningene trekkes fra i samsvar med artikkel 72g uten anvendelse av unntakene fastsatt i artikkel 72h og 72i.

Avsnitt 3

Ansvarlig kapital og konvertibel gjeld

Artikkel 72k

Konvertibel gjeld

En institusjons konvertibel gjeld skal bestå av institusjonens konvertibel gjeld-poster etter fradragene omhandlet i artikkel 72e.

Artikkel 72l

Ansvarlig kapital og konvertibel gjeld

En institusjons ansvarlige kapital og konvertible gjeld skal bestå av summen av dens ansvarlige kapital og dens konvertible gjeld.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/49/EU av 16. april 2014 om innskuddsgarantiordninger (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 149).

(**) Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF av 19. mai 1998 om endelig oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir (EFT L 166 av 11.6.1998, s. 45).»

32) I andre del avdeling I skal overskriften til kapittel 6 lyde:

«**Alminnelige krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld**».

33) I artikkel 73 gjøres følgende endringer:

a) Overskriften skal lyde:

«**Utdelinger for instrumenter**».

b) Nr. 1–4 skal lyde:

«1. Kapitalinstrumenter og forpliktelser som en institusjon etter eget valg kan foreta utdelinger for i en annen form enn kontanter eller ansvarlig kapital-instrumenter, skal ikke kunne anses som ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter, tilleggskapitalinstrumenter eller konvertibel gjeld-instrumenter, med mindre institusjonen på forhånd har innhentet den vedkommende myndighetens tillatelse.

2. Vedkommende myndigheter skal gi forhåndstillatelsen omhandlet i nr. 1 bare dersom de anser at alle følgende vilkår er oppfylt:

a) Institusjonens evne til å annullere utbetalinger i forbindelse med instrumentet vil ikke bli negativt påvirket av valget omhandlet i nr. 1 eller av formen utdelingene kan foretas i.

b) Kapitalinstrumentets eller forpliktelsens evne til å dekke tap vil ikke bli negativt påvirket av valget omhandlet i nr. 1 eller av formen utdelingene kan foretas i.

c) Kapitalinstrumentets eller forpliktelsens kvalitet vil ikke på annen måte bli redusert av valget omhandlet i nr. 1 eller av formen utdelingene kan foretas i.

Den vedkommende myndigheten skal rådføre seg med krisehåndteringsmyndigheten om en institusjons oppfyllelse av disse vilkårene før forhåndstillatelsen omhandlet i nr. 1 gis.

3. Kapitalinstrumenter og forpliktelser for hvilke en annen juridisk person enn den utstedende institusjonen etter eget valg kan beslutte eller kreve at utbetalingen av utdelinger for disse instrumentene eller forpliktelsene foretas i en annen form enn kontanter eller ansvarlig kapital-instrumenter, skal ikke kunne anses som ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter, tilleggskapitalinstrumenter eller konvertibel gjeld-instrumenter.

4. Institusjonene kan anvende en bred markedsindeks som et av grunnlagene for fastsettelsen av størrelsen på utdelinger fra andre godkjente kjernekapitalinstrumenter, tilleggskapitalinstrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter.»

c) Nr. 6 skal lyde:

«6. Institusjonene skal rapportere om og offentliggjøre de brede markedsindeksene som deres kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter avhenger av.»

34) I artikkel 75 skal innledningen lyde:

«Krav om løpetid for korte posisjoner omhandlet i artikkel 45 bokstav a), artikkel 59 bokstav a), artikkel 69 bokstav a) og artikkel 72h bokstav a) skal anses som oppfylt med hensyn til posisjoner som innehas, når alle følgende vilkår er oppfylt:»

35) I artikkel 76 skal overskriften og nr. 1, 2 og 3 lyde:

«*Artikkel 76*

Indeksbeholdninger av kapitalinstrumenter og forpliktelser

«1. Ved anvendelsen av artikkel 42 bokstav a), artikkel 45 bokstav a), artikkel 57 bokstav a), artikkel 59 bokstav a), artikkel 67 bokstav a), artikkel 69 bokstav a), artikkel 72f bokstav a) og artikkel 72h bokstav a) kan institusjonene redusere verdien av en lang posisjon i et kapitalinstrument eller en forpliktelse med den delen av indeksen som består av samme underliggende eksponering som sikres, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

a) Enten inngår både den lange posisjonen som sikres, og den korte posisjonen i en indeks som anvendes til sikring av den lange posisjonen, i handelsporteføljen, eller så inngår begge utenfor handelsporteføljen.

b) Posisjonene omhandlet i bokstav a) står oppført med virkelig verdi i institusjonens balanse.

c) Den korte posisjonen omhandlet i bokstav a) anses som en effektiv sikring i forbindelse med institusjonens internkontroller.

d) De vedkommende myndighetene vurderer minst én gang i året at internkontrollene omhandlet i bokstav c) er tilstrekkelige og fortsatt hensiktsmessige.

2. Når vedkommende myndigheter på forhånd har gitt tillatelse, kan en institusjon anvende et forsiktig estimat for institusjonens underliggende eksponering for kapitalinstrumenter eller forpliktelser som inngår i indeksene, som et alternativ til å beregne eksponeringen mot postene omhandlet i en eller flere av følgende bokstaver:

- a) Egne ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter, tilleggskapitalinstrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter som inngår i indekser.
- b) Ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter og tilleggskapitalinstrumenter i foretak i finanssektoren som inngår i indekser.
- c) Institusjonens konvertibel gjeld-instrumenter som inngår i indekser.

3. Vedkommende myndigheter skal gi forhåndstillatelsen omhandlet i nr. 2 bare dersom institusjonen har dokumentert overfor dem at det vil være en stor administrativ byrde for institusjonen å overvåke sin underliggende eksponering mot postene omhandlet i en eller flere bokstaver i nr. 2, alt etter hva som er relevant.»

36) Artikkel 77 skal lyde:

«Artikkel 77

Vilkår for reduksjon av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld

1. En institusjon skal innhente den vedkommende myndighetens forhåndstillatelse til å gjøre følgende:
 - a) Redusere, innfri eller gjenkjøpe ren kjernekapital-instrumenter utstedt av institusjonen på en måte som er tillatt i henhold til gjeldende nasjonal rett.
 - b) Redusere, fordele eller omklassifisere overkurs ved emisjon i tilknytning til ansvarlig kapital-instrumenter til en annen ansvarlig kapital-post.
 - c) Iverksette innløsning, innfrielse, tilbakebetaling eller gjenkjøp av andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggskapitalinstrumenter før utgangen av den avtalefestede løpetiden.
2. En institusjon skal innhente forhåndstillatelse fra krisehåndteringsmyndigheten til å iverksette innløsning, innfrielse, tilbakebetaling eller gjenkjøp av konvertibel gjeld-instrumenter som ikke omfattes av nr. 1, før utgangen av den avtalefestede løpetiden.»

37) Artikkel 78 skal lyde:

«Artikkel 78

Tillatelse fra tilsynsmyndigheten til å redusere den ansvarlige kapitalen

1. Den vedkommende myndigheten skal gi en institusjon tillatelse til å redusere, innløse ved benyttelse av innløsningsrett, innfri, tilbakebetale eller gjenkjøpe ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggskapitalinstrumenter, eller til å redusere, fordele eller omklassifisere tilknyttet overkurs ved emisjon, dersom et av følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Institusjonen erstatter instrumentene eller tilknyttet overkurs ved emisjon omhandlet i artikkel 77 nr. 1 med ansvarlig kapital-instrumenter av samme eller høyere kvalitet på vilkår som er forsvarlige med hensyn til institusjonens inntjeningssevne, før eller samtidig med et tiltak som omhandlet i artikkel 77 nr. 1.
 - b) Institusjonen har dokumentert overfor den vedkommende myndigheten at institusjonens ansvarlige kapital og konvertible gjeld etter tiltaket omhandlet i artikkel 77 nr. 1 i denne forordningen vil overstige kravene fastsatt i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, med en margin som den vedkommende myndigheten anser som nødvendig.

Dersom en institusjon tar tilstrekkelige forholdsregler med hensyn til sin evne til å drive virksomhet med ansvarlig kapital som overstiger de beløpene som kreves i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU, kan den vedkommende myndigheten gi denne institusjonen en generell forhåndstillatelse til å treffe et tiltak som omhandlet i artikkel 77 nr. 1 i denne forordningen, med forbehold for kriterier som sikrer at alle slike framtidige tiltak vil være i samsvar med vilkårene i bokstav a) og b) i dette nummeret. Denne generelle forhåndstillatelsen skal gis bare for en gitt periode som ikke skal

overstige ett år, men deretter kan den fornyes. Den generelle forhåndstillatelsen skal gis for et forhåndsfastsatt beløp, som skal fastsettes av den vedkommende myndigheten. Når det gjelder ren kjernekapital-instrumenter, skal dette forhåndsfastsatte beløpet ikke overstige 3 % av den relevante utstedelsen og ikke overstige 10 % av det beløpet med hvilket ren kjernekapital overstiger summen av kravene til ren kjernekapital fastsatt i denne forordningen, i direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, og en margin som den vedkommende myndigheten anser som nødvendig. Når det gjelder andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggskapitalinstrumenter, skal dette forhåndsfastsatte beløpet ikke overstige 10 % av den relevante utstedelsen og ikke overstige 3 % av det samlede utestående beløpet for andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggskapitalinstrumenter, alt etter hva som er relevant.

Vedkommende myndigheter skal tilbakekalle den generelle forhåndstillatelsen dersom en institusjon overtrer noen av kriteriene som er fastsatt for denne tillatelsen.

2. Ved vurderingen av om erstatningsinstrumentene er forsvarlige med hensyn til institusjonens inntjeningssevne i henhold til nr. 1 bokstav a), skal vedkommende myndigheter vurdere i hvilken utstrekning disse erstatningskapital-instrumentene vil koste mer for institusjonen enn de kapitalinstrumentene eller den overkursen ved emisjon som de skal erstatte.

3. Dersom en institusjon treffer et tiltak som omhandlet i artikkel 77 nr. 1 bokstav a), og det i henhold til gjeldende nasjonal rett er forbudt å nekte innløsning av ren kjernekapital-instrumenter som omhandlet i artikkel 27, kan den vedkommende myndigheten tillate unntak fra vilkårene i nr. 1 i denne artikkelen, forutsatt at den vedkommende myndigheten krever at institusjonen på egnet måte begrenser innløsningen av slike instrumenter.

4. Vedkommende myndighet kan gi en institusjon tillatelse til å innløse ved benyttelse av innløsningsrett, innfri, tilbakebetale eller gjenkjøpe andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggskapitalinstrumenter eller tilknyttet overkurs ved emisjon i en periode på fem år etter utstedelsesdatoen dersom vilkårene i nr. 1 og et av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Det har skjedd en endring i den lovmessige klassifiseringen av disse instrumentene, som sannsynligvis vil medføre at de utelukkes fra den ansvarlige kapitalen eller omklassifiseres til ansvarlig kapital av lavere kvalitet, og begge følgende vilkår er oppfylt:
 - i) Den vedkommende myndigheten anser denne endringen som tilstrekkelig sikker.
 - ii) Institusjonen dokumenterer overfor den vedkommende myndigheten at den lovmessige omklassifiseringen av disse instrumentene ikke med rimelighet kunne forutses på det tidspunktet de ble utstedt.
- b) Det har skjedd en endring i den gjeldende skattebehandlingen av disse instrumentene som institusjonen overfor den vedkommende myndigheten dokumenterer er vesentlig og ikke med rimelighet kunne forutses på det tidspunktet de ble utstedt.
- c) Instrumentene og tilknyttet overkurs ved emisjon er omfattet av overgangsregler i henhold til artikkel 494b.
- d) Før eller samtidig med tiltaket omhandlet i artikkel 77 nr. 1, erstatter institusjonen instrumentene eller tilknyttet overkurs ved emisjon omhandlet i artikkel 77 nr. 1 med ansvarlig kapital-instrumenter av samme eller høyere kvalitet på vilkår som er forsvarlige med hensyn til institusjonens inntjeningssevne, og den vedkommende myndigheten har tillatt dette tiltaket med den begrunnelsen at det vil være gunstig for tilsynsformål og berettiget på grunn av ekstraordinære omstendigheter.
- e) De andre godkjente kjernekapitalinstrumentene eller tilleggskapitalinstrumentene gjenkjøpes for prisstillingsformål.

5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:

- a) Betydningen av «forsvarlige med hensyn til institusjonens inntjeningssevne».
- b) Egnet måte i forbindelse med begrensningen av innløsningen som omhandlet i nr. 3.
- c) Framgangsmåten, herunder grenser og framgangsmåter for vedkommende myndigheters forhåndsgodkjenning av et tiltak som omhandlet i artikkel 77 nr. 1, og datakravene i forbindelse med en institusjons søknad om den vedkommende myndighetens tillatelse til å gjennomføre et tiltak som omhandles der, herunder framgangsmåten som skal anvendes ved innløsning av aksjer utstedt til medlemmer av samvirkeforetak, og fristen for behandling av en slik søknad.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juli 2013.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

38) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 78a

Tillatelse til å redusere konvertibel gjeld-instrumenter

1. Krisehåndteringsmyndigheten skal gi en institusjon tillatelse til å innløse ved benyttelse av innløsningsrett, innfri, tilbakebetale eller gjenkjøpe konvertibel gjeld-instrumenter dersom et av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Institusjonen erstatter konvertibel gjeld-instrumentene med ansvarlig kapital-instrumenter eller konvertibel gjeld-instrumenter av samme eller høyere kvalitet på vilkår som er forsvarlige med hensyn til institusjonens inntjeningssevne, før eller samtidig med et tiltak som omhandlet i artikkel 77 nr. 2.
- b) Institusjonen har dokumentert overfor krisehåndteringsmyndigheten at institusjonens ansvarlige kapital og konvertible gjeld etter tiltaket omhandlet i artikkel 77 nr. 2 i denne forordningen vil overstige kravene til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld fastsatt i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, med en margin som krisehåndteringsmyndigheten etter samråd med den vedkommende myndigheten anser som nødvendig.
- c) Institusjonen har dokumentert overfor krisehåndteringsmyndigheten at det er nødvendig helt eller delvis å erstatte den konvertible gjelden med ansvarlig kapital-instrumenter for å sikre oppfyllelse av de kravene til ansvarlig kapital som er fastsatt i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU for fortsatt tillatelse.

Dersom en institusjon tar tilstrekkelige forholdsregler med hensyn til sin evne til å drive virksomhet med ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som overstiger de beløpene som kreves i henhold til denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, kan krisehåndteringsmyndigheten etter samråd med den vedkommende myndigheten gi denne institusjonen en generell forhåndstillatelse til å iverksette innløsning, innfrielse, tilbakebetaling eller gjenkjøp av konvertibel gjeld-instrumenter, med forbehold for kriterier som sikrer at alle slike framtidige tiltak vil være i samsvar med vilkårene i bokstav a) og b) i dette nummeret. Denne generelle forhåndstillatelsen skal gis bare for en gitt periode som ikke skal overstige ett år, men deretter kan den fornyes. Den generelle forhåndstillatelsen skal gis for et forhåndsfastsatt beløp, som skal fastsettes av krisehåndteringsmyndigheten. Krisehåndteringsmyndighetene skal underrette de vedkommende myndighetene om alle de generelle forhåndstillatelsene som de gir.

Krisehåndteringsmyndigheten skal tilbakekalle den generelle forhåndstillatelsen dersom en institusjon overtrer noen av kriteriene som er fastsatt for denne tillatelsen.

2. Ved vurderingen av om erstatningsinstrumentene er forsvarlige med hensyn til institusjonens inntjeningssevne i henhold til nr. 1 bokstav a), skal krisehåndteringsmyndighetene vurdere i hvilken utstrekning disse erstatningskapital-instrumentene eller erstattende konvertibel gjeld vil koste mer for institusjonen enn de instrumentene som de skal erstatte.

3. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:

- a) Samarbeidsprosessen mellom den vedkommende myndigheten og krisehåndteringsmyndigheten.
- b) Framgangsmåten, herunder frister og opplysningskrav, for å gi tillatelsen i samsvar med nr. 1 første ledd.
- c) Framgangsmåten, herunder frister og opplysningskrav, for å gi den generelle forhåndstillatelsen i samsvar med nr. 1 andre ledd.
- d) Betydningen av «forsvarlige med hensyn til institusjonens inntjeningssevne».

Ved anvendelsen av første ledd bokstav d) i dette nummeret skal utkastene til tekniske reguleringsstandarder være helt i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 78.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 28. desember 2019.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

39) I artikkel 79 gjøres følgende endringer:

a) Overskriften skal lyde:

«Midlertidig unntak fra bestemmelsene om fradrag fra ansvarlig kapital og konvertibel gjeld».

b) Nr. 1 skal lyde:

«1. Dersom en institusjon innehar kapitalinstrumenter eller forpliktelser som anses som ansvarlig kapital-instrumenter i et foretak i finanssektoren, eller som konvertibel gjeld-instrumenter i en institusjon, og dersom den vedkommende myndigheten anser at hensikten med disse beholdningene er å anvende dem som ledd i en finansiell bistandstransaksjon med sikte på å omorganisere og gjenopprette dette foretakets eller denne institusjonens levedyktighet, kan den vedkommende myndigheten midlertidig tillate unntak fra de bestemmelsene om fradrag som ellers ville få anvendelse på disse instrumentene.»

40) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 79a

Vurdering av oppfyllelsen av vilkårene for ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter

Institusjonene skal ta hensyn til instrumentenes vesentlige egenskaper og ikke bare deres juridiske form når de vurderer om kravene fastsatt i andre del er oppfylt. Når instrumentets vesentlige egenskaper vurderes, skal det tas hensyn til alle ordninger knyttet til instrumentet, selv om disse ikke er uttrykkelig angitt i vilkårene for instrumentet, for å fastslå om de kombinerte økonomiske virkningene av slike ordninger er i samsvar med de relevante bestemmelsenes mål.»

41) I artikkel 80 gjøres følgende endringer:

a) Overskriften skal lyde:

«Løpende kontroll av ansvarlig kapital-instrumenters og konvertibel gjeld-instrumenters kvalitet».

b) Nr. 1 skal lyde:

«1. EBA skal overvåke kvaliteten på ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter som er utstedt av institusjoner i hele Unionen, og skal umiddelbart underrette Kommisjonen dersom det foreligger vesentlig bevis på at disse instrumentene ikke oppfyller de respektive godkjenningskriteriene i denne forordningen.

Vedkommende myndigheter skal etter anmodning fra EBA umiddelbart oversende til EBA alle opplysninger som EBA anser som relevante i forbindelse med nye kapitalinstrumenter eller nye typer forpliktelser som utstedes, for at EBA skal kunne overvåke kvaliteten på ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter som utstedes av institusjoner i hele Unionen.

c) I nr. 3 skal innledningen lyde:

«3. EBA skal gi teknisk rådgivning til Kommisjonen om alle vesentlige endringer som den anser det nødvendig å foreta av definisjonen av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som følge av».

42) I artikkel 81 skal nr. 1 lyde:

«1. Minoritetsinteresser skal omfatte summen av et datterforetaks ren kjernekapital-poster dersom følgende vilkår er oppfylt:

a) Datterforetaket er et av følgende:

i) En institusjon.

ii) Et foretak som i henhold til gjeldende nasjonal rett er omfattet av kravene i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU.

iii) Et mellomliggende finansielt holdingselskap i et tredjeland som er underlagt tilsynskrav som er like strenge som dem som anvendes på kredittinstitusjoner i dette tredjelandet, og der Kommisjonen i samsvar med artikkel 107 nr. 4 har besluttet at disse tilsynskravene minst tilsvarer tilsynskravene i denne forordningen.

- b) Datterforetaket inngår fullt ut i konsolideringen i henhold til første del avdeling II kapittel 2.
- c) Ren kjernekapital-postene omhandlet i den innledende teksten til dette nummeret eies av andre personer enn foretakene som inngår i konsolideringen i henhold til første del avdeling II kapittel 2.»

43) Artikkel 82 skal lyde:

«Artikkel 82

Kvalifiserende annen godkjent kjernekapital, kjernekapital, tilleggskapital og kvalifiserende ansvarlig kapital

Kvalifiserende annen godkjent kjernekapital, kjernekapital, tilleggskapital og kvalifiserende ansvarlig kapital skal omfatte et datterforetaks minoritetsinteresser, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggskapitalinstrumenter, alt etter hva som er relevant, pluss tilknyttet overkurs ved emisjon, dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Datterforetaket er et av følgende:
 - i) En institusjon.
 - ii) Et foretak som i henhold til gjeldende nasjonal rett er omfattet av kravene i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU.
 - iii) Et mellomliggende finansielt holdingselskap i et tredjeland som er underlagt tilsynskrav som er like strenge som dem som anvendes på kredittinstitusjoner i dette tredjelandet, og der Kommisjonen i samsvar med artikkel 107 nr. 4 har besluttet at disse tilsynskravene minst tilsvarer tilsynskravene i denne forordningen.
- b) Datterforetaket inngår fullt ut i konsolideringen i henhold til første del avdeling II kapittel 2.
- c) Ren kjernekapital-postene, de andre godkjente kjernekapitalpostene og tilleggskapitalpostene omhandlet i den innledende teksten til dette nummeret eies av andre personer enn foretakene som inngår i konsolideringen i henhold til første del avdeling II kapittel 2.»

44) I artikkel 83 nr. 1 skal innledningen lyde:

«1. Andre godkjente kjernekapitalinstrumenter og tilleggskapitalinstrumenter utstedt av et spesialforetak, og tilknyttet overkurs ved emisjon, kan fram til 31. desember 2021 bare innregnes i kvalifiserende annen godkjent kjernekapital, kjernekapital eller tilleggskapital eller kvalifiserende ansvarlig kapital, alt etter hva som er relevant, dersom følgende vilkår er oppfylt:»

45) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 88a

Anerkjente konvertibel gjeld-instrumenter

Forpliktelser utstedt av et datterforetak etablert i Unionen som tilhører samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, som foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, skal anses å oppfylle vilkårene for innregning i en institusjons konsoliderte konvertibel gjeld-instrumenter i henhold til artikkel 92a, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) De er utstedt i samsvar med artikkel 45f nr. 2 bokstav a) i direktiv 2014/59/EU.
- b) De kjøpes av en eksisterende aksjeeier som ikke er del av samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, så lenge anvendelsen av nedskrivnings- eller konverteringsfullmaktene i samsvar med artikkel 59–62 i direktiv 2014/59/EU ikke påvirker den kontrollen foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, har over datterforetaket.
- c) De overstiger ikke det beløpet som beregnes ved å trekke beløpet omhandlet i punkt i) fra beløpet omhandlet i punkt ii):
 - i) Summen av forpliktelsene som er utstedt til og kjøpt av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, enten direkte eller indirekte gjennom andre foretak i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, og beløpet for ansvarlig kapital-instrumenter som er utstedt i samsvar med artikkel 45f nr. 2 bokstav b) i direktiv 2014/59/EU.
 - ii) Det beløpet som kreves i samsvar med artikkel 45f nr. 1 i direktiv 2014/59/EU.»

46) I artikkel 92 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«d) En uvektet kjernekapitalandel på 3 %.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«1a. I tillegg til kravet i nr. 1 bokstav d) i denne artikkelen skal en G-SII opprettholde en buffer for uvektet kjernekapitalandel som er lik G-SII-ens samlede eksponeringsmål som omhandlet i artikkel 429 nr. 4 i denne forordningen, multiplisert med 50 % av G-SII-buffersatsen som gjelder for G-SII-en i samsvar med artikkel 131 i direktiv 2013/36/EU.

En G-SII skal oppfylle bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel bare med kjernekapital. Kjernekapital som brukes til å oppfylle bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel, skal ikke brukes til å oppfylle noen av kravene basert på uvektet kjernekapital som er fastsatt i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU, med mindre annet er uttrykkelig fastsatt der.

Dersom en G-SII ikke oppfyller bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel, skal den være underlagt kapitalbevaringskravet i samsvar med artikkel 141b i direktiv 2013/36/EU.

Dersom en G-SII ikke oppfyller bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel og det kombinerte bufferkravet som definert i artikkel 128 nr. 6 i direktiv 2013/36/EU samtidig, skal den omfattes av det høyeste av kapitalbevaringskravene i samsvar med artikkel 141 og 141b i det nevnte direktivet.»

c) I nr. 3 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav b) og c) skal lyde:

«b) Kravene til ansvarlig kapital for en institusjons handelsporteføljevirksomhet med hensyn til følgende:

i) Markedsrisiko som fastsatt i samsvar med avdeling IV i denne delen, unntatt metodene angitt i kapittel 1a og 1b i den nevnte avdelingen.

ii) Store eksponeringer som overskrider grensene fastsatt i artikkel 395–401, forutsatt at en institusjon har fått tillatelse til å overskride disse grensene, som fastsatt i samsvar med fjerde del.

c) Kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko som fastsatt i avdeling IV i denne delen, unntatt metodene angitt i kapittel 1a og 1b i den nevnte avdelingen, for all forretningsvirksomhet som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko.»

ii) Ny bokstav skal lyde:

«ca) Kravene til ansvarlig kapital beregnet i samsvar med avdeling V i denne delen, med unntak av artikkel 379 med hensyn til oppgjørsmarkedsrisiko.»

47) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 92a

Krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld for G-SII-er

1. Med forbehold for artikkel 93 og 94 og unntakene fastsatt i nr. 2 i denne artikkelen skal institusjoner som identifiseres som foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og som er G-SII-er, til enhver tid oppfylle følgende krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld:

a) En risikobasert sats på 18 %, som representerer institusjonens ansvarlige kapital og konvertible gjeld uttrykt som en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 og 4.

b) En ikke-risikobasert sats på 6,75 %, som representerer institusjonens ansvarlige kapital og konvertible gjeld uttrykt som en prosentdel av det samlede eksponeringsmålet omhandlet i artikkel 429 nr. 4.

2. Kravene fastsatt i nr. 1 får ikke anvendelse i følgende tilfeller:

a) Innen tre år etter datoen da institusjonen eller gruppen som institusjonen er del av, ble identifisert som en G-SII.

b) Innen to år etter datoen da krisehåndteringsmyndigheten anvendte det interne tapsdekningsverktøyet i samsvar med direktiv 2014/59/EU.

c) Innen to år etter datoen da foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, iverksatte et annet tiltak fra privat sektor som omhandlet i artikkel 32 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2014/59/EU, gjennom hvilket kapitalinstrumenter og andre forpliktelser ble nedskrevet eller konvertert til ren kjernekapital-poster for å rekapitalisere foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, uten anvendelse av krisehåndteringsverktøy.

3. Dersom summen som følger av anvendelsen av kravet i nr. 1 bokstav a) i denne artikkelen på hvert foretak som er gjenstand for krisehåndtering i den samme G-SII-en, overstiger det kravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som er beregnet i samsvar med artikkel 12a i denne forordningen, kan krisehåndteringsmyndigheten for morinstitusjonen i EU etter samråd med de andre relevante krisehåndteringsmyndighetene handle i samsvar med artikkel 45d nr. 4 eller artikkel 45h nr. 2 i direktiv 2014/59/EU.

Artikkel 92b

Krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld for G-SII-er etablert i et tredjeland

1. Institusjoner som er betydelige datterforetak av G-SII-er etablert i et tredjeland, og som ikke er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, skal til enhver tid oppfylle krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som tilsvarer 90 % av de kravene til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som er fastsatt i artikkel 92a.

2. For å oppfylle nr. 1 skal andre godkjente kjernekapitalinstrumenter, tilleggskapitalinstrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter tas hensyn til bare dersom disse instrumentene eies av det overordnede morforetaket til G-SII-en som er etablert i et tredjeland, og dersom de er utstedt direkte eller indirekte gjennom andre foretak i samme konsern, forutsatt at alle slike foretak er etablert i samme tredjeland som det overordnede morforetaket eller i en medlemsstat.

3. Et konvertibel gjeld-instrument skal tas hensyn til med sikte på overholdelsen av nr. 1 bare dersom det oppfyller alle følgende tilleggsvilkår:

- a) Ved ordinær insolvensbehandling som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 47 i direktiv 2014/59/EU er fordringen som følger av forpliktelsen, etterstilt fordringer som følger av forpliktelser som ikke oppfyller vilkårene i nr. 2 i denne artikkelen, og som ikke anses som ansvarlig kapital.
- b) Den er gjenstand for nedskrivnings- eller konverteringsfullmakter i henhold til artikkel 59–62 i direktiv 2014/59/EU.»

48) Artikkel 94 skal lyde:

«Artikkel 94

Unntak for mindre handelsporteføljevirksomhet

1. Som unntak fra artikkel 92 nr. 3 bokstav b) kan institusjonene beregne kravet til ansvarlig kapital for sin handelsporteføljevirksomhet i samsvar med nr. 2 i denne artikkelen, forutsatt at omfanget av institusjonenes handelsporteføljevirksomhet i og utenfor balansen er lik eller mindre enn begge følgende terskelverdier på grunnlag av en månedlig vurdering foretatt ved hjelp av dataene fra den siste dagen i måneden:

- a) 5 % av institusjonens samlede eiendeler.
- b) 50 millioner euro.

2. Dersom begge vilkårene i nr. 1 bokstav a) og b) er oppfylt, kan institusjonene beregne kravet til ansvarlig kapital for sin handelsporteføljevirksomhet på følgende måte:

- a) I forbindelse med kontraktene oppført i vedlegg II nr. 1, kontrakter som gjelder egenkapitalinstrumenter omhandlet i nr. 3 i det nevnte vedlegget, og kredittderivater, kan institusjonene unnta disse posisjonene fra kravet til ansvarlig kapital i artikkel 92 nr. 3 bokstav b).
- b) I forbindelse med handelsporteføljeposisjoner som ikke er omhandlet i bokstav a) i dette nummeret, kan institusjonene erstatte kravet til ansvarlig kapital i artikkel 92 nr. 3 bokstav b) med kravet som beregnes i samsvar med artikkel 92 nr. 3 bokstav a).

3. Institusjonene skal ved anvendelsen av nr. 1 beregne omfanget av sin handelsporteføljevirksomhet i og utenfor balansen på grunnlag av data fra den siste dagen i hver måned, i samsvar med følgende krav:
 - a) Alle posisjoner som inngår i handelsporteføljen i samsvar med artikkel 104, skal tas med i beregningen, med unntak av følgende:
 - i) Posisjoner som gjelder valuta og varer.
 - ii) Posisjoner i kredittderivater som anses som intern sikring mot kredittrisikokoeksponeringer utenfor handelsporteføljen eller motpartsrisikokoeksponeringer, og de kredittderivattransaksjonene som dekker hele markedsrisikoen knyttet til denne interne sikringen som omhandlet i artikkel 106 nr. 3.
 - b) Alle posisjoner som inngår i beregningen i samsvar med bokstav a), skal verdsettes til markedsverdi på den aktuelle datoen; dersom en posisjons markedsverdi ikke er tilgjengelig på en gitt dato, skal institusjonen anvende den virkelige verdien for posisjonen på den datoen; dersom en posisjons markedsverdi og virkelige verdi ikke er tilgjengelige på en gitt dato, skal institusjonene verdsette denne posisjonen til den seneste markedsverdien eller virkelige verdien.
 - c) Lange posisjoners absolutte verdi og korte posisjoners absolutte verdi skal summeres.
 4. Dersom begge vilkårene i nr. 1 bokstav a) og b) i denne artikkelen er oppfylt, får artikkel 102 nr. 3 og 4 og artikkel 103 og 104b i denne forordningen ikke anvendelse, uavhengig av forpliktelsene fastsatt i artikkel 74 og 83 i direktiv 2013/36/EU.
 5. Institusjonene skal underrette de vedkommende myndighetene når de beregner eller slutter å beregne kravene til ansvarlig kapital for sin handelsporteføljevirksomhet i samsvar med nr. 2.
 6. En institusjon som ikke lenger oppfylder et eller flere av vilkårene i nr. 1, skal umiddelbart underrette den vedkommende myndigheten om dette.
 7. En institusjon skal slutte å beregne kravene til ansvarlig kapital for sin handelsporteføljevirksomhet i samsvar med nr. 2 innen tre måneder etter at et av følgende inntreffer:
 - a) Institusjonen oppfylder ikke vilkårene i nr. 1 bokstav a) eller b) i tre sammenhengende måneder.
 - b) Institusjonen oppfylder ikke vilkårene i nr. 1 bokstav a) eller b) i mer enn seks av de siste tolv månedene.
 8. Dersom en institusjon ikke lenger beregner kravene til ansvarlig kapital for sin handelsporteføljevirksomhet i samsvar med denne artikkelen, skal den ha tillatelse til å beregne kravene til ansvarlig kapital for sin handelsporteføljevirksomhet i samsvar med denne artikkelen bare dersom den dokumenterer overfor den vedkommende myndigheten at alle vilkårene i nr. 1 er oppfylt i en sammenhengende ettårsperiode.
 9. Institusjonene skal ikke inngå, kjøpe eller selge en handelsporteføljeposisjon utelukkende for å oppfylle et av vilkårene i nr. 1 ved den månedlige vurderingen.»
- 49) I tredje del avdeling I utgår kapittel 2.
- 50) I artikkel 102 gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 2, 3 og 4 skal lyde:
 - «2. Handelsformål skal være godtgjort på grunnlag av de strategiene, retningslinjene og framgangsmåtene som institusjonen har fastsatt for å forvalte posisjonen eller porteføljen i samsvar med artikkel 103, 104 og 104a.
 3. Institusjonene skal innføre og opprettholde systemer og kontrollordninger for å forvalte sin handelsportefølje i samsvar med artikkel 103.
 4. I forbindelse med rapporteringskravene i artikkel 430b nr. 3 skal handelsporteføljeposisjoner tildeles til meglerbord som er opprettet i samsvar med artikkel 104b.»
 - b) Nye numre skal lyde:
 - «5. Posisjoner i handelsporteføljen skal omfattes av kravene om forsvarlig verdsetting i artikkel 105.
 6. Institusjonene skal behandle intern sikring i samsvar med artikkel 106.»

51) Artikkel 103 skal lyde:

«Artikkel 103

Forvaltning av handelsporteføljen

1. Institusjonene skal ha klart definerte retningslinjer og framgangsmåter for den generelle forvaltningen av handelsporteføljen. Disse retningslinjene og framgangsmåtene skal minst omfatte

- a) den virksomheten som institusjonen anser som handelsvirksomhet og som en del av handelsporteføljen ved anvendelsen av kravene til ansvarlig kapital,
- b) i hvilken utstrekning en posisjon daglig kan verdsettes til markedsverdi med henvisning til et aktivt, likvid toveismarked,
- c) for posisjoner som verdsettes til modellverdi, i hvilken utstrekning institusjonen kan
 - i) identifisere all vesentlig risiko med hensyn til posisjonen,
 - ii) sikre all vesentlig risiko for posisjonen med instrumenter som det finnes et aktivt, likvid toveismarked for,
 - iii) utarbeide pålitelige estimater for de viktigste forutsetningene og parametrene som anvendes i modellen,
- d) i hvilken utstrekning institusjonen kan, og er forpliktet til, å foreta verdsettinger for posisjonen som kan valideres eksternt på en konsekvent måte,
- e) i hvilken utstrekning juridiske begrensninger eller andre operasjonelle krav vil kunne redusere institusjonens evne til å gjennomføre en avvikling eller sikring av posisjonen på kort sikt,
- f) i hvilken utstrekning institusjon kan, og er forpliktet til, aktivt å styre risikoene knyttet til posisjoner i sin handelsvirksomhet,
- g) i hvilken utstrekning institusjonen kan omklassifisere risiko eller posisjoner som ligger utenfor handelsporteføljen, til handelsporteføljen og omvendt, samt kravene til slike omklassifiseringer som omhandlet i artikkel 104a.

2. Institusjonen skal ved forvaltningen av sine posisjoner eller porteføljer av posisjoner i handelsporteføljen oppfylle alle følgende krav:

- a) Institusjonen skal ha en klart dokumentert handelsstrategi for posisjonen eller porteføljene i handelsporteføljen, som skal godkjennes av øverste ledelse og angi forventet eiertid.
- b) Institusjonen skal ha innført klart definerte retningslinjer og framgangsmåter for aktiv forvaltning av posisjoner eller porteføljer i handelsporteføljen, og disse retningslinjene og framgangsmåtene skal omfatte følgende:
 - i) Hvilke posisjoner eller porteføljer av posisjoner som hvert meglerbord eller, alt etter hva som er relevant, utpekte meglere kan inngå.
 - ii) Fastsettelse av posisjonsgrenser og overvåking av dem for å fastslå om de er hensiktsmessige.
 - iii) Sikring av at meglere selvstendig kan tre inn i og forvalte posisjonen innenfor de avtalte begrensningene og i samsvar med den godkjente strategien.
 - iv) Sikring av at posisjoner rapporteres til øverste ledelse som en integrert del av institusjonens risikostyringsprosess.
 - v) Sikring av at posisjoner overvåkes aktivt med hensyn til kilder for markedsinformasjon, og av at det foretas en vurdering av salgbarheten eller muligheten for sikring av posisjonen eller dens bestanddsrisiko, herunder en kvalitets- og tilgjengelighetsvurdering av markedsdata i verdsettingsprosessen, markedsomsetningen og størrelsen på posisjonene som omsettes i markedet.
 - vi) Aktive tiltak og kontroller for å bekjempe bedrageri.
- c) Institusjonen skal ha klart definerte retningslinjer og framgangsmåter for å overvåke at posisjonene er i samsvar med institusjonens handelsstrategi, herunder overvåking av omsetningen og av posisjoner som den opprinnelig planlagte eiertiden er overskredet for.»

52) I artikkel 104 utgår nr. 2.

53) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 104a

Omklassifisering av en posisjon

1. Institusjonene skal ha klart definerte retningslinjer for å identifisere de ekstraordinære omstendighetene som berettiger at en handelsporteføljeposisjon omklassifiseres til en posisjon utenfor handelsporteføljen, eller omvendt, at en posisjon utenfor handelsporteføljen omklassifiseres til en handelsporteføljeposisjon, med sikte på å fastsette krav til ansvarlig kapital som de vedkommende myndighetene godtar. Institusjonene skal gjennomgå disse retningslinjene minst én gang i året.

EBA skal overvåke omfanget av tilsynspraksis og utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 innen 28. juni 2024 om betydningen av ekstraordinære omstendigheter ved anvendelsen av første ledd i dette nummeret. Fram til EBA utsteder disse retningslinjene, skal vedkommende myndigheter underrette EBA om og gi en begrunnelse for sine beslutninger om hvorvidt en institusjon får tillatelse til å omklassifisere en posisjon som omhandlet i nr. 2 i denne artikkelen.

2. Vedkommende myndigheter skal gi tillatelse til at en handelsporteføljeposisjon omklassifiseres til en posisjon utenfor handelsporteføljen, eller omvendt, at en posisjon utenfor handelsporteføljen omklassifiseres til en handelsporteføljeposisjon, med sikte på å fastsette krav til ansvarlig kapital, bare dersom institusjonen har gitt de vedkommende myndighetene skriftlig dokumentasjon på at dens beslutning om å omklassifisere denne posisjonen er en følge av en ekstraordinær omstendighet i tråd med de retningslinjene institusjonen har innført i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen. For dette formålet skal institusjonen framlegge tilstrekkelig dokumentasjon på at posisjonen ikke lenger oppfyller vilkåret for å bli klassifisert som en posisjon i eller utenfor handelsporteføljen i henhold til artikkel 104.

Beslutningen nevnt i første ledd skal godkjennes av ledelsesorganet.

3. Dersom den vedkommende myndigheten har gitt tillatelse til omklassifisering av en posisjon i samsvar med nr. 2, skal institusjonen som har fått denne tillatelsen,

a) umiddelbart offentliggjøre

i) at posisjonen er omklassifisert, og

ii) dersom virkningen av denne omklassifiseringen er en reduksjon i institusjonens krav til ansvarlig kapital, størrelsen på denne reduksjonen, og

b) dersom virkningen av denne omklassifiseringen er en reduksjon i institusjonens krav til ansvarlig kapital, ikke innregne denne virkningen før posisjonen utløper, med mindre institusjonens vedkommende myndighet tillater at den innregner denne virkningen på et tidligere tidspunkt.

4. Institusjonen skal beregne den nettoendringen i verdien av sine krav til ansvarlig kapital som følger av omklassifiseringen av posisjonen, som differansen mellom kravene til ansvarlig kapital umiddelbart etter omklassifiseringen og kravene til ansvarlig kapital umiddelbart før omklassifiseringen, der hver beregning foretas i samsvar med artikkel 92. Beregningen skal ikke ta hensyn til virkningene av andre faktorer enn omklassifiseringen.

5. Omklassifiseringen av en posisjon i samsvar med denne artikkelen skal være ugenkallelig.

Artikkel 104b

Krav til meglerbordet

1. Ved anvendelsen av rapporteringskravene i artikkel 430b nr. 3 skal institusjonene opprette meglerbord og tildele hver handelsporteføljeposisjon til et av disse meglerbordene. Handelsporteføljeposisjoner skal bare tildeles til det samme meglerbordet dersom de er i samsvar med den avtalte forretningsstrategien for meglerbordet og forvaltes og overvåkes konsekvent i samsvar med nr. 2 i denne artikkelen.

2. Institusjonenes meglerbord skal til enhver tid oppfylle alle følgende krav:

a) Hvert meglerbord skal ha en klar og tydelig forretningsstrategi og en risikostyringsstruktur som passer til forretningsstrategien.

- b) Hvert meglerbord skal ha en klar organisasjonsstruktur; posisjoner i et gitt meglerbord skal forvaltes av utpekte meglere i institusjonen; hver megler skal ha bestemte funksjoner i meglerbordet; hver megler skal tilknyttes bare ett meglerbord.
- c) Hvert meglerbord skal fastsette posisjongrenser i samsvar med sin forretningsstrategi.
- d) Rapporter om virksomhet, lønnsomhet, risikostyring og reguleringskrav på meglerbordnetivå skal utarbeides minst én gang i uken og meddeles ledelsesorganet regelmessig.
- e) Hvert meglerbord skal ha en klar årlig forretningsplan, herunder en veldefinert godtgjøringspolitikk på grunnlag av forsvarlige kriterier som brukes til resultatmåling.
- f) Rapporter om posisjoner som forfaller, om overtredelser av grenser for intradaghandel og om tiltak som institusjonen har truffet for å rette opp disse overtredelsene, samt vurderinger av markedslikviditeten, skal utarbeides for hvert meglerbord månedlig og gjøres tilgjengelige for de vedkommende myndighetene.
3. Som unntak fra nr. 2 bokstav b) kan en institusjon tilknytte en megler til mer enn ett meglerbord, forutsatt at institusjonen dokumenterer overfor sin vedkommende myndighet at tilknytningen er begrunnet ut fra forretnings- eller ressurs hensyn, og at tilknytningen bevarer de andre kvalitative kravene fastsatt i denne artikkelen som gjelder for meglere og meglerbord.
4. Institusjonene skal underrette de vedkommende myndighetene om hvordan de etterkommer nr. 2. Vedkommende myndigheter kan kreve at en institusjon endrer sine meglerbords struktur eller organisasjon for å etterkomme denne artikkelen.»
- 54) I artikkel 105 gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 1 skal lyde:
- «1. Alle posisjoner i og utenfor handelsporteføljen målt til virkelig verdi skal oppfylle standarder for forsvarlig verdsetting som fastsatt i denne artikkelen. Institusjonene skal særlig sikre at den forsvarlige verdsettingen av handelsporteføljeposisjonene gir en tilstrekkelig grad av sikkerhet med hensyn til den dynamiske arten av posisjoner i og utenfor handelsporteføljen målt til virkelig verdi, tilsynskravene og kapitalkravenes funksjon og formål i forbindelse med posisjoner i og utenfor handelsporteføljen målt til virkelig verdi.»
- b) Nr. 3 og 4 skal lyde:
- «3. Institusjonene skal minst daglig verdsette handelsporteføljeposisjonene til virkelig verdi. Endringer i disse posisjonenes verdi skal rapporteres i institusjonens resultatregnskap.
4. Institusjonene skal verdsette sine posisjoner i og utenfor handelsporteføljen som er målt til virkelig verdi, til markedsverdi når det er mulig, herunder når det relevante kapitalkravet anvendes på disse posisjonene.»
- c) Nr. 6 skal lyde:
- «6. Dersom det ikke er mulig å foreta en verdsetting til markedsverdi, skal institusjonene foreta en forsvarlig verdsetting av sine posisjoner og porteføljer til modellverdi, herunder når de beregner kravene til ansvarlig kapital for posisjoner i handelsporteføljen og posisjoner målt til virkelig verdi utenfor handelsporteføljen.»
- d) I nr. 7 skal andre ledd lyde:
- Ved anvendelsen av første ledd bokstav d) skal modellen utvikles eller godkjennes uavhengig av meglerbordene, og den skal gjennomgå en uavhengig prøving, herunder validering av modellens matematiske beregninger, forutsetninger og implementering av programvare.»
- e) I nr. 11 skal bokstav a) lyde:
- «a) Den ytterligere tiden det ville ta å sikre posisjonen eller risikoene innenfor posisjonen ut over de likviditetsperiodene som er fastsatt for posisjonens risikofaktorer i samsvar med artikkel 325bd.»

55) I artikkel 106 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 og 3 skal lyde:

«2. Kravene i nr. 1 får anvendelse uten at det berører kravene til sikrede posisjoner utenfor handelsporteføljen eller i handelsporteføljen, dersom det er relevant.

3. Dersom en institusjon sikrer en kredittrisikoeksponering eller motpartsrisikoeksponering utenfor handelsporteføljen med et kredittderivat som inngår i handelsporteføljen, skal denne kredittderivatposisjonen ved beregningen av de risikovektede eksponeringsbeløpene som er nevnt i artikkel 92 nr. 3 bokstav a), anses som en intern sikring mot kredittrisikoeksponering eller motpartsrisikoeksponering utenfor handelsporteføljen dersom institusjonen inngår en annen kredittderivattransaksjon med en godkjent tredjepart som yter beskyttelse, som oppfyller kravene som gjelder for ikke-finansiert kredittbeskyttelse utenfor handelsporteføljen, og som dekker hele markedsrisikoen knyttet til den interne sikringen.

Ved beregning av kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko skal både en intern sikring som anerkjennes i samsvar med første ledd, og kredittderivatet som inngås med tredjeparten, inngå i handelsporteføljen.»

b) Nye numre skal lyde:

«4. Dersom en institusjon sikrer en egenkapitalrisikoeksponering utenfor handelsporteføljen med et egenkapitalderivat som inngår i handelsporteføljen, skal denne egenkapitalderivatposisjonen ved beregningen av de risikovektede eksponeringsbeløpene som er nevnt i artikkel 92 nr. 3 bokstav a), anses som en intern sikring mot egenkapitalrisikoeksponering utenfor handelsporteføljen dersom institusjonen inngår en annen egenkapitalderivattransaksjon med en godkjent tredjepart som yter beskyttelse, som oppfyller kravene som gjelder for ikke-finansiert kredittbeskyttelse utenfor handelsporteføljen, og som dekker hele markedsrisikoen knyttet til den interne sikringen.

Ved beregningen av kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko skal både en intern sikring som anerkjennes i samsvar med første ledd, og egenkapitalderivatet som inngås med den godkjente tredjeparten som yter beskyttelse, inngå i handelsporteføljen.

5. Dersom en institusjon sikrer renterisikoeksponeringer utenfor handelsporteføljen med en renterisikoposisjon som inngår i handelsporteføljen, skal denne renterisikoposisjonen anses som en intern sikring ved vurderingen av renterisikoen som følger av posisjoner utenfor handelsporteføljen i samsvar med artikkel 84 og 98 i direktiv 2013/36/EU, når følgende vilkår er oppfylt:

a) Posisjonen inngår i en annen portefølje enn den andre handelsporteføljeposisjonen, hvis forretningsstrategi utelukkende har som formål å styre og redusere markedsrisikoen knyttet til intern sikring mot renterisikoeksponering; for dette formålet kan institusjonen tildele denne porteføljen andre renterisikoposisjoner som er inngått med tredjeparter, eller sin egen handelsportefølje så lenge institusjonen dekker hele markedsrisikoen for de renterisikoposisjonene som er inngått med dens egen handelsportefølje, ved å inngå renterisikoposisjoner med motsatt fortegn med tredjeparter.

b) Ved anvendelsen av rapporteringskravene i artikkel 430b nr. 3 er posisjonen tildelt til et meglerbord opprettet i samsvar med artikkel 104b, hvis forretningsstrategi utelukkende har som formål å styre og redusere markedsrisikoen knyttet til intern sikring mot renterisikoeksponering; for dette formålet kan dette meglerbordet inngå andre renterisikoposisjoner med tredjeparter eller andre meglerbord i institusjonen så lenge de andre meglerbordene dekker hele markedsrisikoen knyttet til de andre renterisikoposisjonene ved å inngå renterisikoposisjoner med motsatt fortegn med tredjeparter.

c) Institusjonen har fullt ut dokumentert hvordan posisjonen reduserer renterisikoen som følger av posisjoner utenfor handelsporteføljen, i samsvar med kravene i artikkel 84 og 98 i direktiv 2013/36/EU.

6. Kravene til ansvarlig kapital for markedsrisikoen for alle posisjoner som inngår i en separat portefølje som nevnt i nr. 5 bokstav a), skal beregnes på individuelt grunnlag og som tillegg til kravene til ansvarlig kapital for de andre handelsporteføljeposisjonene.

7. Ved anvendelsen av rapporteringskravene i artikkel 430b skal kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for alle posisjoner som er tildelt til den separate porteføljen som nevnt i nr. 5 bokstav a) i denne artikkelen, eller til

meglerbordet, eller er inngått av meglerbordet nevnt i nr. 5 bokstav b) i denne artikkelen, dersom det er relevant, beregnes på individuelt grunnlag som en separat portefølje og som tillegg til beregningen av krav til ansvarlig kapital for de andre handelsporteføljeposisjonene.»

56) I artikkel 107 skal nr. 3 lyde:

«3. Ved anvendelsen av denne forordningen skal eksponeringer mot et verdipapirforetak i et tredjeland, en kredittinstitusjon i et tredjeland og en børs i et tredjeland behandles som eksponeringer mot en institusjon bare dersom tredjelandet anvender tilsynskrav på denne enheten som minst tilsvarende kravene som anvendes i Unionen.»

57) I artikkel 117 nr. 2 gjøres følgende endringer:

a) Nye bokstaver skal lyde:

«o) Den internasjonale sammenslutning for økonomisk utvikling.

p) Den asiatiske investeringsbanken for infrastruktur.»

b) Nytt ledd skal lyde:

«Kommissjonen gis myndighet til å endre denne forordningen ved å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 462 for å endre listen over multilaterale utviklingsbanker nevnt i første ledd i samsvar med internasjonale standarder.»

58) I artikkel 118 skal bokstav a) lyde:

«a) Den europeiske union og Det europeiske atomenergifelleskap.»

59) I artikkel 123 skal nytt ledd lyde:

«Eksponeringer som følge av lån som en kredittinstitusjon har gitt til pensjonister eller arbeidstakere som har en arbeidsavtale uten tidsbegrensning, mot ubetinget overføring av en del av låntakerens pensjon eller lønn til denne kredittinstitusjonen, skal gis en risikovekt på 35 %, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

a) For å tilbakebetale lånet gir låntakeren pensjonskassen eller arbeidsgiveren ubetinget tillatelse til å foreta betalinger direkte til kredittinstitusjonen ved å trekke de månedlige avdragene på lånet fra låntakerens månedlige pensjon eller lønn.

b) Risikoen for dødsfall, arbeidsudyktighet, arbeidsløshet eller reduksjon av låntakerens månedlige nettoppensjon eller nettolønn er tilstrekkelig dekket gjennom en forsikringspolise som låntakeren har underskrevet til fordel for kredittinstitusjonen.

c) De månedlige avdragene som låntakeren skal betale på alle lån som oppfyller vilkårene i bokstav a) og b), overstiger ikke samlet 20 % av låntakerens månedlige nettoppensjon eller nettolønn.

d) Lånets lengste opprinnelige løpetid er høyest ti år.»

60) Artikkel 124 skal lyde:

«Artikkel 124

Eksponeringer sikret med pant i fast eiendom

1. En eksponering eller en del av en eksponering som er fullt ut sikret med pant i fast eiendom, skal gis en risikovekt på 100 % dersom vilkårene i artikkel 125 eller 126 ikke er oppfylt, med unntak av den delen av eksponeringen som plasseres i en annen eksponeringskategori. Den delen av eksponeringen som overstiger eiendommens pantelånsverdi, skal gis den risikovekten som får anvendelse på den aktuelle motpartens usikrede eksponeringer.

Den delen av en eksponering som anses som fullt ut sikret med pant i fast eiendom, skal ikke være større enn den pantsatte delen av markedsverdien eller av pantelånsverdien av den aktuelle eiendommen i de medlemsstatene som ved lov eller forskrift har fastsatt strenge kriterier for vurdering av pantelånsverdien av den aktuelle faste eiendommen.

1a. Medlemsstatene skal utpeke en myndighet som skal ha ansvar for anvendelsen av nr. 2. Denne myndigheten skal være den vedkommende myndigheten eller den utpekte myndigheten.

Dersom den myndigheten som er utpekt av medlemsstaten til å anvende denne artikkelen, er den vedkommende myndigheten, skal den sikre at de relevante nasjonale organene og myndighetene som har et makrotilsynsmandat, blir behørig underrettet om at den vedkommende myndigheten har til hensikt å anvende denne artikkelen, og sikre at de på egnet måte deltar i vurderingen av bekymringer knyttet til finansiell stabilitet i sin medlemsstat i samsvar med nr. 2.

Dersom den myndigheten som er utpekt av medlemsstaten til å anvende denne artikkelen, ikke er den vedkommende myndigheten, skal medlemsstaten vedta de bestemmelsene som er nødvendige for å sikre egnet samordning og utveksling av opplysninger mellom den vedkommende myndigheten og den utpekte myndigheten, med sikte på korrekt anvendelse av denne artikkelen. Myndighetene skal særlig være forpliktet til å ha et nært samarbeid og dele alle opplysninger som kan være nødvendige for at den utpekte myndigheten skal kunne utføre de oppgavene som den er pålagt i henhold til denne artikkelen, på en tilfredsstillende måte. I dette samarbeidet skal det tas sikte på å unngå enhver form for overlappende eller inkonsekvente tiltak mellom den vedkommende myndigheten og den utpekte myndigheten, og å sikre at det tas behørig hensyn til samspillet med andre tiltak, særlig tiltak truffet i henhold til artikkel 458 i denne forordningen og artikkel 133 i direktiv 2013/36/EU.

2. På grunnlag av dataene som er innsamlet i henhold til artikkel 430a, og eventuelle andre relevante indikatorer, skal myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1a i denne artikkelen, regelmessig og minst én gang i året vurdere om risikovekten på 35 % for eksponeringer mot et eller flere eiendomssegmenter sikret med pant i boligeiendom som omhandlet i artikkel 125 i en eller flere deler av territoriet til den vedkommende myndighetens medlemsstat, og risikovekten på 50 % for eksponeringer sikret med pant i næringseiendom som omhandlet i artikkel 126 i en eller flere deler av territoriet til den vedkommende myndighetens medlemsstat, er hensiktsmessige i betraktning av

- a) erfaringene med tap knyttet til eksponeringer sikret med fast eiendom,
- b) den framtidige utviklingen på eiendomsmarkedene.

Dersom myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1a i denne artikkelen, på grunnlag av vurderingen omhandlet i første ledd i dette nummeret, fastslår at risikovektene fastsatt i artikkel 125 nr. 2 eller artikkel 126 nr. 2 ikke i tilstrekkelig grad gjenspeiler de faktiske risikoene knyttet til eksponeringer mot et eller flere eiendomssegmenter som er fullt ut sikret med pant i boligeiendom eller næringseiendom i en eller flere deler av territoriet til den vedkommende myndighetens medlemsstat, og dersom den anser at risikovektenes uegnethet kan ha negativ innvirkning på den nåværende eller framtidige finansielle stabiliteten i medlemsstaten, kan den øke de risikovektene som gjelder for disse eksponeringene, innenfor de grensene som er fastsatt i fjerde ledd i dette nummeret, eller fastsette strengere kriterier enn dem som er fastsatt i artikkel 125 nr. 2 eller artikkel 126 nr. 2.

Myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1a i denne artikkelen, skal underrette EBA og ESRB om eventuelle justeringer av risikovektene og kriteriene som foretas i henhold til dette nummeret. Innen én måned etter at de mottok underretningen, skal EBA og ESRB avgi uttalelse til den berørte medlemsstaten. EBA og ESRB skal offentliggjøre risikovektene og kriteriene for eksponeringer nevnt i artikkel 125, 126 og artikkel 199 nr. 1 bokstav a), som gjennomført av den vedkommende myndigheten.

Ved anvendelsen av andre ledd i dette nummeret kan myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1a, fastsette risikovektene innenfor følgende intervaller:

- a) 35 % til 150 % for eksponeringer som er sikret med pant i boligeiendom.
- b) 50 % til 150 % for eksponeringer som er sikret med pant i næringseiendom.

3. Dersom myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1a, fastsetter høyere risikovekter eller strengere kriterier i henhold til nr. 2 andre ledd, skal institusjonene ha en overgangsperiode på seks måneder for å anvende dem.

4. EBA skal i nært samarbeid med ESRB utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi de strenge kriteriene for vurderingen av pantelånsverdien omhandlet i nr. 1 og de typene faktorer som skal tas i betraktning ved vurderingen av om risikovektene nevnt i nr. 2 første ledd er hensiktsmessige.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 31. desember 2019.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. ESRB kan gjennom anbefalinger i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 og i nært samarbeid med EBA gi råd til myndigheter som er utpekt i samsvar med nr. 1a i denne artikkelen, om følgende:

- a) Faktorer som kan «ha negativ innvirkning på den nåværende eller framtidige finansielle stabiliteten» i henhold til nr. 2 andre ledd, og
- b) veiledende referanseverdier som myndigheten utpekt i samsvar med nr. 1a skal ta hensyn til når den fastsetter høyere risikovekter.

6. Institusjonene i en medlemsstat skal anvende de risikovektene og kriteriene som en annen medlemsstats myndigheter har fastsatt i samsvar med nr. 2 for alle sine tilsvarende eksponeringer som er sikret med pant i boligeiendom eller næringsseiendom i en eller flere deler av denne medlemsstaten.»

61) I artikkel 128 skal nr. 1 og 2 lyde:

- «1. Institusjonene skal gi eksponeringer som er forbundet med særlig høy risiko, en risikovekt på 150 %.
2. Ved anvendelsen av denne artikkelen skal institusjonene anse følgende eksponeringer som eksponeringer forbundet med særlig høy risiko:
 - a) Investeringer i venturekapitalselskaper, unntatt når disse investeringene behandles i samsvar med artikkel 132.
 - b) Investeringer i aktiv eierkapital, unntatt når disse investeringene behandles i samsvar med artikkel 132.
 - c) Spekulativ finansiering av fast eiendom.»

62) Artikkel 132 skal lyde:

«*Artikkel 132*

Krav til ansvarlig kapital for eksponeringer i form av andeler eller aksjer i IKI-er

1. Institusjonene skal beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for sine eksponeringer i form av andeler eller aksjer i en IKI ved å multiplisere det risikovektede eksponeringsbeløpet for IKI-ens eksponeringer, beregnet i samsvar med metodene omhandlet i nr. 2 første ledd, med den prosentdelen av andeler eller aksjer som disse institusjonene innehar.

2. Dersom vilkårene i nr. 3 i denne artikkelen er oppfylt, kan institusjonene bruke gjennomskjæringsmetoden («look-through approach») i samsvar med artikkel 132a nr. 1 eller den mandatbaserte metoden i samsvar med artikkel 132a nr. 2.

Med forbehold for artikkel 132b nr. 2 skal institusjoner som ikke bruker gjennomskjæringsmetoden eller den mandatbaserte metoden, gi sine eksponeringer i form av andeler eller aksjer i en IKI en risikovekt på 1 250 % («alternativ metode»).

Institusjonene kan beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for sine eksponeringer i form av andeler eller aksjer i en IKI ved å anvende en kombinasjon av metodene omhandlet i dette nummeret, forutsatt at vilkårene for bruk av disse metodene er oppfylt.

3. Institusjonene kan fastsette det risikovektede eksponeringsbeløpet for en IKIs eksponeringer i samsvar med metodene angitt i artikkel 132a dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) IKI-en er et av følgende:
 - i) En innretning for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) som er underlagt direktiv 2009/65/EF.

- ii) Et AIF som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i Unionen og er registrert i henhold til artikkel 3 nr. 3 i direktiv 2011/61/EU.
 - iii) Et AIF som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i Unionen som er godkjent i henhold til artikkel 6 i direktiv 2011/61/EU.
 - iv) Et AIF som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i et tredjeland som er godkjent i henhold til artikkel 37 i direktiv 2011/61/EU.
 - v) Et AIF etablert i et tredjeland som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i et tredjeland og markedsføres i samsvar med artikkel 42 i direktiv 2011/61/EU.
 - vi) Et AIF etablert i et tredjeland som ikke markedsføres i Unionen, og som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i et tredjeland som omfattes av en delegert rettsakt omhandlet i artikkel 67 nr. 6 i direktiv 2011/61/EU.
- b) IKI-ens prospekt eller et tilsvarende dokument inneholder følgende opplysninger:
- i) Kategorier av eiendeler som IKI-en har tillatelse til å investere i.
 - ii) Dersom det foreligger investeringsbegrensninger, de relative begrensningene og de metodene som brukes til å beregne dem.
- c) Rapporteringen fra IKI-en eller IKI-ens forvaltningsselskap til institusjonen oppfyller følgende krav:
- i) IKI-ens eksponeringer rapporteres minst like ofte som institusjonens eksponeringer.
 - ii) Den finansielle informasjonen er tilstrekkelig detaljert til at institusjonen kan beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for IKI-en i samsvar med den metoden institusjonen har valgt.
 - iii) Dersom institusjonen bruker gjennomskjæringsmetoden, kontrolleres opplysninger om de underliggende eksponeringene av en uavhengig tredjepart.

Som unntak fra første ledd bokstav a) i dette nummeret kan multilaterale og bilaterale utviklingsbanker og andre institusjoner som investerer i en IKI sammen med multilaterale eller bilaterale utviklingsbanker, fastsette det risikovektede eksponeringsbeløpet for denne IKI-ens eksponeringer i samsvar med metodene fastsatt i artikkel 132a, forutsatt at vilkårene i første ledd bokstav b) og c) i dette nummeret er oppfylt, og at IKI-ens investeringsmandat begrenser de typene eiendeler IKI-en kan investere i til eiendeler som fremmer bærekraftig utvikling i utviklingsland.

Institusjonene skal underrette sin vedkommende myndighet om de IKI-ene som de anvender behandlingen omhandlet i andre ledd på.

Dersom institusjonen fastsetter det risikovektede eksponeringsbeløpet for en IKIs eksponeringer i samsvar med den mandatbaserte metoden, kan rapporteringen fra IKI-en eller IKI-ens forvaltningsselskap til institusjonen som unntak fra første ledd bokstav c) i) begrenses til IKI-ens investeringsmandat og eventuelle endringer av dette, og kan bare foretas når institusjonen påtar seg eksponeringen mot IKI-en for første gang, og når IKI-ens investeringsmandat endres.

4. Institusjoner som ikke har tilstrekkelige data eller opplysninger til å beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for en IKIs eksponeringer i samsvar med metodene angitt i artikkel 132a, kan benytte en tredjeparts beregninger, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Tredjeparten er et av følgende:
 - i) Depotinstitusjonen eller depotfinansinstitusjonen for IKI-en, forutsatt at IKI-en utelukkende investerer i verdipapirer og deponerer alle verdipapirer hos denne depotinstitusjonen eller depotfinansinstitusjonen.
 - ii) IKI-ens forvaltningsselskap dersom IKI-en ikke er omfattet av punkt i) i denne bokstaven, og forutsatt at selskapet oppfyller vilkåret i nr. 3 bokstav a).
- b) Tredjeparten foretar beregningen i samsvar med metodene angitt i artikkel 132a nr. 1, 2 eller 3, alt etter hva som er relevant.
- c) En ekstern revisor har bekreftet at tredjepartens beregning er korrekt.

Institusjoner som benytter tredjeparters beregninger, skal multiplisere det risikovektede eksponeringsbeløpet for en IKIs eksponeringer som følger av disse beregningene, med en faktor på 1,2.

Som unntak fra andre ledd skal faktoren på 1,2 ikke anvendes dersom institusjonen har ubegrenset tilgang til de detaljerte beregningene som tredjepart har foretatt. Institusjonen skal på anmodning framlegge disse beregningene for sin vedkommende myndighet.

5. Dersom en institusjon benytter metodene omhandlet i artikkel 132a til å beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for en IKIs eksponeringer («nivå 1-IKI»), og en av nivå 1-IKI-ens underliggende eksponeringer er en eksponering i form av andeler eller aksjer i en annen IKI («nivå 2-IKI»), kan det risikovektede eksponeringsbeløpet for nivå 2-IKI-ens eksponeringer beregnes ved hjelp av en av de tre metodene som beskrives i nr. 2 i denne artikkelen. Institusjonen kan bruke gjennomskjæringsmetoden for å beregne de risikovektede eksponeringsbeløpene for IKI-ens eksponeringer på nivå 3 og etterfølgende nivåer bare dersom den brukte denne metoden til beregningen på det foregående nivået. I alle andre scenarioer skal den bruke den alternative metoden.

6. Det risikovektede eksponeringsbeløpet for en IKIs eksponeringer beregnet i samsvar med gjennomskjæringsmetoden og den mandatbaserte metoden som er angitt i artikkel 132a nr. 1 og 2, skal ikke overstige det risikovektede beløpet for denne IKI-ens eksponeringer beregnet i samsvar med den alternative metoden.

7. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen kan institusjoner som bruker gjennomskjæringsmetoden i samsvar med artikkel 132a nr. 1, beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for sine eksponeringer i form av andeler eller aksjer i en IKI ved å multiplisere eksponeringsverdiene for disse eksponeringene, beregnet i samsvar med artikkel 111, med risikovekten (RW_1^*) beregnet etter formelen i artikkel 132c, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a) Institusjonene beregner verdien av sine beholdninger av andeler eller aksjer i en IKI til historisk kost, men beregner verdien av IKI-ens underliggende eiendeler til virkelig verdi dersom de bruker gjennomskjæringsmetoden.
- b) En endring i markedsverdien av de andelene eller aksjene som institusjonene beregner til historisk kost, endrer verken beløpet for disse institusjonenes ansvarlige kapital eller eksponeringsverdien knyttet til disse beholdningene.»

63) Nye artikler skal lyde:

«*Artikkel 132a*

Metoder for beregning av risikovektede eksponeringsbeløp for IKI-er

1. Dersom vilkårene i artikkel 132 nr. 3 er oppfylt, skal institusjoner som har tilstrekkelige opplysninger om hver enkelt av en IKIs underliggende eksponeringer, ta hensyn til disse eksponeringene ved beregningen av det risikovektede eksponeringsbeløpet for IKI-en, gjennom å risikovekte alle IKI-ens underliggende eksponeringer som om disse institusjonene innehadde dem direkte.

2. Dersom vilkårene i artikkel 132 nr. 3 er oppfylt, kan institusjoner som ikke har tilstrekkelige opplysninger om hver enkelt av en IKIs underliggende eksponeringer til å bruke gjennomskjæringsmetoden, beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for disse eksponeringene i samsvar med grensene fastsatt i IKI-ens mandat og relevant lovgivning.

Institusjonene skal foreta beregningene nevnt i første ledd idet det forutsettes at IKI-en først påtar seg eksponeringer opptil den høyeste tillatte grensen i henhold til sitt mandat eller relevant lovgivning i form av de eksponeringene som medfører det høyeste kravet til ansvarlig kapital, og deretter fortsetter å påta seg eksponeringer i fallende rekkefølge til den høyeste samlede eksponeringsgrensen er nådd, og at IKI-en benytter finansiell giring opptil den høyeste tillatte grensen i henhold til sitt mandat eller relevant lovgivning, dersom det er relevant.

Institusjonene skal foreta beregningene nevnt i første ledd i samsvar med metodene fastsatt i dette kapitlet, i kapittel 5 og i kapittel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i denne avdelingen.

3. Som unntak fra artikkel 92 nr. 3 bokstav d) kan institusjoner som beregner det risikovektede eksponeringsbeløpet for en IKI-s eksponeringer i samsvar med nr. 1 eller 2 i denne artikkelen, beregne kravet til ansvarlig kapital for kredittverdijusteringsrisikoen for derivat eksponeringer for denne IKI-en som et beløp som er lik 50 % av kravet til ansvarlig kapital for disse derivat eksponeringene beregnet i samsvar med kapittel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i denne avdelingen, alt etter hva som er relevant.

Ved beregningen av kravet til ansvarlig kapital for kredittverdijusteringsrisikoen kan en institusjon, som unntak fra første ledd, velge ikke å ta med derivateksponeringer som ikke ville vært omfattet av dette kravet dersom institusjonen hadde påtatt seg disse direkte.

4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvordan institusjonene skal beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet omhandlet i nr. 2 dersom en eller flere av inndataene som kreves for å foreta denne beregningen, ikke er tilgjengelige.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. mars 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 132b

Unntak fra metodene for beregning av risikovektede eksponeringsbeløp for IKI-er

1. Fra beregningene omhandlet i artikkel 132 kan institusjonene utelukke ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter, tilleggskapitalinstrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter som innehas av en IKI, og som institusjonene skal trekke fra i samsvar med henholdsvis artikkel 36 nr. 1 og artikkel 56, 66 og 72e.

2. Fra beregningene omhandlet i artikkel 132 kan institusjonene utelukke eksponeringer i form av andeler eller aksjer i IKI-er omhandlet i artikkel 150 nr. 1 bokstav g) og h), og i stedet anvende behandlingen i artikkel 133 på disse eksponeringene.

Artikkel 132c

Behandling av eksponeringer utenfor balansen mot IKI-er

1. Institusjonene skal beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for sine poster utenfor balansen som vil kunne konverteres til eksponeringer i form av andeler eller aksjer i en IKI, ved å multiplisere eksponeringsverdiene for disse eksponeringene, beregnet i samsvar med artikkel 111, med følgende risikovekt:

a) For alle eksponeringer som institusjonene benytter en av metodene i artikkel 132a for:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

der

RW_i^* = risikovekten,

i = indeksen for IKI-en:

$RWAE_i$ = beløpet beregnet i samsvar med artikkel 132a for en IKI,

E_i^* = eksponeringsverdien av eksponeringene i IKI,

A_i = den balanseførte verdien av eiendelene i IKI, og

EQ_i = den balanseførte verdien av egenkapitalen i IKI.

b) For alle andre eksponeringer: $RW_i^* = 1250\%$.

2. Institusjonene skal beregne eksponeringsverdien av et minsteverditilsagn som oppfyller vilkårene i nr. 3 i denne artikkelen, som den diskonterte nåverdien av det garanterte beløpet ved hjelp av en standard risikofri diskonteringsfaktor. Institusjonene kan redusere eksponeringsverdien av minsteverditilsagnet med eventuelle tap som bokføres for minsteverditilsagnet i henhold til den gjeldende regnskapsstandard.

Institusjonene skal beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for eksponeringer utenfor balansen som følger av minsteverditilsagn som oppfyller alle vilkårene i nr. 3 i denne artikkelen, ved å multiplisere eksponeringsverdien av disse eksponeringene med en konverteringsfaktor på 20 % og den risikovekten som følger av artikkel 132 eller 152.

3. Institusjonene skal fastsette det risikovektede eksponeringsbeløpet for eksponeringer utenfor balansen som følger av minsteverditilsagn i samsvar med nr. 2, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Institusjonens eksponering utenfor balansen er et minsteverditilsagn for en investering i andeler eller aksjer i en eller flere IKI-er, som innebærer at institusjonen er forpliktet til å foreta utbetalinger i henhold til minsteverditilsagnet bare dersom markedsværdien av IKI-ens eller IKI-enes underliggende eksponeringer er under en forhåndsfastsatt terskelverdi på et eller flere tidspunkter, som angitt i kontrakten.
- b) IKI-en er et av følgende:
 - i) En UCITS som definert i direktiv 2009/65/EF, eller
 - ii) et AIF som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU som utelukkende investerer i omsettelige verdipapirer eller i andre likvide finansielle eiendeler som omhandlet i artikkel 50 nr. 1 i direktiv 2009/65/EF, dersom AIF-ets mandat ikke tillater en høyere finansiell giring enn den som er tillatt i henhold til artikkel 51 nr. 3 i direktiv 2009/65/EF.
- c) Den gjeldende markedsværdien av IKI-ens underliggende eksponeringer som ligger til grunn for minsteverditilsagnet, dekker eller overstiger nåverdien av terskelverdien som angis i minsteverditilsagnet, uten at det tas hensyn til virkningen av minsteverditilsagn utenfor balansen.
- d) Når den overskytende markedsværdien av IKI-ens eller IKI-enes underliggende eksponeringer i forhold til nåverdien av minsteverditilsagnet faller, kan institusjonen, eller et annet foretak dersom det omfattes av tilsynet på konsolidert grunnlag som institusjonen selv er underlagt i samsvar med denne forordningen og direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2002/87/EF, påvirke sammensetningen av IKI-ens eller IKI-enes underliggende eksponeringer eller på annen måte begrense muligheten for en ytterligere reduksjon av den overskytende verdien.
- e) Den direkte eller indirekte sluttmottakeren av minsteverditilsagnet er vanligvis en ikke-profesjonell kunde som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 11 i direktiv 2014/65/EU.»

64) I artikkel 144 nr. 1 skal bokstav g) lyde:

«g) Institusjonen har ved hjelp av IRB-metoden beregnet krav til ansvarlig kapital som følge av sine risikoparameterestimater, og kan foreta rapporteringen som kreves i artikkel 430.»

65) Artikkel 152 skal lyde:

«*Artikkel 152*

Behandling av eksponeringer i form av andeler eller aksjer i IKI-er

1. Institusjonene skal beregne de risikovektede eksponeringsbeløpene for sine eksponeringer i form av andeler eller aksjer i en IKI ved å multiplisere det risikovektede eksponeringsbeløpet for IKI-en, beregnet i samsvar med metodene angitt i nr. 2 og 5, med den prosentdelen av andeler eller aksjer som disse institusjonene innehar.

2. Dersom vilkårene i artikkel 132 nr. 3 er oppfylt, skal institusjoner som har tilstrekkelige opplysninger om hver enkelt av IKI-ens underliggende eksponeringer, ta hensyn til disse underliggende eksponeringene ved beregningen av det risikovektede eksponeringsbeløpet for IKI-en, gjennom å risikovekte alle IKI-ens underliggende eksponeringer som om institusjonene innehadde dem direkte.

3. Som unntak fra artikkel 92 nr. 3 bokstav d) kan institusjoner som beregner det risikovektede eksponeringsbeløpet for IKI-en i samsvar med nr. 1 eller 2 i denne artikkelen, beregne kravet til ansvarlig kapital for kredittverdijusteringsrisikoen for derivat eksponeringer for denne IKI-en som et beløp som er lik 50 % av kravet til ansvarlig kapital for disse derivat eksponeringene beregnet i samsvar med kapittel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i denne avdelingen, alt etter hva som er relevant.

Ved beregningen av kravet til ansvarlig kapital for kredittverdijusteringsrisikoen kan en institusjon, som unntak fra første ledd, velge ikke å ta med derivat eksponeringer som ikke ville vært omfattet av dette kravet dersom institusjonen hadde påtatt seg disse direkte.

4. Institusjoner som bruker gjennomskjæringsmetoden i samsvar med nr. 2 og 3 i denne artikkelen, og som oppfyller vilkårene for delvis bruk på permanent grunnlag i samsvar med artikkel 150, eller som ikke oppfyller vilkårene for bruk av metodene i dette kapittelet eller en eller flere av metodene i kapittel 5 for alle eller deler av IKI-ens underliggende eksponeringer, skal beregne risikovektede eksponeringsbeløp og forventet tapt beløp i samsvar med følgende prinsipper:

- a) For eksponeringer som er plassert i kategorien for egenkapitalposisjoner omhandlet i artikkel 147 nr. 2 bokstav e), skal institusjonene bruke den enkle risikovektmetoden fastsatt i artikkel 155 nr. 2.
- b) For eksponeringer som er plassert i de postene som representerer verdipapiriseringsposisjoner omhandlet i artikkel 147 nr. 2 bokstav f), skal institusjonene anvende behandlingen angitt i artikkel 254 som om disse institusjonene innehadde disse eksponeringene direkte.
- c) For alle andre underliggende eksponeringer skal institusjonene bruke standardmetoden fastsatt i kapittel 2 i denne avdelingen.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav a) skal institusjonen, dersom den ikke er i stand til å skille mellom aktiv eierkapital-posisjoner (PE), børsomsatte eksponeringer og andre egenkapitalposisjoner, behandle de aktuelle eksponeringene som andre egenkapitalposisjoner.

5. Dersom vilkårene i artikkel 132 nr. 3 er oppfylt, kan institusjoner som ikke har tilstrekkelige opplysninger om de enkelte underliggende eksponeringene for en IKI, beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for disse eksponeringene i samsvar med den mandatbaserte metoden angitt i artikkel 132a nr. 2. Når det gjelder eksponeringer oppført i nr. 4 bokstav a)–c) i denne artikkelen, skal institusjonene imidlertid bruke de metodene som er angitt der.

6. Med forbehold for artikkel 132b nr. 2 skal institusjoner som ikke bruker gjennomskjæringsmetoden i samsvar med nr. 2 og 3 i denne artikkelen, eller den mandatbaserte metoden i samsvar med nr. 5 i denne artikkelen, bruke den alternative metoden omhandlet i artikkel 132 nr. 2.

7. Institusjonene kan beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for sine eksponeringer i form av andeler eller aksjer i en IKI ved å bruke en kombinasjon av metodene omhandlet i denne artikkelen, forutsatt at vilkårene for bruk av disse metodene er oppfylt.

8. Institusjoner som ikke har tilstrekkelige data eller opplysninger til å beregne det risikovektede beløpet for en IKI i samsvar med metodene angitt i nr. 2–5, kan benytte en tredjeparts beregninger, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Tredjeparten er et av følgende:
 - i) Depotinstitusjonen eller depotfinansinstitusjonen for IKI-en, forutsatt at IKI-en utelukkende investerer i verdipapirer og deponerer alle verdipapirer hos denne depotinstitusjonen eller depotfinansinstitusjonen.
 - ii) IKI-ens forvaltningsselskap dersom IKI-en ikke er omfattet av punkt i) i denne bokstaven, og forutsatt at IKI-ens forvaltningsselskap oppfyller kriteriene i nr. 132 nr. 3 bokstav a).
- b) For eksponeringer som ikke er oppført i nr. 4 bokstav a)–c) i denne artikkelen, foretar tredjeparten beregningen i samsvar med gjennomskjæringsmetoden angitt i artikkel 132a nr. 1.
- c) For eksponeringer oppført i nr. 4 bokstav a)–c) foretar tredjeparten beregningen i samsvar med de metodene som er angitt der.
- d) En ekstern revisor har bekreftet at tredjepartens beregning er korrekt.

Institusjoner som er avhengige av tredjeparts beregninger, skal multiplisere de risikovektede eksponeringsbeløpene for en IKIs eksponeringer som følger av disse beregningene, med en faktor på 1,2.

Som unntak fra andre ledd skal faktoren på 1,2 ikke anvendes dersom institusjonen har ubegrenset tilgang til de detaljerte beregningene som tredjepart har foretatt. Institusjonen skal på anmodning framlegge disse beregningene for sin vedkommende myndighet.

9. Med hensyn til denne artikkelen får artikkel 132 nr. 5 og 6 og artikkel 132b anvendelse. Med hensyn til denne artikkelen får artikkel 132c anvendelse med de risikovektene som beregnes i samsvar med kapittel 3 i denne avdelingen.»

66) I artikkel 158 skal nytt nummer lyde:

«9a. Det forventede tapte beløpet for et minsteverditilsagn som oppfyller alle kravene i artikkel 132c nr. 3, skal være null.»

67) Artikkel 164 skal lyde:

«Artikkel 164

Tapsgrad ved mislighold (LGD, «loss given default»)

1. Institusjonene skal foreta egne LGD-estimer, forutsatt at kravene i avsnitt 6 i dette kapittelet er oppfylt og tillatelse er gitt av de vedkommende myndighetene i samsvar med artikkel 143. For forringelsesrisiko for kjøpte fordringer skal det anvendes en LGD-verdi på 75 %. Dersom en institusjon kan dele opp sine EL-estimer for forringelsesrisiko for kjøpte fordringer i PD- og LGD-verdier på en pålitelig måte, kan institusjonen anvende sitt eget LGD-estimat.

2. Ikke-finansiert kredittbeskyttelse kan anerkjennes ved at PD- eller LGD-estimer justeres i henhold til kravene i artikkel 183 nr. 1–3, og med de vedkommende myndighetenes tillatelse, enten for en enkel eksponering eller en gruppe av eksponeringer. En institusjon skal ikke gi garanterte eksponeringer en justert PD- eller LGD-verdi slik at den justerte risikovekten blir lavere enn den som gjelder for en sammenlignbar direkte eksponering mot garantisten.

3. Ved anvendelsen av artikkel 154 nr. 2 skal LGD-verdien for en sammenlignbar direkte eksponering mot yteren av beskyttelse omhandlet i artikkel 153 nr. 3 fastsettes enten på grunnlag av LGD-verdien som er tilknyttet en ikke-sikret fasilitet for garantisten, eller skyldnerens ikke-sikrede fasilitet, avhengig av om tilgjengelig dokumentasjon og garantiens struktur tyder på at det beløpet som kan gjenvinnes, vil avhenge av den finansielle stillingen til henholdsvis garantist eller skyldner dersom både garantist og skyldner misligholder i løpet av den sikrede transaksjonens levetid.

4. Den eksponeringsvektede gjennomsnittlige LGD-verdien for alle massemarkedseksponeringer som er sikret med boligeiendom, og som ikke nyter godt av garantier fra sentralmyndigheter, skal ikke være lavere enn 10 %.

Den eksponeringsvektede gjennomsnittlige LGD-verdien for alle massemarkedseksponeringer som er sikret med næringsseiendom, og som ikke nyter godt av garantier fra sentralmyndigheter, skal ikke være lavere enn 15 %.

5. Medlemsstatene skal utpeke en myndighet som skal ha ansvar for anvendelsen av nr. 6. Denne myndigheten skal være den vedkommende myndigheten eller den utpekte myndigheten.

Dersom den myndigheten som er utpekt av medlemsstaten til å anvende denne artikkelen, er den vedkommende myndigheten, skal den sikre at de relevante nasjonale organene og myndighetene som har et makrotilsynsmandat, blir behørig underrettet om at den vedkommende myndigheten har til hensikt å anvende denne artikkelen, og sikre at de på en egnet måte deltar i vurderingen av bekymringer knyttet til finansiell stabilitet i sin medlemsstat i samsvar med nr. 6.

Dersom den myndigheten som er utpekt av medlemsstaten til å anvende denne artikkelen, ikke er den vedkommende myndigheten, skal medlemsstaten vedta de bestemmelsene som er nødvendige for å sikre egnet samordning og utveksling av opplysninger mellom den vedkommende myndigheten og den utpekte myndigheten, med sikte på korrekt anvendelse av denne artikkelen. Myndighetene skal særlig være forpliktet til å ha et nært samarbeid og dele alle opplysninger som kan være nødvendige for at den utpekte myndigheten skal kunne utføre de oppgavene som den er pålagt i henhold til denne artikkelen, på en tilfredsstillende måte. I dette samarbeidet skal det tas sikte på å unngå enhver form for overlappende eller inkonsekvente tiltak mellom den vedkommende myndigheten og den utpekte myndigheten, og å sikre at det tas behørig hensyn til samspillet med andre tiltak, særlig tiltak truffet i henhold til artikkel 458 i denne forordningen og artikkel 133 i direktiv 2013/36/EU.

6. På grunnlag av dataene som er samlet inn i henhold til artikkel 430a, og andre relevante indikatorer, og idet det tas hensyn til den framtidige utviklingen på eiendomsmarkedene, skal myndigheten utpekt i samsvar med nr. 5 i denne artikkelen regelmessig, og minst én gang i året, vurdere om LGD-minsteverdiene nevnt i nr. 4 i denne artikkelen er hensiktsmessige for eksponeringer som er sikret med pant i boligeiendom eller næringsseiendom i en eller flere deler av territoriet til den vedkommende myndighetens medlemsstat.

Dersom myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 5, på grunnlag av vurderingen omhandlet i første ledd i dette nummeret, fastslår at LGD-minsteverdiene nevnt i nr. 4 er utilstrekkelige, og dersom den anser at de utilstrekkelige LGD-verdiene kan ha negativ innvirkning på den nåværende eller framtidige finansielle stabiliteten i medlemsstaten, kan den fastsette økte LGD-minsteverdier for disse eksponeringene i en eller flere deler av territoriet til den vedkommende myndighetens medlemsstat. Disse økte minsteverdiene kan også anvendes på nivået for et eller flere eiendomssegmenter for slike eksponeringer.

Myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 5, skal underrette EBA og ESRB før den treffer beslutningen omhandlet i dette nummeret. Innen én måned etter at de mottok underretningen, skal EBA og ESRB avgjøre uttalelse til den berørte medlemsstaten. EBA og ESRB skal offentliggjøre disse LGD-verdiene.

7. Dersom myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 5, fastsetter økte LGD-minsteverdier i henhold til nr. 6, skal institusjonene ha en overgangsperiode på seks måneder for å anvende dem.

8. EBA skal i nært samarbeid med ESRB utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke vilkår myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 5, skal ta hensyn til når den, som en del av vurderingen omhandlet i nr. 6, vurderer om LGD-verdiene er hensiktsmessige.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. desember 2019.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

9. ESRB kan gjennom anbefalinger i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 og i nært samarbeid med EBA gi råd til myndigheter som er utpekt i samsvar med nr. 5 i denne artikkelen, om følgende:

- a) Faktorer som kan «ha negativ innvirkning på den nåværende eller framtidige finansielle stabiliteten» i henhold til nr. 6, og
- b) veiledende referanseverdier som myndigheten utpekt i samsvar med nr. 5 skal ta hensyn til når den fastsetter økte LGD-minsteverdier.

10. Institusjonene i en medlemsstat skal anvende de økte LGD-minsteverdiene som en annen medlemsstats myndigheter har fastsatt i samsvar med nr. 6, for alle sine tilsvarende eksponeringer som er sikret med pant i bolig-eiendom eller næringsseiendom i en eller flere deler av denne medlemsstaten.»

68) I artikkel 201 nr. 1 skal bokstav h) lyde:

«h) Kvalifiserte sentrale motparter.»

69) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 204a

Godtakbare typer av egenkapitalderivater

1. Institusjonene kan anvende egenkapitalderivater som er totalavkastningsbytteavtaler eller som økonomisk sett er tilsvarende, som godtakbar kredittbeskyttelse bare med sikte på å utføre intern sikring.

Dersom en institusjon kjøper kredittbeskyttelse gjennom en totalavkastningsbytteavtale og registrerer nettobetalingsene som mottas innenfor rammen av bytteavtalen, som nettoinntekt, men ikke registrerer den motsvarende forringelsen av verdien av eiendelen som er beskyttet enten gjennom reduksjon av virkelig verdi eller ved et tillegg til fond, skal kredittbeskyttelsen ikke anses som godtakbar.

2. Dersom en institusjon utfører en intern sikring ved hjelp av et egenkapitalderivat, skal kredittrisikoen som blir overført til handelsporteføljen, overføres til en eller flere tredjeparter for at den interne sikringen skal kunne anses som godtakbar kredittbeskyttelse i henhold til dette kapitlet.

Dersom intern sikring er utført i samsvar med første ledd, og kravene i dette kapitlet er oppfylt, skal institusjonene anvende reglene i avsnitt 4–6 i dette kapitlet for å beregne risikovektede eksponeringsbeløp og forventet tap beløp når disse omfattes av ikke-finansiert kredittbeskyttelse.»

70) I artikkel 223 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 3 skal andre ledd lyde:

«For transaksjoner med OTC-derivater skal institusjoner som bruker metoden fastsatt i kapittel 6 avsnitt 6, beregne E_{VA} på følgende måte:

$$E_{VA} = E.»$$

b) I nr. 5 skal nytt ledd lyde:

«For transaksjoner med OTC-derivater skal institusjoner som bruker metodene fastsatt i kapittel 6 avsnitt 3, 4 og 5, ta hensyn til de risikoreducerende virkningene av sikkerhet i samsvar med bestemmelsene fastsatt i kapittel 6 avsnitt 3, 4 og 5, alt etter hva som er relevant.»

71) I artikkel 272 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 6 skal lyde:

«6) «sikringsgruppe» en gruppe av transaksjoner i en enkelt motregningsgruppe for hvilken full eller delvis motregning er tillatt for å fastsette den potensielle framtidige eksponeringen i henhold til metodene i avsnitt 3 eller 4 i dette kapittelet.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«7a) «ensidig marginavtale» en marginavtale der en institusjon er pålagt å stille variasjonsmargin overfor en motpart, men ikke har rett til å motta variasjonsmargin fra denne motparten, eller omvendt.»

c) Nr. 12 skal lyde:

«12) «gjeldende markedsverdi» eller «CMV» («Current Market Value») netto markedsverdi av alle transaksjoner i en motregningsgruppe, uten at det tas hensyn til eventuell mottatt eller stilt sikkerhet, der positive og negative markedsverdier motregnes ved beregningen av CMV.»

d) Ny bokstav skal lyde:

«12a) «nettobeløp for uavhengig sikkerhet» eller «NICA» («net independent collateral amount») summen av den volatilitetsjusterte verdien av mottatt eller stilt nettosikkerhet, alt etter hva som er relevant, for motregningsgruppen, unntatt variasjonsmargin.»

72) I artikkel 273 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Institusjonene skal beregne eksponeringsverdien for kontraktene oppført i vedlegg II på grunnlag av en av metodene i avsnitt 3–6 i samsvar med denne artikkelen.

En institusjon som ikke oppfyller vilkårene i artikkel 273a nr. 1, skal ikke bruke metoden i avsnitt 4. En institusjon som ikke oppfyller vilkårene i artikkel 273a nr. 2, skal ikke bruke metoden i avsnitt 5.

Institusjonene kan på permanent grunnlag kombinere metodene i avsnitt 3–6 innenfor en gruppe. En enkelt institusjon skal ikke kombinere metodene i avsnitt 3–6 på permanent grunnlag.»

b) Nr. 6, 7 og 8 skal lyde:

«6. I henhold til metodene i avsnitt 3–6 skal eksponeringsverdien for en gitt motpart være lik summen av eksponeringsverdiene beregnet for hver motregningsgruppe med vedkommende motpart.

Dersom én marginavtale gjelder for flere motregningsgrupper med denne motparten, og institusjonen bruker en av metodene i avsnitt 3–6 for å beregne eksponeringsverdien for disse motregningsgruppene, skal eksponeringsverdien som unntak fra første ledd beregnes i samsvar med det relevante avsnittet.

For en gitt motpart skal eksponeringsverdien for en gitt motregningsgruppe av OTC-derivater i vedlegg II beregnet i samsvar med dette kapittelet være den største av null og differansen mellom summen av eksponeringsverdier for alle motregningsgrupper med motparten og summen av kredittverdijusteringene for den berørte motparten som

institusjonen anser som en gjennomført nedskrivning. Kredittverdijusteringene skal beregnes uten en eventuell motsvarende debetverdijustering av foretakets egen kredittrisiko, som allerede er utelukket fra den ansvarlige kapitalen i samsvar med artikkel 33 nr. 1 bokstav c).

7. Ved beregning av eksponeringsverdien i samsvar med metodene i avsnitt 3–5 kan institusjonene behandle to helt motsvarende derivatkontrakter som omfattes av motregningsavtalen, som om de var en enkelt kontrakt med en nominell hovedstol lik null.

Ved anvendelsen av første ledd er to OTC-derivatkontrakter helt motsvarende når de oppfyller alle følgende vilkår:

- a) Deres risikoposisjoner har motsatt fortegn.
- b) Deres egenskaper, med unntak av handelsdatoen, er identiske.
- c) Deres kontantstrømmer utligner hverandre fullt ut.

8. Institusjonene skal fastsette eksponeringsverdien for eksponeringer som oppstår som følge av transaksjoner med lang oppgjørsfrist, ved hjelp av metodene i avsnitt 3–6 i dette kapitlet, uansett hvilken metode institusjonen har valgt for behandling av OTC-derivater og gjenkjøpstransaksjoner, innlån og utlån av verdipapirer eller varer, og marginlånstransaksjoner. Ved beregning av kravene til ansvarlig kapital for transaksjoner med lang oppgjørsfrist kan institusjoner som bruker metoden i kapittel 3, anvende risikovekter i henhold til metoden i kapittel 2 på permanent grunnlag og uansett hvor vesentlige disse posisjonene er.»

c) Nytt nummer skal lyde:

«9. Når det gjelder metodene i avsnitt 3–6 i dette kapitlet, skal institusjonene behandle transaksjoner der spesifikk feil vei-risiko er identifisert, i samsvar med artikkel 291 nr. 2 og 4–6.»

73) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 273a

Vilkår for bruk av forenklede metoder for beregning av eksponeringsverdien

1. En institusjon kan beregne eksponeringsverdien av sine derivatposisjoner i samsvar med metoden i avsnitt 4, forutsatt at omfanget av dens derivatvirksomhet i og utenfor balansen er lik eller mindre enn begge følgende terskelverdier på grunnlag av en månedlig vurdering basert på dataene fra den siste dagen i måneden:

- a) 10 % av institusjonens samlede eiendeler.
- b) 300 millioner euro.

2. En institusjon kan beregne eksponeringsverdien av sine derivatposisjoner i samsvar med metoden i avsnitt 5, forutsatt at omfanget av dens derivatvirksomhet i og utenfor balansen er lik eller mindre enn begge følgende terskelverdier på grunnlag av en månedlig vurdering basert på dataene fra den siste dagen i måneden:

- a) 5 % av institusjonens samlede eiendeler.
- b) 100 millioner euro.

3. Ved anvendelsen av nr. 1 og 2 skal institusjonene beregne omfanget av sin derivatvirksomhet i og utenfor balansen på grunnlag av data fra den siste dagen i hver måned i samsvar med følgende krav:

- a) Derivatposisjoner skal verdsettes til markedsverdi på den aktuelle datoen; dersom en posisjons markedsverdi ikke er tilgjengelig på en gitt dato, skal institusjonen anvende den virkelige verdien for posisjonen på den datoen; dersom verken markedsverdi eller virkelig verdi for en posisjon er tilgjengelig på en gitt dato, skal institusjonene verdsette denne posisjonen til den seneste markedsverdien eller virkelige verdien.

- b) Lange derivatposisjonerens absolutte verdi og korte derivatposisjonerens absolutte verdi skal summeres.
- c) Alle derivatposisjoner skal tas med, unntatt kredittderivater som anses som interne sikringer mot kreditttrisikookspone-
ringer utenfor handelsporteføljen.
4. Som unntak fra nr. 1 eller 2, alt etter hva som er relevant, og dersom derivatvirksomheten på konsolidert grunnlag ikke overstiger terskelverdiene i nr. 1 eller 2, alt etter hva som er relevant, kan en institusjon som inngår i konsolide-
ringen, og som ville måtte bruke metoden i avsnitt 3 eller 4 fordi den overskrider disse terskelverdiene på individuelt grunnlag, i stedet velge å bruke den metoden som ville gjelde på konsolidert grunnlag, med forbehold for vedkommende myndigheters godkjenning.
5. Institusjonene skal underrette de vedkommende myndighetene om hvilke metoder i avsnitt 4 eller 5 som de bruker, eller eventuelt slutter å bruke, for å beregne eksponeringsverdien av derivatposisjonene.
6. Institusjonene skal ikke inngå en derivattransaksjon eller kjøpe eller selge et derivat utelukkende for å oppfylle et av vilkårene i nr. 1 og 2 ved den månedlige vurderingen.

Artikkel 273b

Manglende overholdelse av vilkårene for bruk av forenklede metoder for beregning av eksponeringsverdien av derivater

1. En institusjon som ikke lenger oppfyller et eller flere av vilkårene i artikkel 273a nr. 1 eller 2, skal umiddelbart underrette den vedkommende myndigheten om dette.
 2. En institusjon skal slutte å beregne eksponeringsverdiene av sine derivatposisjoner i samsvar med avsnitt 4 eller 5, alt etter hva som er relevant, innen tre måneder etter at et av følgende inntreffer:
 - a) Institusjonen oppfyller ikke vilkårene i artikkel 273a nr. 1 bokstav a) eller artikkel 273a nr. 2 bokstav a), alt etter hva som er relevant, eller vilkårene i artikkel 273a nr. 1 bokstav b) eller artikkel 273a nr. 2 bokstav b), alt etter hva som er relevant, i tre sammenhengende måneder.
 - b) Institusjonen oppfyller ikke vilkårene i artikkel 273a nr. 1 bokstav a) eller artikkel 273a nr. 2 bokstav a), alt etter hva som er relevant, eller vilkårene i artikkel 273a nr. 1 bokstav b) eller artikkel 273a nr. 2 bokstav b), alt etter hva som er relevant, i mer enn seks av de foregående tolv månedene.
 3. Dersom en institusjon har sluttet å beregne eksponeringsverdiene av sine derivatposisjoner i samsvar med avsnitt 4 eller 5, alt etter hva som er relevant, skal den ha tillatelse til å gjenoppta beregningen av eksponeringsverdien av sine derivatposisjoner som angitt i avsnitt 4 eller 5 bare dersom den dokumenterer overfor den vedkommende myndigheten at alle vilkårene i artikkel 273a nr. 1 eller 2 er oppfylt i en uavbrutt periode på ett år.»
- 74) I tredje del avdeling II kapittel 6 skal avsnitt 3, 4 og 5 lyde:

«Avsnitt 3

Standardmetode for motparts-kreditt risiko

Artikkel 274

Eksponeringsverdi

1. En institusjon kan beregne en enkelt eksponeringsverdi på motregningsgruppenivå for alle transaksjoner som omfattes av en motregningsavtale, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Motregningsavtalen tilhører en av de typene motregningsavtaler som er omhandlet i artikkel 295.
 - b) Motregningsavtalen er anerkjent av vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 296.
 - c) Institusjonen har oppfylt forpliktelsene fastsatt i artikkel 297 med hensyn til motregningsavtalen.

Dersom noen av vilkårene i første ledd ikke er oppfylt, skal institusjonen behandle hver transaksjon som om den var en egen motregningsgruppe.

2. Institusjonene skal beregne en motregningsgruppes eksponeringsverdi i henhold til standardmetoden for motparts-kredittrisiko på følgende måte:

$$\text{Eksponeringsverdi} = \alpha \cdot (\text{RC} + \text{PFE})$$

der

RC = gjenanskaffelseskost beregnet i samsvar med artikkel 275, og

PFE = potensiell framtidig eksponering beregnet i samsvar med artikkel 278,

α = 1,4.

3. Eksponeringsverdien av en motregningsgruppe som omfattes av en kontraktsfestet marginavtale, skal ikke overstige eksponeringsverdien av den samme motregningsgruppen som ikke omfattes av noen form for marginavtale.

4. Dersom flere marginavtaler får anvendelse på samme motregningsgruppe, skal institusjonene henføre hver marginavtale til den gruppen av transaksjoner i motregningsgruppen som denne marginavtalen kontraktsrettslig får anvendelse på, og beregne en eksponeringsverdi separat for hver av disse grupperte transaksjonene.

5. Institusjonene kan fastsette en motregningsgruppes eksponeringsverdi til null dersom den oppfyller alle følgende vilkår:

- Motregningsgruppen består utelukkende av solgte opsjoner.
- Motregningsgruppens gjeldende markedsverdi er til enhver tid negativ.
- Institusjonen har på forhånd mottatt premien for alle opsjoner som inngår i motregningsgruppen, som en garanti for at kontraktene oppfylles.
- Motregningsgruppen er ikke omfattet av en marginavtale.

6. I en motregningsgruppe skal institusjonene erstatte en transaksjon som er en endelig lineær kombinasjon av kjøpte eller solgte kjøps- eller salgsoptjoner, med alle de enkelte opsjonene som utgjør denne lineære kombinasjonen, ansett som en individuell transaksjon, med sikte på beregningen av motregningsgruppens eksponeringsverdi i samsvar med dette avsnittet. Hver slik kombinasjon av opsjoner skal behandles som en individuell transaksjon i den motregningsgruppen som kombinasjonen inngår i med sikte på beregningen av eksponeringsverdien.

7. Eksponeringsverdien av en kredittderivattransaksjon som er en lang posisjon i det underliggende instrumentet, kan begrenses til det utestående ubetalte premiebeløpet, forutsatt at den behandles som en egen motregningsgruppe som ikke er omfattet av en marginavtale.

Artikkel 275

Gjenanskaffelseskost

1. Institusjonene skal beregne gjenanskaffelseskost for motregningsgrupper som ikke omfattes av en marginavtale, etter følgende formel:

$$\text{RC} = \max\{\text{CMV} - \text{NICA}, 0\}$$

2. Institusjonene skal beregne gjenanskaffelseskost for en enkelt motregningsgruppe som er omfattet av en marginavtale, etter følgende formel:

$$\text{RC} = \max\{\text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA}, \text{TH} + \text{MTA} - \text{NICA}, 0\}$$

der

RC = gjenanskaffelseskost,

VM = den volatilitetsjusterte verdien av nettovariasjonsmarginen som regelmessig mottas eller stilles, alt etter hva som er relevant, for motregningsgruppen med sikte på å begrense endringer i motregningsgruppens CMV,

TH = den marginterskelen som gjelder for motregningsgruppen i henhold til marginavtalen, og under hvilken institusjonen ikke kan kreve sikkerhetsstillelse, og

MTA = det minste overføringsbeløpet som gjelder for motregningsgruppen i henhold til marginavtalen.

3. Institusjonene skal beregne gjenanskaffelseskost for flere motregningsgrupper som er omfattet av samme marginavtale, etter følgende formel:

$$RC = \max \left\{ \sum_i \max \{ CMV_i, 0 \} - \max \{ VM_{MA} + NICA_{MA}, 0 \}, 0 \right\} + \max \left\{ \sum_i \min \{ CMV_i, 0 \} - \min \{ VM_{MA} + NICA_{MA}, 0 \}, 0 \right\}$$

der

RC = gjenanskaffelseskost,

i = indeksen for de motregningsgruppene som er omfattet av den enkelte marginavtalen,

CMV_i = CMV for motregningsgruppe i,

VM_{MA} = summen av den volatilitetsjusterte verdien av sikkerhet som regelmessig mottas eller stilles, alt etter hva som er relevant, for flere motregningsgrupper med sikte på å begrense endringer i deres CMV, og

NICA_{MA} = summen av den volatilitetsjusterte verdien av sikkerhet som regelmessig mottas eller stilles, alt etter hva som er relevant, for flere motregningsgrupper som ikke er VM_{MA}.

Ved anvendelsen av første ledd kan NICA_{MA} beregnes på handelsnivå, på motregningsgruppenivå eller på nivået for alle motregningsgrupper som marginavtalen gjelder for, avhengig av hvilket nivå marginavtalen får anvendelse på.

Artikkel 276

Anerkjennelse og behandling av sikkerhet

1. Ved anvendelsen av dette avsnittet skal institusjonene beregne sikkerhetsbeløpene for VM, VM_{MA}, NICA og NICA_{MA} ved å anvende alle følgende krav:

- Dersom alle transaksjoner som inngår i en motregningsgruppe, tilhører handelsporteføljen, skal bare sikkerhet som godtas i henhold til artikkel 197 og 299, anerkjennes.
- Dersom en motregningsgruppe inneholder minst én transaksjon som er utenfor handelsporteføljen, skal bare sikkerhet som godtas i henhold til artikkel 197, anerkjennes.
- Sikkerhet som er mottatt fra en motpart, skal gis positivt fortegn, og sikkerhet som er stilt til en motpart, skal gis negativt fortegn.
- Den volatilitetsjusterte verdien av en hvilken som helst type sikkerhet som er mottatt eller stilt, skal beregnes i samsvar med artikkel 223; ved denne beregningen skal institusjonene ikke benytte metoden i artikkel 225.
- Samme sikkerhet skal ikke inngå i både VM og NICA samtidig.
- Samme sikkerhet skal ikke inngå i både VM_{MA} og NICA_{MA} samtidig.
- Sikkerhet stilt til en motpart, som er atskilt fra denne motpartens eiendeler, og som følge av denne atskillelsen er konkursbeskyttet i tilfelle av motpartens mislighold eller insolvens, skal ikke anerkjennes ved beregningen av NICA og NICA_{MA}.

2. Ved beregningen av den volatilitetsjusterte verdien av stilt sikkerhet omhandlet i nr. 1 bokstav d) i denne artikkelen skal institusjonene erstatte formelen i artikkel 223 nr. 2 med følgende formel:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

der

C_{VA} = den volatilitetsjusterte verdien av stilt sikkerhet, og

C = sikkerheten,

H_c og H_{fx} er definert i samsvar med artikkel 223 nr. 2.

3. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav d) skal institusjonene fastsette den avviklingsperioden som er relevant for beregningen av volatilitetsjusterte verdier av mottatt eller stilt sikkerhet, i samsvar med en av følgende tidsrammer:

- a) Ett år for motregningsgruppene omhandlet i artikkel 275 nr. 1.
- b) Marginrisikoperioden fastsatt i samsvar med artikkel 279c nr. 1 bokstav b) for motregningsgruppene omhandlet i artikkel 275 nr. 2 og 3.

Artikkel 277

Tilordning av transaksjoner til risikokategorier

1. Institusjonene skal innplassere hver transaksjon i en motregningsgruppe i en av følgende risikokategorier for å fastsette motregningsgruppens potensielle framtidige eksponering som omhandlet i artikkel 278:

- a) Renterisiko.
- b) Valutarisiko.
- c) Kredittrisiko.
- d) Egenkapitalrisiko.
- e) Varerisiko.
- f) Andre risikoer.

2. Institusjonene skal foreta tilordningen omhandlet i nr. 1 på grunnlag av den primære risikodriveren for en derivattransaksjon. Den primære risikodriveren skal være den eneste vesentlige risikodriveren for en derivattransaksjon.

3. Som unntak fra nr. 2 skal institusjonene innplassere derivattransaksjoner som har mer enn én vesentlig risikodriver, i mer enn én risikokategori. Dersom alle de vesentlige risikodriverne for en av disse transaksjonene tilhører samme risikokategori, skal institusjonene bare være forpliktet til å innplassere denne transaksjonen én gang i den risikokategorien på grunnlag av den mest vesentlige av disse risikodriverne. Dersom de vesentlige risikodriverne for en av disse transaksjonene tilhører forskjellige risikokategorier, skal institusjonene innplassere denne transaksjonen én gang i hver risikokategori som transaksjonen har minst én vesentlig risikodriver for, på grunnlag av den mest vesentlige av risikodriverne i denne risikokategorien.

4. Uten hensyn til nr. 1–3 skal institusjonene, når de innplasserer transaksjoner i risikokategoriene oppført i nr. 1, anvende følgende krav:

- a) Dersom den primære risikodriveren for en transaksjon, eller den mest vesentlige risikodriveren i en gitt risikokategori for transaksjoner omhandlet i nr. 3, er en inflasjonsvariabel, skal institusjonene innplassere transaksjonen i renterisikokategorien.
- b) Dersom den primære risikodriveren for en transaksjon, eller den mest vesentlige risikodriveren i en gitt risikokategori for transaksjoner omhandlet i nr. 3, er en klimavariabel, skal institusjonene innplassere transaksjonen i varerisikokategorien.

5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:

- a) Metoden for å identifisere transaksjoner som har bare én vesentlig risikodriver.
- b) Metoden for å identifisere transaksjoner som har mer enn én vesentlig risikodriver, og for å identifisere den mest vesentlige av disse risikodriverne med sikte på anvendelsen av nr. 3.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. desember 2019.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikkel 277a***Sikringsgrupper**

1. Institusjonene skal fastsette de relevante sikringsgruppene for hver risikokategori i en motregningsgruppe og tilordne hver transaksjon til disse sikringsgruppene på følgende måte:

- a) Transaksjoner som er innplassert i renterisikokategorien, skal tilordnes til samme sikringsgruppe bare dersom deres primære risikodriver, eller den mest vesentlige risikodriveren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, er angitt i samme valuta.
- b) Transaksjoner som er innplassert i valutarisikokategorien, skal tilordnes til samme sikringsgruppe bare dersom deres primære risikodriver, eller den mest vesentlige risikodriveren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, er basert på samme valutapar.
- c) Alle transaksjoner som er innplassert i kredittisikokategorien, skal tilordnes til samme sikringsgruppe.
- d) Alle transaksjoner som er innplassert i egenkapitalrisikokategorien, skal tilordnes til samme sikringsgruppe.
- e) Transaksjoner som er innplassert i varerisikokategorien, skal tilordnes til en av følgende sikringsgrupper på grunnlag av arten av deres primære risikodriver eller den mest vesentlige risikodriveren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3:
 - i) Energi.
 - ii) Metaller.
 - iii) Landbruksvarer.
 - iv) Andre varer.
 - v) Klimaforhold.
- f) Transaksjoner som er innplassert i kategorien «andre risikoer», skal tilordnes til samme sikringsgruppe bare dersom deres primære risikodriver eller den mest vesentlige risikodriveren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, er identisk.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav a) i dette nummeret skal transaksjoner som er innplassert i renterisikokategorien, og som har en inflasjonsvariabel som primær risikodriver, tilordnes til separate sikringsgrupper, men ikke sikringsgrupper for transaksjoner som er innplassert i renterisikokategorien, og som ikke har en inflasjonsvariabel som primær risikodriver. Disse transaksjonene skal tilordnes til samme sikringsgruppe bare dersom deres primære risikodriver, eller den mest vesentlige risikodriveren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, er angitt i samme valuta.

2. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen skal institusjonene opprette separate individuelle sikringsgrupper i hver risikokategori for følgende transaksjoner:

- a) Transaksjoner for hvilke den primære risikodriveren, eller den mest vesentlige risikodriveren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, er enten en risikodrivers markedsimplisitte volatilitet eller dens realiserte volatilitet, eller korrelasjonen mellom to risikodrivere.
- b) Transaksjoner for hvilke den primære risikodriveren, eller den mest vesentlige risikodriveren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, er forskjellen mellom to risikodrivere som er innplassert i samme risikokategori, eller transaksjoner som består av to betalingselementer angitt i samme valuta, og for hvilke en risikodriver fra samme risikokategori for den primære risikodriveren inngår i det betalingselementet som ikke inneholder den primære risikodriveren.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav a) i dette nummeret skal institusjonene tilordne transaksjoner til samme sikringsgruppe i den relevante risikokategorien bare dersom deres primære risikodriver, eller den mest vesentlige risikodriveren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, er identisk.

Ved anvendelse av første ledd bokstav b) skal institusjonene tilordne transaksjoner til samme sikringsgruppe i den relevante risikokategorien bare dersom risikodriverparet i disse transaksjonene som omhandles der, er identisk, og

dersom de to risikodriverne i dette parett har en positiv korrelasjon. I andre tilfeller skal institusjonene tilordne transaksjoner omhandlet i første ledd bokstav b) til en av sikringsgruppene som er fastsatt i samsvar med nr. 1, på grunnlag av bare en av de to risikodriverne omhandlet i første ledd bokstav b).

3. Institusjonene skal på anmodning fra vedkommende myndigheter opplyse om antall sikringsgrupper som er fastsatt i samsvar med nr. 2 i denne artikkelen for hver risikokategori, herunder den primære risikodriveren, eller den mest vesentlige risikodriveren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, eller risikodriverparet for hver av disse sikringsgruppene, samt antallet transaksjoner i hver av disse sikringsgruppene.

Artikkel 278

Potensielle framtidige eksponeringer

1. Institusjonene skal beregne en motregningsgruppes potensielle framtidige eksponering på følgende måte:

$$\text{PFE} = \text{multiplikator} \cdot \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

der

PFE = potensiell framtidig eksponering,

a = indeksen for de risikokategoriene som inngår i beregningen av motregningsgruppens potensielle framtidige eksponering,

AddOn^(a) = tillegget for risikokategori a beregnet i samsvar med artikkel 280a–280f, alt etter hva som er relevant, og

multiplikator = multiplikasjonsfaktoren beregnet etter formelen omhandlet i nr. 3

Ved denne beregningen skal institusjonene ta med tillegget for en gitt risikokategori i beregningen av en motregningsgruppes potensielle framtidige eksponering dersom minst én av motregningsgruppens transaksjoner er innplassert i denne risikokategorien.

2. Den potensielle framtidige eksponeringen for flere motregningsgrupper som er omfattet av én marginavtale, som omhandlet i artikkel 275 nr. 3, skal beregnes som summen av de potensielle framtidige eksponeringene for alle de individuelle motregningsgruppene som om de ikke var omfattet av noen form for marginavtale.

3. Ved anvendelsen av nr. 1 skal multiplikatoren beregnes på følgende måte:

$$\text{multiplikator} = \begin{cases} 1 & \text{dersom } z \geq 0 \\ \min \left\{ 1, \text{Floor}_m + (1 - \text{Floor}_m) \cdot \exp \left(\frac{z}{y} \right) \right\} & \text{dersom } z < 0 \end{cases}$$

der

Floor_m = 5 %;

y = 2 · (1 – Floor_m) · Σ_aAddOn^(a)

$$z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA} & \text{for motregningsgruppene omhandlet i artikkel 275 nr. 1} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA} & \text{for motregningsgruppene omhandlet i artikkel 275 nr. 2} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i & \text{for motregningsgruppene omhandlet i artikkel 275 nr. 3} \end{cases}$$

NICA_i = nettobeløpet for uavhengig sikkerhet beregnet bare for transaksjoner som inngår i motregningsgruppe i. NICA_i skal beregnes på handelsnivå eller motregningsgruppenivå avhengig av marginavtalen.

*Artikkel 279***Beregning av risikoposisjonen**

Ved beregningen av risikokategoritilleggene omhandlet i artikkel 280a–280f skal institusjonene beregne risikoposisjonen for hver transaksjon i en motregningsgruppe på følgende måte:

$$\text{RiskPosition} = \delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$$

der

δ = tilsynsbasert delta for transaksjonen beregnet etter formelen i artikkel 279a,

AdjNot = det justerte nominelle beløpet for transaksjonen beregnet i samsvar med artikkel 279b, og

MF = løpetidsfaktoren for transaksjonen beregnet etter formelen i artikkel 279c.

*Artikkel 279a***Tilsynsbasert delta**

1. Institusjonene skal beregne tilsynsbasert delta på følgende måte:

- a) For kjøps- og salgsoptioner som gir opsjonskjøperen rett til å kjøpe eller selge et underliggende instrument til en positiv pris på en eller flere datoer i framtiden, unntatt når disse opsjonene er innplassert i renterisikokategorien, skal institusjonene anvende følgende formel:

$$\delta = \text{fortegn} \cdot N \left(\text{type} \cdot \frac{\ln(P/K) + 0,5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

der

δ = tilsynsbasert delta,

fortegn = – 1 dersom transaksjonen er en solgt kjøpsoppsjon eller en kjøpt salgsoptionsjon,

fortegn = + 1 dersom transaksjonen er en kjøpt kjøpsoppsjon eller en solgt salgsoptionsjon,

type = – 1 dersom transaksjonen er en salgsoptionsjon,

type = + 1 dersom transaksjonen er en kjøpsoppsjon,

$N(x)$ = den kumulative fordelingsfunksjonen for en standard normalfordelt tilfeldig variabel, det vil si sannsynligheten for at en normalfordelt tilfeldig variabel med middelerdi lik null og varians lik 1 er mindre enn eller lik x ,

P = spot- eller terminprisen for opsjonens underliggende instrument; for opsjoner hvis kontantstrømmer avhenger av en gjennomsnittsverdi av prisen på det underliggende instrumentet, skal P være lik gjennomsnittsverdien på beregningsdatoen,

K = innløsningskurs for opsjonen,

T = tidsrommet mellom opsjonens utløpsdato (T_{exp}) og rapporteringsdatoen; for opsjoner som bare kan utnyttes på én framtidig dato, er T_{exp} lik den datoen; for opsjoner som kan utnyttes på flere framtidige datoer, er T_{exp} lik den seneste av disse datoene; T skal uttrykkes i år ved hjelp av den relevante bankdagskonvensjonen, og

σ = opsjonens tilsynsbaserte volatilitet fastsatt i samsvar med tabell 1 på grunnlag av transaksjonens risikokategori og arten av opsjonens underliggende instrument.

Tabell 1

Risikokategori	Underliggende instrument	Tilsynsbasert volatilitet
Valuta	Alle	15 %
Kreditt	Instrument knyttet til én forpliktelse	100 %
	Instrument knyttet til flere forpliktelser	80 %
Egenkapital	Instrument knyttet til én forpliktelse	120 %
	Instrument knyttet til flere forpliktelser	75 %
Vare	Elektrisk kraft	150 %
	Andre varer (unntatt elektrisk kraft)	70 %
Annet	Alle	150 %

Institusjoner som anvender terminprisen på en opsjons underliggende instrument, skal sikre at

- i) terminprisen tilsvarer opsjonens egenskaper,
 - ii) terminprisen beregnes med en relevant rente som er gjeldende på rapporteringsdatoen,
 - iii) terminprisen integrerer det underliggende instrumentets forventede kontantstrømmer før opsjonens utløp.
- b) For transjer av en syntetisk verdipapirisering og et kredittderivat der kredittbeskyttelsen opphører etter n-te utløsende kreditthendelse, skal institusjonene anvende følgende formel:

$$\delta = \text{fortegn} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

der

$$\text{fortegn} = \begin{cases} + 1 & \text{dersom kredittbeskyttelsen er mottatt gjennom transaksjonen} \\ - 1 & \text{dersom kredittbeskyttelsen er gitt gjennom transaksjonen} \end{cases}$$

A = transjens innslagspunkt; for en transaksjon med et kredittderivat der kredittbeskyttelsen opphører etter n-te utløsende kreditthendelse, basert på referanseenheter k, er $A = (n - 1)/k$; og

D = transjens utslagspunkt; for en transaksjon med et kredittderivat der kredittbeskyttelsen opphører etter n-te utløsende kreditthendelse, basert på referanseenheter k, er $D = n/k$.

- c) For transaksjoner som ikke er omhandlet i bokstav a) eller b), skal institusjonene bruke følgende tilsynsbaserte delta:

$$\delta = \begin{cases} + 1 & \text{dersom transaksjonen er en lang posisjon i den primære risikodriveren eller i den mest vesentlige risikodriveren i den aktuelle risikokategorien} \\ - 1 & \text{dersom transaksjonen er en kort posisjon i den primære risikodriveren eller i den mest vesentlige risikodriveren i den aktuelle risikokategorien} \end{cases}$$

2. Ved anvendelsen av dette avsnittet innebærer en lang posisjon i den primære risikodriveren eller i den mest vesentlige risikodriveren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner som er omhandlet i artikkel 277 nr. 3, at transaksjonens markedsverdi øker når verdien av denne risikodriveren øker, og en kort posisjon i den primære risikodriveren eller i den mest vesentlige risikodriveren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner som er omhandlet i artikkel 277 nr. 3, innebærer at transaksjonens markedsverdi reduseres når verdien av denne risikodriveren øker.

3. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
- Den formelen som institusjonene skal anvende i samsvar med den internasjonale utviklingen av regelverk, for å beregne tilsynsbasert delta for kjøps- og salgsoptaksjoner som er innplassert i renterisikokategorien, og som er forenlige med markedsvilkår der renter kan være negative, samt den tilsynsbaserte volatiliteten som er egnet for denne formelen.
 - Metoden for å avgjøre om en transaksjon er en lang eller kort posisjon i den primære risikodriveren eller i den mest vesentlige risikodriveren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. desember 2019.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 279b

Justert nominelt beløp

- Institusjonene skal beregne det justerte nominelle beløpet på følgende måte:
 - For transaksjoner som er innplassert i renterisikokategorien eller kredittrisikokategorien, skal institusjonene beregne det justerte nominelle beløpet som et produkt av derivatkontraktens nominelle beløp og den tilsynsbaserte durasjonsfaktoren, på følgende måte:

$$\text{tilsynsbasert durasjonsfaktor} = \max \left\{ \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}; 10/\text{OneBusinessYear} \right\}$$

der

R	=	den tilsynsbaserte diskonteringsraten, R = 5 %,
S	=	tidsrommet mellom startdatoen for en transaksjon og rapporteringsdatoen, som skal uttrykkes i år ved hjelp av den relevante bankdagskonvensjonen,
E	=	tidsrommet mellom utløpsdatoen for en transaksjon og rapporteringsdatoen, som skal uttrykkes i år ved hjelp av den relevante bankdagskonvensjonen, og
OneBusinessYear	=	ett år uttrykt i bankdager ved hjelp av den relevante bankdagskonvensjonen.

Startdatoen for en transaksjon er den tidligste datoen da minst én avtalefestet betaling knyttet til transaksjonen, til eller fra institusjonen, enten fastsettes eller utveksles, bortsett fra betalinger knyttet til utveksling av sikkerheter i henhold til en marginavtale. Dersom transaksjonen allerede har fastsatt eller foretatt betalinger på rapporteringsdatoen, skal startdatoen for transaksjonen være lik 0.

Dersom en transaksjon omfatter en eller flere avtalefestede framtidige datoer da institusjonen eller motparten kan beslutte å avslutte transaksjonen før utgangen av den avtalefestede løpetiden, skal startdatoen for transaksjonen være den tidligste av følgende datoer:

- Den datoen eller den tidligste av flere framtidige datoer da institusjonen eller motparten kan beslutte å avslutte transaksjonen før utgangen av den avtalefestede løpetiden.
- Den datoen da en transaksjon begynner å fastsette eller foreta betalinger, bortsett fra betalinger knyttet til utveksling av sikkerhet i henhold til en marginavtale.

Dersom en transaksjons underliggende instrument er et finansielt instrument som kan medføre avtaleforpliktelse over de forpliktelsene som følger av transaksjonen, skal startdatoen for transaksjonen fastsettes på grunnlag av den tidligste datoen da det underliggende instrumentet begynner å fastsette eller foreta betalinger.

Utløpsdatoen for en transaksjon er den seneste datoen da en avtalefestet betaling knyttet til transaksjonen, til eller fra institusjonen, utveksles eller kan utveksles.

Dersom en transaksjons underliggende instrument er et finansielt instrument som kan medføre avtaleforpliktelse ut over de forpliktelsene som følger av transaksjonen, skal utløpsdatoen for en transaksjon fastsettes på grunnlag av den siste avtalefestede betaling fra transaksjonens underliggende instrument.

Dersom en transaksjon er strukturert med henblikk på oppgjør av utestående eksponeringer på bestemte betalings-tidspunkter, og der vilkårene justeres slik at markedsverdien av transaksjonen er lik null på disse tidspunktene, anses oppgjøret av den utestående eksponeringen på de angitte datoene som en avtalefestet betaling knyttet til transaksjonen.

- b) For transaksjoner som er innplassert i valutarisikokategorien, skal institusjonene beregne det justerte nominelle beløpet på følgende måte:
- i) Dersom transaksjonen består av ett betalingselement, skal det justerte nominelle beløpet være derivatkontraktens nominelle beløp.
 - ii) Dersom transaksjonen består av to betalingselementer og det nominelle beløpet for ett betalingselement er angitt i institusjonens rapporteringsvaluta, skal det justerte nominelle beløpet være det andre betalingselementets nominelle beløp.
 - iii) Dersom transaksjonen består av to betalingselementer og begge betalingselementenes nominelle beløp er angitt i en annen valuta enn institusjonens rapporteringsvaluta, skal det justerte nominelle beløpet være det største av de to betalingselementenes nominelle beløp etter at disse beløpene er omregnet til institusjonens rapporteringsvaluta til gjeldende spotpris.

- c) For transaksjoner som er innplassert i egenkapitalrisikokategorien eller varerisikokategorien, skal institusjonene beregne det justerte nominelle beløpet som et produkt av markedsprisen på én enhet av transaksjonens underliggende instrument og antall enheter i det underliggende instrumentet som transaksjonen gjelder.

Dersom en transaksjon som er innplassert i egenkapitalrisikokategorien eller varerisikokategorien, uttrykkes som et nominelt beløp, skal institusjonene anvende transaksjonens nominelle beløp i stedet for antall enheter i det underliggende instrumentet som det justerte nominelle beløpet.

- d) For transaksjoner som er innplassert i kategorien «andre risikøer», skal institusjonene beregne det justerte nominelle beløpet på grunnlag av den mest hensiktsmessige av metodene i bokstav a), b) og c), avhengig av arten av og egenskapene til transaksjonens underliggende instrument.

2. Institusjonene skal ved beregningen av det justerte nominelle beløpet for en transaksjon omhandlet i nr. 1 fastsette det nominelle beløpet for eller antall enheter i det underliggende instrumentet på følgende måte:

- a) Dersom det nominelle beløpet eller antall enheter i en transaksjons underliggende instrument ikke er fastsatt før utgangen av den avtalefestede løpetiden:
- i) For deterministiske nominelle beløp og antall enheter i det underliggende instrumentet skal det nominelle beløpet være det vektete gjennomsnittet av alle deterministiske verdier av nominelle beløp eller antall enheter i det underliggende instrumentet, alt etter hva som er relevant, fram til transaksjonens avtalefestede løpetid, der vekten er den delen av perioden der hver enkelt verdi av nominelle beløp får anvendelse.
 - ii) For stokastiske nominelle beløp og antall enheter i det underliggende instrumentet skal det nominelle beløpet være det beløpet som følger av fastsettelsen av gjeldende markedsverdier i formelen for beregning av framtidige markedsverdier.
- b) For kontrakter som innebærer flere utvekslinger av det nominelle beløpet, skal det nominelle beløpet multipliseres med antall gjenværende innbetalinger som skal foretas i henhold til kontraktene.
- c) For kontrakter som innebærer en multiplisering av kontantstrømbetalinger eller en multiplisering av derivatkontraktens underliggende instrument, skal det nominelle beløpet justeres av en institusjon for å ta hensyn til multipliseringens virkninger på kontraktens risikostruktur.

3. Institusjonene skal omregne en transaksjons justerte nominelle beløp til rapporteringsvalutaen til gjeldende spotpris dersom det justerte nominelle beløpet beregnes i henhold til denne artikkelen ut fra et avtalefestet nominelt beløp eller en markedspris for antall enheter i det underliggende instrumentet som er angitt i en annen valuta.

Artikkel 279c

Løpetidsfaktor

1. Institusjonene skal beregne løpetidsfaktoren på følgende måte:

- a) For transaksjoner som inngår i motregningsgruppene omhandlet i artikkel 275 nr. 1, skal institusjonene anvende følgende formel:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10 / \text{OneBusinessYear}\}, 1\}}$$

der

MF = løpetidsfaktoren,

M = transaksjonens gjenværende løpetid, som er lik den tiden som trengs for å avslutte alle transaksjonens avtaleforpliktelse; i den forbindelse skal en eventuell valgfrihet i en derivatkontrakt anses som en avtaleforpliktelse; den gjenværende løpetiden skal uttrykkes i år ved hjelp av den relevante bankdagskonvensjonen,

dersom en transaksjon har en annen derivatkontrakt som underliggende instrument, og denne kan medføre ytterligere avtaleforpliktelse ut over transaksjonens avtaleforpliktelse, skal transaksjonens gjenværende løpetid være lik den tiden som trengs for å avslutte alle transaksjonens avtaleforpliktelse knyttet til det underliggende instrumentet,

dersom en transaksjon er strukturert med henblikk på oppgjør av utestående eksponeringer på bestemte betalingstidspunkter, og der vilkårene justeres slik at markedsværdien av transaksjonen er lik null på disse tidspunktene, skal transaksjonens gjenværende løpetid være lik tiden fram til neste justering, og

OneBusinessYear = ett år uttrykt i bankdager ved hjelp av den relevante bankdagskonvensjonen.

- b) For transaksjoner som inngår i motregningsgruppene omhandlet i artikkel 275 nr. 2 og 3, defineres løpetidsfaktoren som:

$$MF = \frac{3}{2} \sqrt{\frac{\text{MPOR}}{\text{OneBusinessYear}}}$$

der

MF = løpetidsfaktoren,

MPOR = marginrisikoperioden for motregningsgruppen fastsatt i samsvar med artikkel 285 nr. 2–5, og

OneBusinessYear = ett år uttrykt i bankdager ved hjelp av den relevante bankdagskonvensjonen.

Ved fastsettelsen av marginrisikoperioden for transaksjoner mellom en kunde og et clearingmedlem skal en institusjon som opptre enten som kunde eller som clearingmedlem, erstatte minstetiden fastsatt i artikkel 285 nr. 2 bokstav b) med fem bankdager.

2. Ved anvendelsen av nr. 1 skal den gjenværende løpetiden være lik tiden fram til neste justeringsdato for transaksjoner som er strukturert for å gjøre opp utestående eksponeringer på bestemte betalingstidspunkter, og der vilkårene justeres slik at markedsværdien av kontrakten er lik null på disse fastsatte betalingstidspunktene.

Artikkel 280

Tilsynsfaktorkoeffisient for sikringsgrupper

Ved beregningen av tillegget for en sikringsgruppe som omhandlet i artikkel 280a–280f skal sikringsgruppens tilsynsfaktorkoeffisient c være følgende:

$$c = \begin{cases} 1 & \text{for sikringsgruppene som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 1} \\ 5 & \text{for sikringsgruppene som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 2 bokstav a)} \\ 0,5 & \text{for sikringsgruppene som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 2 bokstav b)} \end{cases}$$

Artikkel 280a

Tillegg for renterisikokategorien

1. Ved anvendelsen av artikkel 278 skal institusjonene beregne tillegget for renterisikokategorien for en gitt motregningsgruppe på følgende måte:

$$\text{AddOn}^{\text{IR}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{IR}}$$

der

AddOn^{IR} = tillegget for renterisikokategorien,

j = indeksen for alle de renterisikosikringsgruppene som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 1 bokstav a) og med artikkel 277a nr. 2 for motregningsgruppen, og

$\text{AddOn}_j^{\text{IR}}$ = tillegget for renterisikokategorien for sikringsgruppe j beregnet i samsvar med nr. 2.

2. Institusjonene skal beregne tillegget for renterisikokategorien for sikringsgruppe j på følgende måte:

$$\text{AddOn}_j^{\text{IR}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{IR}} \cdot \text{EffNot}_j^{\text{IR}}$$

der

ϵ_j = tilsynsfaktorkoeffisienten for sikringsgruppe j fastsatt i samsvar med gjeldende verdi angitt i artikkel 280,

SF^{IR} = tilsynsfaktoren for renterisikokategorien med en verdi som er lik 0,5 %, og

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j beregnet i samsvar med nr. 3.

3. Ved beregningen av det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j skal institusjonene først innplassere hver transaksjon i sikringsgruppen i den aktuelle undergruppen i tabell 2. De skal gjøre dette på grunnlag av utløpsdatoen for hver transaksjon som fastsatt i henhold til artikkel 279b nr. 1 bokstav a):

Tabell 2

Undergruppe	Utløpsdato (i år)
1	> 0 og <= 1
2	> 1 og <= 5
3	> 5

Institusjonene skal deretter beregne det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j etter følgende formel:

$$\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + (D_{j,3})^2 + 1,4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1,4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0,6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$$

der

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j , og

$D_{j,k}$ = det effektive nominelle beløpet for undergruppe k i sikringsgruppe j beregnet på følgende måte:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{Bucket } k} \text{RiskPosition}_l$$

der

l = indeksen for risikoposisjonen.

*Artikkel 280b***Tillegg for valutarisikokategorien**

1. Ved anvendelsen av artikkel 278 skal institusjonene beregne tillegget for valutarisikokategorien for en gitt motregningsgruppe på følgende måte:

$$\text{AddOn}^{\text{FX}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{FX}}$$

der

AddOn^{FX} = tillegget for valutarisikokategorien,

j = indeksen for de valutarisikosikringsgruppene som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 1 bokstav b) og med artikkel 277a nr. 2 for motregningsgruppen, og

$\text{AddOn}_j^{\text{FX}}$ = tillegget for valutarisikokategorien for sikringsgruppe j beregnet i samsvar med nr. 2.

2. Institusjonene skal beregne tillegget for valutarisikokategorien for sikringsgruppe j på følgende måte:

$$\text{AddOn}_j^{\text{FX}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{FX}} \cdot |\text{EffNot}_j^{\text{FX}}|$$

der

ϵ_j = tilsynsfaktorkoeffisienten for sikringsgruppe j fastsatt i samsvar med artikkel 280,

SF^{FX} = tilsynsfaktoren for valutarisikokategorien med en verdi som er lik 4 %,

$\text{EffNot}_j^{\text{FX}}$ = det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j beregnet på følgende måte:

$$\text{EffNot}_j^{\text{FX}} = \sum_{l \in \text{Hedging set } j} \text{RiskPosition}_l$$

der

l = indeksen for risikoposisjonen.

*Artikkel 280c***Tillegg for kredittrisikokategorien**

1. Ved anvendelsen av nr. 2 skal institusjonene fastsette de relevante kreditreferanseenheter for motregningsgruppen i samsvar med følgende:

a) Det skal være én kreditreferanseenhet for hver utsteder av et referansegjeldsinstrument som er underliggende for en transaksjon som er knyttet til én forpliktelse, og som er tilordnet til kredittrisikokategorien; transaksjoner som er knyttet til én forpliktelse, skal tilordnes til den samme kreditreferanseenheten bare dersom disse transaksjonenes underliggende referansegjeldsinstrument er utstedt av samme utsteder.

b) Det skal være én kreditreferanseenhet for hver gruppe av referansegjeldsinstrumenter eller kreditderivater som er knyttet til én forpliktelse, som er underliggende for en transaksjon som er knyttet til flere forpliktelser og er tilordnet til kredittrisikokategorien; transaksjoner som er knyttet til flere forpliktelser, skal tilordnes til den samme kreditreferanseenheten bare dersom den gruppen av referansegjeldsinstrumenter eller kreditderivater som er knyttet til én forpliktelse, som er underliggende for disse transaksjonene, har de samme bestanddelene.

2. Ved anvendelsen av artikkel 278 skal institusjonen beregne tillegget for kredittrisikokategorien for en gitt motregningsgruppe på følgende måte:

$$\text{AddOn}^{\text{Credit}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$$

der

$\text{AddOn}^{\text{Credit}}$ = tillegget for kredittrisikokategorien,

j = indeksen for alle kredittrisikosikringsgruppene som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 1 bokstav c), og med artikkel 277a nr. 2 for motregningsgruppen, og

$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ = tillegget for kredittrisikokategorien for sikringsgruppe j beregnet i samsvar med nr. 3.

3. Institusjonene skal beregne tillegget for kredittrisikokategorien for sikringsgruppe j på følgende måte:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Credit}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k) \right)^2 + \sum_k \left(1 - (\rho_k^{\text{Credit}})^2 \right) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$

der

$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ = tillegget for kredittrisikokategorien for sikringsgruppe j ,

ϵ_j = tilsynsfaktorkoeffisienten for sikringsgruppe j fastsatt i samsvar med artikkel 280,

k = indeksen for kredittreferanseenheter for motregningsgruppen som er fastsatt i samsvar med nr. 1,

ρ_k^{Credit} = korrelasjonsfaktoren for kredittreferanseenhet k ; når kredittreferanseenhet k er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav a), er $\rho_k^{\text{Credit}} = 50\%$; når kredittreferanseenhet k er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav b), er $\rho_k^{\text{Credit}} = 80\%$, og

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = tillegget for kredittreferanseenhet k fastsatt i samsvar med nr. 4.

4. Institusjonene skal beregne tillegget for kredittreferanseenhet k på følgende måte:

$$\text{AddOn}(\text{Entity}_k) = \text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$$

der

$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$ = det effektive nominelle beløpet for kredittreferanseenhet k beregnet på følgende måte:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}} = \sum_{l \in \text{Credit reference entity } k} \text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}} \cdot \text{RiskPosition}_l$$

der

l = indeksen for risikoposisjonen, og

$\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}}$ = den tilsynsfaktoren som får anvendelse på kredittreferanseenhet k beregnet i samsvar med nr. 5.

5. Institusjonene skal beregne den tilsynsfaktoren som får anvendelse på kredittreferanseenhet k , på følgende måte:

a) For kredittreferanseenhet k som er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav a), skal $\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}}$ tilordnes til en av de seks tilsynsfaktorene som er angitt i tabell 3 i dette nummeret, på grunnlag av en ekstern kredittvurdering av den tilsvarende enkelte utstederen, som er foretatt av en utpekt ekstern kredittvurderingsinstitusjon; for en enkelt utsteder der en kredittvurdering foretatt av en utpekt ekstern kredittvurderingsinstitusjon ikke er tilgjengelig, gjelder følgende:

i) En institusjon som bruker metoden i kapittel 3, skal tilordne den interne kredittvurderingen av den enkelte utstederen til en av de eksterne kredittvurderingene.

- ii) En institusjon som bruker metoden i kapittel 2, skal tilordne $SF_{k,l}^{Credit} = 0,54\%$ til denne kredittreferanse-enheten; dersom en institusjon imidlertid anvender artikkel 128 for å risikovekte motpartskredittrisikoesponeringer mot denne enkelte utstederen, skal $SF_{k,l}^{Credit} = 1,6\%$ tilordnes til denne kredittreferanse-enheten.
- b) For kredittreferanse-enhet k som er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav b), gjelder følgende:
- i) Dersom en risikoposisjon l som er tilordnet til kredittreferanse-enhet k, er en kredittindeks som er notert på en anerkjent børs, skal $SF_{k,l}^{Credit}$ tilordnes til en av de to tilsynsfaktorene som angis i tabell 4 i dette nummeret, på grunnlag av kredittkvaliteten til flertallet av de enkelte bestanddelene.
- ii) Dersom en risikoposisjon l som er tilordnet til kredittreferanse-enhet k, ikke er omhandlet i punkt i) i denne bokstaven, skal $SF_{k,l}^{Credit}$ være det vektete gjennomsnittet av de tilsynsfaktorene som er tilordnet til hver bestanddel i samsvar med metoden i bokstav a), der vektene defineres av andelen av bestanddelenes nominelle beløp i denne posisjonen.

Tabell 3

Risikoklasse	Tilsynsfaktor for transaksjoner som er knyttet til én forpliktelse
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Tabell 4

Dominerende kredittkvalitet	Tilsynsfaktor for noterte indekser
Lav til moderat risiko	0,38 %
Høy risiko	1,06 %

Artikkel 280d

Tillegg for egenkapitalrisikokategorien

1. Ved anvendelsen av nr. 2 skal institusjonene fastsette de relevante egenkapitalreferanse-enhetene for motregnings-gruppen i samsvar med følgende:
- a) Det skal være én egenkapitalreferanse-enhet for hver utsteder av et referanseegenkapitalinstrument som er underliggende for en transaksjon som er knyttet til én forpliktelse, og som er tilordnet til egenkapitalrisikokategorien; transaksjoner som er knyttet til én forpliktelse, skal tilordnes til den samme egenkapitalreferanse-enheten bare dersom disse transaksjonenes underliggende referanseegenkapitalinstrument er utstedt av samme utsteder.
- b) Det skal være én egenkapitalreferanse-enhet for hver gruppe av referanseegenkapitalinstrumenter eller egenkapital-derivater som er knyttet til én forpliktelse, som er underliggende for en transaksjon som er knyttet til flere forpliktelser og er tilordnet til egenkapitalrisikokategorien; transaksjoner som er knyttet til flere forpliktelser, skal tilordnes til den samme egenkapitalreferanse-enheten bare dersom den gruppen av referanseegenkapitalinstrumenter eller kredittderivater som er knyttet til én forpliktelse, som er underliggende for disse transaksjonene, alt etter hva som er relevant, har de samme bestanddelene.

2. Ved anvendelsen av artikkel 278 skal institusjonene beregne tillegget for egenkapitalrisikokategorien for en gitt motregningsgruppe på følgende måte:

$$\text{AddOn}^{\text{Equity}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Equity}}$$

der

$\text{AddOn}^{\text{Equity}}$ = tillegget for egenkapitalrisikokategorien,

j = indeksen for alle sikringsgruppene for egenkapitalrisiko som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 1 bokstav d) og artikkel 277a nr. 2 for motregningsgruppen, og

$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}}$ = tillegget for egenkapitalrisikokategorien for sikringsgruppe j beregnet i samsvar med nr. 3.

3. Institusjonene skal beregne tillegget for egenkapitalrisikokategorien for sikringsgruppe j på følgende måte:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Equity}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k) \right)^2 + \sum_k \left(1 - (\rho_k^{\text{Equity}})^2 \right) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$

der

$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}}$ = tillegget for egenkapitalrisikokategorien for sikringsgruppe j ,

ϵ_j = tilsynsfaktorkoeffisienten for sikringsgruppe j fastsatt i samsvar med artikkel 280,

k = indeksen for egenkapitalreferanseenheter for motregningsgruppen som er fastsatt i samsvar med nr. 1,

ρ_k^{Equity} = korrelasjonsfaktoren for egenkapitalreferanseenhet k ; når egenkapitalreferanseenhet k er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav a), er $\rho_k^{\text{Equity}} = 50\%$; når egenkapitalreferanseenhet k er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav b), er $\rho_k^{\text{Equity}} = 80\%$, og

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = tillegget for egenkapitalreferanseenhet k fastsatt i samsvar med nr. 4.

4. Institusjonene skal beregne tillegget for egenkapitalreferanseenhet k på følgende måte:

$$\text{AddOn}(\text{Entity}_k) = \text{SF}_k^{\text{Equity}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$$

der

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = tillegget for egenkapitalreferanseenhet k ,

$\text{SF}_k^{\text{Equity}}$ = den tilsynsfaktoren som får anvendelse på egenkapitalreferanseenhet k ; når egenkapitalreferanseenhet k er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav a), er $\text{SF}_k^{\text{Equity}} = 32\%$; når egenkapitalreferanseenhet k er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav b), er $\text{SF}_k^{\text{Equity}} = 20\%$, og

$\text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$ = det effektive nominelle beløpet for egenkapitalreferanseenhet k beregnet på følgende måte:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Equity}} = \sum_{l \in \text{Equity reference entity } k} \text{RiskPosition}_l$$

der

l = indeksen for risikoposisjonen.

Artikkel 280e

Tillegg for varerisikokategorien

1. Ved anvendelsen av artikkel 278 skal institusjonene beregne tillegget til varerisikokategorien for en gitt motregningsgruppe på følgende måte:

$$\text{AddOn}^{\text{Com}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Com}}$$

der

$\text{AddOn}^{\text{Com}}$ = tillegget for varerisikokategorien,

j = indeksen for de varesikringsgruppene som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 1 bokstav e) og med artikkel 277a nr. 2 for motregningsgruppen, og

$\text{AddOn}_j^{\text{Com}}$ = tillegget for varerisikokategorien for sikringsgruppe j beregnet i samsvar med nr. 4.

2. Ved beregningen av tillegget for en varesikringsgruppe for en gitt motregningsgruppe i samsvar med nr. 4, skal institusjonene fastsette de relevante varereferansetyper for hver sikringsgruppe. Varederivattransaksjoner skal tilordnes til samme varereferansetype bare dersom disse transaksjonenes underliggende vareinstrument er av samme art, uavhengig av vareinstrumentets leveringssted og kvalitet.

3. Som unntak fra nr. 2 kan vedkommende myndigheter kreve at en institusjon som i vesentlig grad er eksponert mot basisrisikoen i forskjellige posisjoner av samme art som omhandlet i nr. 2, fastsetter varereferansetyper for disse posisjonene ved å anvende flere egenskaper enn bare arten av det underliggende vareinstrumentet. I en slik situasjon skal varederivattransaksjoner tilordnes til samme varereferansetype bare dersom de har disse egenskapene.

4. Institusjonene skal beregne tillegget for varerisikokategorien for sikringsgruppe j på følgende måte:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Com}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\rho^{\text{Com}} \cdot \sum_k \text{AddOn}(\text{Type}_k^j) \right)^2 + (1 - (\rho^{\text{Com}})^2) \cdot \sum_k \left(\text{AddOn}(\text{Type}_k^j) \right)^2}$$

der

$\text{AddOn}_j^{\text{Com}}$ = tillegget for varerisikokategorien for sikringsgruppe j ,

ϵ_j = tilsynsfaktorkoeffisienten for sikringsgruppe j fastsatt i samsvar med artikkel 280,

ρ^{Com} = korrelasjonsfaktoren for varerisikokategorien med en verdi som er lik 40 %,

k = indeksen for varereferansetyper for motregningsgruppen som er fastsatt i samsvar med nr. 2, og

$\text{AddOn}(\text{Type}_k^j)$ = tillegget for varereferansetype k beregnet i samsvar med nr. 5.

5. Institusjonene skal beregne tillegget for varereferansetype k på følgende måte:

$$\text{AddOn}(\text{Type}_k^j) = \text{SF}_k^{\text{Com}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Com}}$$

der

$\text{AddOn}(\text{Type}_k^j)$ = tilsynsfaktoren som får anvendelse på varereferansetype k .

SF_k^{Com} = tilsynsfaktoren som får anvendelse på varereferansetype k ; dersom varereferansetype k tilsvarende transaksjoner som er tilordnet til sikringsgruppen omhandlet i artikkel 277a nr. 1 bokstav e), unntatt transaksjoner med elektrisk kraft, er $\text{SF}_k^{\text{Com}} = 18 \%$; for transaksjoner med elektrisk kraft, er $\text{SF}_k^{\text{Com}} = 40 \%$ og

$\text{EffNot}_k^{\text{Com}}$ = det effektive nominelle beløpet for varereferansetype k beregnet på følgende måte:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Com}} = \sum_{l \in \text{Commodity reference type } k} \text{RiskPosition}_l$$

der

l = indeksen for risikoposisjonen.

Artikkel 280f

Tillegg for kategorien «andre risikoer»

1. Ved anvendelsen av artikkel 278 skal institusjonene beregne tillegget for kategorien «andre risikoer» for en gitt motregningsgruppe på følgende måte:

$$\text{AddOn}^{\text{Other}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Other}}$$

der

$\text{AddOn}^{\text{Other}}$ = tillegget for kategorien «andre risikoer»,

ϵ_j = indeksen for de sikringsgruppene for annen risiko som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 1 bokstav f) og artikkel 277a nr. 2, for motregningsgruppen, og

$\text{AddOn}_j^{\text{Other}}$ = tillegget for kategorien «andre risikoer» for sikringsgruppe j beregnet i samsvar med nr. 2.

2. Institusjonene skal beregne kategorien «andre risikoer» for sikringsgruppe j på følgende måte:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Other}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{Other}} \cdot |\text{EffNot}_j^{\text{Other}}|$$

der

$\text{AddOn}_j^{\text{Other}}$ = tillegget for kategorien «andre risikoer» for sikringsgruppe j,

ϵ_j = tilsynsfaktorkoeffisienten for sikringsgruppe j fastsatt i samsvar med artikkel 280, og

SF^{Other} = tilsynsfaktoren for kategorien «andre risikoer» med en verdi som er lik 8 %,

$\text{EffNot}_j^{\text{Other}}$ = det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j beregnet på følgende måte:

$$\text{EffNot}_j^{\text{Other}} = \sum_{l \in \text{Hedging set } j} \text{RiskPosition}_l$$

der

l = indeksen for risikoposisjonen.

Avsnitt 4

Forenklet standardmetode for motpartskredittrisiko

Artikkel 281

Beregning av eksponeringsverdien

1. Institusjonene skal beregne en enkelt eksponeringsverdi på motregningsgruppenivå i samsvar med avsnitt 3, med forbehold for nr. 2 i denne artikkelen.

2. En motregningsgruppes eksponeringsverdi skal beregnes i samsvar med følgende krav:

a) Institusjonene skal ikke anvende behandlingen omhandlet i artikkel 274 nr. 6.

- b) Som unntak fra artikkel 275 nr. 1 skal institusjonene for motregningsgrupper som ikke er omhandlet i artikkel 275 nr. 2, beregne gjenanskaffelseskost etter følgende formel:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

der

RC = gjenanskaffelseskost, og

CMV = gjeldende markedsverdi.

- c) Som unntak fra artikkel 275 nr. 2 i denne forordningen skal institusjonene for motregningsgrupper av transaksjoner som handles på en anerkjent børs, som cleares sentralt av en sentral motpart som er godkjent i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012 eller godkjent i samsvar med artikkel 25 i den forordningen, eller for hvilke sikkerheter utveksles bilateralt med motparten i samsvar med artikkel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, beregne gjenanskaffelseskost etter følgende formel:

$$RC = TH + MTA$$

der

RC = gjenanskaffelseskost,

TH = den marginterskelen som gjelder for motregningsgruppen i henhold til marginavtalen, og under hvilken institusjonen ikke kan kreve sikkerhetsstillelse, og

MTA = det minste overføringsbeløpet som gjelder for motregningsgruppen i henhold til marginavtalen.

- d) Som unntak fra artikkel 275 nr. 3 skal institusjonene for flere motregningsgrupper som omfattes av en marginavtale, beregne gjenanskaffelseskost som summen av gjenanskaffelseskost for hver enkelt motregningsgruppe, beregnet i samsvar med nr. 1, som om de ikke var omfattet av en marginavtale.
- e) Alle sikringsgrupper skal fastsettes i samsvar med artikkel 277a nr. 1.
- f) Institusjonene skal anvende verdien 1 som multiplikator i formelen for å beregne den potensielle framtidige eksponeringen i artikkel 278 nr. 1, på følgende måte:

$$PFE = \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

der

PFE = den potensielle framtidige eksponeringen, og

AddOn^(a) = tillegget for risikokategori a.

- g) Som unntak fra artikkel 279a nr. 1 skal institusjonene for alle transaksjoner beregne tilsynsbasert delta på følgende måte:

$$\delta = \begin{cases} + 1 & \text{dersom transaksjonen er en lang posisjon i den primære risikodriveren} \\ - 1 & \text{dersom transaksjonen er en kort posisjon i den primære risikodriveren} \end{cases}$$

der

δ = tilsynsbasert delta,

- h) Formelen som er omhandlet i artikkel 279b nr. 1 bokstav a) og anvendes for å beregne den tilsynsbaserte durasjonsfaktoren, er følgende:

$$\text{tilsynsbasert durasjonsfaktor} = E - S$$

der

E = tidsrommet mellom utløpsdatoen for en transaksjon og rapporteringsdatoen, og

S = tidsrommet mellom startdatoen for en transaksjon og rapporteringsdatoen.

- i) Løpetidsfaktoren omhandlet i artikkel 279c nr. 1 skal beregnes på følgende måte:
- i) For transaksjoner som inngår i motregningsgrupper omhandlet i artikkel 275 nr. 1, er $MF = 1$.
 - ii) For transaksjoner som inngår i motregningsgrupper omhandlet i artikkel 275 nr. 2 og 3, er $MF = 0,42$.
- j) Formelen som er omhandlet i artikkel 280a nr. 3 og anvendes for å beregne det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j, er følgende:

$$\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

der

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j, og

$D_{j,k}$ = det effektive nominelle beløpet for undergruppe k i sikringsgruppe j.

- k) Formelen som er omhandlet i artikkel 280c nr. 3 og anvendes for å beregne tillegget for kredittrisikokategorien for sikringsgruppe j, er følgende:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Entity}_k)|$$

der

$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ = tillegget for kredittrisikokategorien for sikringsgruppe j, og

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = tillegget for kredittreferanseenheter k.

- l) Formelen som er omhandlet i artikkel 280d nr. 3 og anvendes for å beregne tillegget for egenkapitalrisikokategorien for sikringsgruppe j, er følgende:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Entity}_k)|$$

der

$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}}$ = tillegget for egenkapitalrisikokategorien for sikringsgruppe j, og

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = tillegget for kredittreferanseenheter k.

- m) Formelen som er omhandlet i artikkel 280e nr. 4 og anvendes for å beregne tillegget for varerisikokategorien for sikringsgruppe j, er følgende:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Com}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Type}_k^j)|$$

der

$\text{AddOn}_j^{\text{Com}}$ = tillegget for varerisikokategorien for sikringsgruppe j, og

$\text{AddOn}(\text{Type}_k^j)$ = tillegget for varereferansetype k.

Avsnitt 5

Opprinnelig eksponering-metoden

Artikkel 282

Beregning av eksponeringsverdien

1. Institusjonene kan beregne en enkelt eksponeringsverdi for alle transaksjoner i en motregningsavtale dersom alle vilkårene i artikkel 274 nr. 1 er oppfylt. I andre tilfeller skal institusjonene beregne en eksponeringsverdi separat for hver transaksjon, som skal behandles som en egen motregningsgruppe.
2. Eksponeringsverdien av en motregningsgruppe eller en transaksjon skal være produktet av 1,4 ganger summen av gjeldende gjenanskaffelseskost og den potensielle framtidige eksponeringen.

3. Gjeldende gjenanskaffelseskost som omhandlet i nr. 2 skal beregnes på følgende måte:
- a) For motregningsgrupper av transaksjoner som handles på en anerkjent børs, som cleares sentralt av en sentral motpart som er godkjent i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012 eller godkjent i samsvar med artikkel 25 i den forordningen, eller for hvilke sikkerheter utveksles bilateralt med motparten i samsvar med artikkel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal institusjonene anvende følgende formel:

$$RC = TH + MTA$$

der

RC = gjenanskaffelseskost,

TH = den marginterskelen som gjelder for motregningsgruppen i henhold til marginavtalen, og under hvilken institusjonen ikke kan kreve sikkerhetsstillelse, og

MTA = det minste overføringsbeløpet som gjelder for motregningsgruppen i henhold til marginavtalen.

- b) For alle andre motregningsgrupper eller individuelle transaksjoner skal institusjonene anvende følgende formel:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

der

RC = gjenanskaffelseskost, og

CMV = gjeldende markedsverdi.

For å beregne gjeldende gjenanskaffelseskost skal institusjonene oppdatere gjeldende markedsverdier minst én gang i måneden.

4. Institusjonene skal beregne den potensielle framtidige eksponeringen omhandlet i nr. 2 på følgende måte:
- a) Den potensielle framtidige eksponeringen for en motregningsgruppe er summen av den potensielle framtidige eksponeringen for alle transaksjoner som inngår i motregningsgruppen, beregnet i samsvar med bokstav b).
- b) Den potensielle framtidige eksponeringen for en enkelt transaksjon er dens nominelle beløp multiplisert med
- produktet av 0,5 % og transaksjonens gjenværende løpetid uttrykt i år for rentederivatkontrakter,
 - produktet av 6 % og transaksjonens gjenværende løpetid uttrykt i år for kredittderivatkontrakter,
 - 4 % for valutaderivater,
 - 18 % for gull- og varederivater, unntatt derivater knyttet til elektrisk kraft,
 - 40 % for derivater knyttet til elektrisk kraft,
 - 32 % for egenkapitalderivater.
- c) Det nominelle beløpet omhandlet i bokstav b) i dette nummeret skal fastsettes i samsvar med artikkel 279b nr. 2 og 3 for alle derivater som er oppført i den nevnte bokstaven, mens det nominelle beløpet for derivatene nevnt i bokstav b) iii)–vi) i dette nummeret skal fastsettes i samsvar med artikkel 279b nr. 1 bokstav b) og c).
- d) Den potensielle framtidige eksponeringen for motregningsgrupper omhandlet i nr. 3 bokstav a) skal multipliseres med 0,42.

Ved beregningen av den potensielle eksponeringen i forbindelse med rentederivater og kredittderivater i samsvar med bokstav b i) og b) ii) kan en institusjon velge å anvende den opprinnelige løpetiden i stedet for kontraktens gjenværende løpetid.»

- 75) I artikkel 283 skal nr. 4 lyde:

«4. For alle OTC-derivattransaksjoner og for transaksjoner med lang oppgjørsfrist der en institusjon ikke har fått tillatelse i henhold til nr. 1 til å bruke metoden med interne modeller, skal institusjonen bruke metodene i avsnitt 3. Disse metodene kan på permanent grunnlag kombineres innenfor en selskapsgruppe.»

76) Artikkel 298 skal lyde:

«Artikkel 298

Virkninger av anerkjennelse av motregningsavtaler som risikoreducerende

Ved anvendelsen av avsnitt 3–6 skal motregning anerkjennes som fastsatt i de nevnte avsnittene.»

77) I artikkel 299 nr. 2 utgår bokstav a).

78) I artikkel 300 gjøres følgende endringer:

a) Innledningen skal lyde:

«I dette avsnittet og i sjuende del menes med».

b) Nye numre skal lyde:

- «5) «kontanttransaksjon» en transaksjon i kontanter, gjeldsinstrumenter eller egenkapitalinstrumenter, en spottransaksjon i utenlandsk valuta eller en spottransaksjon i varer, men gjenkjøpstransaksjoner, transaksjoner som gjelder utlån av verdipapirer eller varer, og transaksjoner som gjelder innlån av verdipapirer eller varer, er ikke kontanttransaksjoner,
- 6) «indirekte clearingordning» en ordning som oppfyller vilkårene i artikkel 4 nr. 3 andre ledd i forordning (EU) nr. 648/2012,
- 7) «kunde på høyere nivå» en enhet som yter clearingtjenester til en kunde på lavere nivå,
- 8) «kunde på lavere nivå» en enhet som får tilgang til en sentral motparts tjenester gjennom en kunde på høyere nivå,
- 9) «kundestruktur med flere nivåer» en indirekte clearingordning der clearingtjenester ytes til en institusjon av en enhet som ikke er et clearingmedlem, men som selv er kunde av et clearingmedlem eller av en kunde på høyere nivå,
- 10) «ikke-finansiert bidrag til et misligholdsfond» et bidrag som en institusjon som opptrer som clearingmedlem, ved kontrakt har forpliktet seg til å yte til en sentral motpart etter at den sentrale motparten har brukt opp misligholdsfondet for å dekke tap som er oppstått som følge av mislighold hos en eller flere av dens clearingmedlemmer,
- 11) «fullt garantert utlån- eller innlånstransaksjon i innskudd» en fullt ut sikret pengemarkedstransaksjon der to motparter utveksler innskudd og en sentral motpart trer inn mellom dem for å sikre at disse motpartene oppfyller sine betalingsforpliktelser.»

79) Artikkel 301 skal lyde:

«Artikkel 301

Virkeområde

1. Dette avsnittet får anvendelse på følgende kontrakter og transaksjoner, forutsatt at de er utestående eksponeringer hos en sentral motpart:

- a) Derivatkontraktene som er oppført i vedlegg II, og kredittderivater.
- b) Verdipapirfinansieringstransaksjoner og fullt garanterte utlån- eller innlånstransaksjoner i innskudd.
- c) Transaksjoner med lang oppgjørsfrist.

Dette avsnittet får ikke anvendelse på eksponeringer som oppstår som følge av oppgjør av kontanttransaksjoner. Institusjonene skal anvende behandlingen i avdeling V på handelseksponeringer som oppstår som følge av disse transaksjonene, og en risikovekt på 0 % på bidrag fra misligholdsfond som omfatter bare disse transaksjonene. Institusjonene skal anvende behandlingen i artikkel 307 på bidrag til misligholdsfond som omfatter noen av kontraktene oppført i første ledd i dette nummeret, i tillegg til kontanttransaksjoner.

2. I dette avsnittet får følgende krav anvendelse:

- a) Startmarginen skal ikke omfatte bidrag til en sentral motpart knyttet til gjensidige tapsdelingsordninger.

- b) Startmarginen skal omfatte sikkerhet som er deponert av en institusjon som opptrer som clearingmedlem, eller av en kunde, ut over det minstebeløpet som kreves av den sentrale motparten eller av institusjonen som opptrer som clearingmedlem, forutsatt at den sentrale motparten eller institusjonen som opptrer som clearingmedlem, i egnede tilfeller kan hindre at institusjonen som opptrer som clearingmedlem, eller kunden trekker den overskytende sikkerheten tilbake.
- c) Dersom en sentral motpart benytter startmarginen til å dele tap mellom sine clearingmedlemmer, skal institusjoner som opptrer som clearingmedlemmer, behandle denne startmarginen som et bidrag til misligholdsfondet.»

80) I artikkel 302 skal nr. 2 lyde:

«2. Institusjonene skal på grunnlag av egnede scenarioanalyser og stresstesting vurdere om den ansvarlige kapitalen sammenholdt med eksponeringer mot en sentral motpart, herunder potensielle framtidige eller betingede kreditteksponeringer, eksponeringer fra bidrag til misligholdsfond og, når institusjonen opptrer som clearingmedlem, eksponeringer som følge av kontrakter som fastsatt i artikkel 304, på egnede måte står i forhold til risikoene som er knyttet til disse eksponeringene.»

81) Artikkel 303 skal lyde:

«Artikkel 303

Behandling av clearingmedlemmers eksponeringer mot sentrale motparter

1. En institusjon som opptrer som clearingmedlem, enten på egne vegne eller som finansielt mellomledd mellom en kunde og en sentral motpart, skal beregne kravene til ansvarlig kapital for eksponeringene mot en sentral motpart på følgende måte:

- a) Den skal anvende behandlingen i artikkel 306 på sine handelseksponeringer mot den sentrale motparten.
- b) Den skal anvende behandlingen i artikkel 307 på sine bidrag til misligholdsfondet i forbindelse med den sentrale motparten.

2. Ved anvendelsen av nr. 1 skal summen av institusjonens krav til ansvarlig kapital for sine eksponeringer mot en kvalifisert sentral motpart som følger av handelseksponeringer og bidrag til misligholdsfond, være begrenset av en øvre grense som tilsvarer summen av de kravene til ansvarlig kapital som ville fått anvendelse på de samme eksponeringene dersom den sentrale motparten ikke var en kvalifisert sentral motpart.»

82) I artikkel 304 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. En institusjon som opptrer som clearingmedlem og i den egenskap opptrer som finansielt mellomledd mellom en kunde og en sentral motpart, skal beregne kravene til ansvarlig kapital for sine CCP-relaterte transaksjoner med denne kunden i samsvar med avsnitt 1–8 i dette kapitlet, med kapittel 4 avsnitt 4 i denne avdelingen og med avdeling VI, alt etter hva som er relevant.»

b) Nr. 3, 4 og 5 skal lyde:

«3. Dersom en institusjon som opptrer som clearingmedlem, bruker metodene i avsnitt 3 eller 6 i dette kapitlet for å beregne kravene til ansvarlig kapital for sine eksponeringer, får følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Som unntak fra artikkel 285 nr. 2 kan institusjonen anvende en marginrisikoperiode på minst fem bankdager for sine eksponeringer mot en kunde.
- b) Institusjonen skal anvende en marginrisikoperiode på minst ti bankdager for sine eksponeringer mot en sentral motpart.
- c) Som unntak fra artikkel 285 nr. 3 kan institusjonen, dersom en motregningsgruppe som inngår i beregningen, oppfyller vilkåret i bokstav a) i det nevnte nummeret, se bort fra grensen fastsatt i den nevnte bokstaven, forutsatt at motregningsgruppen ikke oppfyller vilkåret i bokstav b) i det nevnte nummeret og ikke inneholder omstridte handler eller eksotiske opsjoner.
- d) Dersom en sentral motpart holder tilbake variasjonsmargin mot en transaksjon, og institusjonens sikkerhet ikke er beskyttet mot den sentrale motpartens insolvens, skal institusjonen anvende en marginrisikoperiode som er den korteste av ett år og transaksjonens gjenværende løpetid, med en minstegrense på ti bankdager.

4. Som unntak fra artikkel 281 nr. 2 bokstav i) kan en institusjon som opptrer som clearingmedlem, og som bruker metoden i avsnitt 4 for å beregne kravet til ansvarlig kapital for sine eksponeringer mot en kunde, anvende en løpetidsfaktor på 0,21 for sin beregning.

5. Som unntak fra artikkel 282 nr. 4 bokstav d) kan en institusjon som opptrer som clearingmedlem, og som bruker metoden i avsnitt 5 for å beregne kravet til ansvarlig kapital for sine eksponeringer mot en kunde, anvende en løpetidsfaktor på 0,21 for sin beregning.»

c) Nye numre skal lyde:

«6. En institusjon som opptrer som clearingmedlem, kan anvende den reduserte eksponeringen ved mislighold som følger av beregningene i nr. 3–5, for å beregne sine krav til ansvarlig kapital for kredittverdijusteringsrisiko i samsvar med avdeling VI.

7. En institusjon som opptrer som clearingmedlem og samler inn sikkerhet fra en kunde for en CCP-relatert transaksjon, og som overfører sikkerheten til den sentrale motparten, kan anerkjenne denne sikkerheten for å redusere sin eksponering mot kunden i forbindelse med den CCP-relaterte transaksjonen.

For en kundestruktur med flere nivåer kan behandlingen i første ledd anvendes på hvert nivå i denne strukturen.»

83) I artikkel 305 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. En institusjon som er kunde, skal beregne kravene til ansvarlig kapital for sine CCP-relaterte transaksjoner med sitt clearingmedlem i samsvar med avsnitt 1–8 i dette kapitlet, med kapittel 4 avsnitt 4 i denne avdelingen og med avdeling VI, alt etter hva som er relevant.»

b) I nr. 2 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav c) skal lyde:

«c) Kunden har utført en tilstrekkelig grundig rettslig undersøkelse, som den har holdt oppdatert, og som dokumenterer at de ordningene som sikrer at vilkåret i bokstav b) oppfylles, er lovlige, gyldige, bindende og kan håndheves i henhold til de relevante lovene i den eller de relevante jurisdiksjonene.»

ii) Nytt ledd skal lyde:

«Når en institusjon vurderer om den oppfyller vilkårene i første ledd bokstav b), kan den ta hensyn til eventuelle klare presedenstilfeller av overføringer av kundeposisjoner og den tilsvarende sikkerheten til en sentral motpart, og bransjens eventuelle planer om å fortsette denne praksisen.»

c) Nr. 3 og 4 skal lyde:

«3. Uten at det berører nr. 2 i denne artikkelen, kan en institusjon som er kunde, dersom den ikke oppfyller vilkåret i bokstav a) i det nevnte nummeret fordi institusjonen ikke er beskyttet mot tap dersom clearingmedlemmet og en annen av clearingmedlemmets kunder i fellesskap misligholder, forutsatt at alle andre vilkår i bokstav a)–d) i det nevnte nummeret er oppfylt, beregne kravene til ansvarlig kapital for sine handelseksponeringer i CCP-relaterte transaksjoner med sitt clearingmedlem i samsvar med artikkel 306, forutsatt at risikovekten på 2 % i artikkel 306 nr. 1 bokstav a) erstattes med en risikovekt på 4 %.

4. Dersom det dreier seg om en kundestruktur med flere nivåer, kan en institusjon som er en kunde på lavere nivå og får tilgang til en sentral motparts tjenester gjennom en kunde på høyere nivå, anvende behandlingen i nr. 2 eller 3 bare dersom vilkårene i de nevnte numrene er oppfylt på alle nivåer i denne strukturen.»

84) I artikkel 306 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav c) skal lyde:

«c) Når en institusjon opptrer som finansielt mellomledd mellom en kunde og en sentral motpart, og vilkårene for den CCP-relaterte transaksjonen fastsetter at institusjonen ikke er forpliktet til å yte godtgjøring til kunden for tap som skyldes endringer i verdien av transaksjonen, i tilfelle av at den sentrale motparten misligholder sine forpliktelser, kan denne institusjonen fastsette eksponeringsverdien for den handelseksponeringen mot den sentrale motparten som tilsvarer den CCP-relaterte transaksjonen, til null.»

ii) Ny bokstav skal lyde:

«d) Når en institusjon opptrer som finansielt mellomledd mellom en kunde og en sentral motpart, og vilkårene for den CCP-relaterte transaksjonen fastsetter at institusjonen er forpliktet til å yte godtgjøring til kunden for tap som skyldes endringer i verdien av transaksjonen, i tilfelle av at den sentrale motparten misligholder sine forpliktelser, skal denne institusjonen anvende behandlingen i bokstav a) eller b), alt etter hva som er relevant, på den handelseksponeringen mot den sentrale motparten som tilsvarende den CCP-relaterte transaksjonen»

b) Nr. 2 og 3 skal lyde:

«2. Som unntak fra nr. 1 kan en institusjon, når eiendeler stilt som sikkerhet til en sentral motpart eller et clearingmedlem er konkursbeskyttet i tilfelle av insolvens hos den sentrale motparten, clearingmedlemmet eller en eller flere av clearingmedlemmets andre kunder, tildele motpartsrisikoeksponeringene for disse eiendelene en eksponeringsverdi lik null.

3. En institusjon skal beregne eksponeringsverdien for sine handelseksponeringer mot en sentral motpart i samsvar med avsnitt 1–8 i dette kapitlet og med kapittel 4 avsnitt 4, alt etter hva som er relevant.»

85) Artikkel 307 skal lyde:

«Artikkel 307

Krav til ansvarlig kapital for bidrag til en sentral motparts misligholdsfond

En institusjon som opptrer som clearingmedlem, skal anvende følgende behandling på eksponeringer som oppstår i forbindelse med dens bidrag til en sentral motparts misligholdsfond:

- Den skal beregne kravene til ansvarlig kapital for sine forhåndsfinansierte bidrag til en kvalifisert sentral motparts misligholdsfond i samsvar med framgangsmåten i artikkel 308.
- Den skal beregne kravene til ansvarlig kapital for sine forhåndsfinansierte og ikke-finansierte bidrag til en ikke-kvalifisert sentral motparts misligholdsfond i samsvar med framgangsmåten i artikkel 309.
- Den skal beregne kravene til ansvarlig kapital for sine ikke-finansierte bidrag til en kvalifisert sentral motparts misligholdsfond i samsvar med framgangsmåten i artikkel 310.»

86) I artikkel 308 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 og 3 skal lyde:

«2. En institusjon skal beregne kravene til ansvarlig kapital for å dekke eksponeringen som følger av det forhåndsfinansierte bidraget, på følgende måte:

$$K_i = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i \right\}$$

der

K_i = kravet til ansvarlig kapital,

i = indeksen for clearingmedlemmet,

K_{CCP} = den kvalifiserte sentrale motpartens hypotetiske kapital som den kvalifiserte sentrale motparten har meddelt institusjonen i samsvar med artikkel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012,

DF_i = det forhåndsfinansierte bidraget,

DF_{CCP} = den sentrale motpartens forhåndsfinansierte økonomiske midler, som den sentrale motparten har meddelt institusjonen i samsvar med artikkel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012, og

DF_{CM} = summen av forhåndsfinansierte bidrag fra alle clearingmedlemmene til den sentrale motparten, som den sentrale motparten har meddelt institusjonen i samsvar med artikkel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012.

3. En institusjon skal beregne de risikovektede eksponeringsbeløpene som følger av dens forhåndsfinansierte bidrag til en kvalifisert sentral motparts misligholdsfond i henhold til artikkel 92 nr. 3, som kravet til ansvarlig kapital beregnet i samsvar med nr. 2 i denne artikkelen, multiplisert med 12,5.»

b) Nr. 4 og 5 utgår.

87) Artikkel 309, 310 og 311 skal lyde:

«Artikkel 309

Krav til ansvarlig kapital for forhåndsfinansierte bidrag til en ikke-kvalifisert sentral motparts misligholdsfond og for ikke-finansierte bidrag til en ikke-kvalifisert sentral motpart

1. En institusjon skal anvende følgende formel til å beregne kravet til ansvarlig kapital for eksponeringer som følge av dens forhåndsfinansierte bidrag til en ikke-kvalifisert sentral motparts misligholdsfond og fra ikke-finansierte bidrag til en slik sentral motpart:

$$K = DF + UC$$

der

K = kravet til ansvarlig kapital,

DF = de forhåndsfinansierte bidragene til en ikke-kvalifisert sentral motparts misligholdsfond, og

UC = de ikke-finansierte bidragene til en ikke-kvalifisert sentral motparts misligholdsfond.

2. En institusjon skal beregne de risikovektede eksponeringsbeløpene som følger av dens forhåndsfinansierte bidrag til en ikke-kvalifisert sentral motparts misligholdsfond i henhold til artikkel 92 nr. 3, som kravet til ansvarlig kapital beregnet i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, multiplisert med 12,5.»

Artikkel 310

Krav til ansvarlig kapital for ikke-finansierte bidrag til en kvalifisert sentral motparts misligholdsfond

En institusjon skal anvende en risikovekt på 0 % på sine ikke-finansierte bidrag til en kvalifisert sentral motparts misligholdsfond.

Artikkel 311

Krav til ansvarlig kapital for eksponeringer mot sentrale motparter som ikke lenger oppfyller visse vilkår

1. Institusjonene skal anvende behandlingen i denne artikkelen dersom de, etter en offentlig meddelelse eller underretning fra den vedkommende myndigheten for en sentral motpart som disse institusjonene bruker, eller fra den sentrale motparten selv, har fått vite at den sentrale motparten ikke lenger oppfyller vilkårene for tillatelse eller anerkjennelse, alt etter hva som er relevant.

2. Dersom vilkåret i nr. 1 er oppfylt, skal institusjonene innen tre måneder etter at de fikk kjennskap til omstendigheten som omhandles der, eller på et tidligere tidspunkt dersom de vedkommende myndighetene for disse institusjonene krever det, gjøre følgende med hensyn til sine eksponeringer mot den sentrale motparten:

- a) Anvende behandlingen i artikkel 306 nr. 1 bokstav b) på sine handelseksponeringer mot den sentrale motparten.
- b) Anvende behandlingen i artikkel 309 på sine forhåndsfinansierte bidrag til den sentrale motpartens misligholdsfond og på sine ikke-finansierte bidrag til den sentrale motparten.
- c) Behandle sine eksponeringer mot denne sentrale motparten, unntatt eksponeringene oppført i bokstav a) og b) i dette nummeret, som eksponeringer mot et foretak i samsvar med standardmetoden for kredittrisiko som angitt i kapittel 2.»

88) I artikkel 316 nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Som unntak fra første ledd i dette nummeret kan institusjonene velge ikke å anvende regnskapskategoriene for resultatregnskapet i henhold til artikkel 27 i direktiv 86/635/EØF på finansielle og operasjonelle leieavtaler med henblikk på beregning av den relevante indikatoren, og kan i stedet

- a) innregne renteinntekter fra finansielle og operasjonelle leieavtaler og overskudd fra leasede eiendeler i kategorien omhandlet i nr. 1 i tabell 1,
- b) innregne rentekostnader fra finansielle og operasjonelle leieavtaler, tap, avskrivning og verdifall på operasjonelt leasede eiendeler i kategorien omhandlet i nr. 2 i tabell 1.»

89) I tredje del avdeling IV skal kapittel 1 lyde:

«KAPITTEL 1

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 325

Metoder for beregning av krav til ansvarlig kapital for markedsrisiko

1. En institusjon skal beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for alle posisjoner i og utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, etter følgende metoder:

- a) Standardmetoden omhandlet i nr. 2.
- b) Metoden med interne modeller omhandlet i kapittel 5 i denne avdelingen for de risikokategoriene for hvilke institusjonen har fått tillatelse i samsvar med artikkel 363 til å bruke denne metoden.

2. Kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko beregnet i samsvar med standardmetoden omhandlet i nr. 1 bokstav a) skal være lik summen av følgende krav til ansvarlig kapital, alt etter hva som er relevant:

- a) Kravene til ansvarlig kapital for posisjonsrisiko i kapittel 2.
- b) Kravene til ansvarlig kapital for valutarisiko i kapittel 3.
- c) Kravene til ansvarlig kapital for varerisiko i kapittel 4.

3. En institusjon som ikke er unntatt fra rapporteringskravene i artikkel 430b i samsvar med artikkel 325a, skal rapportere beregningen i samsvar med artikkel 430b for alle posisjoner i og utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, i samsvar med følgende metoder:

- a) Den alternative standardmetoden i kapittel 1a.
- b) Den alternative metoden med interne modeller i kapittel 1b.

4. En institusjon kan på permanent grunnlag kombinere metodene i nr. 1 bokstav a) og b) i denne artikkelen innenfor en gruppe i samsvar med artikkel 363.

5. Institusjonene skal ikke bruke metoden i nr. 3 bokstav b) på instrumenter i deres handelsportefølje som er verdipapiriseringsposisjoner eller posisjoner i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen som fastsatt i nr. 6–8.

6. Verdipapiriseringsposisjoner og kredittderivater der kredittbeskyttelsen opphører etter n-te utløsende hendelse, men som oppfyller alle følgende kriterier, skal inngå i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen:

- a) Posisjonene er verken reverdipapiriseringsposisjoner eller opsjoner på en verdipapiriseringsstransje eller noen andre derivater av verdipapiriseringseksponeringer som ikke gir en pro rata-andel av avkastningen av en verdipapiriseringsstransje.
- b) Alle deres underliggende instrumenter tilhører en av følgende kategorier:
 - i) Instrumenter knyttet til én forpliktelse, herunder kredittderivater knyttet til én forpliktelse, som det finnes et likvid toveismarked for.
 - ii) Alminnelig handlede indekser som er basert på instrumentene nevnt i punkt i).

Et toveis marked anses å eksistere der det foreligger uavhengige tilbud i god tro om kjøp og salg, slik at en pris som i rimelig grad er knyttet til siste salgspris eller gjeldende konkurrerende noteringer for kjøp og salg i god tro, kan fastsettes innen én dag og gjøres opp til denne prisen innen relativt kort tid i samsvar med hva som er handelspraksis.

7. Posisjoner med et av følgende underliggende instrumenter skal ikke inngå i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen:

- a) Underliggende instrumenter som er tilordnet til eksponeringskategoriene omhandlet i artikkel 112 bokstav h) eller i).
- b) En fordring på et spesialforetak med direkte eller indirekte sikkerhet i en posisjon som i henhold til nr. 6 ikke i seg selv oppfyller vilkårene for innregning i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen.

8. Institusjonene kan i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen ta med posisjoner som verken er verdipapiriseringsposisjoner eller kredittderivater der kredittbeskyttelsen opphører etter n-te utløsende kreditthendelse, men som sikrer andre posisjoner i denne porteføljen, forutsatt at det for instrumentet eller dets underliggende instrumenter finnes et likvid toveismarked som beskrevet i nr. 6 andre ledd.

9. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvordan institusjonene skal beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, i samsvar med metodene angitt i nr. 3 bokstav a) og b).

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 28. september 2020.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 325a

Unntak fra spesifikke rapporteringskrav for markedsrisiko

1. En institusjon skal unntas fra rapporteringskravet i artikkel 430b, forutsatt at omfanget av institusjonens virksomhet i og utenfor balansen som er utsatt for markedsrisiko, er lik eller mindre enn hver av følgende terskelverdier på grunnlag av en månedlig vurdering basert på data fra den siste dagen i måneden:

- a) 10 % av institusjonens samlede eiendeler.
- b) 500 millioner euro.

2. Institusjonene skal beregne omfanget av sin virksomhet i og utenfor balansen som er utsatt for markedsrisiko, ved hjelp av data fra den siste dagen i hver måned i samsvar med følgende krav:

- a) Alle posisjoner som er tildelt til handelsporteføljen, skal tas med, unntatt kredittderivater som anses som intern sikring mot kreditttrisikoeksponeringer utenfor handelsporteføljen, og de kredittderivattransaksjonene som dekker hele markedsrisikoen knyttet til de interne sikringene som omhandlet i artikkel 106 nr. 3.
- b) Alle posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, skal tas med.
- c) Alle posisjoner skal verdsettes til markedsverdi på denne datoen, unntatt posisjoner omhandlet i bokstav b); dersom en handelsporteføljeposisjons markedsverdi ikke er tilgjengelig på en gitt dato, skal institusjonene anvende den virkelige verdien for handelsporteføljeposisjonen på den datoen; dersom en handelsporteføljeposisjons virkelige verdi og markedsverdi ikke er tilgjengelig på en gitt dato, skal institusjonene verdsette denne posisjonen til den seneste markedsverdien eller virkelige verdien.
- d) Alle posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko, skal anses som en samlet nettovalutaposisjon og verdsettes i samsvar med artikkel 352.
- e) Alle posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for varerisiko, skal verdsettes i samsvar med artikkel 357 og 358.
- f) Lange posisjoners absolutte verdi og korte posisjoners absolutte verdi skal legges sammen.

3. Institusjonene skal underrette de vedkommende myndighetene når de beregner eller slutter å beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med denne artikkelen.

4. En institusjon som ikke lenger oppfyller et eller flere av vilkårene i nr. 1, skal umiddelbart underrette den vedkommende myndigheten om dette.

5. Unntaket fra rapporteringskravene i artikkel 430b skal opphøre å gjelde innen tre måneder etter at et av følgende inntreffer:

- a) Institusjonen oppfyller ikke vilkåret i nr. 1 bokstav a) eller b) i tre sammenhengende måneder.
- b) Institusjonen oppfyller ikke vilkåret i nr. 1 bokstav a) eller b) i mer enn seks av de siste tolv månedene.

6. Dersom en institusjon er underlagt rapporteringskravene i artikkel 430b i samsvar med nr. 5 i denne artikkelen, skal institusjonen unntas fra disse rapporteringskravene bare dersom den dokumenterer overfor vedkommende myndighet at alle vilkårene i nr. 1 i denne artikkelen er oppfylt i en sammenhengende ettårsperiode.

7. Institusjonene skal ikke inngå, kjøpe eller selge en posisjon utelukkende for å oppfylle et av vilkårene i nr. 1 ved den månedlige vurderingen.

8. En institusjon som er berettiget til behandlingen i artikkel 94, skal unntas fra rapporteringskravet i artikkel 430b.

Artikkel 325b

Tillatelse for krav på konsolidert grunnlag

1. Med forbehold for nr. 2 og bare med hensyn til beregning av nettoposisjoner og krav til ansvarlig kapital i henhold til denne avdelingen på konsolidert grunnlag, kan institusjonene anvende posisjoner i en institusjon eller et foretak for å motregne posisjoner i en annen institusjon eller et annet foretak.

2. Institusjonene kan anvende nr. 1 bare dersom de har fått tillatelse av vedkommende myndigheter, som skal gi tillatelse dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Det er en tilfredsstillende fordeling av ansvarlig kapital innenfor gruppen.
- b) De forskriftene, lovene eller kontraktsbestemmelsene som utgjør rammen for institusjonenes virksomhet, sikrer gjensidig finansiell støtte innenfor gruppen.

3. Dersom foretak ligger i tredjeland, skal alle følgende vilkår være oppfylt i tillegg til vilkårene i nr. 2:

- a) Foretakene er godkjent i et tredjeland og oppfyller enten definisjonen av en institusjon eller er anerkjente verdipapirforetak i tredjeland.
- b) Foretakene oppfyller på individuelt grunnlag krav til ansvarlig kapital som tilsvarer kravene fastsatt i denne forordningen.
- c) Det finnes ikke bestemmelser i vedkommende tredjeland som i vesentlig grad kan påvirke overføring av midler innenfor gruppen.»

90) I tredje del avdeling IV skal nye kapitler lyde:

«*KAPITTEL 1a*

Alternativ standardmetode

Avsnitt 1

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 325c

Den alternative standardmetodens anvendelsesområde og struktur

1. Den alternative standardmetoden som fastsettes i dette kapitlet, skal anvendes bare i forbindelse med rapporteringskravet fastsatt i artikkel 430b nr. 1.

2. Institusjonene skal beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med den alternative standardmetoden for en portefølje av posisjoner i eller utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, som summen av følgende tre bestanddeler:

- a) Kravet til ansvarlig kapital i henhold til følsomhetsmetoden som angis i avsnitt 2.
- b) Kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko som angis i avsnitt 5, som bare gjelder for handelsporteføljeposisjoner omhandlet i det nevnte avsnittet.
- c) Kravet til ansvarlig kapital for restrisikoer som angis i avsnitt 4, som bare gjelder for handelsporteføljeposisjoner omhandlet i det nevnte avsnittet.

Avsnitt 2

Følsomhetsmetode for beregning av krav til ansvarlig kapital

Artikkel 325d

Definisjoner

I dette kapitlet menes med

- 1) «risikoklasse» en av følgende sju kategorier:
 - i) Generell renterisiko.
 - ii) Kredittmarginrisiko for ikke-verdipapiriseringer.
 - iii) Kredittmarginrisiko for verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen.
 - iv) Kredittmarginrisiko for verdipapiriseringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen.
 - v) Egenkapitalrisiko.
 - vi) Varerisiko.
 - vii) Valutarisiko.
- 2) «følsomhet» den relative endringen i en posisjons verdi som følge av en endring i verdien av en av de relevante risikofaktorene for posisjonen, beregnet med institusjonens prissettingsmodell i samsvar med avsnitt 3 underavsnitt 2,
- 3) «undergruppe» en underkategori av posisjoner i en risikoklasse med en lignende risikoprofil, som er gitt en risikovekt som definert i avsnitt 3 underavsnitt 1.

Artikkel 325e

Følsomhetsmetodens bestanddeler

1. Institusjonene skal beregne kravet til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med følsomhetsmetoden ved å legge sammen følgende tre krav til ansvarlig kapital i samsvar med artikkel 325h:
 - a) Krav til ansvarlig kapital for deltarisiko som fanger opp risikoen for endringer i et instruments verdi som følge av bevegelser i dets ikke-volatilitetsrelaterte risikofaktorer.
 - b) Krav til ansvarlig kapital for vegarisiko som fanger opp risikoen for endringer i et instruments verdi på grunn av bevegelser i dets volatilitetsrelaterte risikofaktorer.
 - c) Krav til ansvarlig kapital for kurverisiko som fanger opp risikoen for endringer i et instruments verdi på grunn av bevegelser i de viktigste ikke-volatilitetsrelaterte risikofaktorene som ikke omfattes av kravene til ansvarlig kapital for deltarisiko.

2. Ved beregningen omhandlet i nr. 1 gjelder følgende:
- Alle posisjoner i et instrument med valgfrihet skal være underlagt kravene til ansvarlig kapital omhandlet i nr. 1 bokstav a), b) og c).
 - Alle posisjoner i et instrument uten valgfrihet skal bare være underlagt kravene til ansvarlig kapital omhandlet i nr. 1 bokstav a).

Ved anvendelsen av dette kapitlet omfatter instrumenter med valgfrihet blant annet kjøpsopsjoner, salgsoptionsjoner, opsjoner med øvre og nedre grenser, opsjoner på bytteavtaler («swapsjoner»), barriereopsjoner og eksotiske opsjoner. Innebygde opsjoner, for eksempel opsjoner knyttet til forskuddsbetaling eller atferd, skal anses som frittstående opsjonsposisjoner ved beregningen av kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko.

Ved anvendelsen av dette kapitlet skal instrumenter hvis kontantstrømmer kan uttrykkes som en lineær funksjon av det underliggende instrumentets nominelle beløp, anses som instrumenter uten valgfrihet.

Artikkel 325f

Krav til ansvarlig kapital for delta- og vegarisiko

- Institusjonene skal anvende de delta- og vegarisikofaktorene som beskrives i avsnitt 3 underavsnitt 1, for å beregne kravene til ansvarlig kapital for delta- og vegarisikoer.
- Institusjonene skal anvende framgangsmåten fastsatt i nr. 3–8 for å beregne krav til ansvarlig kapital for delta- og vegarisikoer.
- For hver risikoklasse skal, i forbindelse med alle instrumenter som omfattes av kravene til ansvarlig kapital for delta- eller vegarisikoer, instrumentenes følsomhet for hver av de gjeldende delta- eller vegarisikofaktorene som inngår i den risikoklassen, beregnes ved hjelp av de tilsvarende formlene i avsnitt 3 underavsnitt 2. Dersom et instruments verdi avhenger av flere risikofaktorer, skal følsomheten fastsettes separat for hver risikofaktor.
- Følsomheter skal tilordnes til en av undergruppene «b» innenfor hver risikoklasse.
- Innenfor hver undergruppe «b» skal de positive og negative følsomhetene for samme risikofaktor motregnes, hvilket gir nettofølsomheter (s_k) for hver risikofaktor k i en undergruppe.
- Nettofølsomheter for hver risikofaktor i hver undergruppe skal multipliseres med de tilsvarende risikovektene som er fastsatt i avsnitt 6, hvilket gir vektete følsomheter for hver risikofaktor i den undergruppen, etter følgende formel:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

der

WS_k = de vektete følsomhetene,

RW_k = risikovektene, og

s_k = risikofaktoren.

- De vektete følsomhetene til de forskjellige risikofaktorene i hver undergruppe skal legges sammen i samsvar med følgende formel, der verdien av kvadratrotfunksjonen har en nedre grense på null, hvilket gir den undergruppespesifikke følsomheten. Tilsvarende korrelasjoner for vektete følsomheter innenfor samme undergruppe (ρ_{kl}), som er fastsatt i avsnitt 6, skal anvendes.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

der

K_b = den undergruppespesifikke følsomheten, og

WS = de vektete følsomhetene.

8. Den undergruppespesifikke følsomheten skal beregnes for hver undergruppe innenfor en risikoklasse i samsvar med nr. 5–7. Når den undergruppespesifikke følsomheten er beregnet for alle undergrupper, skal vektete følsomheter for alle risikofaktorer på tvers av undergrupper legges sammen etter formelen nedenfor ved hjelp av de tilsvarende korrelasjonene γ_{bc} for vektete følsomheter i forskjellige undergrupper, som er fastsatt i avsnitt 6, hvilket gir det risikoklassespesifikke kravet til ansvarlig kapital for delta- eller vegarisiko:

$$\text{Risiko – klassespesifikt krav til ansvarlig kapital for delta – og vegarisiko} = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

der

S_b = $\sum_k WS_k$ for alle risikofaktorer i undergruppe b og $S_c = \sum_k WS_k$ i undergruppe c; dersom disse verdiene for S_b og S_c gir et negativt tall for totalsummen av $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$, skal institusjonen beregne de risikoklassespesifikke kravene til ansvarlig kapital for delta- eller vegarisiko ved hjelp av en alternativ spesifisering der

S_b = $\max [\min (\sum_k WS_k, K_b), -K_b]$ for alle risikofaktorer i undergruppe b, og

S_c = $\max [\min (\sum_k WS_k, K_c), -K_c]$ for alle risikofaktorer i undergruppe c.

De risikoklassespesifikke kravene til ansvarlig kapital for delta- eller vegarisiko skal beregnes for hver risikoklasse i samsvar med nr. 1–8.

Artikkel 325g

Krav til ansvarlig kapital for kurverisiko

Institusjonene skal beregne kravene til ansvarlig kapital for kurverisiko i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a.

Artikkel 325h

Sammenlegging av risikoklassespesifikke krav til ansvarlig kapital for delta-, vega- og kurverisikoer

1. Institusjonene skal legge sammen risikoklassespesifikke krav til ansvarlig kapital for delta-, vega- og kurverisikoer i samsvar med framgangsmåten i nr. 2–4.

2. Framgangsmåten for beregning av risikoklassespesifikke krav til ansvarlig kapital for delta-, vega- og kurverisikoer, som beskrives i artikkel 325f og 325g, skal gjennomføres tre ganger for hver risikoklasse, og hver gang skal forskjellige sett av korrelasjonsparametrene ρ_{kl} (korrelasjon mellom risikofaktorer innenfor en undergruppe) og γ_{bc} (korrelasjon på tvers av undergrupper innenfor en risikoklasse) anvendes. Hvert av disse tre settene skal tilsvare ulike scenarier, på følgende måte:

- Scenariet med middels høy korrelasjon, der korrelasjonsparametrene ρ_{kl} og γ_{bc} er de samme som parametrene fastsatt i avsnitt 6.
- Scenariet med høy korrelasjon, der korrelasjonsparametrene ρ_{kl} og γ_{bc} som er fastsatt i avsnitt 6, skal multipliseres med 1,25, og der ρ_{kl} og γ_{bc} har en øvre grense på 100 %.
- Scenariet med lav korrelasjon skal fastsettes i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a.

3. Institusjonene skal beregne summen av de risikoklassespesifikke kravene til ansvarlig kapital for delta-, vega- og kurverisikoer for hvert scenario for å fastsette tre scenariospesifikke krav til ansvarlig kapital.

4. Kravet til ansvarlig kapital etter følsomhetsmetoden skal være det høyeste av de tre scenariospesifikke kravene til ansvarlig kapital nevnt i nr. 3.

Artikkel 325i

Behandling av indeksinstrumenter og opsjoner med flere underliggende verdier

Institusjonene skal behandle indeksinstrumentene og opsjonene med flere underliggende verdier i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a.

*Artikkel 325j***Behandling av innretninger for kollektiv investering**

Institusjonene skal behandle innretninger for kollektiv investering i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a.

*Artikkel 325k***Tegningsgarantiposisjoner**

1. Institusjonene kan anvende framgangsmåten i denne artikkelen for å beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for tegningsgarantiposisjoner i gjelds- eller egenkapitalinstrumenter.
2. Institusjonene skal anvende en av de relevante multiplikasjonsfaktorene i tabell 1 på nettofølsomhetene for alle tegningsgarantiposisjoner i hver enkelt utsteder, unntatt de tegningsgarantiposisjonene som tredjeparter har tegnet seg for eller overtatt på grunnlag av formelle avtaler, og beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med framgangsmåten i dette kapitlet på grunnlag av de justerte nettofølsomhetene.

Tabell 1

Bankdag 0	0 %
Bankdag 1	10 %
Bankdag 2 og 3	25 %
Bankdag 4	50 %
Bankdag 5	75 %
Etter bankdag 5	100 %

Ved anvendelsen av denne artikkelen menes med «bankdag 0» den bankdagen da institusjonen blir ugjenkallelig forpliktet til å akseptere en kjent mengde verdipapirer til en avtalt pris.

3. Institusjonene skal underrette de vedkommende myndighetene om anvendelsen av framgangsmåten som beskrives i denne artikkelen.

Avsnitt 3

Definisjoner av risikofaktorer og følsomheter

Underavsnitt 1

Definisjoner av risikofaktorer*Artikkel 325l***Generelle renterisikofaktorer**

1. For alle generelle renterisikofaktorer, herunder inflasjonsrisiko og valutabasisrisiko, skal det være én undergruppe for hver valuta, som hver og en inneholder forskjellige typer risikofaktorer.

De generelle delta-renterisikofaktorene som gjelder for rentefølsomme instrumenter, skal være de relevante risikofrie rentene for hver valuta og for hver av følgende løpetider: 0,25 år, 0,5 år, 1 år, 2 år, 3 år, 5 år, 10 år, 15 år, 20 år, 30 år. Institusjonene skal tildele risikofaktorer til de angitte toppunktene ved lineær interpolasjon eller ved hjelp av den metoden som er mest forenlig med de prissettingsfunksjonene som institusjonens uavhengige risikokontrollfunksjon anvender når den rapporterer markedsrisiko eller resultat til den øverste ledelsen.

2. Institusjonene skal innhente de risikofrie rentene for hver valuta fra de pengemarkedsinstrumentene i institusjonens handelsportefølje som har lavest kredittrisiko, for eksempel OIS-kontrakter («overnight index swaps»).

3. Dersom institusjonene ikke kan anvende metoden i nr. 2, skal de risikofrie rentene baseres på en eller flere markedsimplisitte bytteavtalekurver som institusjonen anvender for å verdsette posisjoner til markedsverdi, for eksempel bytteavtalekurvene for interbankrenter.

Dersom det ikke foreligger tilstrekkelige data om de markedsimplisitte bytteavtalekurvene som beskrives i nr. 2 og i første ledd i dette nummeret, kan de risikofrie rentene utledes fra den mest hensiktsmessige statsobligasjonskurven for en gitt valuta.

Dersom institusjonene anvender de generelle renterisikofaktorene som utledes i samsvar med framgangsmåten i andre ledd i dette nummeret, for statspapirer, skal statspapiret ikke unntas fra kravene til ansvarlig kapital for kredittmarginrisiko. Dersom det i slike tilfeller ikke er mulig å skille den risikofrie renten fra kredittmarginrisikokomponenten, skal følsomheten for risikofaktoren tilordnes både til klassen for generell renterisiko og til klassen for kredittmarginrisiko.

4. Når det gjelder generelle renterisikofaktorer, skal hver valuta utgjøre en separat undergruppe. Institusjonene skal tildele forskjellige risikovekter til risikofaktorer som er innenfor samme undergruppe, men har ulike løpetider, i samsvar med avsnitt 6.

Institusjonene skal anvende ytterligere risikofaktorer for inflasjonsrisiko på gjeldsinstrumenter hvis kontantstrømmer er funksjonelt avhengige av inflasjonstaktene. Disse ytterligere risikofaktorene skal bestå av én vektor med markedsimplisitte inflasjonstakter for ulike løpetider for hver valuta. For hvert instrument skal vektoren inneholde like mange komponenter som det antallet inflasjonstakter som anvendes som variabler i institusjonens prissettingsmodell for dette instrumentet.

5. Institusjonene skal beregne instrumentets følsomhet for den ytterligere risikofaktoren for inflasjonsrisiko omhandlet i nr. 4 som endringen i instrumentets verdi, i samsvar med dets prissettingsmodell, som følge av at hver av vektorens komponenter er endret med ett basispunkt. Hver valuta skal utgjøre en separat undergruppe. Innenfor hver undergruppe skal institusjonene behandle inflasjon som en enkeltstående risikofaktor, uavhengig av antallet komponenter i hver vektor. Institusjonene skal motregne alle følsomheter for inflasjon innenfor en undergruppe, beregnet som beskrevet i dette nummeret, for å oppnå én nettofølsomhet for hver undergruppe.

6. Gjeldsinstrumenter som omfatter betalinger i ulike valutaer, er også utsatt for valutabasisrisiko mellom disse valutaene. I forbindelse med følsomhetsmetoden skal de risikofaktorene som institusjonene anvender, være valutabasisrisikoen for hver valuta i forhold til enten amerikanske dollar (USD) eller euro. Institusjonene skal beregne en valutabasis som verken gjelder basis i forhold til USD eller basis i forhold til euro, som enten «basis i forhold til USD» eller «basis i forhold til euro».

Hver valutabasisrisikofaktor skal bestå av én vektor med valutabasis for ulike løpetider for hver valuta. For hvert gjeldsinstrument skal vektoren inneholde like mange komponenter som det antallet valutabasiser som anvendes som variabler i institusjonens prissettingsmodell for dette instrumentet. Hver valuta skal utgjøre en separat undergruppe.

Institusjonene skal beregne instrumentets følsomhet for valutabasisrisikofaktoren som endringen i instrumentets verdi, i samsvar med dets prissettingsmodell, som følge av at hver av vektorens komponenter er endret med ett basispunkt. Hver valuta skal utgjøre en separat undergruppe. Innenfor hver undergruppe skal det være to mulige og atskilte risikofaktorer: basis i forhold til euro og basis i forhold til USD, uavhengig av antallet komponenter i hver valutabasisvektor. Det skal være høyst to nettofølsomheter i hver undergruppe.

7. De generelle vega-renterisikofaktorene som gjelder for opsjoner med underliggende instrumenter som er følsomme for generell renterisiko, skal være de relevante risikofrie rentenes implisitte volatiliteter som beskrives i nr. 2 og 3, og som skal tilordnes til undergrupper avhengig av valutaen og tilordnes til følgende løpetider i hver undergruppe: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Det skal være én undergruppe for hver valuta.

For motregningsformål skal institusjonene anse implisitte volatiliteter som er knyttet til de samme risikofrie rentene og tilordnet til samme løpetid, for å utgjøre samme risikofaktor.

Dersom institusjonene tilordner implisitte volatiliteter til løpetider som omhandlet i dette nummeret, får følgende krav anvendelse:

- a) Dersom opsjonens løpetid er tilpasset løpetiden for det underliggende instrumentet, skal en enkelt risikofaktor tas i betraktning, som skal tilordnes til denne løpetiden.
- b) Dersom opsjonens løpetid er kortere enn løpetiden for det underliggende instrumentet, skal følgende risikofaktorer tas i betraktning som følger:
 - i) Den første risikofaktoren skal tilordnes til opsjonens løpetid.
 - ii) Den andre risikofaktoren skal tilordnes til den gjenværende løpetiden for opsjonens underliggende instrument på opsjonens utløpsdato.

8. De generelle kurve-renterisikofaktorene som institusjonene skal anvende, skal bestå av én vektor med risikofrie renter, som representerer én spesifikk risikofri rentekurve, for hver valuta. Hver valuta skal utgjøre en separat undergruppe. For hvert instrument skal vektoren inneholde like mange komponenter som det antallet ulike løpetider for risikofrie renter som anvendes som variabler i institusjonens prissettingsmodell for dette instrumentet.

9. Institusjonene skal beregne instrumentets følsomhet for hver risikofaktor som anvendes i kurverisikoformelen, i samsvar med artikkel 325g. I forbindelse med kurverisikoen skal institusjonene anse vektorer som tilsvarer ulike rentekurver og har et ulikt antall komponenter, som samme risikofaktor, forutsatt at disse vektorene tilsvarer samme valuta. Institusjonene skal motregne følsomheter for samme risikofaktor. Det skal bare være én nettofølsomhet per undergruppe.

Krav til ansvarlig kapital skal ikke anvendes på kurverisiko for inflasjonsrisiko og valutabasisrisiko.

Artikkel 325m

Kredittmarginrisikofaktorer for ikke-verdipapiriseringer

1. De deltarisikofaktorene for kredittmarginrisiko som institusjonene skal anvende på instrumenter som ikke er verdipapiriseringer, og som er følsomme for kredittmarginrisiko, skal være kredittmarginsatsene for utstederne av disse instrumentene, som er utledet fra de relevante gjeldsinstrumentene og kredittapsbytteavtalene, og som er tilordnet til hver av følgende løpetider: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Institusjonene skal anvende én risikofaktor for hver utsteder og løpetid, uavhengig av om kredittmarginsatsene for utsteder er utledet fra gjeldsinstrumenter eller kredittapsbytteavtaler. Undergruppene skal være sektorundergrupper, som omhandlet i avsnitt 6, og hver undergruppe skal omfatte alle de risikofaktorene som er tildelt den relevante sektoren.

2. De vegarisikofaktorene for kredittmarginrisiko som institusjonene skal anvende på opsjoner med underliggende instrumenter som ikke er verdipapiriseringer, og som er følsomme for kredittmarginrisiko, skal være de implisitte volatilitetene for kredittmarginsatsene for utstederen av det underliggende instrumentet, utledet i henhold til nr. 1, som skal tilordnes til følgende løpetider i samsvar med løpetiden for den opsjonen som omfattes av krav til ansvarlig kapital: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. De samme undergruppene skal anvendes som for deltakredittmarginrisikoen for ikke-verdipapiriseringer.

3. De kurverisikofaktorene for kredittmarginrisiko som institusjonene skal anvende på instrumenter som ikke er verdipapiriseringer, skal bestå av én vektor med kredittmarginsatser, som representerer en kredittmarginkurve som er spesifikk for utstederen. For hvert instrument skal vektoren inneholde like mange komponenter som det antallet ulike løpetider for kredittmarginsatser som anvendes som variabler i institusjonens prissettingsmodell for dette instrumentet. De samme undergruppene skal anvendes som for deltakredittmarginrisikoen for ikke-verdipapiriseringer.

4. Institusjonene skal beregne instrumentets følsomhet for hver risikofaktor som anvendes i kurverisikoformelen, i samsvar med artikkel 325g. I forbindelse med kurverisikoen skal institusjonene anse vektorer som er utledet av enten relevante gjeldsinstrumenter eller kredittapsbytteavtaler og har et ulikt antall komponenter, som samme risikofaktor, forutsatt at disse vektorene tilsvarer samme utsteder.

Artikkel 325n

Kredittmarginrisikofaktorer for verdipapiriseringer

1. Institusjonene skal anvende de kredittmarginrisikofaktorene som er omhandlet i nr. 3, på verdipapiriseringsposisjoner som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, som omhandlet i artikkel 325 nr. 6–8.

Institusjonene skal anvende de kredittmarginrisikofaktorene som er omhandlet i nr. 5, på verdipapiriseringsposisjoner som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, som omhandlet i artikkel 325 nr. 6–8.

2. De undergruppene som anvendes på kredittmarginrisiko for verdipapiriseringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, skal være de samme som undergruppene for kredittmarginrisiko for ikke-verdipapiriseringer, som omhandlet i avsnitt 6.

De undergruppene som anvendes på kredittmarginrisiko for verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, skal være spesifikke for denne risikoklassekategorien, som omhandlet i avsnitt 6.

3. De kredittmarginrisikofaktorene som institusjonene skal anvende på verdipapiriseringsposisjoner som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, er følgende:

- a) Deltarisikofaktorene skal være alle relevante kredittmarginsatser for utstederne av verdipapiriseringsposisjonens underliggende eksponeringer, som er utledet av de relevante gjeldsinstrumentene og kredittapsbytteavtalene, og for hver av følgende løpetider: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
- b) De vegarisikofaktorene som gjelder for opsjoner med verdipapiriseringsposisjoner som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen som underliggende instrumenter, skal være de implisitte volatilitetene for kredittmarginene for utstederne av verdipapiriseringsposisjonens underliggende instrumenter, utledet som beskrevet i bokstav a) i dette nummeret, som skal tilordnes til følgende løpetider i samsvar med løpetiden for den tilsvarende opsjonen som omfattes av krav til ansvarlig kapital: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
- c) Kurverisikofaktorene skal være de relevante rentekurvene for kredittmargin for utstederne av verdipapiriseringsposisjonens underliggende eksponeringer uttrykt som en vektor med kredittmarginsatser for ulike løpetider, utledet som angitt i bokstav a) i dette nummeret; for hvert instrument skal vektoren inneholde like mange komponenter som det antallet ulike løpetider for kredittmarginsatser som anvendes som variabler i institusjonens prissettingsmodell for dette instrumentet.

4. Institusjonene skal beregne verdipapiriseringsposisjonens følsomhet for hver risikofaktor som anvendes i kurverisikoformelen, i samsvar med artikkel 325g. I forbindelse med kurverisiko skal institusjonene anse vektorer som er utledet av enten relevante gjeldsinstrumenter eller kredittapsbytteavtaler og har et ulikt antall komponenter, som samme risikofaktor, forutsatt at disse vektorene tilsvarer samme utsteder.

5. De kredittmarginrisikofaktorene som institusjonene skal anvende på verdipapiriseringsposisjoner som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, skal gjelde transjens kredittmargin og ikke de underliggende instrumentenes kredittmargin, og skal være følgende:

- a) Deltarisikofaktorene skal være de relevante kredittmarginsatsene for transjen, som er tilordnet til følgende løpetider i samsvar med transjens løpetid: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
- b) De vegarisikofaktorene som gjelder for opsjoner med verdipapiriseringsposisjoner som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen som underliggende instrumenter, skal være de implisitte volatilitetene for kredittmarginene for transjene, som hver for seg skal tilordnes til følgende løpetider i samsvar med løpetiden for den tilsvarende opsjonen som omfattes av krav til ansvarlig kapital: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
- c) Kurverisikofaktorene skal være de samme som er beskrevet i bokstav a) i dette nummeret; en felles risikovekt skal anvendes for alle disse risikofaktorene, som omhandlet i avsnitt 6.

Artikkel 325o

Egenkapitalrisikofaktorer

1. Undergruppene for alle egenkapitalrisikofaktorer skal være de sektorundergruppene som er omhandlet i avsnitt 6.

2. De deltarisikofaktorene for egenkapital som skal anvendes av institusjonene, skal være alle egenkapitalspotpriser og alle egenkapitalreporenter.

I forbindelse med egenkapitalrisiko skal en spesifikk egenkapitalrepokurve utgjøre en enkelt risikofaktor, som uttrykkes som en vektor med reporenter for ulike løpetider. For hvert instrument skal vektoren inneholde like mange komponenter som det antallet ulike løpetider for reporenter som anvendes som variabler i institusjonens prissettingsmodell for dette instrumentet.

Institusjonene skal beregne et instruments følsomhet for en egenkapitalrisikofaktor som endringen i instrumentets verdi, i samsvar med dets prissettingsmodell, som følge av at hver av vektorens komponenter er endret med ett basispunkt. Institusjonene skal motregne følsomheter for reporenterisikofaktoren for samme egenkapitalinstrument, uavhengig av antallet komponenter i hver vektor.

3. De vegarisikofaktorene for egenkapital som institusjonene skal anvende på opsjoner med underliggende instrumenter som er følsomme for egenkapitalrisiko, skal være de implisitte volatilitetene for egenkapitalspotpriser som skal tilordnes til følgende løpetider i samsvar med løpetidene for de tilsvarende opsjonene som omfattes av krav til ansvarlig kapital: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Kravene til ansvarlig kapital skal ikke gjelde for vegarisiko for egenkapitalreporenter.

4. De kurverisikofaktorene for egenkapital som institusjonene skal anvende på opsjoner med underliggende instrumenter som er følsomme for egenkapitalrisiko, er alle egenkapitalspotpriser, uavhengig av løpetiden for de tilsvarende opsjonene. Krav til ansvarlig kapital for kurverisiko skal ikke anvendes på egenkapitalreporenter.

Artikkel 325p

Varerisikofaktorer

1. Undergruppene for alle varerisikofaktorer skal være de sektorundergruppene som er omhandlet i avsnitt 6.

2. De deltarisikofaktorene for varer som institusjonene skal anvende på instrumenter som er følsomme for varerisiko, skal være alle varespotprisene for hver varetype og hver av følgende løpetider: 0,25 år, 0,5 år, 1 år, 2 år, 3 år, 5 år, 10 år, 15 år, 20 år, 30 år. Bare når de rettslige vilkårene for leveringsstedet er identiske, skal institusjonene anse at to varepriser for samme type vare og med samme løpetid utgjør samme risikofaktor.

3. De vegarisikofaktorene for varer som institusjonene skal anvende på opsjoner med underliggende instrumenter som er følsomme for varerisiko, skal være de implisitte volatilitetene for varepriser for hver varetype, som skal tilordnes til følgende løpetider i samsvar med løpetidene for de tilsvarende opsjonene som omfattes av krav til ansvarlig kapital: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Institusjonene skal anse følsomheter for samme varetype som tildeles samme løpetid, som en enkelt risikofaktor som institusjonene deretter skal motregne.

4. De kurverisikofaktorene for varerisiko som institusjonene skal anvende på opsjoner med underliggende instrumenter som er følsomme for varerisiko, skal være ett sett av varepriser med ulike løpetider for hver varetype, uttrykt som en vektor. For hvert instrument skal vektoren inneholde like mange komponenter som det antallet priser på den varen som anvendes som variabler i institusjonens prissettingsmodell for dette instrumentet. Institusjonene skal ikke skille mellom varepriser på grunnlag av leveringssted.

Instrumentets følsomhet for hver risikofaktor som anvendes i kurverisikoformelen, skal beregnes som angitt i artikkel 325g. I forbindelse med kurverisiko skal institusjonene anse vektorer som har et ulikt antall komponenter, for å utgjøre samme risikofaktor, forutsatt at disse vektorene tilsvarer samme varetype.

Artikkel 325q

Valutarisikofaktorer

1. De deltarisikofaktorene for valutarisiko som institusjonene skal anvende på instrumenter som er følsomme for valutarisiko, skal være alle spotprisene mellom den valutaen som instrumentet er angitt i, og institusjonens rapporteringsvaluta. Det skal være én undergruppe for hvert valutapar, som inneholder en enkelt risikofaktor og en enkelt nettofølsomhet.

2. De vegarisikofaktorene for valutarisiko som institusjonene skal anvende på opsjoner med underliggende instrumenter som er følsomme for valutarisiko, skal være de implisitte volatilitetene for valutakursene mellom valutaparene nevnt i nr. 1. Disse implisitte volatilitetene for valutakurser skal tilordnes til følgende løpetider i samsvar med løpetiden for de tilsvarende opsjonene som omfattes av krav til ansvarlig kapital: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.

3. De kurverisikofaktorene for valutarisiko som institusjonene skal anvende på opsjoner med underliggende instrumenter som er følsomme for valutarisiko, skal være de samme som dem som er omhandlet i nr. 1.

4. Institusjonene skal ikke være forpliktet til å skille mellom onshore- og offshorevarianter av en valuta for alle delta-, vega- og kurverisikofaktorer for valutarisiko.

Underavsnitt 2

Definisjoner av følsomhet

Artikkel 325r

Deltarisikofølsomheter

1. Institusjonene skal beregne følsomheter for generell delta-renterisiko på følgende måte:

a) Følsomhetene for risikofaktorer som består av risikofrie renter, skal beregnes på følgende måte:

$$S_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_i(r_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

der

$S_{r_{kt}}$ = følsomhetene for risikofaktorer som består av risikofrie renter,

r_{kt} = renten i en risikofri kurve k med løpetid t,

$V_i(.)$ = prissettingsfunksjonen for instrument i, og

x, y = andre risikofaktorer enn r_{kt} i prissettingsfunksjonen V_i .

b) Følsomhetene for risikofaktorer som består av inflasjonsrisiko og valutabasisrisiko, skal beregnes på følgende måte:

$$S_{x_j} = \frac{V_i(\bar{x}_{ji} + 0,0001 \bar{I}_m y, z \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \dots)}{0,0001}$$

der

S_{x_j} = følsomhetene for risikofaktorer som består av inflasjonsrisiko og valutabasisrisiko,

\bar{x}_{ji} = en vektor med m komponenter for den implisitte inflasjonskurven eller valutabasiskurven for en gitt valuta j, der m er lik antallet inflasjons- eller valutabasisrelaterte variabler som anvendes i prissettingsmodellen for instrument i,

\bar{I}_m = enhetsmatrisen for dimensjon (1 x m),

$V_i(.)$ = prissettingsfunksjonen for instrument i, og

y, z = andre variabler i prissettingsmodellen.

2. Institusjonene skal beregne følsomhetene for deltakredittmarginrisikoen for alle verdipapiriserings- og ikke-verdipapiriseringsposisjoner på følgende måte:

$$S_{CS_{kt}} = \frac{V_i(CS_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_i(CS_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

der

$S_{CS_{kt}}$ = følsomhetene for deltakredittmarginrisikoen for alle verdipapiriserings- og ikke-verdipapiriseringsposisjoner,

CS_{kt} = verdien av kredittmarginsatsen for en utsteder j ved løpetid t,

$V_i(.)$ = prissettingsfunksjonen for instrument i, og

x, y = andre risikofaktorer enn CS_{kt} i prissettingsfunksjon V_i .

3. Institusjonene skal beregne følsomhetene for deltaegenkapitalrisiko på følgende måte:

a) Følsomhetene for risikofaktorer som består av egenkapitalspotpriser, skal beregnes på følgende måte:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 EQ_k, x, y \dots) - V_i(EQ_k, x, y \dots)}{0,01}$$

der

s_k = følsomhetene for risikofaktorer som består av egenkapitalspotpriser,

k = et spesifikt egenkapitalinstrument,

EQ_k = verdien av spotprisen for dette egenkapitalinstrumentet,

$V_i(.)$ = prissettingsfunksjonen for instrument i , og

x, y = andre risikofaktorer enn EQ_k i prissettingsfunksjon V_i .

b) Følsomhetene for risikofaktorer som består av egenkapitalreponenter, skal beregnes på følgende måte:

$$S_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0,0001 \bar{I}_m, y, z \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \dots)}{0,0001}$$

der

S_{x_k} = følsomhetene for risikofaktorer som består av egenkapitalreponenter,

k = indeksen for egenkapitalen,

\bar{x}_{ki} = en vektor med m komponenter for reponentstrukturen for en spesifikk egenkapital k , der m er lik antallet reponenter som tilsvare ulike løpetider som anvendes i prissettingsmodellen for instrument i ,

\bar{I}_m = enhetsmatrisen for dimensjon $(1 \cdot m)$,

$V_i(.)$ = prissettingsfunksjonen for instrument i , og

y, z = andre risikofaktorer enn \bar{x}_{ki} i prissettingsfunksjon V_i .

4. Institusjonene skal beregne følsomhetene for deltavarerisiko for hver risikofaktor k på følgende måte:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 CTY_k, \gamma, z \dots) - V_i(CTY_k, \gamma, z \dots)}{0,01}$$

der

s_k = følsomhetene for deltavarerisiko,

k = en gitt varerisikofaktor,

CTY_k = verdien av risikofaktor k ,

$V_i(.)$ = prissettingsfunksjonen for instrument i , og

y, z = andre risikofaktorer enn CTY_k i prissettingsmodellen for instrument i .

5. Institusjonene skal beregne følsomhetene for deltavalutarisiko for hver valutarisikofaktor k på følgende måte:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 FX_k, y, z \dots) - V_i(FX_k, y, z \dots)}{0,01}$$

der

s_k = følsomhetene for deltavalutarisiko,

k = en gitt valutarisikofaktor,

FX_k = verdien av risikofaktoren,

$V_i(.)$ = prissettingsfunksjonen for instrument i , og

y, z = andre risikofaktorer enn FX_k i prissettingsmodellen for instrument i .

*Artikkel 325s***Vegarisikofølsomheter**

1. Institusjonene skal beregne en opsjons vegarisikofølsomhet for en gitt risikofaktor k på følgende måte:

$$S_k = \frac{V_i(0,01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0,01}$$

der

s_k = en opsjons vegarisikofølsomhet,

k = en spesifikk vegarisikofaktor som består av en implisitt volatilitet,

vol_k = verdien av denne risikofaktoren, som bør uttrykkes som en prosentdel, og

x, y = andre risikofaktorer enn vol_k i prissettingsfunksjon V_i .

2. Når det gjelder risikoklasser der vegarisikofaktorene har en løpetidsdimensjon, men der reglene om tilordning av risikofaktorene ikke får anvendelse fordi opsjonene ikke har noen løpetid, skal institusjonene tilordne disse risikofaktorene til den lengste løpetiden som er fastsatt. Disse opsjonene skal være omfattet av tillegget for restrisiko.

3. Når det gjelder opsjoner som ikke har en innløsningskurs eller barriere, og opsjoner som har flere innløsningskurser eller barrierer, skal institusjonene anvende den tilordningen til innløsningskurser og løpetid som institusjonen anvender internt ved prissettingen av opsjonen. Disse opsjonene skal også være omfattet av tillegget for restrisiko.

4. Institusjonene skal ikke beregne vegarisikoen for verdipapiriseringstransjer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, som omhandlet i artikkel 325 nr. 6–8, og som ikke har en implisitt volatilitet. Krav til ansvarlig kapital for delta- og kurverisiko skal beregnes for disse verdipapiriseringstransjene.

*Artikkel 325t***Krav til følsomhetsberegninger**

1. Institusjonene skal utlede følsomheter fra institusjonens prissettingsmodeller som danner grunnlag for resultatrapporteringen til den øverste ledelsen, ved hjelp av formlene i dette underavsnittet.

Som unntak fra første ledd kan vedkommende myndigheter kreve at en institusjon som har fått tillatelse til å anvende den alternative metoden med interne modeller fastsatt i kapittel 1b, skal anvende de prissettingsfunksjonene som inngår i den interne modellmetodens risikomålingssystem for følsomhetsberegninger i henhold til dette kapitlet, for å beregne og rapportere kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med artikkel 430b nr. 3.

2. Ved beregning av deltarisikofølsomheter for instrumenter med valgfrihet som omhandlet i artikkel 325e nr. 2 bokstav a) kan institusjonene anta at de implisitte volatilitetsrisikofaktorene er konstante.

3. Ved beregning av vegarisikofølsomheter for instrumenter med valgfrihet som omhandlet i artikkel 325e nr. 2 bokstav b) får følgende krav anvendelse:

- a) Når det gjelder generell renterisiko og kredittmarginrisiko, skal institusjonene for hver valuta anta at det underliggende instrumentet for de volatilitetsrisikofaktorene som vegarisikoen beregnes for, følger enten en log-normal- eller en normal-fordeling i prissettingsmodellene som brukes for disse instrumentene.

- b) Når det gjelder egenkapitalrisiko, varerisiko og valutarisiko, skal institusjonene anta at de underliggende instrumentene for de volatilitetsrisikofaktorene som vegarisikoen beregnes for, følger en log-normal-fordeling i prissettingsmodellene som brukes for disse instrumentene.

4. Institusjonene skal beregne alle følsomheter unntatt følsomhetene for kredittverdijusteringer.

5. Som unntak fra nr. 1 og med tillatelse fra de vedkommende myndighetene kan en institusjon anvende alternative definisjoner av deltarisikofølsomheter ved beregningen av kravene til ansvarlig kapital for en handelsporteføljeposisjon i henhold til dette kapitlet, forutsatt at institusjonen oppfyller alle følgende vilkår:

- a) En uavhengig risikokontrollenhet i institusjonen anvender disse alternative definisjonene for intern risikostyring og resultatrapportering til den øverste ledelsen.
- b) Institusjonen dokumenterer at disse alternative definisjonene er bedre egnet til å fange opp følsomhetene for posisjonen enn de formlene som er fastsatt i dette underavsnittet, og at de resulterende følsomhetene ikke skiller seg vesentlig fra disse formlene.

6. Som unntak fra nr. 1 og med tillatelse fra de vedkommende myndighetene kan en institusjon beregne vegafølsomhetene på grunnlag av en lineær endring av alternative definisjoner av følsomheter ved beregningen av kravene til ansvarlig kapital for en handelsporteføljeposisjon i henhold til dette kapitlet, forutsatt at institusjonen oppfyller begge følgende vilkår:

- a) En uavhengig risikokontrollenhet i institusjonen anvender disse alternative definisjonene for intern risikostyring og resultatrapportering til den øverste ledelsen.
- b) Institusjonen dokumenterer at disse alternative definisjonene er bedre egnet til å fange opp følsomhetene for posisjonen enn de formlene som er fastsatt i dette underavsnittet, og at den lineære endringen omhandlet i første ledd gjenspeiler en vegarisikofølsomhet.

Avsnitt 4

Tillegget for restrisiko

Artikkel 325u

Krav til ansvarlig kapital for restrisiko

1. I tillegg til kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko som angis i avsnitt 2, skal institusjonene anvende tilleggskrav til ansvarlig kapital på instrumenter som er utsatt for restrisiko i samsvar med denne artikkelen.

2. Instrumenter anses å være utsatt for restrisiko dersom de oppfyller et av følgende vilkår:

- a) Instrumentet har et eksotisk underliggende instrument, som ved anvendelsen av dette kapitlet betyr et handelsporteføljeinstrument som ligger til grunn for en underliggende eksponering som ikke omfattes av delta-, vega- eller kurverisikoberegningen etter følsomhetsmetoden som er fastsatt i avsnitt 2, eller av kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko som er fastsatt i avsnitt 5.
- b) Instrumentet er utsatt for andre restrisikoer, som ved anvendelsen av dette kapitlet betyr et av følgende instrumenter:
 - i) Instrumenter som omfattes av kravene til ansvarlig kapital for vega- og kurverisiko i henhold til følsomhetsmetoden angitt i avsnitt 2, og som genererer avkastning som ikke kan gjenskapes som en endelig lineær kombinasjon av ordinære opsjoner med en enkelt underliggende egenkapitalpris, varepris, valutakurs, obligasjonspris, kredittapsbytteavtale-pris eller rentebytteavtale.
 - ii) Instrumenter som er posisjoner som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen omhandlet i artikkel 325 nr. 6; sikringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen omhandlet i artikkel 325 nr. 8, skal ikke tas i betraktning.

3. Institusjonene skal beregne tilleggskravene til ansvarlig kapital omhandlet i nr. 1 som summen av nominelle bruttobeløp for instrumentene omhandlet i nr. 2, multiplisert med følgende risikovekter:

- a) 1,0 % for instrumentene omhandlet i nr. 2 bokstav a).
- b) 0,1 % for instrumentene omhandlet i nr. 2 bokstav b).

4. Som unntak fra nr. 1 skal institusjonen ikke anvende kravet til ansvarlig kapital for restrisiko på et instrument som oppfyller et av følgende vilkår:

- a) Instrumentet er notert på en anerkjent børs.
- b) Instrumentet kan cleares sentralt i samsvar med forordning (EU) nr. 648/2012.

- c) Instrumentet dekker hele markedsrisikoen for en annen posisjon i handelsporteføljen, og i så fall skal de to helt motsvarende handelsporteføljeposisjonene unntas fra kravet til ansvarlig kapital for restrisiko.

5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hva et eksotisk underliggende instrument er, og hvilke instrumenter som er utsatt for restrisiko i henhold til nr. 2.

Ved utarbeidingen av disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal EBA undersøke om leverisiko, værforhold, naturkatastrofer og framtidig realisert volatilitet bør anses som eksotiske underliggende instrumenter.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2021.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Avsnitt 5

Krav til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko

Artikkel 325v

Definisjoner og alminnelige bestemmelser

1. I dette avsnittet menes med
 - a) «kort eksponering» at mislighold hos en utsteder eller en gruppe utstedere fører til en gevinst for institusjonen, uavhengig av hvilken type instrument eller transaksjon som skaper eksponeringen,
 - b) «lang eksponering» at mislighold hos en utsteder eller en gruppe utstedere fører til et tap for institusjonen, uavhengig av hvilken type instrument eller transaksjon som skaper eksponeringen,
 - c) «bruttobeløp ved plutselig mislighold (brutto JTD)» den anslåtte størrelsen på det tapet eller den gevinsten som skyldnerens mislighold ville medføre for en spesifikk eksponering,
 - d) «nettobeløp ved plutselig mislighold (netto JTD)» den anslåtte størrelsen på det tapet eller den gevinsten som en institusjon ville få som følge av en skyldners mislighold etter motregning mellom JTD-bruttobeløp,
 - e) «tapsgrad ved mislighold» eller «LGD» («loss given default») skyldnerens tapsgrad ved mislighold av et instrument som er utstedt av denne skyldneren, uttrykt som en andel av instrumentets nominelle beløp,
 - f) «misligholdsrisikovekt» den prosentdelen som tilsvarende den anslåtte sannsynligheten for mislighold for hver skyldner, avhengig av skyldnerens kredittverdighet.
2. Krav til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko skal anvendes på gjelds- og egenkapitalinstrumenter, derivater som har disse instrumentene som underliggende, og derivater hvis avkastning eller virkelige verdier påvirkes av misligholdet til en skyldner som ikke er motpart i selve derivatet. Institusjonene skal beregne misligholdsrisikokrav separat for hver av følgende typer instrumenter: ikke-verdipapiriseringer, verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjons-handelsporteføljen, og verdipapiriseringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen. De endelige kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko som institusjonene skal anvende, skal være summen av disse tre komponentene.

Underavsnitt 1

Krav til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for ikke-verdipapiriseringer

Artikkel 325w

Bruttobeløp ved plutselig mislighold

1. Institusjonene skal beregne JTD-bruttobeløp for hver lange eksponering mot gjeldsinstrumenter på følgende måte:

$$JTD_{\text{long}} = \max \{ LGD V_{\text{notional}} + P\&L_{\text{long}} + \text{Adjustment}_{\text{long}}; 0 \}$$

der

JTD_{long} = JTD-bruttobeløp for den lange eksponeringen,

- V_{notional} = det nominelle beløpet for instrumentet som eksponeringen oppstår som følge av,
- $P\&L_{\text{long}}$ = et uttrykk som justerer for gevinster eller tap som institusjonen allerede har medregnet som følge av endringer i den virkelige verdien av det instrumentet som skaper den lange eksponeringen; gevinster skal angis i formelen med positivt fortegn og tap skal angis i formelen med negativt fortegn, og
- $\text{Adjustment}_{\text{long}}$ = når instrumentet som eksponeringen oppstår som følge av, er et derivat, det beløpet som institusjonens tap ved mislighold ville økes eller reduseres med, på grunn av derivatets struktur, i forhold til hele tapet på det underliggende instrumentet; økninger skal angis i formelen med positivt fortegn og reduksjoner skal angis i formelen med negativt fortegn.

2. Institusjonene skal beregne JTD-bruttobeløp for hver korte eksponering for gjeldsinstrumenter på følgende måte:

$$\text{JTD}_{\text{short}} = \min \{ \text{LGD} \cdot V_{\text{notional}} + P\&L_{\text{short}} + \text{Adjustment}_{\text{short}}; 0 \}$$

der

- $\text{JTD}_{\text{short}}$ = JTD-bruttobeløp for den korte eksponeringen,
- V_{notional} = det nominelle beløpet for instrumentet som eksponeringen oppstår som følge av, og som skal angis i formelen med negativt fortegn,
- $P\&L_{\text{short}}$ = et uttrykk som justerer for gevinster eller tap som institusjonen allerede har medregnet som følge av endringer i den virkelige verdien av det instrumentet som skaper den korte eksponeringen; gevinster skal angis i formelen med positivt fortegn og tap skal angis i formelen med negativt fortegn, og
- $\text{Adjustment}_{\text{short}}$ = når instrumentet som eksponeringen oppstår som følge av, er et derivat, det beløpet som institusjonens gevinst ved mislighold ville økes eller reduseres med, på grunn av derivatets struktur, i forhold til hele tapet på det underliggende instrumentet; reduksjoner skal angis i formelen med positivt fortegn og økninger skal angis i formelen med negativt fortegn.

3. Ved beregningen omhandlet i nr. 1 og 2 skal institusjonene anvende følgende LGD-verdi for gjeldsinstrumenter:

- Eksponeringer mot annen gjeld enn seniorgjeld skal gis en LGD-verdi på 100 %.
- Eksponeringer mot seniorgjeld skal gis en LGD-verdi på 75 %.
- Eksponeringer mot obligasjoner med fortrinnsrett, som omhandlet i artikkel 129, skal gis en LGD-verdi på 25 %.

4. Ved beregningene omhandlet i nr. 1 og 2 skal nominelle beløp fastsettes på følgende måte:

- Når det gjelder en obligasjon, er det nominelle beløpet obligasjonens pålydende verdi.
- Når det gjelder en solgt salgsoption på en obligasjon, er det nominelle beløpet optionens nominelle beløp; når det gjelder en kjøpt kjøpsopjon på en obligasjon, er det nominelle beløpet 0.

5. For eksponeringer mot egenkapitalinstrumenter skal institusjonene beregne JTD-bruttobeløp på følgende måte:

$$\text{JTD}_{\text{long}} = \max \{ \text{LGD} \cdot V_{\text{notional}} + P\&L_{\text{long}} + \text{Adjustment}_{\text{long}}; 0 \}$$

$$\text{JTD}_{\text{short}} = \min \{ \text{LGD} \cdot V_{\text{notional}} + P\&L_{\text{short}} + \text{Adjustment}_{\text{short}}; 0 \}$$

der

- JTD_{long} = JTD-bruttobeløp for den lange eksponeringen,
- V_{notional} = det nominelle beløpet for instrumentet som eksponeringen oppstår som følge av; det nominelle beløpet er den virkelige verdien av egenkapitalen for likvide egenkapitalinstrumenter; for $\text{JTD}_{\text{short}}$ -formelen skal instrumentets nominelle beløp angis i formelen med negativt fortegn,
- $P\&L_{\text{long}}$ = et uttrykk som justerer for gevinster eller tap som institusjonen allerede har medregnet som følge av endringer i den virkelige verdien av det instrumentet som skaper den lange eksponeringen; gevinster skal angis i formelen med positivt fortegn og tap skal angis i formelen med negativt fortegn, og
- $\text{Adjustment}_{\text{long}}$ = det beløpet som institusjonens tap ved mislighold ville øke eller reduseres med, på grunn av derivatets struktur, i forhold til hele tapet på det underliggende instrumentet; økninger skal angis i formelen med positivt fortegn og reduksjoner skal angis i formelen med negativt fortegn.
- $\text{JTD}_{\text{short}}$ = JTD-bruttobeløp for den korte eksponeringen,
- $P\&L_{\text{short}}$ = et uttrykk som justerer for gevinster eller tap som institusjonen allerede har medregnet som følge av endringer i den virkelige verdien av det instrumentet som skaper den korte eksponeringen; gevinster skal angis i formelen med positivt fortegn og tap skal angis i formelen med negativt fortegn, og
- $\text{Adjustment}_{\text{short}}$ = det beløpet som institusjonens gevinst ved mislighold ville øke eller reduseres med, på grunn av derivatets struktur, i forhold til hele tapet på det underliggende instrumentet; reduksjoner skal angis i formelen med positivt fortegn og økninger skal angis i formelen med negativt fortegn.

6. Institusjonene skal gi en LGD-verdi på 100 % til egenkapitalinstrumenter med sikte på beregningen omhandlet i nr. 5.
7. Når det gjelder eksponeringer mot misligholdsrisiko som følger av derivater hvis avkastning ved skyldnerens mislighold ikke er knyttet til det nominelle beløpet for et spesifikt instrument som er utstedt av denne skyldneren, eller til LGD-verdien for skyldneren eller et instrument som er utstedt av denne skyldneren, skal institusjonene bruke alternative metoder for å estimere JTD-bruttobeløpene.
8. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
- Hvordan institusjonene skal fastsette komponentene $P\&L_{\text{long}}$, $P\&L_{\text{short}}$, $\text{Adjustment}_{\text{long}}$ og $\text{Adjustment}_{\text{short}}$ ved beregning av JTD-beløpene for ulike typer instrumenter i samsvar med denne artikkelen.
 - Hvilke alternative metoder institusjonene skal bruke ved beregningen av JTD-bruttobeløpene omhandlet i nr. 7.
 - De nominelle beløpene for andre instrumenter enn dem som er nevnt i nr. 4 bokstav a) og b).

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 28. juni 2021.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 325x

Nettobeløp ved plutselig mislighold

- Institusjonene skal beregne JTD-nettobeløp ved å motregne JTD-bruttobeløpene for korte eksponeringer og lange eksponeringer. Motregning skal bare være mulig mellom eksponeringer mot samme skyldner når de korte eksponeringene har samme prioritet som, eller lavere prioritet enn, de lange eksponeringene.
- Motregning skal foretas enten fullt ut eller delvis, avhengig av løpetiden til de eksponeringene som motregnes.
 - Full motregning skal foretas når alle eksponeringene som motregnes, har en løpetid på minst ett år.
 - Delvis motregning skal foretas når minst én av de eksponeringene som motregnes, har en løpetid på mindre enn ett år, og i så fall skal JTD-beløpet for hver eksponering med en løpetid som er mindre enn ett år, multipliseres med forholdet mellom eksponeringens løpetid og ett år.
- Dersom motregning ikke kan foretas, skal JTD-bruttobeløpene være lik JTD-nettobeløpene når det gjelder eksponeringer med løpetid på minst ett år. JTD-bruttobeløp med løpetid på mindre enn ett år skal multipliseres med forholdet mellom eksponeringens løpetid og ett år, med en nedre grense på tre måneder, for å beregne JTD-nettobeløpene.
- Ved anvendelsen av nr. 2 og 3 gjelder løpetidene for derivatkontraktene i stedet for løpetidene for de underliggende instrumentene. Likvide egenkapitalposisjoner skal gis en løpetid på enten ett år eller tre måneder, etter institusjonens eget valg.

Artikkel 325y

Beregning av kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko

- JTD-nettobeløp skal, uavhengig av type motpart, multipliseres med de misligholdsrisikovektene som tilsvarer deres kredittkvalitet, som fastsatt i tabell 2:

Tabell 2

Kredittkvalitetskategori	Misligholdsrisikovekt
Risikoklasse 1	0,5 %
Risikoklasse 2	3 %

Kredittkvalitetskategori	Misligholdsrisikovekt
Risikoklasse 3	6 %
Risikoklasse 4	15 %
Risikoklasse 5	30 %
Risikoklasse 6	50 %
Ikke-kredittvurdert	15 %
Misligholdt	100 %

2. Eksponeringer som ville fått en risikovekt på 0 % etter standardmetoden for kredittrisiko i samsvar med avdeling II kapittel 2, skal gis en misligholdsrisikovekt på 0 % for kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko.
3. Vektet netto JTD skal tildeles følgende undergrupper: foretak, stater og lokale myndigheter / kommuner.
4. Vektete JTD-nettobeløp skal legges sammen i hver undergruppe etter følgende formel:

$$DRC_b = \max \{ (\sum_{i \in \text{long}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) - WtS \cdot (\sum_{i \in \text{short}} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|); 0 \}$$

der

DRC_b = kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for undergruppe b,

i = indeksen for et instrument som tilhører undergruppe b,

RW_i = risikovekten, og

WtS = et forholdstall for innregning av en fordel for sikringsforhold i en undergruppe, som skal beregnes på følgende måte:

$$WtS = \frac{\sum \text{netJTD}_{\text{long}}}{\sum \text{netJTD}_{\text{long}} + \sum |\text{netJTD}_{\text{short}}|}$$

Ved beregning av DRC_b og WtS skal lange og korte posisjoner legges sammen for alle posisjoner i en undergruppe, uavhengig av hvilken risikoklasse disse posisjonene er tilordnet til, for å oppnå de undergruppespesifikke kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko.

5. Det endelige kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for ikke-verdipapiriseringer skal beregnes som en enkelt sum av kravene til ansvarlig kapital på undergruppenivå.

Underavsnitt 2

Krav til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen

Artikkel 325z

Beløp ved plutselig mislighold

1. Bruttobeløp ved plutselig mislighold for verdipapiriseringseksponeringer skal være deres markedsverdi eller, dersom markedsverdien ikke er tilgjengelig, deres virkelige verdi fastsatt i samsvar med gjeldende regnskapsregelverk.

2. Nettobeløp ved plutselig mislighold skal fastsettes ved å motregne bruttobeløp ved plutselig mislighold for lange eksponeringer og bruttobeløp ved plutselig mislighold for korte eksponeringer. Motregning skal bare kunne foretas mellom verdipapiriseringseksponeringer som har samme underliggende gruppe av eiendeler og tilhører samme transje. Det skal ikke være tillatt å motregne verdipapiriseringseksponeringer med ulike underliggende grupper av eiendeler, selv om de har samme innslags- og utslagspunkt.
3. Når andre eksisterende verdipapiriseringseksponeringer kan reproduseres fullstendig, med unntak av løpetidsdimensjonen, ved å dele opp eller kombinere eksisterende verdipapiriseringseksponeringer, kan de eksponeringene som følger av denne oppdelingen eller kombinasjonen, anvendes i stedet for de eksisterende verdipapiriseringseksponeringene med sikte på motregning.
4. Når hele transjestrukturen for en eksisterende verdipapiriseringseksponering kan reproduseres fullstendig, ved å dele opp eller kombinere eksisterende eksponeringer i underliggende navn, kan de eksponeringene som følger av denne oppdelingen eller kombinasjonen, anvendes i stedet for de eksisterende verdipapiriseringseksponeringene med sikte på motregning. Når underliggende navn anvendes på denne måten, skal de fjernes fra beregningen av misligholdsrisiko for ikke-verdipapiriseringer.
5. Artikkel 325x får anvendelse på både eksisterende verdipapiriseringseksponeringer og verdipapiriseringseksponeringer som anvendes i samsvar med nr. 3 eller 4 i denne artikkelen. De relevante løpetidene skal være løpetidene for verdipapiriseringstransjene.

Artikkel 325aa

Beregning av kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for verdipapiriseringer

1. JTD-nettobeløp for verdipapiriseringseksponeringer skal multipliseres med 8 % av den risikovekten som gjelder for den relevante verdipapiriseringseksponeringen, herunder STS-verdipapiriseringer, utenfor handelsporteføljen i samsvar med det hierarkiet av metoder som er angitt i avdeling II kapittel 5 avsnitt 3, og uavhengig av type motpart.
2. En løpetid på ett år skal anvendes på alle transjer der risikovektene beregnes i samsvar med SEC-IRBA og SEC-ERBA.
3. De risikovektede JTD-beløpene for individuelle likvide verdipapiriseringseksponeringer skal ikke overstige posisjonens virkelige verdi.
4. Risikovektede JTD-nettobeløp skal tilordnes til følgende undergrupper:
 - a) En felles undergruppe for alle foretak, uansett region.
 - b) 44 forskjellige undergrupper som tilsvarer én undergruppe per region for hver av de 11 eiendelsklassene som defineres i andre ledd.

Ved anvendelsen av første ledd er de 11 eiendelsklassene ABCP, billån og leasingavtaler, verdipapirer med sikkerhet i lån med pant i bolig («residential mortgage-backed securities», RMBS), kredittkort, verdipapirer med sikkerhet i lån med pant i næringseiendom («commercial mortgage-backed securities», CMBS), gjeldsinstrumenter med sikkerhet i banklån («collateralised loan obligations», CLO), kvadrerte gjeldsinstrumenter med sikkerhet («collateralised debt obligations squared», CDO-squared), små og mellomstore bedrifter (SMB-er), studielån, øvrig massemarked, øvrig engros. De fire regionene er Asia, Europa, Nord-Amerika og resten av verden.

5. For å plassere en verdipapiriseringseksponering i en undergruppe skal institusjonene anvende en klassifisering som vanligvis anvendes i markedet. Institusjonene skal plassere hver verdipapiriseringseksponering i bare én av de undergruppene som er nevnt i nr. 4. Enhver verdipapiriseringseksponering som en institusjon ikke kan tilordne til en undergruppe for en eiendelsklasse eller region, skal tilordnes til eiendelsklassen «øvrig massemarked» eller «øvrig engros» eller til regionen «resten av verden».
6. Vektete JTD-nettobeløp skal legges sammen i hver undergruppe på samme måte som for misligholdsrisiko for eksponeringer som ikke er verdipapiriseringer, ved hjelp av formelen i artikkel 325y nr. 4, for å beregne kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for hver undergruppe.
7. Det endelige kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, skal beregnes som en enkelt sum av kravene til ansvarlig kapital på undergruppenivå.

Underavsnitt 3

Krav til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for verdipapiriseringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen*Artikkel 325ab***Virkeområde**

1. For den alternative korrelasjonshandelsporteføljen skal kravene til ansvarlig kapital omfatte misligholdsrisikoen for verdipapiriseringseksponeringer og for sikringer som ikke er verdipapiriseringer. Disse sikringene skal fjernes fra beregningen av misligholdsrisiko for ikke-verdipapiriseringer. Det skal ikke være noen diversifiseringsfordeler mellom kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for ikke-verdipapiriseringer, kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisikoen for verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, og kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisikoen for verdipapiriseringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen.
2. For handlede kreditt- og egenkapitalderivater som ikke er verdipapiriseringer, skal JTD-beløp for de enkelte bestanddelene bestemmes ved hjelp av en gjennomskjæringsmetode.

*Artikkel 325ac***Beløp ved plutselig mislighold for den alternative korrelasjonshandelsporteføljen**

1. I denne artikkelen menes med
 - a) «oppdeling ved hjelp av en valideringsmodell» at en bestanddel som er knyttet til én forpliktelse i en verdipapirisering, valideres som differansen mellom verdipapiriseringens ubetingede verdi og verdipapiriseringens betingede verdi, idet det antas at denne forpliktelsen misligholdes med en LGD-verdi på 100 %,
 - b) «reproduksjon» at enkelttransjer i indeksverdipapiriseringen kombineres slik at de reproduserer en annen transje i samme indeksserie, eller slik at de reproduserer en posisjon i indeksserien som ikke er oppdelt i transjer,
 - c) «oppdeling» å reprodusere en indeks gjennom en verdipapirisering der de underliggende eksponeringene i gruppen er identiske med de eksponeringene knyttet til én forpliktelse, som utgjør indeksen.
2. JTD-bruttobeløpene for verdipapiriseringseksponeringer og ikke-verdipapiriseringseksponeringer i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen skal være deres markedsverdi eller, dersom markedsverdien ikke er tilgjengelig, deres virkelige verdi fastsatt i samsvar med gjeldende regnskapsregelverk.
3. Produkter der kredittbeskyttelsen opphører etter n-te utløsende kreditthendelse, skal behandles som produkter som deles opp i transjer, med følgende innslags- og utslagspunkter:
 - a) innslagspunkt = $(N - 1) / \text{Total Names}$,
 - b) utslagspunkt = $N / \text{Total Names}$,der «Total Names» skal være det samlede antallet navn i den underliggende kurven eller gruppen.
4. JTD-nettobeløp skal fastsettes ved å motregne JTD-bruttobeløp for lange eksponeringer og JTD-bruttobeløp for korte eksponeringer. Motregning skal bare kunne foretas mellom eksponeringer som er identiske bortsett fra når det gjelder løpetid. Motregning skal bare kunne foretas på følgende måte:
 - a) For indekser, indekstransjer og skreddersydde transjer skal motregning kunne foretas på tvers av løpetider innenfor samme indeksfamilie, serie og transje, med forbehold for bestemmelsene i artikkel 325x om eksponeringer på mindre enn ett år; JTD-bruttobeløp for lange eksponeringer og JTD-bruttobeløp for korte eksponeringer som reproduserer hverandre fullstendig, kan motregnes gjennom oppdeling i eksponeringer som tilsvarer én forpliktelse ved hjelp av en valideringsmodell; i slike tilfeller skal summen av JTD-bruttobeløp for de eksponeringene som tilsvarer én forpliktelse, som oppnås gjennom oppdelingen, være lik JTD-bruttobeløpet for den eksponeringen som ikke er oppdelt.
 - b) Motregning gjennom oppdeling som angitt i bokstav a) skal ikke tillates for reverdipapiriseringer eller derivater av verdipapiriseringer.
 - c) For indekser og indekstransjer skal motregning kunne foretas på tvers av løpetider innenfor samme indeksfamilie, serie og transje gjennom reproduksjon eller gjennom oppdeling; dersom de lange eksponeringene og de korte eksponeringene er likeverdige bortsett fra når det gjelder én restkomponent, skal motregning være tillatt, og JTD-nettobeløpet skal gjenspeile den gjenværende eksponeringen.
 - d) Ulike transjer i samme indeksserie, ulike serier i samme indeks og ulike indeksfamilier kan ikke anvendes til å motregne hverandre.

*Artikkel 325ad***Beregning av kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for den alternative korrelasjonshandelsporteføljen**

1. JTD-nettobeløp skal multipliseres med
 - a) for produkter som deles opp i transjer: misligholdsrisikovektene som svarer til deres kredittkvalitet som fastsatt i artikkel 325y nr. 1 og 2,
 - b) for produkter som ikke deles opp i transjer: misligholdsrisikovektene omhandlet i artikkel 325aa nr. 1.
2. Risikovektede JTD-nettobeløp skal tilordnes til undergrupper som tilsvarende en indeks.
3. Vektete JTD-nettobeløp skal legges sammen i hver undergruppe etter følgende formel:

$$DRC_b = \max \{ (\sum_{i \in \text{long}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) - WtS_{ACTP} \cdot (\sum_{i \in \text{short}} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|); 0 \}$$

der

DRC_b = kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for undergruppe b,

i = et instrument som tilhører undergruppe b, og

WtS_{ACTP} = forholdstallet for innregning av en fordel for sikringsforhold i en undergruppe, som skal beregnes i samsvar med WtS -formelen i artikkel 325y nr. 4, men med lange posisjoner og korte posisjoner på tvers av den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, og ikke bare posisjonene i den bestemte undergruppen.

4. Institusjonene skal beregne kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for den alternative korrelasjonshandelsporteføljen etter følgende formel:

$$DRC_{ACTP} = \max \left\{ \sum_b (\max\{DRC_b, 0\} + 0,5 \cdot \min\{DRC_b, 0\}); 0 \right\}$$

der

DRC_{ACTP} = kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, og

DRC_b = kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for undergruppe b.

Avsnitt 6

Risikovekter og korrelasjoner

Underavsnitt 1

Deltarisikovekter og korrelasjoner*Artikkel 325ae***Risikovekter for generell renterisiko**

1. For valutaer som ikke inngår i underkategorien for de mest likvide valutaene som omhandlet i artikkel 325bd nr. 7 bokstav b), skal risikovektene for følsomhetene for den risikofrie rentens risikofaktorer for hver undergruppe i tabell 3 angis i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a.

Tabell 3

Undergruppe	Løpetid
1	0,25 år
2	0,5 år
3	1 år

Undergruppe	Løpetid
4	2 år
5	3 år
6	5 år
7	10 år
8	15 år
9	20 år
10	30 år

2. En felles risikovekt både for alle følsomhetene for inflasjon og for valutabasisrisikofaktorer skal fastsettes i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a.

3. For de valutaene som inngår i underkategorien for de mest likvide valutaene som omhandlet i nr. 325bd nr. 7 bokstav b), og for institusjonens nasjonale valuta, skal risikovektene for den risikofrie rentens risikofaktorer være de risikovektene som er omhandlet i tabell 3, dividert med $\sqrt{2}$.

Artikkel 325af

Korrelasjoner for generell renterisiko i samme undergruppe

1. Mellom to vektete følsomheter for generelle renterisikofaktorer WS_k og WS_l i samme undergruppe, og som har samme tildelte løpetid, men tilsvarer ulike kurver, skal korrelasjon ρ_{kl} fastsettes til 99,90 %.

2. Mellom to vektete følsomheter for generelle renterisikofaktorer WS_k og WS_l i samme undergruppe, som tilsvarer samme kurve, men har ulike løpetider, skal korrelasjon fastsettes etter følgende formel:

$$\max \left[e^{\left(-\theta \frac{|T_k - T_l|}{\min(T_k, T_l)} \right)}; 40 \% \right]$$

der

T_k (henholdsvis T_l) = løpetiden knyttet til den risikofrie renten,

θ = 3 %

3. Mellom to vektete følsomheter for generelle renterisikofaktorer WS_k og WS_l i samme undergruppe, som tilsvarer ulike kurver og har ulike løpetider, skal korrelasjonen ρ_{kl} være lik korrelasjonsparameteren fastsatt i nr. 2, multiplisert med 99,90 %.

4. Mellom en gitt vektet følsomhet for generelle renterisikofaktorer WS_k og en gitt vektet følsomhet for risikofaktorene for inflasjon WS_l skal korrelasjonen fastsettes til 40 %.

5. Mellom en gitt vektet følsomhet for valutabasisrisikofaktor WS_k og en gitt vektet følsomhet for generelle renterisikofaktorer WS_l , herunder en annen valutabasisrisikofaktor, skal korrelasjonen fastsettes til 0 %.

Artikkel 325ag

Korrelasjoner for generell renterisiko på tvers av undergrupper

1. Parameteren $\gamma_{bc} = 50$ % skal anvendes for å legge sammen risikofaktorer som tilhører forskjellige undergrupper.

2. Parameteren $\gamma_{bc} = 80$ % skal brukes for å legge sammen en renterisikofaktor basert på en valuta som omhandlet i artikkel 325av nr. 3, og en renterisikofaktor basert på euro.

Artikkel 325ah

Risikovekter for kredittmarginrisiko for ikke-verdipapiriseringer

1. Risikovektene knyttet til følsomhetene for kredittmarginrisikofaktorer for ikke-verdipapiriseringer, skal være de samme for alle løpetider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) i hver undergruppe i tabell 4:

Tabell 4

Undergruppenummer	Kredittkvalitet	Sektor	Risikovekt (prosentpoeng)
1	Alle	En medlemsstats sentralmyndighet, herunder sentralbanker	0,50 %
2	Risikoklasse 1–3	Et tredjelandts sentralmyndighet, herunder sentralbanker, multilaterale utviklingsbanker og internasjonale organisasjoner omhandlet i artikkel 117 nr. 2 eller artikkel 118	0,5 %
3		Regional eller lokal myndighet og offentlige foretak	1,0 %
4		Foretak i finanssektoren, herunder kredittinstitusjoner som er registrert eller etablert av en sentralmyndighet, en regional myndighet eller en lokal myndighet, og støttelångivere	5,0 %
5		Råvarer, energi, industri, landbruk, produksjon, bergverksdrift og utvinning	3,0 %
6		Forbruksvarer og -tjenester, transport og lagring, forretningsmessig tjenesteyting	3,0 %
7		Teknologi, telekommunikasjon	2,0 %
8		Helsetjenester, forsyningstjenester, faglig og teknisk virksomhet	1,5 %
9		Obligasjoner med fortrinnsrett utstedt av kredittinstitusjoner i medlemsstatene	1,0 %
11		Risikoklasse 4–6	Et tredjelandts sentralmyndighet, herunder sentralbanker, multilaterale utviklingsbanker og internasjonale organisasjoner omhandlet i artikkel 117 nr. 2 eller artikkel 118
12	Regional eller lokal myndighet og offentlige foretak		4,0 %
13	Foretak i finanssektoren, herunder kredittinstitusjoner som er registrert eller etablert av en sentralmyndighet, en regional myndighet eller en lokal myndighet, og støttelångivere		12,0 %
14	Råvarer, energi, industri, landbruk, produksjon, bergverksdrift og utvinning		7,0 %
15	Forbruksvarer og -tjenester, transport og lagring, forretningsmessig tjenesteyting		8,5 %
16	Teknologi, telekommunikasjon		5,5 %
17	Helsetjenester, forsyningstjenester, faglig og teknisk virksomhet		5,0 %
18	Annen sektor		12,0 %

2. For å tilordne en risikoeksponering til en sektor skal institusjonene anvende en klassifisering som vanligvis anvendes i markedet for å gruppere utstedere etter sektor. Institusjonene skal tilordne hver utsteder til bare én av sektorundergruppene i tabell 4. Risikoeksponeringer fra en utsteder som en institusjon ikke kan tilordne til en sektor på en slik måte, skal tilordnes til undergruppe 18 i tabell 4.

Artikkel 325ai

Korrelasjoner for kredittmarginrisiko for ikke-verdipapiriseringer i samme undergruppe

1. Korrelasjonsparameteren ρ_{kl} mellom to følsomheter WS_k og WS_l i samme undergruppe skal fastsettes på følgende måte:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{name})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

der

$\rho_{kl}^{(\text{name})}$ skal være lik 1 dersom de to navnene på følsomhetene k og l er identiske, og ellers 35 %,

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ skal være lik 1 dersom de to toppunktene for følsomhetene k og l er identiske, og ellers 65 %, og

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ skal være lik 1 dersom de to følsomhetene er knyttet til de samme kurvene, og ellers 99,90 %.

2. Korrelasjonsparametrene omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen får ikke anvendelse på undergruppe 18 i tabell 4 i artikkel 325ah nr. 1. For formelen for sammenlegging av deltarisiko i undergruppe 18 skal kapitalkravet være lik summen av de absolutte verdiene av de vektete nettofølsomhetene som er tildelt denne undergruppen:

$$K_{b(\text{bucket 18})} = \sum_k |WS_k|$$

Artikkel 325aj

Korrelasjoner for kredittmarginrisiko for ikke-verdipapiriseringer på tvers av undergrupper

Korrelasjonsparameteren γ_{bc} som får anvendelse på sammenlegging av følsomheter mellom forskjellige undergrupper, skal fastsettes på følgende måte:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(\text{rating})} \cdot \gamma_{bc}^{(\text{sector})}$$

der

$\gamma_{bc}^{(\text{rating})}$ skal være lik 1 dersom de to undergruppene er i samme kredittkvalitetskategori (enten risikoklasse 1–3 eller risikoklasse 4–6), og skal ellers være lik 50 %; ved denne beregningen skal undergruppe 1 anses å tilhøre samme kredittkvalitetskategori som undergrupper i risikoklasse 1–3, og

$\gamma_{bc}^{(\text{sector})}$ skal være lik 1 dersom de to undergruppene tilhører samme sektor, og skal ellers være lik den tilsvarende prosentdelen angitt i tabell 5:

Tabell 5

Undergruppe	1, 2 og 11	3 og 12	4 og 13	5 og 14	6 og 15	7 og 16	8 og 17	9
1, 2 og 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 og 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 og 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 og 14					20 %	25 %	5 %	5 %

Undergruppe	1, 2 og 11	3 og 12	4 og 13	5 og 14	6 og 15	7 og 16	8 og 17	9
6 og 15						25 %	5 %	15 %
7 og 16							5 %	20 %
8 og 17								5 %
9								—

Artikkel 325ak

Risikovekter for kredittmarginrisiko for verdipapiriseringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen

Risikovektene knyttet til følsomhetene for kredittmarginrisikofaktorer for verdipapiriseringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, skal være de samme for alle løpetider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) i hver undergruppe, og skal angis for hver undergruppe i tabell 6 i henhold til den delegerede rettsakten omhandlet i artikkel 461a:

Tabell 6

Undergruppe nummer	Kredittkvalitet	Sektor
1	Alle	Medlemsstatenes sentralmyndighet, herunder sentralbanker
2	Risikoklasse 1–3	Et tredjelands sentralmyndighet, herunder sentralbanker, multilaterale utviklingsbanker og internasjonale organisasjoner omhandlet i artikkel 117 nr. 2 eller artikkel 118
3		Regional eller lokal myndighet og offentlige foretak
4		Foretak i finanssektoren, herunder kredittinstitusjoner som er registrert eller etablert av en sentralmyndighet, en regional myndighet eller en lokal myndighet, og støttelångivere
5		Råvarer, energi, industri, landbruk, produksjon, bergverksdrift og utvinning
6		Forbruksvarer og -tjenester, transport og lagring, forretningsmessig tjenesteyting
7		Teknologi, telekommunikasjon
8		Helsetjenester, forsyningstjenester, faglig og teknisk virksomhet
9		Obligasjoner med fortrinnsrett utstedt av kredittinstitusjoner i medlemsstatene
10		Obligasjoner med fortrinnsrett utstedt av kredittinstitusjoner i tredjeland
11		Risikoklasse 4–6
12	Regional eller lokal myndighet og offentlige foretak	
13	Foretak i finanssektoren, herunder kredittinstitusjoner som er registrert eller etablert av en sentralmyndighet, en regional myndighet eller en lokal myndighet, og støttelångivere	
14	Råvarer, energi, industri, landbruk, produksjon, bergverksdrift og utvinning	

Undergruppe nummer	Kredittkvalitet	Sektor
15		Forbruksvarer og -tjenester, transport og lagring, forretningsmessig tjenesteyting
16		Teknologi, telekommunikasjon
17		Helsetjenester, forsyningstjenester, faglig og teknisk virksomhet
18	Annen sektor	

Artikkel 325al

Korrelasjoner for kredittmarginrisiko for verdipapiriseringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen

1. Deltarisikokorrelasjonen ρ_{kl} skal utledes i samsvar med artikkel 325ai, bortsett fra at $\rho_{kl}^{(basis)}$ ved anvendelsen av dette nummeret skal være lik 1 dersom de to følsomhetene er knyttet til de samme kurvene, og ellers skal den være lik 99,00 %.
2. Korrelasjonen γ_{bc} skal utledes i samsvar med artikkel 325aj.

Artikkel 325am

Risikovekter for kredittmarginrisiko for verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen

1. Risikovektene knyttet til følsomhetene for kredittmarginrisikofaktorer for verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, skal være de samme for alle løpetider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) i hver undergruppe i tabell 7, og skal angis for hver undergruppe i tabell 7 i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a:

Tabell 7

Undergruppe nummer	Kredittkvalitet	Sektor
1	Prioriterte og risikoklasse 1–3	RMBS – Prime
2		RMBS – Mid-Prime
3		RMBS – Sub-Prime
4		CMBS
5		Verdipapirer med sikkerhet i eiendeler («asset backed securities» (ABS)) – studielån
6		ABS – kredittkort
7		ABS – bil
8		Gjeldsinstrumenter med sikkerhet i banklån («collateralised loan obligations» (CLO)) utenfor den alternative korrelasjonshandelsporteføljen
9	Ikke-prioriterte og risikoklasse 1–3	RMBS – Prime
10		RMBS – Mid-Prime
11		RMBS – Sub-Prime
12		CMBS
13		ABS – studielån
14		ABS – kredittkort
15		ABS – bil
16		CLO utenfor den alternative korrelasjonshandelsporteføljen

Undergruppe nummer	Kredittkvalitet	Sektor
17	Risikoklasse 4–6	RMBS – Prime
18		RMBS – Mid-Prime
19		RMBS – Sub-Prime
20		CMBS
21		ABS – studielån
22		ABS – kredittkort
23		ABS – bil
24		CLO utenfor den alternative korrelasjonshandelsporteføljen
25		Annen sektor

2. For å tilordne en risikoeksponering til en sektor skal institusjonene anvende en klassifisering som vanligvis anvendes i markedet for å gruppere utstedere etter sektor. Institusjonene skal tilordne hver transje til en av sektorundergruppene i tabell 7. Risikoeksponeringer fra en transje som en institusjon ikke kan tilordne til en sektor på en slik måte, skal tilordnes til undergruppe 25.

Artikkel 325an

Korrelasjoner for kredittmarginrisiko for verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen i samme undergruppe

1. Mellom to følsomheter WS_k og WS_l i samme undergruppe skal korrelasjonsparameteren ρ_{kl} fastsettes på følgende måte:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{tranche})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

der

$\rho_{kl}^{(\text{tranche})}$ skal være lik 1 dersom de to navnene på følsomhetene k og l er i samme undergruppe og er knyttet til samme verdipapiriseringstransje (mer enn 80 % overlapping i nominelle tall), og ellers skal den være lik 40 %.

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ skal være lik 1 dersom de to toppunktene for følsomhetene k og l er identiske, og ellers 80 %, og

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ skal være lik 1 dersom de to følsomhetene er knyttet til de samme kurvene, og ellers 99,90 %.

2. Korrelasjonsparametrene omhandlet i nr. 1 får ikke anvendelse på undergruppe 25 i tabell 7 i artikkel 325am nr. 1. I forbindelse med formelen for sammenlegging av deltarisiko i undergruppe 25 skal kravet til ansvarlig kapital være lik summen av de absolutte verdiene av de vektete nettofølsomhetene som er tildelt denne undergruppen:

$$K_{b(\text{bucket } 25)} = \sum_k |WS_k|$$

Artikkel 325ao

Korrelasjoner på tvers av undergrupper for kredittmarginrisiko for verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen

1. Korrelasjonsparameteren γ_{bc} får anvendelse på sammenlegging av følsomheter mellom forskjellige undergrupper og skal fastsettes til 0 %.

2. Kravet til ansvarlig kapital for undergruppe 25 skal legges til kapitalen for det samlede risikoklassenivået, uten innregning av diversifiserings- eller sikringsvirkninger for noen annen undergruppe.

Artikkel 325ap

Risikovekter for egenkapitalrisiko

1. Risikovekter for følsomhetene for risikofaktorer for egenkapital og egenkapitalreprenter skal fastsettes for hver undergruppe i tabell 8 i henhold til den delegerede rettsakten omhandlet i artikkel 461a:

Tabell 8

Undergruppenummer	Markedsverdi	Økonomi	Sektor
1	Høy	Ny markedsøkonomi	Forbruksvarer og -tjenester, transport og lagring, forretningsmessig tjenesteyting, helsetjenester, forsyningstjenester
2			Telekommunikasjon, industri
3			Råvarer, energi, landbruk, produksjon, bergverksdrift og utvinning
4			Finansielle foretak, herunder statsstøttede, omsetning og drift av fast eiendom, teknologi
5		Avansert økonomi	Forbruksvarer og -tjenester, transport og lagring, forretningsmessig tjenesteyting, helsetjenester, forsyningstjenester
6			Telekommunikasjon, industri
7			Råvarer, energi, landbruk, produksjon, bergverksdrift og utvinning
8			Finansielle foretak, herunder statsstøttede, omsetning og drift av fast eiendom, teknologi
9	Lav	Ny markedsøkonomi	Alle sektorer som beskrives i undergruppenummer 1–4
10		Avansert økonomi	Alle sektorer som beskrives i undergruppenummer 5–8
11	Annen sektor		

2. Hva som i denne artikkelen menes med en lav og høy markedsverdi, skal fastsettes i de tekniske reguleringsstandardene omhandlet i artikkel 325bd nr. 7.

3. Med sikte på anvendelsen av denne artikkelen skal EBA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hva som menes med et nytt marked, og for å angi hva som menes med en avansert økonomi.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2021.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Når institusjonene tilordner en risikoeksponering til en sektor, skal institusjonene anvende en klassifisering som vanligvis anvendes i markedet for å gruppere utstedere etter sektor. Institusjonene skal tilordne hver utsteder til en av sektorundergruppene i tabell 8 og skal tilordne alle utstedere fra samme bransje til samme sektor. Risikoeksponeringer fra en utsteder som en institusjon ikke kan tilordne til en sektor på en slik måte, skal tilordnes til undergruppe 11 i tabell 8. Utstedere av egenkapital med virksomhet i flere land eller flere sektorer skal tilordnes til en bestemt undergruppe på grunnlag av den viktigste regionen og sektoren som egenkapitalutstederen driver virksomhet i.

*Artikkel 325aq***Korrelasjoner for egenkapitalrisiko i samme undergruppe**

1. Parameteren for deltarisikokorrelasjon ρ_{kl} mellom to følsomheter WS_k og WS_l i samme undergruppe skal fastsettes til 99,90 % dersom den ene er en følsomhet for en egenkapitalspotpris og den andre er en følsomhet for en egenkapitalreponente, der begge er knyttet til samme egenkapitalutstedsers navn.
2. I andre tilfeller enn tilfellene omhandlet i nr. 1 skal korrelasjonsparameteren ρ_{kl} mellom to følsomheter WS_k og WS_l for egenkapitalspotpris i samme undergruppe, fastsettes på følgende måte:
 - a) 15 % mellom to følsomheter i samme undergruppe som tilhører kategorien høy markedsverdi, ny markedsøkonomi (undergruppenummer 1, 2, 3 eller 4).
 - b) 25 % mellom to følsomheter i samme undergruppe som tilhører kategorien høy markedsverdi, avansert økonomi (undergruppenummer 5, 6, 7 eller 8).
 - c) 7,5 % mellom to følsomheter i samme undergruppe som tilhører kategorien lav markedsverdi, ny markedsøkonomi (undergruppenummer 9).
 - d) 12,5 % mellom to følsomheter i samme undergruppe som tilhører kategorien lav markedsverdi, avansert økonomi (undergruppenummer 10).
3. Korrelasjonsparameteren ρ_{kl} mellom to følsomheter WS_k og WS_l for egenkapitalreponente i samme undergruppe skal fastsettes i samsvar med nr. 2.
4. Mellom to følsomheter WS_k og WS_l i samme undergruppe der den ene er en følsomhet for en egenkapitalspotpris og den andre er en følsomhet for en egenkapitalreponente, og begge følsomhetene er knyttet til en annen egenkapitalutstedsers navn, skal korrelasjonsparameteren ρ_{kl} fastsettes til korrelasjonsparametrene som angis i nr. 2, multiplisert med 99,90 %.
5. Korrelasjonsparametrene fastsatt i nr. 1–4 får ikke anvendelse på undergruppe 11. For formelen for sammenlegging av deltarisiko i undergruppe 11 skal kapitalkravet være lik summen av de absolutte verdiene av de vektete nettofølsomhetene som er tildelt denne undergruppen:

$$K_b(\text{bucket 11}) = \sum_k |WS_k|$$

*Artikkel 325ar***Korrelasjoner for egenkapitalrisiko på tvers av undergrupper**

Korrelasjonsparameteren γ_{bc} får anvendelse på sammenleggingen av følsomheter mellom forskjellige undergrupper. Den skal fastsettes til 15 % dersom begge undergruppene tilhører undergruppenummer 1–10.

*Artikkel 325as***Risikovekter for varerisiko**

Risikovekter for følsomheter for varerisikofaktorer skal fastsettes for hver undergruppe i tabell 9 i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a:

Tabell 9

Undergruppenummer	Undergruppenavn
1	Energi – fast brensel
2	Energi – flytende brensel
3	Energi – elektrisk kraft og handel med utslippskvoter

Undergruppenummer	Undergruppenavn
4	Frakt
5	Metaller – uedle
6	Gassformig brensel
7	Edelmetaller (herunder gull)
8	Korn og oljeholdige frø
9	Animalske produkter og melkeprodukter
10	Andre landbruksvarer
11	Andre varer

Artikkel 325at

Korrelasjoner for vareisiko i samme undergruppe

- Ved anvendelsen av denne artikkelen skal to varer anses som atskilte dersom det i markedet finnes to kontrakter som bare skiller seg fra hverandre når det gjelder den underliggende varen som skal leveres mot hver kontrakt.
- Korrelasjonsparameteren ρ_{kl} mellom to følsomheter WS_k og WS_l i samme undergruppe skal fastsettes på følgende måte:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{commodity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

der

$\rho_{kl}^{(\text{commodity})}$ skal være lik 1 dersom de to varene for følsomhetene k og l er identiske, og ellers skal den være lik korrelasjonene i samme undergruppe i henhold til tabell 10.

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ skal være lik 1 dersom de to toppunktene for følsomhetene k og l er identiske, og ellers 99 %, og

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ skal være lik 1 dersom de to følsomhetene er identiske når det gjelder varens leveringssted, og ellers 99,90 %.

- Korrelasjonene $\rho_{kl}^{(\text{commodity})}$ i samme undergruppe er:

Tabell 10

Undergruppenummer	Undergruppenavn	Korrelasjon ρ_{kl} (commodity)
1	Energi – fast brensel	55 %
2	Energi – flytende brensel	95 %
3	Energi – elektrisk kraft og handel med utslippskvoter	40 %
4	Frakt	80 %
5	Metaller – uedle	60 %
6	Gassformig brensel	65 %

Undergruppenummer	Undergruppenavn	Korrelasjon ρ_{ci} (commodity)
7	Edelmetaller (herunder gull)	55 %
8	Korn og oljeholdige frø	45 %
9	Animalske produkter og melkeprodukter	15 %
10	Andre landbruksvarer	40 %
11	Andre varer	15 %

4. Uten hensyn til nr. 1 får følgende bestemmelser anvendelse:

- a) To risikofaktorer som er tilordnet til undergruppe 3 i tabell 10, og som gjelder elektrisk kraft som produseres i ulike regioner eller leveres i ulike perioder i henhold til avtalen, skal anses som to separate varerisikofaktorer.
- b) To risikofaktorer som er tilordnet til undergruppe 4 i tabell 10, og som gjelder frakt, men med atskilte fraktruter eller leveringsuker, skal anses som separate varerisikofaktorer.

Artikkel 325au

Korrelasjoner for varerisiko på tvers av undergrupper

Korrelasjonsparameteren γ_{bc} som får anvendelse på sammenlegging av følsomheter mellom forskjellige undergrupper, skal fastsettes til

- a) 20 % dersom begge undergruppene tilhører undergruppenummer 1–10.
- b) 0 % dersom en av de to undergruppene tilhører undergruppenummer 11.

Artikkel 325av

Risikovekter for valutarisiko

1. Risikovekt for alle følsomheter for valutarisikofaktorer skal fastsettes i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a.
2. Risikovekten for de valutarisikofaktorene som gjelder valutapar som består av euro og valutaen til en medlemsstat som deltar i andre fase av Den økonomiske og monetære union (ERM II), skal være en av følgende:
 - a) Risikovekten som er nevnt i nr. 1, dividert med 3.
 - b) Den største svingningen innenfor den svingningsmarginen som er formelt avtalt mellom medlemsstaten og Den europeiske sentralbank, dersom denne svingningsmarginen er mindre enn svingningsmarginen som er fastsatt i henhold til ERM II.
3. Uten hensyn til nr. 2 skal risikovekten for de valutarisikofaktorene som gjelder valutaer omhandlet i nr. 2, som deltar i ERM II med en formelt avtalt svingningsmargin som er mindre enn standardmarginen pluss eller minus 15 %, være lik den største prosentvise svingningen innenfor den minste marginen.
4. Risikovekten for de valutarisikofaktorene som inngår i underkategorien for de mest likvide valutaparene som omhandlet i nr. 325bd nr. 7 bokstav c), skal være risikovekten som er nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, dividert med $\sqrt{2}$.
5. Når de daglige valutakursopplysningene fra de foregående tre årene viser at et valutapar som består av euro og en annen valuta enn euro i en medlemsstat, er konstant, og at institusjonen alltid kan oppnå en kjøpskurs-salgskursdifferanse på null i de aktuelle handelene knyttet til dette valutaparet, kan institusjonen anvende risikovekten som er nevnt i nr. 1, dividert med 2, forutsatt at vedkommende myndighet har gitt den uttrykkelig tillatelse til å gjøre dette.

*Artikkel 325aw***Korrelasjoner for valutarisiko**

En ensartet korrelasjonsparameter γ_{bc} som er lik 60 %, får anvendelse på sammenleggingen av følsomheter for valutarisikofaktorer.

Underavsnitt 2

Risikovekter og korrelasjoner for vegarisiko og kurverisiko*Artikkel 325ax***Risikovekter for vegarisiko og kurverisiko**

1. For vegarisikofaktorene anvendes deltaundergruppene omhandlet i underavsnitt 1.
2. Risikovekten for en gitt vegarisikofaktor k skal beregnes som en andel av den gjeldende verdien for denne risikofaktoren k som representerer den implisitte volatiliteten til et underliggende instrument, som beskrevet i avsnitt 3.
3. Andelen omhandlet i nr. 2 skal avhenge av den antatte likviditeten for hver type risikofaktor etter følgende formel:

$$RW_k = (\text{Verdien av risikofaktor } k) \cdot \min \left\{ RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{\text{risk class}}}}{\sqrt{10}} ; 100 \% \right\}$$

der

RW_k = risikovekten for en gitt vegarisikofaktor k ,

RW_σ skal fastsettes til 55 %, og

$LH_{\text{risk class}}$ er den lovbestemte likviditetsperioden som skal anvendes ved fastsettelsen av hver vegarisikofaktor k . $LH_{\text{risk class}}$ skal fastsettes i samsvar med følgende tabell:

Tabell 11

Risikoklasse	$LH_{\text{risk class}}$
GIRR	60
Kredittmarginrisiko for ikke-verdipapiriseringer	120
Kredittmarginrisiko for verdipapiriseringer (i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen)	120
Kredittmarginrisiko for verdipapiriseringer (utenfor den alternative korrelasjonshandelsporteføljen)	120
Egenkapital (høy markedsverdi)	20
Egenkapital (lav markedsverdi)	60
Vare	120
Valuta	40

4. Undergrupper som anvendes i forbindelse med deltarisiko i underavsnitt 1, skal anvendes i forbindelse med kurverisiko med mindre annet er angitt i dette kapitlet.
5. For kurverisikofaktorer for valutarisiko og egenkapitalrisiko skal kurverisikovektene være relative skift som er lik de deltarisikovektene som er omhandlet i underavsnitt 1.

6. For kurverisikofaktorer for generell renterisiko, kredittmarginrisiko og varerisiko skal kurverisikovekten være et parallellskift av alle toppunktene for hver kurve basert på den høyeste fastsatte deltarisikovekten omhandlet i underavsnitt 1 for den relevante risikoklassen.

Artikkel 325ay

Korrelasjoner for vegarisiko og kurverisiko

1. Mellom vegarisikofølsomheter i samme undergruppe for risikoklassen generell renterisiko (GIRR) skal korrelasjonsparameteren ρ_{kl} fastsettes på følgende måte:

$$\rho_{kl} = \min \left\{ \rho_{kl}^{(\text{option maturity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}, 1 \right\}$$

der

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ skal være lik $e^{-\alpha \frac{|T_k - T_l|}{\min(T_k, T_l)}}$, der α skal fastsettes til 1 % og T_k og T_l skal være lik løpetidene for de opsjonene som vegafølsomhetene er utledet for, uttrykt som antall år, og

$\rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}$ er lik $e^{-\alpha \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min(T_k^U, T_l^U)}}$, der α fastsettes til 1 %, T_k^U og T_l^U skal være lik løpetidene for de underliggende instrumentene for de opsjonene som vegafølsomhetene er utledet for, minus løpetidene for de tilsvarende opsjonene, i begge tilfeller uttrykt som antall år.

2. Mellom vegarisikofølsomheter i en undergruppe for de andre risikoklassene skal korrelasjonsparameteren ρ_{kl} fastsettes på følgende måte:

$$\rho_{kl} = \min \left\{ \rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{option maturity})}, 1 \right\}$$

der

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ skal være lik deltakorrelasjonen i den samme undergruppen som tilsvarer den undergruppen som vegarisikofaktorene k og l ville bli tilordnet til, og

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ skal fastsettes i samsvar med nr. 1.

3. Når det gjelder vegarisikofølsomheter på tvers av undergrupper i en risikoklasse (GIRR og ikke-GIRR), skal de samme korrelasjonsparametrene for γ_{bc} som er fastsatt for deltakorrelasjoner for hver risikoklasse i avsnitt 4, anvendes i forbindelse med vegarisiko.

4. Diversifiserings- eller sikringsfordeler mellom vegarisikofaktorer og deltarisikofaktorer skal ikke innregnes etter standardmetoden. Vegarisikokrav og deltarisikokrav skal legges sammen gjennom en enkel summering.

5. Kurverisikokorrelasjonene skal være kvadratroten av de tilsvarende deltarisikokorrelasjonene ρ_{kl} og γ_{bc} omhandlet i underavsnitt 1.

KAPITTEL 1b

Alternativ metode med interne modeller

Avsnitt 1

Tillatelse og krav til ansvarlig kapital

Artikkel 325az

Alternativ metode med interne modeller og tillatelse til å bruke alternative interne modeller

1. Den alternative metoden med interne modeller som beskrives i dette kapitlet, skal bare brukes i forbindelse med rapporteringskravet i artikkel 430b nr. 3.

2. Etter å ha kontrollert at institusjonene oppfyller kravene i artikkel 325bh, 325bi og 325bj, skal vedkommende myndigheter gi disse institusjonene tillatelse til å beregne kravene til ansvarlig kapital for porteføljen av alle posisjoner som er tildelt til meglerbord, ved å bruke alternative interne modeller i samsvar med artikkel 325ba, forutsatt at alle følgende krav er oppfylt:

- a) Meglerbordene er opprettet i samsvar med artikkel 104b.
- b) Institusjonen har gitt den vedkommende myndigheten en begrunnelse for at meglerbordene omfattes av anvendelsesområdet for den alternative metoden med interne modeller.
- c) Meglerbordene har oppfylt kravene til ettertesting omhandlet i artikkel 325bf nr. 3 for det foregående året.
- d) Institusjonen har rapportert resultatene av kravet til resultatanalyse for meglerbordene som er fastsatt i artikkel 325bg, til sine vedkommende myndigheter.
- e) Meglerbord som er tildelt minst én av de handelsporteføljeposisjonene som er omhandlet i artikkel 325bl, oppfyller kravene i artikkel 325bm for den interne modellen for misligholdsrisiko.
- f) Meglerbordene er ikke tildelt noen verdipapiriserings- eller reverdipapiriseringsposisjoner.

Dersom et meglerbord ikke omfattes av anvendelsesområdet for den alternative metoden med interne modeller, skal det ved anvendelsen av første ledd bokstav b) i dette nummeret ikke begrunnes med at kravet til ansvarlig kapital beregnet etter den alternative standardmetoden som beskrives i artikkel 325 nr. 3 bokstav a), ville være lavere enn kravet til ansvarlig kapital beregnet etter den alternative metoden med interne modeller.

3. Institusjoner som har fått tillatelse til å bruke den alternative metoden med interne modeller, skal rapportere til de vedkommende myndighetene i samsvar med artikkel 430b nr. 3.

4. En institusjon som har fått tillatelsen omhandlet i nr. 2, skal umiddelbart underrette sine vedkommende myndigheter dersom et av dens meglerbord ikke lenger oppfyller minst ett av kravene i det nevnte nummeret. Denne institusjonen skal ikke lenger ha tillatelse til å anvende dette kapitlet på noen av de posisjonene som er tildelt til dette meglerbordet, og skal beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med framgangsmåten i kapittel 1a for alle posisjoner som er tildelt til dette meglerbordet, fra den første forestående rapporteringsdatoen og til institusjonen dokumenterer overfor de vedkommende myndighetene at meglerbordet igjen oppfyller alle kravene i nr. 2.

5. Som unntak fra nr. 4 kan vedkommende myndigheter under særlige omstendigheter tillate at en institusjon fortsetter å bruke sine alternative interne modeller for å beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for et meglerbord som ikke lenger oppfyller vilkårene i nr. 2 bokstav c) i denne artikkelen og i artikkel 325bg nr. 1. Når vedkommende myndigheter utøver et slikt skjønn, skal de underrette EBA og begrunne sin beslutning.

6. For posisjoner som er tildelt til de meglerbordene som en institusjon ikke har fått tillatelsen omhandlet i nr. 2 for, skal institusjonens beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med kapittel 1a i denne avdelingen. Ved denne beregningen skal alle disse posisjonene anses hver for seg som separate porteføljer.

7. Det skal kreves separat tillatelse fra vedkommende myndigheter for vesentlige endringer i bruken av alternative interne modeller som en institusjon har fått tillatelse til å bruke, utvidet bruk av alternative interne modeller som institusjonen har fått tillatelse til å bruke, og vesentlige endringer i institusjonens valg av delsett av modellerbare risikofaktorer omhandlet i artikkel 325bc nr. 2.

Institusjonene skal underrette de vedkommende myndighetene om alle andre utvidelser og endringer av bruken av de alternative interne modellene som institusjonen har fått tillatelse til.

8. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
- Vilkårene for å vurdere vesentligheten av utvidelser og endringer i bruken av alternative interne modeller og endringer i delsettet av de modellerbare risikofaktorene omhandlet i artikkel 325bc.
 - Den vurderingsmetoden som vedkommende myndigheter anvender for å kontrollere at en institusjon oppfyller kravene i artikkel 325bh, 325bi, 325bn, 325bo og 325bp.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 28. juni 2024.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

9. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi under hvilke særlige omstendigheter vedkommende myndigheter kan tillate at en institusjon
- fortsetter å bruke sine alternative interne modeller for å beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for et meglerbord som ikke lenger oppfyller vilkårene omhandlet i nr. 2 bokstav c) i denne artikkelen og i artikkel 325bg nr. 1,
 - begrenser tillegget til det som følger av overskridelser under ettertesting av hypotetiske endringer.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 28. juni 2024.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 325ba

Krav til ansvarlig kapital ved bruk av alternative interne modeller

1. En institusjon som bruker en alternativ intern modell, skal beregne kravene til ansvarlig kapital for porteføljen av alle posisjoner som er tildelt til de meglerbordene som institusjonen har fått tillatelse for som omhandlet i artikkel 325az nr. 2, som det høyeste av følgende:

- Summen av følgende verdier:
 - Institusjonens risikomål for forventet mangel («expected shortfall») foregående dag beregnet i samsvar med artikkel 325bb (ES_{t-1}), og
 - institusjonens stressscenariobaserte risikomål foregående dag beregnet i samsvar med avsnitt 5 (SS_{t-1}), eller
- summen av følgende verdier:
 - Gjennomsnittet av institusjonens daglige risikomål for forventet mangel beregnet i samsvar med artikkel 325bb for hver av de foregående 60 bankdagene (ES^{avg}), multiplisert med multiplikasjonsfaktoren (m_c), og
 - gjennomsnittet av institusjonens daglige stressscenariobaserte risikomål beregnet i samsvar med avsnitt 5 for hver av de foregående 60 bankdagene (SS^{avg}).

2. Institusjoner som innehar posisjoner i handlede gjelds- og egenkapitalinstrumenter som omfattes av anvendelsesområdet for den interne modellen for misligholdsrisiko og tildeles til meglerbordene omhandlet i nr. 1, skal oppfylle et tilleggskrav til ansvarlig kapital, uttrykt som den høyeste av følgende verdier:

- Det seneste kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko beregnet i samsvar med avsnitt 3.
- Gjennomsnittet av beløpet omhandlet i bokstav a) i de foregående tolv ukene.

Avsnitt 2

Generelle krav*Artikkel 325bb***Risikomål for forventet mangel**

1. Institusjonene skal beregne risikomålet for forventet mangel omhandlet i artikkel 325ba nr. 1 bokstav a) for en gitt dato «t» og for en gitt portefølje av posisjoner i og utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, på følgende måte:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

der

ES_t = risikomålet for forventet mangel,

i = indeksen for de fem brede risikofaktorkategoriene som er oppført i første kolonne i tabell 2 i artikkel 325bd,

UES_t = det ubegrensede målet for forventet mangel beregnet på følgende måte:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = det ubegrensede målet for forventet mangel for den brede risikofaktorkategorien i , som beregnes på følgende måte:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = den tilsynsbaserte korrelasjonsfaktoren på tvers av brede risikokategorier, $\rho = 50\%$,

PES_t^{RS} = det delvise målet for forventet mangel som skal beregnes for alle posisjoner i porteføljen i samsvar med artikkel 325bc nr. 2,

PES_t^{RC} = det delvise målet for forventet mangel som skal beregnes for alle posisjoner i porteføljen i samsvar med artikkel 325bc nr. 3,

PES_t^{FC} = det delvise målet for forventet mangel som skal beregnes for alle posisjoner i porteføljen i samsvar med artikkel 325bc nr. 4,

$PES_t^{RS,i}$ = det delvise målet for forventet mangel for den brede risikofaktorkategorien i som skal beregnes for alle posisjoner i porteføljen i samsvar med artikkel 325bc nr. 2,

$PES_t^{RC,i}$ = det delvise målet for forventet mangel for den brede risikofaktorkategorien i som skal beregnes for alle posisjoner i porteføljen i samsvar med artikkel 325bc nr. 3, og

$PES_t^{FC,i}$ = det delvise målet for forventet mangel for den brede risikofaktorkategorien i som skal beregnes for alle posisjoner i porteføljen i samsvar med artikkel 325bc nr. 4.

2. Institusjonene skal bare anvende scenarioer av framtidige sjokk på det spesifikke settet av modellerbare risikofaktorer som gjelder for hvert av de delvise målene for forventet mangel, som angitt i artikkel 325bc, når de fastsetter hvert av de delvise målene for forventet mangel med sikte på beregningen av risikomålet for forventet mangel i samsvar med nr. 1.

3. Dersom minst én transaksjon i porteføljen har minst én modellerbar risikofaktor som i samsvar med artikkel 325bd er tilordnet til den brede risikofaktorkategorien i , skal institusjonene beregne det ubegrensede målet for forventet mangel for den brede risikofaktorkategorien i og ta det med i formelen for risikomålet for forventet mangel omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen.

4. Som unntak fra nr. 1 kan en institusjon redusere hyppigheten av beregningen av de ubegrensede målene for forventet mangel UES_t^I og av de delvise målene for forventet mangel $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ og $PES_t^{FC,i}$ for alle brede risikofaktorkategorier i , fra daglig til ukentlig, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:

- Institusjonen kan dokumentere overfor sin vedkommende myndighet at beregningen av det ubegrensede målet for forventet mangel UES_t^I ikke undervurderer markedsrisikoen knyttet til de relevante handelsporteføljeposisjonene.
- Institusjonen kan øke beregningshyppigheten for UES_t^I , $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ og $PES_t^{FC,i}$ fra ukentlig til daglig dersom dens vedkommende myndighet krever det.

Artikkel 325bc

Beregning av delvis forventet mangel

1. Institusjonene skal beregne alle de delvise målene for forventet mangel omhandlet i artikkel 325bb nr. 1 på følgende måte:

- Daglige beregninger av de delvise målene for forventet mangel.
- Et 97,5-prosentil ensidig konfidensintervall.
- For en gitt portefølje av posisjoner i og utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, skal institusjonene beregne det delvise målet for forventet mangel på tidspunkt « t » etter følgende formel:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})^2}{10}} \right)^2}$$

der

PES_t = det delvise målet for forventet mangel på tidspunkt t ,

j = indeksen for de fem likviditetsperiodene som er oppført i første kolonne i tabell 1,

LH_j = lengden på likviditetsperiodene j som uttrykt i dager i tabell 1,

T = basisperioden, der $T = t$ dager,

$PES_t(T)$ = det delvise målet for forventet mangel som fastsettes ved å anvende scenarioer av framtidige sjokk over en tidagersperiode bare på det spesifikke settet av modellerbare risikofaktorer for posisjonene i porteføljen angitt i nr. 2–4 for hvert delvise mål for forventet mangel omhandlet i artikkel 325bb nr. 1, og

$PES_t(T, j)$ = det delvise målet for forventet mangel som fastsettes ved å anvende scenarioer av framtidige sjokk over en tidagersperiode bare på det spesifikke settet av modellerbare risikofaktorer for posisjonene i porteføljen angitt i nr. 2–4 for hvert delvise mål for forventet mangel omhandlet i artikkel 325bb nr. 1, og der den effektive likviditetsperioden, fastsatt i samsvar med artikkel 325bd nr. 2, er lik eller lengre enn LH_j .

Tabell 1

Likviditetsperiode j	Varigheten av likviditetsperiode j (i dager)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Ved beregningen av de delvise målene for forventet mangel PES_t^{RS} og $PES_t^{RS,i}$ omhandlet i artikkel 325bb nr. 1 skal institusjonene, i tillegg til kravene i nr. 1 i denne artikkelen, oppfylle følgende krav:

- a) Ved beregningen av PES_t^{RS} skal institusjonene bare anvende scenarioer av framtidige sjokk på et delsett av de modellerbare risikofaktorene for porteføljens posisjoner som institusjonen har valgt, og som godtas av de vedkommende myndighetene, slik at følgende vilkår er oppfylt, og der summen beregnes ut fra de foregående 60 bankdagene:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75 \%$$

En institusjon som ikke lenger oppfyller kravet i første ledd i dette nummeret, skal umiddelbart underrette de vedkommende myndighetene om dette og oppdatere delsettet av de modellerbare risikofaktorene innen to uker for å oppfylle dette kravet; dersom institusjonen ikke oppfyller dette kravet innen to uker, skal den gå tilbake til framgangsmåten angitt i kapittel 1a for å beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for enkelte meglerbord, fram til denne institusjonen kan dokumentere overfor den vedkommende myndigheten at den oppfyller kravet i første ledd i dette nummeret.

- b) Ved beregningen av $PES_t^{RS,i}$ skal institusjonene bare anvende scenarioer av framtidige sjokk på det delsettet av de modellerbare risikofaktorene for porteføljens posisjoner som institusjonen har valgt for formålene i bokstav a) i dette nummeret, og som er tilordnet til den brede risikofaktorkategorien «i» i samsvar med artikkel 325bd.
- c) De inndataene som benyttes for å fastsette scenarioene av framtidige sjokk som anvendes på de modellerbare risikofaktorene omhandlet i bokstav a) og b), skal kalibreres til historiske data fra en sammenhengende tolv-månedersperiode med finansiell krise som institusjonen skal identifisere for å oppnå størst mulig verdi av PES_t^{RS} ; for å identifisere denne stressperioden skal institusjonene benytte en observasjonsperiode som begynner senest 1. januar 2007, og som de vedkommende myndighetene godtar.
- d) Inndataene for $PES_t^{RS,i}$ skal kalibreres til den tolv månedersperioden med finansiell krise som institusjonen har identifisert i forbindelse med bokstav c).

3. Ved beregningen av de delvise målene for forventet mangel PES_t^{RC} og $PES_t^{RC,i}$ omhandlet i artikkel 325bb nr. 1 skal institusjonene, i tillegg til kravene i nr. 1 i denne artikkelen, oppfylle følgende krav:

- a) Ved beregningen av PES_t^{RC} skal institusjonene bare anvende scenarioer av framtidige sjokk på delsettet av de modellerbare risikofaktorene for porteføljeposisjonene omhandlet i nr. 2 bokstav a).
- b) Ved beregningen av $PES_t^{RC,i}$ skal institusjonene bare anvende scenarioer av framtidige sjokk på delsettet av de modellerbare risikofaktorene for porteføljeposisjonene omhandlet i nr. 2 bokstav b).
- c) De inndataene som benyttes for å fastsette scenarioene av framtidige sjokk som anvendes på de modellerbare risikofaktorene omhandlet i bokstav a) og b) i dette nummeret, skal kalibreres til historiske data omhandlet i nr. 4 bokstav c); disse dataene skal oppdateres minst én gang i måneden.

4. Ved beregningen av de delvise målene for forventet mangel PES_t^{FC} og $PES_t^{FC,i}$ omhandlet i artikkel 325bb nr. 1 skal institusjonene, i tillegg til kravene i nr. 1 i denne artikkelen, oppfylle følgende krav:

- a) Ved beregningen av PES_t^{FC} skal institusjonene anvende scenarioer av framtidige sjokk på alle de modellerbare risikofaktorene for porteføljeposisjonene.
- b) Ved beregningen av $PES_t^{FC,i}$ skal institusjonene anvende scenarioer av framtidige sjokk på alle modellerbare risikofaktorer for porteføljeposisjonene som er tilordnet til den brede risikofaktorkategorien «i» i samsvar med artikkel 325bd.

- c) De inndataene som benyttes for å fastsette scenarioene av framtidige sjokk som anvendes på de modellerbare risikofaktorene omhandlet i bokstav a) og b), skal kalibreres til historiske data fra den foregående tolv-månedersperioden; dersom det er en betydelig økning i prisvolatiliteten til et betydelig antall modellerbare risikofaktorer for en institusjons portefølje som ikke inngår i delsettet av risikofaktorene omhandlet i nr. 2 bokstav a), kan vedkommende myndigheter kreve at en institusjon benytter historiske data i en kortere periode enn de foregående tolv månedene, men en slik kortere periode skal ikke være kortere enn de foregående seks månedene; vedkommende myndigheter skal underrette EBA om enhver beslutning om å kreve at en institusjon benytter historiske data fra en kortere periode enn tolv måneder, og skal begrunne beslutningen.
5. Ved beregningen av et gitt delvis mål for forventet mangel som omhandlet i artikkel 325bb nr. 1 skal institusjonene beholde verdiene for de modellerbare risikofaktorene for hvilke de ikke må anvende scenarioer av framtidige sjokk for dette delvise målet for forventet mangel i henhold til nr. 2–4 i denne artikkelen.

Artikkel 325bd

Likviditetsperioder

1. Institusjonene skal tilordne hver risikofaktor for posisjoner som er tildelt til de meglerbordene som de har fått tillatelse for som omhandlet i artikkel 325az nr. 2, eller som de er i ferd med å få slik tillatelse for, til en av de brede kategoriene av risikofaktorer som er oppført i tabell 2, og til en av de brede underkategoriene av risikofaktorer som er oppført i den tabellen.
2. Likviditetsperioden for en risikofaktor for de posisjonene som er omhandlet i nr. 1, skal være likviditetsperioden for den tilsvarende brede underkategorien av risikofaktorer som den er tilordnet til.
3. En institusjon kan som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen og for et gitt meglerbord beslutte å erstatte likviditetsperioden for en bred underkategori av risikofaktorer som er oppført i tabell 2 i denne artikkelen, med en av de lengre likviditetsperiodene oppført i tabell 1 i artikkel 325bc. Dersom en institusjon treffer en slik beslutning, skal den lengre likviditetsperioden gjelde for alle de modellerbare risikofaktorene for posisjonene som er tildelt til dette meglerbordet, og som er blitt tilordnet til den brede underkategorien av risikofaktorer med sikte på beregningen av de delvise målene for forventet mangel i samsvar med artikkel 325bc nr. 1 bokstav c).

En institusjon skal underrette de vedkommende myndighetene om de meglerbordene og de brede underkategoriene av risikofaktorer som den beslutter å anvende behandlingen omhandlet i første ledd på.

4. Ved beregningen av de delvise målene for forventet mangel i samsvar med artikkel 325bc nr. 1 bokstav c) skal den effektive likviditetsperioden for en gitt modellerbar risikofaktor for en gitt posisjon i eller utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, beregnes på følgende måte:

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH dersom } \text{Mat} > \text{LH}_5 \\ \min(\text{SubCatLH}, \min_j \{ \text{LH}_j / \text{LH}_j \geq \text{Mat} \}) \text{ dersom } \text{LH}_1 \leq \text{Mat} \leq \text{LH}_5 \\ \text{LH}_1 \text{ dersom } \text{Mat} < \text{LH}_1 \end{cases}$$

der

- EffectiveLH = den effektive likviditetsperioden,
- Mat = handelsporteføljeposisjonens løpetid,
- SubCatLH = varigheten av likviditetsperioden for den modellerbare risikofaktoren som er fastsatt i samsvar med nr. 1, og
- $\min_j \{ \text{LH}_j / \text{LH}_j \geq \text{Mat} \}$ = varigheten av en av likviditetsperiodene oppført i tabell 1 i artikkel 325bc, som er den nærmeste likviditetsperioden over løpetiden for handelsporteføljeposisjonen.

5. Valutapar som består av euro og valutaen til en medlemsstat som deltar i ERM II, skal inngå i underkategorien for de mest likvide valutaparene i den brede kategorien av valutarisikofaktorer i tabell 2.
6. En institusjon skal minst én gang i måneden kontrollere at tilordningen omhandlet i nr. 1 er hensiktsmessig.
7. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
- Hvordan institusjoner skal tilordne risikofaktorene til posisjonene omhandlet i nr. 1 til brede kategorier av risikofaktorer og brede underkategorier av risikofaktorer ved anvendelsen av nr. 1.
 - Hvilke valutaer som utgjør underkategorien av de mest likvide valutaene i den brede kategorien av renterisikofaktorer i tabell 2.
 - Hvilke valutapar som utgjør underkategorien av de mest likvide valutaparene i den brede kategorien av valutarisikofaktorer i tabell 2.
 - Definisjonene av lav markedsverdi og høy markedsverdi i forbindelse med underkategorien egenkapitalpris og volatilitet i den brede kategorien av egenkapitalrisikofaktorer i tabell 2.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. mars 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Tabell 2

Brede kategorier av risikofaktorer	Brede underkategorier av risikofaktorer	Likviditetsperioder	Likviditetsperiodens varighet (i dager)
Rente	De mest likvide valutaene og nasjonal valuta	1	10
	Andre valutaer (unntatt de mest likvide valutaene)	2	20
	Volatilitet	4	60
	Andre typer	4	60
Kredittmargin	Medlemsstatenes sentralmyndighet, herunder sentralbanker	2	20
	Obligasjoner med fortrinnsrett utstedt av kredittinstitusjoner i medlemsstater (lav til moderat risiko («investment grade»))	2	20
	Stat (lav til moderat risiko («investment grade»))	2	20
	Stat (høy avkastning)	3	40
	Foretak (lav til moderat risiko («investment grade»))	3	40
	Foretak (høy avkastning)	4	60
	Volatilitet	5	120
	Andre typer	5	120

Brede kategorier av risikofaktorer	Brede underkategorier av risikofaktorer	Likviditetsperioder	Likviditetsperiodens varighet (i dager)
Egenkapital	Egenkapitalpris (høy markedsverdi)	1	10
	Egenkapitalpris (lav markedsverdi)	2	20
	Volatilitet (høy markedsverdi)	2	20
	Volatilitet (lav markedsverdi)	4	60
	Andre typer	4	60
Valuta	De mest likvide valutaparene	1	10
	Andre valutapar (unntatt de mest likvide valutaparene)	2	20
	Volatilitet	3	40
	Andre typer	3	40
Vare	Pris på energi og pris på karbonutslipp	2	20
	Pris på edelmetaller og pris på ikke-jernholdige metaller	2	20
	Andre varepriser (unntatt pris på energi, pris på karbonutslipp, pris på edelmetaller og pris på ikke-jernholdige metaller)	4	60
	Volatilitet for energi og volatilitet for karbonutslipp	4	60
	Volatilitet for edelmetaller og volatilitet for ikke-jernholdige metaller	4	60
	Volatiliteter for andre varer (unntatt volatilitet for energi, volatilitet for karbonutslipp, volatilitet for edelmetaller og volatilitet for ikke-jernholdige metaller)	5	120
	Andre typer	5	120

Artikkel 325be

Vurdering av risikofaktorenes modellerbarhet

1. Institusjonene skal vurdere om alle risikofaktorene er modellerbare for de posisjonene som er tildelt til de meglerbordene som de har fått tillatelse for, som omhandlet i artikkel 325az nr. 2, eller som de er i ferd med å få en slik tillatelse for.
2. Som en del av vurderingen omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen skal institusjonene beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med artikkel 325bk for de risikofaktorene som ikke er modellerbare.
3. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi kriteriene for å vurdere risikofaktorenes modellerbarhet i samsvar med nr. 1 og angi hvor ofte vurderingen skal foretas.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 28. mars 2020.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikkel 325bf***Krav til lovpålagt ettertesting og multiplikasjonsfaktorer**

1. I denne artikkelen menes med «overskridelse» en daglig endring i verdien av en portefølje som består av alle de posisjonene som er tildelt til meglerbordet og overstiger den tilsvarende «value-at-risk»-verdien beregnet på grunnlag av institusjonens alternative interne modell i samsvar med følgende krav:

- a) Beregningen av «value-at-risk»-verdien skal omfatte en eiertid som tilsvarer én dag.
- b) Scenarier av framtidige sjokk får anvendelse på de risikofaktorene for meglerbordets posisjoner som er omhandlet i artikkel 325bg nr. 3, og som anses som modellerbare i henhold til artikkel 325be.
- c) Inndata som benyttes for å fastsette scenarioene av framtidige sjokk som anvendes på de modellerbare risikofaktorene, skal kalibreres til historiske data omhandlet i artikkel 325bc nr. 4 bokstav c).
- d) Med mindre annet er angitt i denne artikkelen, skal institusjonens alternative interne modell baseres på de samme modellantakelsene som benyttes for å beregne risikomålet for forventet mangel omhandlet i artikkel 325ba nr. 1 bokstav a).

2. Institusjonene skal telle daglige overskridelser på grunnlag av ettertesting av hypotetiske og faktiske endringer i verdien av porteføljen som består av alle posisjonene som er tildelt til meglerbordet.

3. En institusjons meglerbord skal anses å oppfylle kravene til ettertesting dersom antall overskridelser for dette meglerbordet som fant sted i løpet av de seneste 250 bankdagene, ikke overstiger et av følgende:

- a) Tolv overskridelser for «value-at-risk»-verdien, beregnet med et 99-prosentil ensidig konfidensintervall på grunnlag av ettertesting av hypotetiske endringer i porteføljeverdien.
- b) Tolv overskridelser for «value-at-risk»-verdien, beregnet med et 99-prosentil ensidig konfidensintervall på grunnlag av ettertesting av faktiske endringer i porteføljeverdien.
- c) 30 overskridelser for «value-at-risk»-verdien, beregnet med et 97,5-prosentil ensidig konfidensintervall på grunnlag av ettertesting av hypotetiske endringer i porteføljeverdien.
- d) 30 overskridelser for «value-at-risk»-verdien, beregnet med et 97,5-prosentil ensidig konfidensintervall på grunnlag av ettertesting av faktiske endringer i porteføljeverdien.

4. Institusjonene skal daglig beregne overskridelser i samsvar med følgende:

- a) Ettertesting av hypotetiske endringer i porteføljeverdien skal bygge på en sammenligning av porteføljeverdien ved dagens slutt og porteføljeverdien ved slutten av etterfølgende virkedag, idet det forutsettes at posisjonene er uendret.
- b) Ettertesting av faktiske endringer i porteføljeverdien skal bygge på en sammenligning av porteføljeverdien ved dagens slutt og porteføljens faktiske verdi ved slutten av etterfølgende virkedag, uten gebyrer og provisjoner.
- c) En overskridelse skal telles for hver bankdag som institusjonen ikke kan vurdere porteføljeverdien eller ikke kan beregne «value-at-risk»-verdien omhandlet i nr. 3 for.

5. En institusjon skal i samsvar med nr. 6 og 7 i denne artikkelen beregne multiplikasjonsfaktoren (m_c) omhandlet i artikkel 325ba for porteføljen av alle posisjoner som er tildelt til de meglerbordene som institusjonen har fått tillatelse til å bruke alternative interne modeller for, som omhandlet i artikkel 325az nr. 2.

6. Multiplikasjonsfaktoren (m_c) skal være summen av verdien 1,5 og et tillegg på mellom 0 og 0,5 i samsvar med tabell 3. For porteføljen omhandlet i nr. 5 skal dette tillegget beregnes på grunnlag av antallet overskridelser som har inntruffet og er avdekket for de seneste 250 bankdagene gjennom institusjonens ettertesting av «value-at-risk»-verdien beregnet i samsvar med bokstav a) i dette leddet. Beregningen av tillegget skal oppfylle alle følgende krav:

- a) En overskridelse skal være en daglig endring i porteføljeverdien som overstiger den tilsvarende «value-at-risk»-verdien som er beregnet ved hjelp av institusjonens interne modell i samsvar med følgende:
 - i) En eiertid som tilsvarer én dag.

- ii) Et 99-prosentil ensidig konfidensintervall.
 - iii) Scenarier av framtidige sjokk får anvendelse på de risikofaktorene for meglerbordets posisjoner som er omhandlet i artikkel 325bg nr. 3, og som anses som modellerbare i henhold til artikkel 325be.
 - iv) De inndataene som benyttes for å fastsette scenarioene av framtidige sjokk som anvendes på de modellerbare risikofaktorene, skal kalibreres til historiske data omhandlet i artikkel 325bc nr. 4 bokstav c).
 - v) Med mindre annet er angitt i denne artikkelen, skal institusjonens interne modell bygge på de samme modellantakelsene som benyttes for å beregne risikomålet for forventet mangel omhandlet i artikkel 325ba nr. 1 bokstav a).
- b) Antall overskridelser skal tilsvare det høyeste antallet overskridelser på grunnlag av hypotetiske og faktiske endringer i porteføljeverdien.

Tabell 3

Antall overskridelser	Tillegg
Under 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Over 9	0,50

Vedkommende myndigheter kan under særlige omstendigheter begrense tillegget til det som følger av overskridelser under ettertesting av hypotetiske endringer, dersom antallet overskridelser under ettertesting av faktiske endringer ikke skyldes mangler ved den interne modellen.

7. Vedkommende myndigheter skal overvåke at multiplikasjonsfaktoren omhandlet i nr. 5 er hensiktsmessig, og at meglerbordene oppfyller kravene til ettertesting i nr. 3. Institusjonene skal umiddelbart underrette de vedkommende myndighetene om overskridelser som er avdekket av ettertestingsprogrammet deres, og forklare disse overskridelsene, og skal i alle tilfeller underrette vedkommende myndigheter om dette senest fem bankdager etter at en overskridelse har inntruffet.

8. Som unntak fra nr. 2 og 6 i denne artikkelen kan vedkommende myndigheter tillate at en institusjon ikke teller en overskridelse dersom en daglig endring i porteføljeverdien som overstiger den tilsvarende «value-at-risk»-verdien som er beregnet ved hjelp av institusjonens interne modell, skyldes en ikke-modellerbar risikofaktor. For dette formålet skal institusjonen dokumentere overfor sin vedkommende myndighet at det stressscenariobaserte risikomålet som er beregnet i samsvar med artikkel 325bk for denne ikke-modellerbare risikofaktoren, er høyere enn den positive forskjellen mellom endringen i verdien av institusjonens portefølje og den tilsvarende «value-at-risk»-verdien.

9. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke tekniske elementer som skal inngå i de faktiske og hypotetiske endringene i verdien av en institusjons portefølje ved anvendelsen av denne artikkelen.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. mars 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikkel 325bg***Krav til resultatanalyse**

1. En institusjons meglerbord oppfyller kravene til resultatanalyse dersom det oppfyller kravene i denne artikkelen.
2. Kravet til resultatanalyse skal sikre at de teoretiske endringene i verdien av et meglerbords portefølje som er basert på institusjonens risikomålingsmodell, er tilstrekkelig nær de hypotetiske endringene i verdien av meglerbordets portefølje basert på institusjonens prissettingsmodell.
3. For hver posisjon i et gitt meglerbord skal en institusjons overholdelse av kravet til resultatanalyse føre til at det fastsettes en nøyaktig liste over risikofaktorer som anses som hensiktsmessige for å kontrollere at institusjonen oppfyller kravene til ettertesting i artikkel 325bf.
4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
 - a) De kriteriene som er nødvendige for å sikre at de teoretiske endringene i verdien av et meglerbords portefølje er tilstrekkelig nær de hypotetiske endringene i verdien av et meglerbords portefølje i henhold til nr. 2, idet det tas hensyn til den internasjonale utviklingen av regelverk.
 - b) Konsekvensene for en institusjon dersom de teoretiske endringene i verdien av et meglerbords portefølje ikke er tilstrekkelig nær de hypotetiske endringene i verdien av et meglerbords portefølje i henhold til nr. 2.
 - c) Hvor ofte en institusjon skal foreta resultatanalysen.
 - d) De tekniske elementene som skal inngå i de teoretiske og hypotetiske endringene i verdien av et meglerbords portefølje i henhold til denne artikkelen.
 - e) Hvordan institusjoner som bruker den interne modellen, skal legge sammen det samlede kravet til ansvarlig kapital for markedsrisiko for alle sine posisjoner i og utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, idet det tas hensyn til konsekvensene omhandlet i bokstav b).

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. mars 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikkel 325bh***Krav til risikomåling**

1. Institusjoner som bruker en intern risikomålingsmodell som benyttes for å beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko som omhandlet i artikkel 325ba, skal sikre at modellen oppfyller alle følgende krav:
 - a) Den interne risikomålingsmodellen skal fange opp et tilstrekkelig antall risikofaktorer, som minst skal omfatte risikofaktorene omhandlet i kapittel 1a avsnitt 3 underavsnitt 1, med mindre institusjonen dokumenterer overfor de vedkommende myndighetene at utelatelsen av disse risikofaktorene ikke har en vesentlig innvirkning på resultatene av kravet til resultatanalyse i artikkel 325bg; en institusjon skal kunne forklare de vedkommende myndighetene hvorfor den har tatt med en risikofaktor i sin prissettingsmodell, men ikke i sin interne risikomålingsmodell.
 - b) Den interne risikomålingsmodellen skal fange opp opsjoners og andre produkters ikke-lineære egenskaper samt korrelasjonsrisiko og basisrisiko.
 - c) Den interne risikomålingsmodellen skal omfatte et sett av risikofaktorer som tilsvarer rentesatsene i hver valuta som institusjonen har rentefølsomme posisjoner i, både i og utenfor balansen; institusjonen skal beregne kurvene for effektiv rente etter en allment godkjent framgangsmåte; kurven for effektiv rente skal deles inn i ulike

forfallskategorier for å fange opp endringene i rentenes volatilitet langs rentekurven; for vesentlige eksponeringer mot renterisiko i de viktigste valutaene og markedene skal kurven for effektiv rente deles inn i minst seks forfallskategorier, og antallet risikofaktorer som benyttes for å modellere rentekurven, skal stå i forhold til arten og kompleksiteten av institusjonens handelsstrategier; modellen skal også fange opp risikospredningen for bevegelser som ikke er fullstendig korrelert mellom ulike kurver for effektiv rente eller ulike finansielle instrumenter som er knyttet til samme underliggende utsteder.

- d) Den interne risikomålingsmodellen skal omfatte risikofaktorer som tilsvarer gull og de enkelte utenlandske valutaene som institusjonens posisjoner er angitt i; for IKI-er skal det tas hensyn til IKI-ens faktiske valutaposisjoner; institusjonene kan basere seg på tredjepartsrapportering av valutaposisjonene til IKI-en dersom det i tilstrekkelig grad sikres at denne rapporten er korrekt; en IKIs valutaposisjoner som en institusjon ikke har kunnskap om, skal ikke behandles i henhold til metoden med interne modeller, men i samsvar med kapittel 1a.
- e) Modellberegningsteknikken skal være så avansert at den står i forhold til institusjonenes virksomhet i egenkapitalmarkedene; den interne risikomålingsmodellen skal inneholde en særskilt risikofaktor minst for hvert av de egenkapitalmarkedene som institusjonen innehar betydelige posisjoner i, og minst én risikofaktor som fanger opp systemiske endringer i egenkapitalpriser og denne risikofaktorens avhengighet av de enkelte risikofaktorene for hvert egenkapitalmarked.
- f) Den interne risikomålingsmodellen skal inneholde en særskilt risikofaktor minst for hver av de varene som institusjonen innehar betydelige posisjoner i, med mindre institusjonen har en liten samlet vareposisjon i forhold til sin samlede handelsvirksomhet, og i så fall kan den inneholde en særskilt risikofaktor for hver av de brede varetypene; for vesentlige eksponeringer mot varemarkeder skal modellen fange opp risiko knyttet til bevegelser som ikke er fullstendig korrelert mellom lignende, men ikke identiske varer, eksponeringen mot endringer i terminprisene som følge av avvikende løpetid, og eierfordelen mellom derivatposisjoner og kontantposisjoner.
- g) De anvendte tilnæringsverdiene skal tidligere ha vist gode resultater for den posisjonen som faktisk innehas, de skal være tilstrekkelig forsiktige, og de skal anvendes bare dersom tilgjengelige opplysninger ikke er tilstrekkelige, for eksempel i stressperioden omhandlet i artikkel 325bc nr. 2 bokstav c).
- h) For vesentlige eksponeringer mot volatilitetsrisiko i forbindelse med instrumenter med valgfrihet skal den interne risikomålingsmodellen fange opp avhengigheten av implisitte volatiliteter på tvers av innløsningskurser og opsjonenes løpetider.

2. Institusjonene kan anvende empiriske korrelasjoner innenfor brede kategorier av risikofaktorer og, for å beregne det ubegrensede målet for forventet mangel UES_t, som omhandlet i artikkel 325bb nr. 1, på tvers av brede kategorier av risikofaktorer bare dersom institusjonens metode for å måle disse korrelasjonene er forsvarlig, er forenlig med de gjeldende likviditetsperiodene og gjennomføres med integritet.

3. Innen 28. september 2020 og i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal EBA utstede retningslinjer som angir kriterier for bruk av inndata i risikomålingsmodellen omhandlet i artikkel 325bc.

Artikkel 325bi

Kvalitative krav

1. Alle interne risikomålingsmodeller som brukes i henhold til dette kapitlet, skal være solid fundert, beregnet og gjennomført med integritet, og skal oppfylle alle følgende kvalitative krav:

- a) Interne risikomålingsmodeller for beregning av kapitalkrav for markedsrisiko skal utgjøre en integrert del av institusjonens daglige risikostyringsprosess og danne grunnlag for rapportering av risikoeksponeringer til den øverste ledelsen.
- b) En institusjon skal ha en risikokontrollenhet som er uavhengig av handelsenhetene, og som rapporterer direkte til den øverste ledelsen; denne enheten skal ha ansvar for utarbeiding og gjennomføring av interne risikomålingsmodeller; denne enheten skal utføre innledende og løpende validering av den interne modellen som brukes i henhold til dette

kapitlet, og ha ansvar for det overordnede risikostyringssystemet; denne enheten skal utarbeide og analysere daglige rapporter om resultatene av interne modeller som brukes for å beregne kapitalkrav for markedsrisiko, og rapporter om egnede tiltak med hensyn til rammene for handelsvirksomheten.

- c) Institusjonens ledelsesorgan og øverste ledelse skal delta aktivt i risikokontrollprosessen, og risikokontrollenhetens daglige rapporter skal gjennomgås av ledere med tilstrekkelig myndighet til å kreve at den enkelte handlerens posisjoner og institusjonens samlede risikoeksponering reduseres.
- d) Institusjonen skal ha et tilstrekkelig antall ansatte med et ferdighetsnivå som står i forhold til hvor avanserte de interne risikomålingsmodellene er, og et tilstrekkelig antall ansatte som har ferdigheter på områdene handel, risikokontroll, revisjon og administrasjon («back-office»).
- e) Institusjonen skal ha skriftlige interne retningslinjer, framgangsmåter og kontroller for å overvåke og sikre overholdelse i forbindelse med den samlede bruken av sine interne risikomålingsmodeller.
- f) Interne risikomålingsmodeller, herunder prissettingsmodeller, skal ha vist seg å gi en rimelig grad av nøyaktighet ved måling av risiko, og skal ikke i vesentlig grad avvike fra de modellene som institusjonen bruker til intern risikostyring.
- g) Institusjonen skal hyppig gjennomføre et omfattende program for stresstesting, herunder omvendte stresstester, som skal omfatte interne risikomålingsmodeller; resultatene av disse stresstestene skal gjennomgås av den øverste ledelsen minst én gang i måneden og overholde de retningslinjene og grensene som er godkjent av ledelsesorganet: institusjonen skal treffe egnede tiltak dersom resultatene av disse stresstestene viser store tap som følge av institusjonens handelsvirksomhet under visse omstendigheter.
- h) Institusjonen skal foreta en uavhengig gjennomgåelse av sine interne risikomålingsmodeller, enten som en del av sin regelmessige internrevisjon, eller ved å gi et tredjepartsforetak i oppdrag å foreta denne gjennomgåelsen, som skal foretas på en måte som vedkommende myndigheter godtar.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav h) menes med tredjepartsforetak et foretak som yter revisjons- eller rådgivningstjenester til institusjoner, og som har ansatte med tilstrekkelige ferdigheter på området markedsrisiko i handelsvirksomhet.

2. Gjennomgåelsen nevnt i nr. 1 bokstav h) skal omfatte både handelsenhetenes og den uavhengige risikokontrollenhetens virksomhet. Institusjonen skal foreta en gjennomgåelse av sin samlede risikostyringsprosess minst én gang i året. Ved gjennomgåelsen skal det foretas en vurdering av

- a) om dokumentasjonen av risikostyringssystemet og -prosessen, samt organiseringen av risikokontrollenheten er hensiktsmessig,
- b) hvordan risikomål integreres i den daglige risikostyringen, og om ledelsesinformasjonssystemet er pålitelig,
- c) de framgangsmåtene institusjonen benytter for godkjenning av de risikoprisingsmodellene og verdsettingssystemene som anvendes av personalet i handels- og administrasjonsheter,
- d) omfanget av risiko som fanges opp av modellen, risikomålingssystemets nøyaktighet og egnethet, og valideringen av eventuelle vesentlige endringer i den interne risikomålingsmodellen,
- e) hvorvidt opplysningene om posisjoner er nøyaktige og fullstendige, hvorvidt volatilitets- og korrelasjonsantakelsene er nøyaktige og hensiktsmessige, hvorvidt verdsettingen og beregningen av risikofølsomheten er nøyaktig, og hvorvidt generering av tilnæringsverdier er nøyaktig og hensiktsmessig når de tilgjengelige opplysningene ikke er tilstrekkelige til å oppfylle kravene i dette kapitlet,
- f) den kontrollmetoden som institusjonen anvender for å vurdere om de opplysningskildene som benyttes til de interne risikomålingsmodellene, er enhetlige, aktuelle og pålitelige, samt om disse kildene er uavhengige,

- g) den kontrollmetoden som institusjonen anvender for å vurdere kravene til ettertesting og resultatanalyse som foretas for å vurdere om de interne risikomålingsmodellene er nøyaktige,
- h) dersom et tredjepartsforetak foretar gjennomgåelsen i samsvar med nr. 1 bokstav h) i denne artikkelen, kontrollen av at den interne valideringsprosessen som beskrives i artikkel 325bj, oppfyller sine mål.

3. Institusjonene skal oppdatere de teknikkene og praksisene som de benytter i forbindelse med de interne risikomålingsmodellene som brukes i henhold til dette kapitlet, for å ta hensyn til utviklingen av nye teknikker og beste praksis når det gjelder disse interne risikomålingsmodellene.

Artikkel 325bj

Intern validering

1. Institusjonene skal ha innført framgangsmåter for å sikre at interne risikomålingsmodeller som brukes i henhold til dette kapitlet, i tilstrekkelig grad er validert av parter med egnede kvalifikasjoner som er uavhengige av utviklingsprosessen, for å sikre at disse modellene er solid fundert og i tilstrekkelig grad fanger opp all vesentlig risiko.
2. Institusjonene skal foreta valideringen omhandlet i nr. 1 under følgende omstendigheter:
 - a) Når en intern risikomålingsmodell utvikles første gang, og når det gjøres vesentlige endringer i denne modellen.
 - b) Periodisk, og når det har skjedd betydelige strukturelle endringer i markedet eller endringer i sammensetningen av porteføljen som kan føre til at den interne risikomålingsmodellen ikke lenger er tilstrekkelig.
3. Valideringen av en institusjons interne risikomålingsmodeller skal ikke begrenses til krav til ettertesting og til resultatanalyse, men skal minst omfatte følgende:
 - a) Prøvinger for å verifisere at alle forutsetninger som den interne modellen baseres på, er hensiktsmessige og ikke innebærer at risikoen undervurderes eller overvurderes.
 - b) Egne valideringsprøvinger av den interne modellen, herunder ettertesting i tillegg til de lovpålagte ettertestingsprogrammene, i tilknytning til porteføljens risiko og strukturer.
 - c) Bruk av hypotetiske porteføljer for å sikre at den interne risikomålingsmodellen kan ta hensyn til særlige strukturelle faktorer som måtte vise seg, for eksempel vesentlig basisrisiko og konsentrasjonsrisiko eller risikoene knyttet til bruk av tilnæringsverdier.

Artikkel 325bk

Beregning av stressscenariobasert risikomål

1. Med «det stressscenariobaserte risikomålet» for en gitt ikke-modellerbar risikofaktor menes det tapet som påføres i alle posisjoner i eller utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko i porteføljen som omfatter den ikke-modellerbare risikofaktoren, når et ekstremt scenario av framtidige sjokk anvendes på denne risikofaktoren.
2. Institusjonene skal utarbeide egnede ekstreme scenarioer av framtidig sjokk for alle ikke-modellerbare risikofaktorer, på en måte som deres vedkommende myndigheter godtar.
3. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
 - a) Hvordan institusjonene skal utarbeide ekstreme scenarioer av framtidig sjokk som skal anvendes på ikke-modellerbare risikofaktorer, og hvordan de skal anvende disse ekstreme scenarioene av framtidig sjokk på disse risikofaktorene.
 - b) Et reguleringsmessig ekstremt scenario av framtidig sjokk for hver brede underkategori av risikofaktorer oppført i tabell 2 i artikkel 325bd, som institusjonene kan anvende når de ikke kan utarbeide et ekstremt scenario av framtidig sjokk i samsvar med bokstav a) i dette nummeret, eller som vedkommende myndigheter kan kreve at institusjonen skal anvende dersom disse myndighetene ikke godtar det ekstreme scenarioet av framtidig sjokk som institusjonen har utarbeidet.

- c) Under hvilke omstendigheter institusjonene kan beregne et stressscenariobasert risikomål for mer enn én ikke-modellerbar risikofaktor.
- d) Hvordan institusjonene skal legge sammen de stressscenariobaserte risikomålene for alle ikke-modellerbare risikofaktorer som inngår i sine posisjoner i og utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko.

Ved utarbeidingen av disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal EBA ta hensyn til kravet om at nivået på kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for en ikke-modellerbar risikofaktor som angitt i denne artikkelen, skal være like høyt som det nivået på kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko som ville blitt beregnet i henhold til dette kapittelet dersom denne risikofaktoren var modellerbar.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. september 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Avsnitt 3

Intern modell for misligholdsrisiko

Artikkel 325bl

Anvendelsesområde for den interne modellen for misligholdsrisiko

1. Samtlige av institusjonens posisjoner som er tildelt til de meglerbordene som institusjonen har fått tillatelse for i henhold til artikkel 325az nr. 2, skal omfattes av kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko dersom disse posisjonene inneholder minst én risikofaktor som er tilordnet til de brede risikofaktorkategoriene «egenkapital» eller «kredittmargin» i samsvar med artikkel 325bd nr. 1. Dette kravet til ansvarlig kapital, som kommer i tillegg til risikoer som fanges opp av kravene til ansvarlig kapital omhandlet i artikkel 325ba nr. 1, skal beregnes ved hjelp av institusjonens interne modell for misligholdsrisiko. Modellen skal oppfylle kravene i dette avsnittet.

2. For hver av posisjonene omhandlet i nr. 1 skal en institusjon identifisere en utsteder av omsatte gjelds- eller egenkapitalinstrumenter som er knyttet til minst én risikofaktor.

Artikkel 325bm

Tillatelse til å bruke en intern modell for misligholdsrisiko

1. Vedkommende myndigheter skal gi en institusjon tillatelse til å bruke en intern modell for misligholdsrisiko for å beregne kravene til ansvarlig kapital omhandlet i artikkel 325ba nr. 2 for alle handelsporteføljeposisjoner omhandlet i artikkel 325bl som er tildelt til et meglerbord for hvilket den interne modellen for misligholdsrisiko oppfyller kravene i artikkel 325bi, 325bj, 325bn, 325bo og 325bp.

2. Dersom en institusjons meglerbord som har fått tildelt minst én av handelsporteføljeposisjonene omhandlet i artikkel 325bl, ikke oppfyller kravene i nr. 1 i denne artikkelen, skal kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for alle posisjoner i dette meglerbordet beregnes i samsvar med metoden i kapittel 1a.

Artikkel 325bn

Beregning av krav til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko ved hjelp av en intern modell for misligholdsrisiko

1. Institusjonene skal beregne kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko ved hjelp av en intern modell for misligholdsrisiko for porteføljen som består av alle handelsporteføljeposisjoner omhandlet i artikkel 325bl, på følgende måte:

- a) Kravene til ansvarlig kapital skal være lik en «value-at-risk»-verdi som måler potensielle tap i porteføljens markedsverdi som følge av utsteders mislighold i forbindelse med disse posisjonene innenfor et konfidensintervall på 99,9 % over en ettårsperiode.

- b) Det potensielle tapet omhandlet i bokstav a) er et direkte eller indirekte tap i en posisjons markedsverdi som følge av utstedernes mislighold, og som kommer i tillegg til eventuelle tap som allerede er tatt hensyn til i den løpende verdsettingen av posisjonen; mislighold hos utstedere av egenkapitalposisjoner skal gjengis ved at verdien av utstedernes egenkapitalpriser fastsettes til null.
 - c) Institusjonene skal fastsette misligholdskorrelasjoner mellom ulike utstedere på grunnlag av en solid fundert metode, ved anvendelse av objektive historiske data om kredittrisikomargin i markedet eller egenkapitalpriser som dekker en periode på minst ti år, som omfatter stressperioden som institusjonen har identifisert i samsvar med artikkel 325bc nr. 2; beregningen av misligholdskorrelasjoner mellom ulike utstedere skal kalibreres til en ettårsperiode.
 - d) Den interne modellen for misligholdsrisiko skal baseres på en forutsetning om konstante ettårige posisjoner.
2. Institusjonene skal beregne kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko ved hjelp av en intern modell for misligholdsrisiko som omhandlet i nr. 1, minst én gang i uken.
 3. Som unntak fra nr. 1 bokstav a) og c) kan en institusjon erstatte ettårsperioden med en sekstidagersperiode for å beregne misligholdsrisikoen for noen av eller alle egenkapitalposisjonene, dersom det er relevant. I slike tilfeller skal beregningen av misligholdskorrelasjoner mellom egenkapitalpriser og misligholdssannsynlighet dekke en sekstidagersperiode, og beregningen av misligholdskorrelasjoner mellom egenkapitalpriser og obligasjonspriser skal dekke en ettårsperiode.

Artikkel 325bo

Anerkjennelse av sikring i en intern modell for misligholdsrisiko

1. Institusjonene kan innregne sikringer i sin interne modell for misligholdsrisiko, og de kan motregne posisjoner når de lange posisjonene og de korte posisjonene er knyttet til samme finansielle instrument.
2. I sine interne modeller for mislighold kan institusjonene innregne sikrings- eller diversifiseringsvirkninger av lange og korte posisjoner med forskjellige instrumenter eller forskjellige verdipapirer med samme skyldner, samt lange og korte posisjoner med forskjellige utstedere, bare ved å modellberegne lange og korte posisjoner brutto i de forskjellige instrumentene, herunder modellberegning av basisrisikoer mellom forskjellige utstedere.
3. I sine interne modeller for misligholdsrisiko skal institusjonene fange opp vesentlige risikoer mellom et sikringsinstrument og det sikrede instrumentet som kan oppstå i intervallet mellom sikringsinstrumentets løpetid og ettårsperioden, samt potensialet for vesentlige basisrisikoer i sikringsstrategiene etter produkt, prioritetsrekkefølge i kapitalstrukturen, intern eller ekstern kredittvurdering, løpetid, utstedelsestidspunkt og andre forskjeller. Institusjonene skal innregne et sikringsinstrument bare dersom det kan opprettholdes selv om skyldneren nærmer seg en kreditthendelse eller annen hendelse.

Artikkel 325bp

Særlige krav til en intern modell for misligholdsrisiko

1. Den interne modellen for misligholdsrisiko omhandlet i artikkel 325bm nr. 1 skal kunne modellberegne mislighold hos enkeltutstedere såvel som samtidig mislighold hos flere utstedere, og skal ta hensyn til misligholdets innvirkning på markedsverdien til de posisjonene som omfattes av modellen. For dette formålet skal hver enkelt utsteders mislighold modellberegnes ved hjelp av to typer systematiske risikofaktorer.
2. Den interne modellen for misligholdsrisiko skal gjenspeile den økonomiske syklusen, herunder avhengigheten mellom tilfriskningsgrader og de systematiske risikofaktorene nevnt i nr. 1.
3. Den interne modellen for misligholdsrisiko skal gjenspeile den ikke-lineære virkningen av opsjoner og andre posisjoner med vesentlig ikke-lineær utvikling ved prisendringer. Institusjonene skal også ta behørig hensyn til omfanget av den modellrisikoen som er knyttet til verdsettingen og estimeringen av prisrisikoer i forbindelse med slike produkter.
4. Den interne modellen for misligholdsrisiko skal baseres på objektive og ajourførte data.
5. For å simulere utsteders mislighold i den interne modellen for misligholdsrisiko skal institusjonens estimer av misligholdssannsynlighet oppfylle følgende krav:
 - a) Misligholdssannsynligheten skal ha en nedre grense på 0,03 %.

- b) Misligholdssansynligheten skal baseres på en ettårsperiode, med mindre annet er angitt i dette avsnittet.
 - c) Misligholdssansynligheten skal måles ved hjelp av data som er observert i en historisk periode på minst fem år, om tidligere faktiske mislighold og sterkt reduserte markedspriser som tilsvarer misligholdshendelser, enten alene eller i kombinasjon med gjeldende markedspriser; misligholdssansynligheten skal ikke utledes bare fra gjeldende markedspriser.
 - d) En institusjon som har fått tillatelse til å estimere misligholdssansynlighet i samsvar med avdeling II kapittel 3 avsnitt 1, skal anvende den metoden som er fastsatt der, for å beregne misligholdssansynlighet.
 - e) En institusjon som ikke har fått tillatelse til å estimere misligholdssansynlighet i samsvar med avdeling II kapittel 3 avsnitt 1, skal utarbeide en intern metode eller bruke eksterne kilder for å estimere misligholdssansynlighet; i begge tilfeller skal estimatene for misligholdssansynlighet være i samsvar med kravene i denne artikkelen.
6. For å simulere utstederes mislighold i den interne modellen for misligholdsrisiko skal institusjonens estimater av tapsgrad ved mislighold oppfylle følgende krav:
- a) Estimatene for tapsgrad ved mislighold skal ha en nedre grense på 0 %.
 - b) Estimatene for tapsgrad ved mislighold skal gjenspeile hver posisjons prioritet.
 - c) En institusjon som har fått tillatelse til å estimere tapsgrad ved mislighold i samsvar med avdeling II kapittel 3 avsnitt 1, skal bruke den metoden som er fastsatt der, for å beregne estimater av tapsgrad ved mislighold.
 - d) En institusjon som ikke har fått tillatelse til å estimere tapsgrad ved mislighold i samsvar med avdeling II kapittel 3 avsnitt 1, skal utarbeide en intern metode eller bruke eksterne kilder for å estimere tapsgrad ved mislighold; i begge tilfeller skal estimatene for tapsgrad ved mislighold være i samsvar med kravene i denne artikkelen.
7. Som en del av den uavhengige gjennomgåelsen og valideringen av de interne modellene som de bruker i henhold til dette kapitlet, herunder for risikomålingssystemet, skal institusjonene gjøre følgende:
- a) Verifisere at deres metode for modellberegning av korrelasjoner og prisendringer er egnet for deres portefølje, herunder når det gjelder valg og vektning av de systematiske risikofaktorene i modellen.
 - b) Gjennomføre en rekke stresstester, herunder følsomhetsanalyser og scenarioanalyser, for å vurdere den kvalitative og kvantitative egnetheten til den interne modellen for misligholdsrisiko, særlig med hensyn til behandlingen av konsentrasjoner.
 - c) Gjennomføre egnet kvantitativ validering, herunder relevant intern referanseprøving av modellene.
- Testene nevnt i bokstav b) skal ikke begrenses til tidligere inntrufne hendelser.
8. Den interne modellen for misligholdsrisiko skal på egnet måte gjenspeile utstederkonsentrasjoner og konsentrasjoner som kan oppstå innenfor og på tvers av produktkategorier i stressituasjoner.
9. Den interne modellen for misligholdsrisiko skal være forenlig med institusjonens interne risikostyringsmetoder for identifisering, måling og styring av handelsrisikoer.
10. Institusjonene skal ha klart definerte retningslinjer og framgangsmåter for å fastsette antakelser for korrelasjoner mellom forskjellige utstedere i forbindelse med mislighold i henhold til artikkel 325bn nr. 1 bokstav c), og det foretrukne valget av metode for å estimere misligholdssansynlighet i nr. 5 bokstav e) i denne artikkelen og tapsgrad ved mislighold i nr. 6 bokstav d) i denne artikkelen.
11. Institusjonene skal dokumentere sine interne modeller slik at de vedkommende myndighetene får innsyn i deres korrelasjonsantakelser og andre modellantakelser.
12. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi de kravene som skal oppfylles av en institusjons interne metode eller eksterne kilder for å estimere misligholdssansynlighet og tapsgrad ved mislighold i samsvar med nr. 5 bokstav e) og nr. 6 bokstav d).

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 28. september 2020.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

91) I artikkel 384 nr. 1 skal definisjonen av EAD_1^{total} lyde:

« EAD_1^{total} = den samlede verdien av motpartskredittrisikoeksponering for motpart «i» (summert på tvers av dens motregningsgrupper), herunder virkningen av sikkerhetsstillelse i samsvar med metodene i avdeling II kapittel 6 avsnitt 3–6, som brukes ved beregningen av kravene til ansvarlig kapital for motpartskredittrisiko for den berørte motparten.»

92) Artikkel 385 skal lyde:

«Artikkel 385

Alternativ til bruk av kredittverdijusteringsmetoder for å beregne krav til ansvarlig kapital

Som et alternativ til artikkel 384 kan institusjoner som bruker opprinnelig eksponering-metoden i henhold til artikkel 282, når det gjelder instrumenter omhandlet i artikkel 382, og med forbehold for forhåndsgodkjenning fra den vedkommende myndigheten, anvende en multiplikasjonsfaktor på 10 på de beregnede risikovektede eksponeringsbeløpene for motpartskredittrisiko knyttet til disse eksponeringene, i stedet for å beregne kravene til ansvarlig kapital for kredittverdijusteringsrisikoen.»

93) Artikkel 390 skal lyde:

«Artikkel 390

Beregning av eksponeringsverdien

1. De samlede eksponeringene mot en gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter skal beregnes ved at eksponeringene mot de enkelte motpartene i gruppen legges sammen.
2. De samlede eksponeringene mot individuelle motparter skal beregnes ved at eksponeringene i og utenfor handelsporteføljen legges sammen.
3. For eksponeringer i handelsporteføljen kan institusjonene
 - a) motregne sine lange og korte posisjoner i de samme finansielle instrumentene som er utstedt av en gitt motpart, idet nettoposisjonen i hvert av de forskjellige instrumentene skal beregnes i samsvar med metodene i tredje del avdeling IV kapittel 2,
 - b) motregne sine lange og korte posisjoner i forskjellige finansielle instrumenter som er utstedt av en gitt motpart, men bare dersom det finansielle instrumentet som er underliggende i den korte posisjonen, er etterstilt det finansielle instrumentet som er underliggende i den lange posisjonen, eller dersom de underliggende instrumentene har samme prioritet.

Ved anvendelsen av bokstav a) og b) kan finansielle instrumenter plasseres i undergrupper på grunnlag av ulike grader av prioritet for å bestemme posisjonenes relative prioritetsrekkefølge.

4. Institusjonene skal beregne eksponeringsverdiene for derivatkontraktene oppført i vedlegg II og for kredittderivatkontrakter som er inngått direkte med en motpart i samsvar med en av metodene i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 3, 4 og 5, alt etter hva som er relevant. Eksponeringer som følger av transaksjonene omhandlet i artikkel 378, 379 og 380, skal beregnes på den måten som er fastsatt i disse artikkelene.

Ved beregning av eksponeringsverdien for kontraktene nevnt i første ledd, dersom disse kontraktene inngår i handelsporteføljen, skal institusjonene også overholde prinsippene fastsatt i artikkel 299.

Som unntak fra første ledd kan institusjoner som har tillatelse til å bruke metodene omhandlet i tredje del avdeling II kapittel 4 avsnitt 4 og tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 6, bruke disse metodene for å beregne eksponeringsverdien av verdipapirfinansieringstransaksjoner.

5. Til den samlede eksponeringen mot en motpart skal institusjonene legge de eksponeringene som følger av derivatkontrakter oppført i vedlegg II og kredittderivatkontrakter, dersom kontrakten ikke ble inngått direkte med denne motparten, men det underliggende gjelds- eller egenkapitalinstrumentet ble utstedt av denne motparten.

6. Eksponeringer skal ikke omfatte følgende:

- a) Eksponeringer som ved valutatransaksjoner er en del av det normale oppgjøret innenfor fristen på to bankdager etter betaling.
- b) Eksponeringer som ved transaksjoner knyttet til kjøp eller salg av verdipapirer er en del av det normale oppgjøret innenfor fristen på fem bankdager etter betalingsdato, eller etter datoen for overlevering av verdipapirene, dersom overleveringen finner sted først.
- c) Ved yting av tjenester som gjelder pengeoverføring, herunder yting av betalingstjenester, clearing og oppgjør i enhver valuta og korrespondentbanktjenester eller ved clearing, oppgjør og deponering av finansielle instrumenter, til motparter: forsinket mottak av finansiering og andre eksponeringer som oppstår som følge av motpartsvirk-somheten, og som ikke varer lenger enn til følgende bankdag.
- d) Ved yting av tjenester som gjelder pengeoverføring, herunder yting av betalingstjenester, clearing og oppgjør i enhver valuta og korrespondentbanktjenester: intradageksponeringer mot institusjoner som yter disse tjenestene.
- e) Eksponeringer som trekkes fra ren kjernekapital-poster eller andre godkjente kjernekapitalposter i samsvar med artikkel 36 og 56, eller andre fradrag fra disse postene som reduserer kapitaldekningen.

7. For å fastsette den samlede eksponeringen mot en motpart eller en gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter når det gjelder motparter som institusjonen har eksponeringer mot gjennom transaksjoner omhandlet i artikkel 112 bokstav m) og o), eller gjennom andre transaksjoner, skal en institusjon når det gjelder en eksponering med underliggende eiendeler, vurdere de underliggende eksponeringene idet det tas hensyn til den økonomiske substansen i transaksjonsstrukturen og de risikoene som er knyttet til selve transaksjonsstrukturen, for å fastslå om den utgjør en ytterligere eksponering.

8. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:

- a) Vilkårene og metodene som skal anvendes for å fastsette den samlede eksponeringen mot en motpart eller en gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter når det gjelder eksponeringstypene omhandlet i nr. 7.
- b) Vilkårene for at transaksjonsstrukturen omhandlet i nr. 7 ikke utgjør en ytterligere eksponering.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 1. januar 2014.

Kommissjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

9. Med sikte på anvendelsen av nr. 5 skal EBA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette hvordan de eksponeringene som følger av derivatkontrakter oppført i vedlegg II og kredittderivatkontrakter, skal fastsettes dersom kontrakten ikke ble inngått direkte med en motpart, men det underliggende gjelds- eller egenkapital-instrumentet ble utstedt av denne motparten, slik at de kan innregnes i eksponeringene mot motparten.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 28. mars 2020.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

94) I artikkel 391 skal nytt ledd lyde:

Ved anvendelsen av første ledd kan Kommissjonen, gjennom gjennomføringsrettsakter og etter undersøkelsesprosedyren omhandlet i artikkel 464 nr. 2, treffe beslutninger om hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og reguleringskrav som minst tilsvarer kravene som anvendes i Unionen.»

95) Artikkel 392 skal lyde:

«Artikkel 392

Definisjon av stor eksponering

En institusjons eksponering mot en motpart eller en gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter skal anses som en stor eksponering når eksponeringens verdi utgjør minst 10 % av institusjonens kjernekapital.»

96) Artikkel 394 skal lyde:

«Artikkel 394

Rapporteringskrav

1. Institusjoner skal til sine vedkommende myndigheter rapportere følgende opplysninger om hver av de store eksponeringene de innehar, herunder store eksponeringer som ikke er omfattet av artikkel 395 nr. 1:

- a) Identiteten til den motparten eller gruppen av innbyrdes tilknyttede motparter som institusjonen har en stor eksponering mot.
- b) Eksponeringsverdien, eventuelt før det tas hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjon.
- c) Typen av finansiert eller ikke-finansiert kredittbeskyttelse, der en slik anvendes.
- d) Eksponeringsverdien, eventuelt etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjonen beregnet i henhold til artikkel 395 nr. 1.

Institusjoner som er omfattet av tredje del avdeling II kapittel 3, skal framlegge rapport for vedkommende myndigheter om sine 20 største eksponeringer på konsolidert grunnlag, med unntak av de eksponeringene som er unntatt fra anvendelsen av artikkel 395 nr. 1.

Institusjonene skal også framlegge rapport om eksponeringer med en verdi på minst 300 millioner euro, men mindre enn 10 % av institusjonens kjernekapital, for sine vedkommende myndigheter på konsolidert grunnlag.

2. I tillegg til opplysningene omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen skal institusjonene rapportere følgende opplysninger til sine vedkommende myndigheter om de ti største eksponeringene mot institusjoner på konsolidert grunnlag, og de ti største eksponeringene mot skyggebankenheter som utøver bankvirksomhet utenfor regulerte rammer på konsolidert grunnlag, herunder store eksponeringer som er unntatt fra anvendelsen av artikkel 395 nr. 1:

- a) Identiteten til den motparten eller gruppen av innbyrdes tilknyttede motparter som en institusjon har en stor eksponering mot.
- b) Eksponeringsverdien, eventuelt før det tas hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjon.
- c) Typen av finansiert eller ikke-finansiert kredittbeskyttelse, der en slik anvendes.
- d) Eksponeringsverdien, eventuelt etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjonen beregnet i henhold til artikkel 395 nr. 1.

3. Institusjonene skal minst hvert halvår framlegge opplysningene omhandlet i nr. 1 og 2 for sine vedkommende myndigheter.

4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å spesifisere kriteriene for å identifisere skyggebankenheter omhandlet i nr. 2.

Ved utarbeidingen av disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal EBA ta hensyn til den internasjonale utviklingen og internasjonalt avtalte standarder som er knyttet til skyggebankvirksomhet, og vurdere om

- a) forholdet til en enkelt enhet eller en gruppe av enheter kan medføre risiko for institusjonens solvens eller likviditetsstilling,

- b) enheter som er omfattet av solvens- eller likviditetskrav som tilsvarer kravene i denne forordningen og direktiv 2013/36/EU, bør helt eller delvis unntas fra rapporteringskravene omhandlet i nr. 2 i forbindelse med skyggebank-enheter.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

97) I artikkel 395 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 1 skal lyde:

«1. En institusjon skal ikke, etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjon i samsvar med artikkel 399–403, påta seg en eksponering mot en motpart eller en gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter dersom verdien overstiger 25 % av dens kjernekapital. Dersom motparten er en institusjon, eller dersom gruppen av innbyrdes tilknyttede motparter omfatter en eller flere institusjoner, skal denne verdien ikke overstige den høyeste verdien av 25 % av institusjonens kjernekapital eller 150 millioner euro, forutsatt at summen av eksponeringsverdiene, etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjonen i samsvar med artikkel 399–403, overfor alle innbyrdes tilknyttede motparter som ikke er institusjoner, ikke overstiger 25 % av institusjonens kjernekapital.

Dersom beløpet på 150 millioner euro er høyere enn 25 % av institusjonens kjernekapital, skal eksponeringsverdien, etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjonen i samsvar med artikkel 399–403 i denne forordningen, ikke overstige en rimelig grense i forhold til institusjonens kjernekapital. Denne grensen skal fastsettes av institusjonen i samsvar med retningslinjene og framgangsmåtene omhandlet i artikkel 81 i direktiv 2013/36/EU for å håndtere og kontrollere konsentrasjonsrisiko. Grensen skal ikke overstige 100 % av institusjonens kjernekapital.

Vedkommende myndigheter kan fastsette en lavere grense enn 150 millioner euro og skal i så fall underrette EBA og Kommisjonen om dette.

Som unntak fra første ledd i dette nummeret skal en G-SII ikke påta seg en eksponering mot en annen G-SII eller en G-SII etablert i et tredjeland dersom eksponeringens verdi, etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjonen i samsvar med artikkel 399–403, overstiger 15 % av dens kjernekapital. En G-SII skal overholde denne grensen senest tolv måneder etter den datoen da den ble identifisert som en G-SII. Dersom G-SII-en har en eksponering mot en annen institusjon eller gruppe som skal identifiseres som en G-SII eller som en G-SII etablert i et tredjeland, skal den overholde denne grensen senest tolv måneder etter den datoen da den andre institusjonen eller gruppen ble identifisert som en G-SII eller som en G-SII etablert i et tredjeland.»

- b) Nr. 5 skal lyde:

«5. Grensene fastsatt i denne artikkelen kan overskrides for eksponeringer i institusjonens handelsportefølje, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Eksponeringer utenfor handelsporteføljen mot vedkommende motpart eller gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter overstiger ikke grensen fastsatt i nr. 1, som blir beregnet med henvisning til kjernekapital, slik at overskridelsen i sin helhet skyldes handelsporteføljen.
- b) Institusjonen oppfyller et tilleggskrav til ansvarlig kapital for den delen av eksponeringen som overskrider grensen fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen, som beregnes i samsvar med artikkel 397 og 398.
- c) Når det har gått høyst ti dager siden overskridelsen nevnt i bokstav b), overstiger handelsporteføljeksponeringen mot vedkommende motpart eller gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter ikke 500 % av institusjonens kjernekapital.
- d) Overskridelser som har vart i mer enn ti dager, overstiger ikke samlet 600 % av institusjonens kjernekapital.

Hver gang grensen overskrides, skal institusjonen umiddelbart gi vedkommende myndigheter rapport om overskridelsens omfang og navnet på den berørte motparten og, dersom det er relevant, navnet på gruppen av innbyrdes tilknyttede motparter.»

98) I artikkel 396 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Andre ledd skal lyde:

«Dersom beløpet på 150 millioner euro nevnt i artikkel 395 nr. 1 får anvendelse, kan de vedkommende myndighetene tillate at grensen på 100 % av institusjonens kjernekapital overskrides i enkelttilfeller.»

ii) Nytt ledd skal lyde:

«Dersom en vedkommende myndighet i unntakstilfellene omhandlet i første og andre ledd i dette nummeret tillater at en institusjon overskrider grensen fastsatt i artikkel 395 nr. 1 i en periode på mer enn tre måneder, skal institusjonen framlegge for den vedkommende myndigheten en tilfredsstillende plan for rettidig fornyet overholdelse av denne grensen, og skal gjennomføre denne planen innen en frist som avtales med vedkommende myndighet. Den vedkommende myndigheten skal overvåke gjennomføringen av planen og ved behov kreve raskere fornyet overholdelse.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«3. Ved anvendelsen av nr. 1 skal EBA utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for å angi hvordan de vedkommende myndighetene kan fastsette

a) unntakstilfellene omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen,

b) den tiden som anses rimelig for å oppnå rettidig fornyet overholdelse,

c) de tiltakene som skal treffes for å sikre at institusjonen oppnår rettidig fornyet overholdelse.»

99) I artikkel 397 tabell 1 kolonne 1 erstattes begrepet «tellende kapital» med begrepet «kjernekapital».

100) I artikkel 399 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. En institusjon skal anvende en kredittrisikoreduksjonsteknikk ved beregningen av en eksponering dersom den har brukt denne teknikken for å beregne kapitalkrav for kredittrisiko i samsvar med tredje del avdeling II, forutsatt at kredittrisikoreduksjonsteknikken oppfyller vilkårene i denne artikkelen.

Ved anvendelsen av artikkel 400–403 menes med «garanti» også kredittderivater som er anerkjent i henhold til tredje del avdeling II kapittel 4, bortsett fra kreditttilknyttede gjeldsinstrumenter (CLN).»

b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Kredittrisikoreduksjonsteknikker som er tilgjengelige bare for institusjoner som bruker en av IRB-metodene, skal ikke anvendes for å redusere eksponeringsverdiene i forbindelse med store eksponeringer, bortsett fra eksponeringer med sikkerhet i fast eiendom i samsvar med artikkel 402.»

101) I artikkel 400 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 første ledd gjøres følgende endringer:

i) Bokstav j) skal lyde:

«j) Clearingmedlemmers handelseksponeringer og bidrag til misligholdsfond for kvalifiserte sentrale motparter.»

- ii) Nye bokstaver skal lyde:
 - «l) Kunders handelseksponeringer som omhandlet i artikkel 305 nr. 2 eller 3.
 - m) Beholdninger som innehas av foretak som er gjenstand for krisehåndtering, eller deres datterforetak som ikke selv er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, av de ansvarlig kapital-instrumentene og den konvertible gjelden som er omhandlet i artikkel 45f nr. 2 i direktiv 2014/59/EU, og som er utstedt av en av følgende foretak:
 - i) Når det gjelder foretak som er gjenstand for krisehåndtering: andre foretak som tilhører samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering.
 - ii) Når det gjelder datterforetak av et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, som ikke selv er foretak som er gjenstand for krisehåndtering: det berørte datterforetakets datterforetak som tilhører samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering.
 - n) Eksponeringer som oppstår som følge av et minsteverditilsagn som oppfyller alle vilkårene i artikkel 132c nr. 3.»
- b) I nr. 2 gjøres følgende endringer:
 - i) Bokstav c) skal lyde:
 - «c) Eksponeringer, herunder deltakerinteresser eller andre typer eierandeler, som en institusjon har mot sitt morforetak, morforetakets øvrige datterforetak eller sine egne datterforetak og kvalifiserende eierandeler, forutsatt at disse foretakene omfattes av det tilsynet på konsolidert grunnlag som institusjonen selv er omfattet av i samsvar med denne forordningen, direktiv 2002/87/EF eller tilsvarende gjeldende regler i et tredjeland; uavhengig av om de er unntatt fra artikkel 395 nr. 1 i denne forordningen, skal eksponeringer som ikke oppfyller disse kriteriene, behandles som eksponeringer mot en tredjepart.»
 - ii) Bokstav k) skal lyde:
 - «k) Eksponeringer i form av en sikkerhet eller en garanti for boliglån som stilles av en godtakbar yter av beskyttelse omhandlet i artikkel 201 som oppfyller kravene til en kredittvurdering som er minst den laveste av følgende:
 - i) Risikoklasse 2.
 - ii) Den risikoklassen som tilsvarer sentralmyndighetens kredittvurdering i utenlandsk valuta i den medlemsstaten der hovedkontoret til yteren av beskyttelse ligger.»
 - iii) Ny bokstav skal lyde:
 - «l) Eksponeringer i form av en garanti for statsstøttet eksportkreditt, stilt av et eksportkredittbyrå som oppfyller kravene til en kredittvurdering som er minst den laveste av følgende:
 - i) Risikoklasse 2.
 - ii) Den risikoklassen som tilsvarer sentralmyndighetens kredittvurdering i utenlandsk valuta i den medlemsstaten der hovedkontoret til eksportkredittbyrået ligger.»
- c) I nr. 3 skal andre ledd lyde:
 - «Vedkommende myndigheter skal underrette EBA om hvorvidt de har til hensikt å anvende noen av unntakene omhandlet i nr. 2 i samsvar med bokstav a) og b) i dette nummeret, og skal gi EBA en begrunnelse for at disse unntakene anvendes.»
- d) Nytt nummer skal lyde:
 - «4. Det skal ikke være tillatt å anvende mer enn ett av unntakene fastsatt i nr. 1 og 2 samtidig på den samme eksponeringen.»

102) Artikkel 401 skal lyde:

«Artikkel 401

Beregning av virkningen av kredittrisikoreduksjonsteknikker

1. For beregningen av verdien av eksponeringer i henhold til artikkel 395 nr. 1 kan en institusjon anvende den fullt justerte eksponeringsverdien (E*) som beregnet i henhold til tredje del avdeling II kapittel 4, idet det tas hensyn til kredittrisikoreduksjonen, volatilitetsjusteringer og eventuelt avvikende løpetid omhandlet i det nevnte kapitlet.

2. Med unntak av institusjoner som bruker den enkle metoden for finansielle sikkerheter i henhold til første ledd, skal institusjonene bruke den avanserte metoden for finansielle sikkerheter, uansett hvilken metode de brukte for å beregne kravene til ansvarlig kapital for kredittrisiko.

Som unntak fra nr. 1 kan institusjoner som har tillatelse til å bruke metodene omhandlet i tredje del avdeling II kapittel 4 avsnitt 4 og tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 6, bruke disse metodene for å beregne eksponeringsverdien av verdipapirfinansieringstransaksjoner.

3. Ved beregningen av verdien av eksponeringer i henhold til artikkel 395 nr. 1 skal institusjonene utføre periodiske stresstester i forbindelse med sine kredittrisikokonsentrasjoner, herunder når det gjelder den realiserbare verdien av eventuell mottatt sikkerhet.

De periodiske stresstestene omhandlet i første ledd skal avdekke risiko som forårsakes av potensielle endringer i markedsvilkår som vil kunne ha en negativ innvirkning på institusjonens kapitaldekning og på risiko som oppstår ved realisering av sikkerhet i stressituasjoner.

De stresstestene som gjennomføres, skal være tilstrekkelige og hensiktsmessige for vurderingen av slike risikoer.

Institusjoner skal ta med følgende i sine strategier for å håndtere konsentrasjonsrisiko:

a) Retningslinjer og framgangsmåter for å håndtere risiko som følge av avvikende løpetid mellom eksponeringer og eventuell kredittbeskyttelse for disse eksponeringene.

b) Retningslinjer og framgangsmåter knyttet til konsentrasjonsrisiko som følge av anvendelsen av kredittrisikoreduksjonsteknikker, og særlig store indirekte kreditteksponeringer, for eksempel eksponeringer mot en enkelt utsteder av verdipapirer som er mottatt som sikkerhet.

4. Dersom en institusjon reduserer en eksponering mot en motpart ved hjelp av en godtakbar kredittrisikoreduksjonsteknikk i samsvar med artikkel 399 nr. 1, skal institusjonen på den måten som er angitt i artikkel 403, behandle den delen som eksponeringen mot motparten er blitt redusert med, som eksponering mot yteren av beskyttelse i stedet for mot motparten.»

103) I artikkel 402 skal nr. 1 og 2 lyde:

«1. Ved beregningen av eksponeringsverdier i henhold til artikkel 395 kan institusjoner, med mindre det er forbudt i henhold til gjeldende nasjonal rett, redusere verdien av en eksponering eller deler av en eksponering med full sikkerhet i boligeiendom, i samsvar med artikkel 125 nr. 1, med den pantsatte delen av markeds- eller pantelånsverdien for den aktuelle eiendommen, men ikke med mer enn 50 % av markedsverdien eller 60 % av pantelånsverdien i de medlemsstatene som ved lov eller forskrift har fastsatt strenge kriterier for vurderingen av pantelånsverdien, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

a) Medlemsstatens vedkommende myndigheter har ikke fastsatt en risikovekt som er høyere enn 35 % for eksponeringer eller deler av eksponeringer med sikkerhet i boligeiendom i samsvar med artikkel 124 nr. 2.

b) Eksponeringen eller deler av eksponeringen er fullt ut sikret med et av følgende:

i) Pant i boligeiendom.

ii) En boligeiendom i en leasingtransaksjon der utleier beholder full eiendomsrett til boligeiendommen og leasingtakeren ennå ikke har anvendt sin kjøpsopsjon.

c) Kravene i artikkel 208 og artikkel 229 nr. 1 er oppfylt.

2. Ved beregningen av eksponeringsverdier i henhold til artikkel 395 kan en institusjon, med mindre det er forbudt i henhold til gjeldende nasjonal rett, redusere verdien av en eksponering eller deler av en eksponering med full sikkerhet i næringseiendom, i samsvar med artikkel 126 nr. 1, med den pantsatte delen av markeds- eller pantelånsverdien for den aktuelle eiendommen, men ikke med mer enn 50 % av markedsverdien eller 60 % av pantelånsverdien i de medlemsstatene som ved lov eller forskrift har fastsatt strenge kriterier for vurderingen av pantelånsverdien, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Medlemsstatenes vedkommende myndigheter har ikke fastsatt en risikovekt som er høyere enn 50 % for eksponeringer eller deler av eksponeringer med sikkerhet i næringseiendom i samsvar med artikkel 124 nr. 2.
- b) Eksponeringen er fullt ut sikret med et av følgende:
 - i) Pant i kontorer eller andre forretningslokaler.
 - ii) Kontorer eller andre forretningslokaler, og eksponeringen gjelder eiendomsleasingtransaksjoner.
- c) Kravene i artikkel 126 nr. 2 bokstav a) og i artikkel 208 og artikkel 229 nr. 1 er oppfylt.
- d) Næringseiendommen er fullt oppført.»

104) Artikkel 403 skal lyde:

«Artikkel 403

Substitusjonsmetoden

1. Når en eksponering mot en motpart garanteres av en tredjepart eller gjennom sikkerhet utstedt av en tredjepart, skal en institusjon
 - a) behandle den garanterte delen av eksponeringen som eksponering mot garantisten i stedet for mot motparten, forutsatt at den usikrede eksponeringen mot garantisten ville blitt gitt en risikovekt som er lik eller lavere enn risikovekten for den usikrede eksponeringen mot motparten i henhold til tredje del avdeling II kapittel 2,
 - b) behandle den delen av eksponeringen som har sikkerhet i form av markedsverdien av anerkjent sikkerhet, som eksponering mot tredjeparten i stedet for mot motparten, forutsatt at eksponeringen garanteres gjennom sikkerhet, og forutsatt at den delen av eksponeringen som det er stilt sikkerhet for, ville blitt gitt en risikovekt som er lik eller lavere enn risikovekten for den usikrede eksponeringen mot motparten i henhold til tredje del avdeling II kapittel 2.

En institusjon skal ikke bruke metoden i første ledd bokstav b) når det er en ubalanse mellom eksponeringens løpetid og beskyttelsens løpetid.

Ved anvendelsen av denne delen kan en institusjon bruke både den avanserte metoden for finansielle sikkerheter og behandlingen i første ledd bokstav b) i dette nummeret, men bare når det er tillatt å bruke både den avanserte metoden for finansielle sikkerheter og den enkle metoden for finansielle sikkerheter i henhold til artikkel 92.

2. Når en institusjon anvender nr. 1 bokstav a),
 - a) skal den, dersom garantien er angitt i en annen valuta enn den som er angitt for eksponeringen, beregne beløpet for eksponeringen som anses for å være dekket, i samsvar med bestemmelsene om behandling av valutaubalanse for ikke-finansiert kredittbeskyttelse i tredje del,
 - b) skal den behandle en ubalanse mellom eksponeringens løpetid og beskyttelsens løpetid i samsvar med bestemmelsene om behandling av avvikende løpetid i tredje del avdeling II kapittel 4,
 - c) kan den anerkjenne delvis dekning i samsvar med behandlingen i tredje del avdeling II kapittel 4.

3. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav b) kan en institusjon erstatte beløpet i bokstav a) i dette nummeret med beløpet i bokstav b) i dette nummeret, forutsatt at vilkårene i bokstav c)–e) i dette nummeret er oppfylt:

- a) det samlede beløpet for institusjonens eksponering mot en utsteder av sikkerhet som følge av gjenkjøpsavtaler med tre parter tilrettelagt av en trepartsagent,
 - b) hele beløpet for de grenseverdiene som institusjonen har pålagt trepartsagenten omhandlet i bokstav a) å anvende på de verdipapirene som er utstedt av utstederen av sikkerhet omhandlet i nevnte bokstav,
 - c) institusjonen har kontrollert at trepartsagenten har iverksatt egnede beskyttelsestiltak for å hindre at grenseverdiene omhandlet i bokstav b) overskrides,
 - d) den vedkommende myndigheten har ikke gitt uttrykk for noen vesentlige bekymringer overfor institusjonen,
 - e) summen av beløpet for grenseverdien omhandlet i bokstav b) i dette nummeret og institusjonens eventuelle andre eksponeringer mot utstederen av sikkerhet, overstiger ikke grenseverdien fastsatt i artikkel 395 nr. 1.
4. EBA skal i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utstede retningslinjer som angir vilkårene for anvendelsen av behandlingen omhandlet i nr. 3 i denne artikkelen, herunder vilkårene og hyppigheten for fastsettelse, overvåking og endring av grenseverdiene omhandlet i bokstav b) i det nevnte nummeret.

EBA skal offentliggjøre disse retningslinjene innen 31. desember 2019.»

105) I sjette del skal overskriften i avdeling I lyde:

«**DEFINISJONER OG LIKVIDITEITSKRAV**».

106) Artikkel 411 skal lyde:

«*Artikkel 411*

Definisjoner

I denne delen menes med

- 1) «finansiell kunde» en kunde, herunder en finansiell kunde som tilhører et ikke-finansielt konsern, som utøver en eller flere av virksomhetene angitt i vedlegg I til direktiv 2013/36/EU som hovedvirksomhet, eller som er et av følgende:
 - a) En kredittinstitusjon.
 - b) Et verdipapirforetak.
 - c) Et spesialforetak for verdipapirisering.
 - d) En innretning for kollektiv investering (IKI).
 - e) En investeringsordning som ikke er av åpen type.
 - f) Et forsikringsforetak.
 - g) Et gjenforsikringsforetak.
 - h) Et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap.
 - i) En finansinstitusjon.
 - j) En pensjonsordning som definert i artikkel 2 nr. 10 i forordning (EU) nr. 648/2012,
- 2) «massemarkedsinnskudd» en forpliktelse overfor en fysisk person eller en SMB, dersom SMB-en tilhører kategorien for massemarkedsseksponeringer i henhold til standardmetoden eller IRB-metoden for kredittrisiko, eller en forpliktelse overfor et foretak som er berettiget til behandlingen i artikkel 153 nr. 4, og dersom de samlede innskuddene fra denne SMB-en eller selskapet på gruppebasis ikke overstiger 1 million euro,

- 3) «privat investeringselskap» et foretak eller en trust der eieren eller den reelle eieren er en fysisk person eller en gruppe av fysiske personer med nære forbindelser som ikke utøver noen annen kommersiell, industriell eller yrkesmessig virksomhet, og som ble opprettet med det ene formålet å forvalte eierens eller eiernes formue, herunder tilknyttet virksomhet som å skille eiernes eiendeler fra bedriftens eiendeler, å lette overføringen av eiendeler innenfor en familie eller å hindre at eiendelene deles opp etter et dødsfall i familien, forutsatt at disse er knyttet til hovedformålet, som er å forvalte eiernes formue,
- 4) «innskuddsmegler» en fysisk person eller et foretak som mot gebyr plasserer innskudd fra tredjeparter, herunder massemarkedsinnskudd og innskudd fra foretak, men ikke innskudd fra finansielle kunder, i kredittinstitusjoner,
- 5) «ubeheftede eiendeler» eiendeler som ikke er underlagt en juridisk, avtalefestet, tilsynsmessig eller annen begrensning som hindrer institusjonen i å avvikle, selge, overføre, tildele eller generelt avhende disse eiendelene gjennom et direkte salg eller en gjenkjøpsavtale,
- 6) «ikke-obligatorisk overpantsetting» ethvert beløp for eiendeler som institusjonen ikke er forpliktet til å knytte til en utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett i henhold til lover eller forskrifter, avtalefestede forpliktelser eller av hensyn til markedsdisiplin, herunder særlig når eiendelene leveres ut over det lov- eller forskriftsfestede minstekravet til overpantsetting som i henhold til en medlemsstats eller et tredjelands nasjonale rett får anvendelse på obligasjoner med fortrinnsrett,
- 7) «eiendelsdekningskrav» forholdet mellom eiendeler og forpliktelser som fastsettes i samsvar med en medlemsstats eller et tredjelands nasjonale rett, med sikte på kredittforbedring for obligasjoner med fortrinnsrett,
- 8) «marginlån» lån med sikkerhet som gis til kunder som vil oppta lånefinansierte handelsposisjoner,
- 9) «derivatkontrakter» derivatkontraktene som er oppført i vedlegg II, og kredittderivater,
- 10) «stress» en plutselig eller alvorlig forringelse av en institusjons solvens eller likviditetsstilling på grunn av endringer i markedsvilkårene eller idiosynkratiske faktorer som kan medføre en betydelig risiko for at institusjonen ikke kan oppfylle sine forpliktelser ved forfall i løpet av de neste 30 dagene,
- 11) «nivå 1-eiendeler» eiendeler med svært høy likviditet og kredittkvalitet, som nevnt i artikkel 416 nr. 1 andre ledd,
- 12) «nivå 2-eiendeler» eiendeler med høy likviditet og kredittkvalitet, som nevnt i artikkel 416 nr. 1 andre ledd i denne forordningen; nivå 2-eiendeler inndeles videre i nivå 2A- og 2B-eiendeler som fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1,
- 13) «likviditetsbuffer» beløpet for nivå 1- og nivå 2-eiendeler som en institusjon innehar i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1,
- 14) «netto utgående pengestrømmer» beløpet som gjenstår etter at en institusjons inngående pengestrømmer er trukket fra dens utgående pengestrømmer,
- 15) «rapporteringsvaluta» valutaen i den medlemsstaten der institusjonens hovedkontor er etablert,
- 16) «fordringsdiskontering» en avtale mellom en virksomhet («overdrageren») og et finansforetak («faktoringsselskapet») der overdrageren overdrar eller selger sine fordringer til faktoringsselskapet som motytelse for at faktoringsselskapet yter en eller flere av følgende tjenester for overdrageren i forbindelse med de overdratte fordringene:
 - a) Et forskudd på en prosentdel av beløpet for de overdratte fordringene, som vanligvis er kortsiktige, uforpliktete og ikke fornyes automatisk.
 - b) Fordringsforvaltning, innkreving og kredittbeskyttelse, der faktoringsselskapet vanligvis administrerer overdragerens kundeskontroll og inndriver fordringene i faktoringsselskapets eget navn.Ved anvendelsen av avdeling IV skal fordringsdiskontering behandles som handelsfinansiering,
- 17) «kommittert kreditt- eller likviditetsfasilitet» en kreditt- eller likviditetsfasilitet som er ugjenkallelig eller kan gjenkalles på visse vilkår.»

107) I artikkel 412 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 skal lyde:

«2. Institusjonene skal ikke foreta dobbelttelling av utgående pengestrømmer, inngående pengestrømmer og likvide eiendeler.

Med mindre annet er angitt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal en post som kan telles i mer enn én kategori av utgående strømmer, telles i den kategorien av utgående strømmer som gir den største utgående strømmen for den posten i henhold til avtalen.

b) Nytt nummer skal lyde:

«4a. Den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1 får anvendelse på kredittinstitusjoner og verdipapirforetak omhandlet i artikkel 6 nr. 4.»

108) Artikkel 413 og 414 skal lyde:

«*Artikkel 413*

Krav om stabil finansiering

1. Institusjonene skal sikre at langsiktige eiendeler og poster utenfor balansen er tilstrekkelig dekket med ulike finansieringsinstrumenter som er stabile under normale forhold og i stressituasjoner.

2. Bestemmelsene i avdeling III får anvendelse bare for å fastsette rapporteringsforpliktelsene angitt i artikkel 415 fram til de rapporteringsforpliktelsene som angis i den nevnte artikkelen for netto stabil finansieringsgrad i henhold til avdeling IV, er fastsatt og innført i unionsretten.

3. Bestemmelsene i avdeling IV får anvendelse i forbindelse med fastsettelsen av kravet til stabil finansiering angitt i nr. 1 i denne artikkelen og rapporteringsforpliktelsene for institusjoner angitt i artikkel 415.

4. Medlemsstatene kan opprettholde eller innføre nasjonale bestemmelser om krav til stabil finansiering før bindende minstestandarder for kravene til stabil finansiering angitt i nr. 1 får anvendelse.

Artikkel 414

Oppfyllelse av likviditetskrav

En institusjon som ikke oppfyller eller ikke forventer å oppfylle kravene i artikkel 412 eller i artikkel 413 nr. 1, herunder i stressperioder, skal umiddelbart underrette de vedkommende myndighetene om dette og uten unødig opphold framlegge for de vedkommende myndighetene en plan for hvordan den innen rimelig tid igjen skal kunne oppfylle kravene i artikkel 412 eller artikkel 413 nr. 1, alt etter hva som er relevant. Fram til institusjonen igjen oppfyller kravet, skal den foreta daglig rapportering av postene omhandlet i avdeling III, i avdeling IV, i gjennomføringsrettsakten omhandlet i artikkel 415 nr. 3 eller 3a eller i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, alt etter hva som er relevant, ved hver bankdags avslutning, med mindre den vedkommende myndigheten tillater en mindre hyppig rapportering og en lengre rapporteringsfrist. Vedkommende myndigheter skal bare gi slike tillatelser på grunnlag av institusjonens individuelle situasjon og idet det tas hensyn til omfanget og kompleksiteten av institusjonens virksomhet. Vedkommende myndigheter skal overvåke gjennomføringen av denne gjenopprettingsplanen og ved behov kreve at gjenopprettningen skjer hurtigere.»

109) I artikkel 415 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1, 2 og 3 skal lyde:

«1. Institusjonene skal rapportere de postene som er omhandlet i de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i nr. 3 eller 3a i denne artikkelen, i avdeling IV og i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, til de vedkommende myndighetene i rapporteringsvalutaen, uavhengig av disse postenes faktiske valuta. Fram til rapporteringsforpliktelsen og rapporteringsformatet for netto stabil finansieringsgrad i henhold til avdeling IV er fastsatt og innført i unionsretten, skal institusjonene rapportere til de vedkommende myndighetene de postene som er omhandlet i avdeling III, i rapporteringsvalutaen, uavhengig av disse postenes faktiske valuta.

Rapporteringshyppigheten skal være minst én gang i måneden for poster som er omhandlet i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, og minst hvert kvartal for poster omhandlet i avdeling III og IV.

2. En institusjon skal rapportere separat til de vedkommende myndighetene de postene som er omhandlet i de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i nr. 3 eller 3a i denne artikkelen, i avdeling III fram til rapporteringsforpliktelsen og rapporteringsformatet for netto stabil finansieringsgrad i henhold til avdeling IV er fastsatt og innført i unionsretten, i avdeling IV og i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, alt etter hva som er relevant, i samsvar med følgende:

- a) Når poster er angitt i en annen valuta enn rapporteringsvalutaen, og institusjonen har samlede forpliktelser angitt i denne valutaen som utgjør eller overstiger 5 % av institusjonens eller likviditetsundergruppens samlede forpliktelser, unntatt ansvarlig kapital og poster utenfor balansen, skal rapporteringen foretas i den angitte valutaen.
- b) Når poster er angitt i valutaen til en vertsstat der institusjonen har en betydelig filial som omhandlet i artikkel 51 i direktiv 2013/36/EU, og denne vertsstaten bruker en annen valuta enn rapporteringsvalutaen, skal rapporteringen foretas i valutaen til den medlemsstaten der den betydelige filialen ligger.
- c) Når poster er angitt i rapporteringsvalutaen, og det samlede beløpet for forpliktelser i andre valutaer enn rapporteringsvalutaen utgjør eller overstiger 5 % av institusjonens eller likviditetsundergruppens samlede forpliktelser, unntatt ansvarlig kapital og poster utenfor balansen, skal rapporteringen foretas i rapporteringsvalutaen.

3. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å angi følgende:

- a) Ensartede formater og IT-løsninger med tilhørende instruksjoner for hyppighet samt referanse- og overføringsdatoer; rapporteringsformatene og -hyppigheten skal stå i rimelig forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av institusjonenes ulike virksomheter og skal omfatte den rapporteringen som kreves i henhold til nr. 1 og 2.
- b) Ytterligere parametere for likviditetsovervåkingen som kreves for at vedkommende myndigheter skal få en omfattende innsikt i en institusjons likviditetsrisikoprofil, og som skal stå i rimelig forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av en institusjons virksomhet.

EBA skal framlegge for Kommisjonen disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for de postene som er angitt i bokstav a), innen 28. juli 2013, og for de postene som er angitt i bokstav b), innen 1. januar 2014.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«3a. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å angi hvilke ytterligere parametere for likviditetsovervåkingen omhandlet i nr. 3 som skal gjelde for små og ikke-komplekse institusjoner.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2020.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

110) I artikkel 416 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 3 skal lyde:

«3. I samsvar med nr. 1 skal institusjonene rapportere eiendeler som oppfyller følgende vilkår, som likvide eiendeler:

- a) Eiendelene er ubeheftede, eller de er tilgjengelige i sikkerhetsgrupper som kan anvendes for å skaffe ytterligere finansiering innenfor rammen for kommitterte eller, dersom gruppen forvaltes av en sentralbank, ukommitterte, men ennå ikke finansierte kredittlinjer som er tilgjengelige for institusjonen.

- b) Eiendelene er ikke utstedt av institusjonen selv eller dens morinstitusjon eller datterinstitusjoner eller et annet datterforetak av dens morinstitusjon eller finansielle morholdingselskap.
- c) Eiendelenes pris er som regel fastsatt av markedsdeltakerne og kan lett observeres på markedet, eller prisen kan fastsettes etter en formel som er lett å beregne på grunnlag av offentlig tilgjengelige data, og den avhenger ikke av sterke antakelser som vanligvis er tilfellet når det gjelder strukturerte eller eksotiske produkter.
- d) Eiendelene er notert på en anerkjent børs, eller de er omsettelige gjennom direkte avtaler om salg eller gjennom en enkel gjenkjøpsavtale på gjenkjøpmarkeder; disse kriteriene skal vurderes separat for hvert marked.

Vilkårene omhandlet i første ledd bokstav c) og d) får ikke anvendelse på eiendelene omhandlet i nr. 1 bokstav a), e) og f).»

- b) Nr. 5 og 6 skal lyde:

«5. Aksjer eller andeler i IKI-er kan behandles som likvide eiendeler, opp til et absolutt beløp på 500 millioner euro eller et tilsvarende beløp i nasjonal valuta, i hver institusjons portefølje av likvide eiendeler, forutsatt at kravene i artikkel 132 nr. 3 er oppfylt, og at IKI-en bare investerer i likvide eiendeler som omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen, bortsett fra derivater til reduksjon av rente-, kreditt- eller valutarisiko.

En IKIs bruk eller potensielle bruk av derivater for å sikre risikoer ved tillatte investeringer skal ikke hindre at IKI-en kan være berettiget til behandlingen omhandlet i første ledd i dette nummeret. Når verdien av IKI-ens aksjer eller andeler ikke blir markedsvurdert regelmessig av tredjeparter som omhandlet i artikkel 418 nr. 4 bokstav a) og b), og den vedkommende myndigheten ikke anser at en institusjon har utviklet robuste metoder og prosesser for en slik vurdering som omhandlet i artikkel 418 nr. 4, skal aksjer eller andeler i den vedkommende IKI-en ikke behandles som likvide eiendeler.

6. Når en likvid eiendel ikke lenger oppfyller kravet til likvide eiendeler i denne artikkelen, kan en institusjon imidlertid fortsatt anse den som en likvid eiendel i en ytterligere periode på 30 dager. Når en likvid eiendel i en IKI ikke lenger er berettiget til behandlingen i nr. 5, kan aksjene eller andelene imidlertid fortsatt anses som en likvid eiendel i en ytterligere periode på 30 dager, forutsatt at disse eiendelene utgjør høyst 10 % av IKI-ens samlede eiendeler.»

- c) Nr. 7 utgår.

111) I artikkel 419 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 2 skal lyde:

«2. Dersom det berettigede behovet for likvide eiendeler i lys av kravet i artikkel 412 overstiger de tilgjengelige likvide eiendelene i en valuta, skal et eller flere av følgende unntak anvendes:

- a) Som unntak fra artikkel 417 bokstav f) kan valutaen for de likvide eiendelene avvike fra fordelingen etter valuta av utgående pengestrømmer etter fradrag av inngående strømmer.
- b) For valutaer fra en medlemsstat eller et tredjeland kan de likvide eiendelene som kreves, erstattes med kredittlinjer fra sentralbanken i den berørte medlemsstaten eller i det berørte tredjelandet, som ved avtale er ugenkallelig kommittert for de neste 30 dagene og rimelig priset, uavhengig av beløpet som for tiden er trukket, forutsatt at de vedkommende myndighetene i den berørte medlemsstaten eller i det berørte tredjelandet gjør det samme, og at den berørte medlemsstaten eller det berørte tredjelandet har sammenlignbare rapporteringskrav.
- c) Dersom det er et underskudd for nivå 1-eiendeler, kan institusjonen inneha ytterligere nivå 2A-eiendeler med forbehold for større avkorting, og eventuelle øvre grenser som anvendes for disse eiendelene i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, kan endres.»

- b) Nr. 5 skal lyde:

«5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette unntakene som er omhandlet i nr. 2, herunder vilkårene for anvendelse av dem.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. desember 2019.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

112) I artikkel 422 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 4 skal lyde:

«4. Clearing-, deponerings- eller likviditetsstyringstjenester eller lignende tjenester som omhandlet i nr. 3 bokstav a) og d) skal omfatte slike tjenester bare i den utstrekning tjenestene leveres innenfor rammen av en etablert forbindelse som innskyteren i vesentlig grad er avhengig av. Disse tjenestene skal ikke bestå i bare korrespondentbank- eller megler tjenester, og institusjonene skal ha dokumentasjon for at motparten ikke kan heve beløp som rettslig forfaller innenfor en periode på 30 dager, uten at det går ut over driften.

I påvente av en ensartet definisjon av «etablert operasjonell forbindelse» som omhandlet i nr. 3 bokstav c) skal institusjonene selv fastsette kriterier for å identifisere en etablert operasjonell forbindelse dersom de har dokumentasjon for at motparten ikke kan heve beløp som rettslig forfaller innenfor en periode på 30 dager, uten at det går ut over driften, og skal rapportere disse kriteriene til de vedkommende myndighetene. Vedkommende myndigheter kan i mangel av en ensartet definisjon utarbeide generelle retningslinjer som institusjonene skal følge ved identifiseringen av innskudd som opprettholdes av innskyteren innenfor rammen av en etablert operasjonell forbindelse.»

b) Nr. 8 skal lyde:

«8. Vedkommende myndigheter kan i enkelttilfeller gi tillatelse til å anvende en lavere uttaksfaktor på forpliktelser som er omhandlet i nr. 7, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

a) Motparten er et av følgende:

i) Morforetaket til eller datterforetak av institusjonen eller et annet datterforetak av samme morforetak.

ii) Motparten er knyttet til institusjonen gjennom en forbindelse i henhold til artikkel 22 nr. 7 i direktiv 2013/34/EU.

iii) En institusjon omfattet av samme institusjonelle beskyttelsesordning, som oppfyller kravene i artikkel 113 nr. 7.

iv) Den sentrale institusjonen eller et medlem av et nettverk som oppfyller kravene i artikkel 400 nr. 2 bokstav d).

b) Det er grunn til å forvente en lavere utgående strøm i løpet av de neste 30 dagene, selv ved et kombinert idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario.

c) En tilsvarende, symmetrisk eller mer konservativ inngående strøm anvendes av motparten som unntak fra artikkel 425.

d) Institusjonen og motparten er etablert i samme medlemsstat.»

113) I artikkel 423 skal nr. 2 og 3 lyde:

«2. En institusjon skal innen 30 dager etter en vesentlig forverring av institusjonens kredittkvalitet underrette de vedkommende myndighetene om alle kontrakter som er inngått med kontraktvilkår som har ført til utgående pengestrømmer eller ytterligere behov for sikkerhet. Dersom de vedkommende myndighetene anser disse kontraktene som vesentlige i forbindelse med institusjonens potensielle utgående pengestrømmer, skal de kreve at institusjonen legger til en ytterligere utgående strøm for disse kontraktene, som skal tilsvare det ytterligere behovet for sikkerhet som følger av en vesentlig forverring av institusjonens kredittkvalitet, for eksempel en nedsettelse av dens eksterne kredittvurdering med tre trinn («notches»). Institusjonen skal regelmessig vurdere omfanget av denne vesentlige forverringen i lys av hva som er relevant i henhold til kontraktene som den har inngått, og underrette de vedkommende myndighetene om resultatet av denne vurderingen.

3. Institusjonen skal legge til en ytterligere utgående strøm som skal tilsvare det behovet for sikkerhet som ville oppstå som følge av virkningen av et negativt markedsscenario på institusjonens derivattransaksjoner, dersom de er vesentlige.

EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette vilkårene for anvendelsen av begrepet «vesentlige», og for å fastsette metoder for måling av ytterligere utgående strømmer.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 31. mars 2014.

Kommissjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i andre ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

114) I artikkel 424 skal nr. 4 lyde:

«4. Den kommitterte verdien av en likviditetsfasilitet som er gitt til et spesialforetak for verdipapirisering med sikte på å gjøre det mulig for dette spesialforetaket å kjøpe andre eiendeler enn verdipapirer av motparter som ikke er finansielle kunder, skal multipliseres med 10 %, forutsatt at den kommitterte verdien overstiger verdien av nåværende eiendeler som er kjøpt av motparter, og at det høyeste beløpet som kan utnyttes, i henhold til kontrakt er begrenset til verdien av nåværende kjøpte eiendeler.»

115) I artikkel 425 nr. 2 skal bokstav c) lyde:

«c) Lån uten kontraktfestet utløpsdato skal innregnes med 20 % inngående strømmer, forutsatt at kontrakten gir institusjonen mulighet til å si opp denne og kreve betaling innen 30 dager.»

116) I sjette del innsettes følgende avdeling etter artikkel 428:

«AVDELING IV

NETTO STABIL FINANSIERINGSGRAD

KAPITTEL 1

Netto stabil finansieringsgrad

Artikkel 428a

Anvendelse på konsolidert grunnlag

Dersom den netto stabile finansieringsgraden fastsatt i denne avdelingen får anvendelse på konsolidert grunnlag i samsvar med artikkel 11 nr. 4, får følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Eiendeler og poster utenfor balansen i et datterforetak som har sitt hovedkontor i et tredjeland, som er underlagt faktorer for påkrevd stabil finansiering i henhold til kravet til stabil finansiering som er fastsatt i dette tredjelandets nasjonale rett, som er høyere enn dem som er angitt i kapittel 4, skal konsolideres i samsvar med de høyere faktorene som er fastsatt i dette tredjelandets nasjonale rett.
- b) Forpliktelser og ansvarlig kapital i et datterforetak som har sitt hovedkontor i et tredjeland, som er underlagt faktorer for tilgjengelig stabil finansiering i henhold til kravet til stabil finansiering fastsatt i dette tredjelandets nasjonale rett, som er lavere enn dem som er angitt i kapittel 3, skal konsolideres i samsvar med de lavere faktorene som er fastsatt i dette tredjelandets nasjonale rett.
- c) Eiendeler i tredjeland som oppfyller kravene i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, som innehas av et datterforetak som har sitt hovedkontor i et tredjeland, skal ikke anerkjennes som likvide midler i forbindelse med konsolidering dersom de ikke anses som likvide midler i henhold til nasjonal rett i det tredjelandet som fastsetter kravet til likviditetsreserve.
- d) Verdipapirforetak i et konsern som ikke omfattes av denne avdelingen i henhold til artikkel 6 nr. 4, skal være omfattet av artikkel 413 og 428b på konsolidert grunnlag; med mindre annet er angitt i dette nummeret, skal slike verdipapirforetak fortsatt være underlagt det detaljerte kravet til stabil finansiering for verdipapirforetak som fastsatt i nasjonal rett.

*Artikkel 428b***Netto stabil finansieringsgrad**

1. Kravet til stabil finansiering i artikkel 413 nr. 1 skal være lik forholdet mellom institusjonens tilgjengelige stabile finansiering som omhandlet i kapittel 3 og institusjonens påkrevde stabile finansiering som omhandlet i kapittel 4, og skal uttrykkes som en prosentdel. Institusjonene skal beregne netto stabil finansieringsgrad etter følgende formel:

$$\frac{\text{Tilgjengelig stabil finansiering}}{\text{Påkrevd stabil finansiering}} = \text{Netto stabil finansieringsgrad (\%)}$$

2. Institusjonene skal for alle transaksjoner opprettholde en netto stabil finansieringsgrad på minst 100 %, beregnet i rapporteringsvalutaen, uavhengig av deres faktiske valuta.

3. Dersom en institusjons netto stabile finansieringsgrad har falt under 100 % eller med rimelighet kan forventes å falle under 100 %, får kravet i artikkel 414 anvendelse. Institusjonen skal ha som mål å gjenopprette netto stabil finansieringsgrad til nivået omhandlet i nr. 2 i denne artikkelen. Vedkommende myndigheter skal vurdere grunnene til at institusjonen ikke overholder nr. 2 i denne artikkelen, før de treffer eventuelle tilsynstiltak.

4. Institusjonene skal for alle sine transaksjoner beregne og overvåke sin netto stabile finansieringsgrad i rapporteringsvalutaen, uavhengig av deres faktiske valuta, og separat for transaksjoner angitt i hver av de valutaene som er gjenstand for separat rapportering i samsvar med artikkel 415 nr. 2.

5. Institusjonene skal sikre at fordelingen av deres finansieringsprofil etter valuta generelt er i samsvar med fordelingen av deres eiendeler etter valuta. Dersom det er hensiktsmessig, kan vedkommende myndigheter kreve at institusjoner begrenser valutaubalansen ved å fastsette grenser for den andelen av påkrevd stabil finansiering i en bestemt valuta som kan dekkes gjennom tilgjengelig stabil finansiering i en annen valuta. Denne begrensningen kan anvendes bare for en valuta som er gjenstand for separat rapportering i samsvar med artikkel 415 nr. 2.

Ved fastsettelsen av graden av begrensning av valutaubalanse som kan anvendes i samsvar med denne artikkelen, skal vedkommende myndigheter minst ta hensyn til følgende:

- a) Hvorvidt institusjonen har mulighet til å overføre tilgjengelig stabil finansiering fra en valuta til en annen og på tvers av jurisdiksjoner og juridiske personer innenfor sin gruppe, og mulighet til å bytte valutaer og innhente kapital på utenlandske valutamarkeder i løpet av ettårsperioden for netto stabil finansieringsgrad.
- b) Virkningen av negative valutakursbevegelser på eksisterende posisjoner i ubalanse og på eventuelle valutasikrings effektivitet.

Enhver begrensning av valutaubalanse som pålegges i samsvar med denne artikkelen, skal utgjøre et særlig likviditetskrav som nevnt i artikkel 105 i direktiv 2013/36/EU.

*KAPITTEL 2****Alminnelige regler for beregning av netto stabil finansieringsgrad****Artikkel 428c***Beregning av netto stabil finansieringsgrad**

1. Med mindre annet er angitt i denne avdelingen, skal institusjonene ta hensyn til eiendeler, forpliktelse og poster utenfor balansen på brutt grunnlag.

2. Ved beregningen av netto stabil finansieringsgrad skal institusjonene anvende de relevante faktorene for stabil finansiering som er fastsatt i kapittel 3 og 4, på den balanseførte verdien av sine eiendeler, forpliktelse og poster utenfor balansen, med mindre annet er angitt i denne avdelingen.

3. Institusjonene skal ikke dobbelttelle påkrevd stabil finansiering og tilgjengelig stabil finansiering.

Med mindre annet er angitt i denne avdelingen, skal en post som kan tilordnes til mer enn én kategori for påkrevd stabil finansiering, tilordnes til den kategorien for påkrevd stabil finansiering som gir den største påkrevde stabile finansieringen for den posten i henhold til avtalen.

Artikkel 428d

Derivatkontrakter

1. Institusjonene skal anvende denne artikkelen for å beregne beløpet for påkrevd stabil finansiering for derivatkontrakter som omhandlet i kapittel 3 og 4.
2. Uten at det berører artikkel 428ah nr. 2, skal institusjonene ta hensyn til derivatposisjoners virkelige verdi på nettogrunnlag dersom disse posisjonene inngår i den samme motregningsgruppen som oppfyller kravene i artikkel 429c nr. 1. Dersom dette ikke er tilfellet, skal institusjonene ta hensyn til derivatposisjoners virkelige verdi på bruttogrunnlag og behandle disse derivatposisjonene som om de tilhører deres egne motregningsgrupper ved anvendelsen av kapittel 4.
3. I denne avdelingen menes med «den virkelige verdien av en motregningsgruppe» summen av de virkelige verdiene av alle transaksjonene som inngår i en motregningsgruppe.
4. Uten at det berører artikkel 428ah nr. 2, skal alle derivatkontrakter oppført i vedlegg II nr. 2 bokstav a)–e) som innebærer en fullstendig utveksling av hovedstoler i løpet av samme dag, beregnes på nettogrunnlag for alle valutaer, herunder med sikte på rapportering i en valuta som skal rapporteres separat i samsvar med artikkel 415 nr. 2, selv om disse transaksjonene ikke inngår i den samme motregningsgruppen som oppfyller kravene i artikkel 429c nr. 1.
5. Kontanter som mottas som sikkerhet for å redusere eksponeringen mot en derivatposisjon, skal behandles som sådanne, og ikke som innskudd, som omfattes av kapittel 3.
6. Vedkommende myndigheter kan med den berørte sentralbankens godkjenning beslutte å utelate virkningen av derivatkontrakter ved beregningen av netto stabil finansieringsgrad, herunder ved fastsettelsen av faktorene for påkrevd stabil finansiering og av avsetninger og tap, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Kontraktene har mindre enn seks måneders gjenværende løpetid.
 - b) Motparten er ESB eller sentralbanken i en medlemsstat.
 - c) Derivatkontraktene bidrar til den pengepolitikken som føres av ESB eller sentralbanken i en medlemsstat.

Dersom et datterforetak som har sitt hovedkontor i et tredjeland, er omfattet av unntaket omhandlet i første ledd i henhold til dette tredjelandets nasjonale rett som fastsetter kravet til stabil finansiering, skal dette unntaket som angitt i tredjelandets nasjonale rett tas hensyn til i forbindelse med konsolidering.

Artikkel 428e

Motregning av sikrede utlånstransaksjoner og kapitalmarkedstransaksjoner

Eiendeler og forpliktelser som følger av verdipapirfinansieringstransaksjoner med en enkelt motpart, skal beregnes på nettogrunnlag, forutsatt at disse eiendelene og forpliktelsene oppfyller motregningsvilkårene i artikkel 429b nr. 4.

Artikkel 428f

Innbyrdes avhengige eiendeler og forpliktelser

1. Med forbehold for forhåndsgodkjenning fra de vedkommende myndighetene kan en institusjon behandle en eiendel og en forpliktelse som innbyrdes avhengige, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Institusjonen opptre utelukkende som et mellomledd («pass-through unit») som kanaliserer finansieringen fra forpliktelsen til eiendelen som er innbyrdes avhengige av hverandre.

- b) De enkelte innbyrdes avhengige eiendelene og forpliktelsene kan lett identifiseres og har samme hovedstol.
- c) De innbyrdes avhengige eiendelene og forpliktelsene har i det vesentlige samme løpetid, det vil si forfaller med høyest 20 dagers mellomrom.
- d) Den innbyrdes avhengige forpliktelsen har fulgt av en juridisk, tilsynsmessig eller avtalefestet forpliktelse og anvendes ikke for å finansiere andre eiendeler.
- e) De vesentligste betalingsstrømmene fra eiendelen anvendes ikke for andre formål enn å tilbakebetale den innbyrdes avhengige forpliktelsen.
- f) Motpartene i hvert par av innbyrdes avhengige eiendeler og forpliktelser er ikke de samme.

2. Eiendeler og forpliktelser skal anses å oppfylle vilkårene i nr. 1 og anses som innbyrdes avhengige dersom de er direkte knyttet til følgende produkter eller tjenester:

- a) Sentralisert regulert sparing, forutsatt at institusjonene ved lov er pålagt å overføre regulerte innskudd til et sentralt fond som er opprettet og kontrolleres av en medlemsstats sentralmyndighet, og som gir lån for å fremme mål som er i allmennhetens interesse, og forutsatt at overføringen av innskudd til det sentrale fondet skjer minst én gang i måneden.
- b) Støttelån og kreditt- og likviditetsfasiliteter som oppfyller kriteriene fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, når det gjelder institusjoner som bare opptrer som mellomledd og ikke utsettes for noen finansieringsrisiko.
- c) Obligasjoner med fortrinnsrett som oppfyller alle følgende vilkår:
 - i) De er obligasjoner som omhandlet i artikkel 52 nr. 4 i direktiv 2009/65/EF eller oppfyller kravene som gjør dem berettiget til behandlingen omhandlet i artikkel 129 nr. 4 eller 5 i denne forordningen.
 - ii) De underliggende lånene er fullt finansiert med motsvarende løpetider som de utstedte obligasjonene med fortrinnsrett, eller løpetiden for obligasjonene med fortrinnsrett forlenges automatisk med minst ett år fram til utgangen av de underliggende lånenes løpetid i tilfelle av manglende refinansiering på forfallsdatoen for obligasjonen med fortrinnsrett.
- d) Derivatkundens clearingvirksomhet, forutsatt at institusjonen ikke gir sine kunder garantier for den sentrale motpartens ytelse, og dermed ikke utsettes for noen finansieringsrisiko.

3. EBA skal overvåke eiendeler og forpliktelser samt produkter og tjenester som behandles som innbyrdes avhengige eiendeler og forpliktelser i henhold til nr. 1 og 2, for å avgjøre om og i hvilken utstrekning egnethetskriteriene i nr. 1 er oppfylt. EBA skal framlegge rapport for Kommisjonen om resultatene av denne overvåkingen, og skal gi Kommisjonen råd om hvorvidt det vil være nødvendig å endre vilkårene i nr. 1 eller listen over produkter og tjenester i nr. 2.

Artikkel 428g

Innskudd i institusjonelle beskyttelsesordninger og samarbeidsnettverk

Dersom en institusjon tilhører en institusjonell beskyttelsesordning av den typen som er omhandlet i artikkel 113 nr. 7, et nettverk som er berettiget til unntaket fastsatt i artikkel 10, eller et samarbeidsnettverk i en medlemsstat, skal følgende gjelde for de folioinnskuddene som institusjonen har i den sentrale institusjonen, og som innskyterinstitusjonen anser som likvide eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1:

- a) Innskyterinstitusjonen skal anvende en faktor for påkrevd stabil finansiering i henhold til kapittel 4 avsnitt 2, avhengig av om folioinnskuddene behandles som nivå 1-, nivå 2A- eller nivå 2B-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, og avhengig av den relevante avkorting som anvendes på disse folioinnskuddene for å beregne likviditetsreservedekningen.
- b) Den sentrale institusjonen som mottar innskuddet, skal anvende den tilsvarende symmetriske faktoren for tilgjengelig stabil finansiering.

*Artikkel 428h***Fortrinnsbehandling innenfor en gruppe eller en institusjonell beskyttelsesordning**

1. Dersom artikkel 428g ikke får anvendelse, kan vedkommende myndigheter som unntak fra kapittel 3 og 4 gi institusjoner tillatelse til i enkelttilfeller å anvende en høyere faktor for tilgjengelig stabil finansiering eller en lavere faktor for påkrevd stabil finansiering på eiendeler, forpliktelse og kommitterte kreditt- eller likviditetsfasiliteter, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Motparten er et av følgende:
 - i) Institusjonens morforetak eller datterforetak.
 - ii) Et annet datterforetak av samme morforetak.
 - iii) Et foretak som har en tilknytning til institusjonen i henhold til artikkel 22 nr. 7 i direktiv 2013/34/EU.
 - iv) Et medlem av den samme institusjonelle beskyttelsesordningen som er omhandlet i artikkel 113 nr. 7 i denne forordningen, som institusjonen.
 - v) Sentralorganet eller en tilknyttet kredittinstitusjon i et nettverk eller en samarbeidsgruppe som omhandlet i artikkel 10 i denne forordningen.
- b) Det er grunn til å forvente at den forpliktelsen eller den kommitterte kreditt- eller likviditetsfasiliteten som institusjonen har mottatt, utgjør en mer stabil finansieringskilde, eller at den eiendelen eller den kommitterte kreditt- eller likviditetsfasiliteten som institusjonen har gitt, krever mindre stabil finansiering i løpet av ettårsperioden for netto stabil finansieringsgrad enn den samme forpliktelsen, den samme eiendelen eller den samme kommitterte kreditt- eller likviditetsfasiliteten som andre motparter har mottatt eller gitt.
- c) Motparten anvender en faktor for påkrevd stabil finansiering som er minst like høy som den høyeste faktoren for tilgjengelig stabil finansiering, eller anvender en faktor for tilgjengelig stabil finansiering som er minst like lav som den laveste faktoren for påkrevd stabil finansiering.
- d) Institusjonen og motparten er etablert i samme medlemsstat.

2. Dersom institusjonen og motparten er etablert i forskjellige medlemsstater, kan vedkommende myndigheter tillate unntak fra vilkåret i nr. 1 bokstav d), forutsatt at følgende kriterier er oppfylt i tillegg til kriteriene i nr. 1:

- a) Det er inngått rettslig bindende avtaler og forpliktelser mellom konsernforetak med hensyn til forpliktelsen, eiendelen eller den kommitterte kreditt- eller likviditetsfasiliteten.
- b) Yteren av finansieringen har en lav finansieringsrisikoprofil.
- c) I likviditetsrisikostyringen til yteren av finansieringen er det tatt tilstrekkelig hensyn til mottakerens finansieringsrisikoprofil.

Vedkommende myndigheter skal rådføre seg med hverandre i samsvar med artikkel 20 nr. 1 bokstav b) for å fastslå om tilleggskriteriene i dette nummeret er oppfylt.

KAPITTEL 3

Tilgjengelig stabil finansiering*Avsnitt 1****Alminnelige bestemmelser****Artikkel 428i***Beregning av beløpet for tilgjengelig stabil finansiering**

Med mindre annet er angitt i dette kapitlet, skal beløpet for tilgjengelig stabil finansiering beregnes ved å multiplisere den balanseførte verdien av forskjellige kategorier eller typer forpliktelser og ansvarlig kapital med de faktorene for tilgjengelig stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2. Det samlede beløpet for tilgjengelig stabil finansiering skal være summen av de vektete beløpene for forpliktelser og ansvarlig kapital.

Obligasjoner og andre gjeldsinstrumenter som utstedes av institusjonen, som selges utelukkende på massemarkedet og innehas på en massemarkedskonto, kan anses å tilhøre den relevante kategorien av massemarkedsinnskudd. Det skal innføres begrensninger slik at disse instrumentene ikke kan kjøpes og innehas av andre parter enn ikke-profesjonelle kunder.

Artikkel 428j

Gjenværende løpetid for en forpliktelse eller ansvarlig kapital

1. Med mindre annet er angitt i dette kapitlet, skal institusjonene ta hensyn til gjenværende avtalefestet løpetid for sine forpliktelser og sin ansvarlige kapital når de fastsetter de faktorene for tilgjengelig stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2.

2. Institusjonene skal ta hensyn til eksisterende opsjoner når de fastsetter gjenværende løpetid for en forpliktelse eller ansvarlig kapital. De skal gjøre dette ut fra en antakelse om at motparten vil innløse sine kjøpsopsjoner på den første mulige datoen. Når det gjelder opsjoner som kan utnyttes etter institusjonens eget valg, skal institusjonen og de vedkommende myndighetene ta hensyn til faktorer som kan påvirke institusjonens omdømme og begrense dens mulighet til ikke å utnytte opsjonen, særlig markedsforventninger om at institusjonene bør innløse visse forpliktelser før de forfaller.

3. Institusjonene skal behandle innskudd med fast oppsigelsestid i samsvar med deres oppsigelsesfrist og behandle tidsinnskudd i samsvar med deres gjenværende løpetid. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkelen skal institusjonene, når de fastsetter gjenværende løpetid for massemarkedsinnskudd som er tidsinnskudd, ikke ta hensyn til muligheter til førtidig uttak dersom innskyteren må betale et vesentlig straffegebyr som fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1 dersom innskuddet heves før det er gått ett år.

4. Når institusjonene fastsetter de faktorene for tilgjengelig stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2, skal de behandle deler av forpliktelser med en gjenværende løpetid på minst ett år, som forfaller i løpet av mindre enn seks måneder, og deler av slike forpliktelser som forfaller innen minst seks måneder, men mindre enn ett år, som forpliktelser med en gjenværende løpetid på henholdsvis mindre enn seks måneder og minst seks måneder, men mindre enn ett år.

Avsnitt 2

Faktorer for tilgjengelig stabil finansiering

Artikkel 428k

Faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering

1. Med mindre annet er angitt i artikkel 428l–428o, skal alle forpliktelser uten fastsatt forfallsdato, herunder korte posisjoner og posisjoner med åpen løpetid, være underlagt en faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering, med unntak av følgende:

- a) Forpliktelser ved utsatt skatt, som skal behandles på grunnlag av den nærmeste datoen da slike forpliktelser kan realiseres.
- b) Minoritetsinteresser, som skal behandles på grunnlag av instrumentets løpetid.

2. Forpliktelser ved utsatt skatt og minoritetsinteresser som omhandlet i nr. 1, skal være underlagt en av følgende faktorer:

- a) 0 % dersom den effektive gjenværende løpetiden for forpliktelsen ved utsatt skatt eller minoritetsinteressen er mindre enn seks måneder.
- b) 50 % dersom den effektive gjenværende løpetiden for forpliktelsen ved utsatt skatt eller minoritetsinteressen er minst seks måneder, men mindre enn ett år.
- c) 100 % dersom den effektive gjenværende løpetiden for forpliktelsen ved utsatt skatt eller minoritetsinteressen er minst ett år.

3. Følgende forpliktelser og kapitalposter eller -instrumenter skal være underlagt en faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering:

- a) Forfalte beløp på handelsdatoen som følge av kjøp av finansielle instrumenter, utenlandsk valuta og varer, som forventes å bli avregnet innenfor den oppgjørssyklusen eller -perioden som vanligvis anvendes for den relevante børsen eller typen transaksjoner, eller som hittil ikke er avregnet, men forventes å bli avregnet.

- b) Forpliktelser som er kategorisert som innbyrdes avhengige av eiendeler i samsvar med artikkel 428f.
 - c) Forpliktelser med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder fra
 - i) ESB eller sentralbanken i en medlemsstat,
 - ii) sentralbanken i et tredjeland,
 - iii) finansielle kunder.
 - d) Andre forpliktelser og kapitalposter eller -instrumenter som ikke er omhandlet i artikkel 428l–428o.
4. Institusjonene skal anvende en faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering på den absolutte verdien av forskjellen, dersom den er negativ, mellom summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med positiv virkelig verdi og summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med negativ virkelig verdi, beregnet i samsvar med artikkel 428d.

Følgende regler får anvendelse på beregningen omhandlet i første ledd:

- a) Variasjonsmargin som institusjoner mottar fra sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av en motregningsgruppe med positiv virkelig verdi dersom sikkerheten som mottas som variasjonsmargin, kan anses som en nivå 1-eiendel i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet som er angitt i den delegerte rettsakten, og dersom institusjonene er juridisk berettiget og operativt i stand til å gjenbruke sikkerheten.
- b) Alle variasjonsmarginer som institusjoner har stilt overfor sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av en motregningsgruppe med negativ virkelig verdi.

Artikkel 428l

Faktor på 50 % for tilgjengelig stabil finansiering

Følgende forpliktelser og kapitalposter eller -instrumenter skal være underlagt en faktor på 50 % for tilgjengelig stabil finansiering:

- a) Mottatte innskudd som oppfyller de kriteriene for operasjonelle innskudd som er angitt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.
- b) Forpliktelser med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, som ytes av
 - i) en medlemsstat eller et tredjelands sentralmyndighet,
 - ii) en medlemsstat eller et tredjelands regionale eller lokale myndigheter,
 - iii) offentlige foretak i en medlemsstat eller i et tredjeland,
 - iv) multilaterale utviklingsbanker nevnt i artikkel 117 nr. 2 og internasjonale organisasjoner nevnt i artikkel 118,
 - v) ikke-finansielle foretakskunder,
 - vi) kredittforeninger som er godkjent av en vedkommende myndighet, private investeringsselskaper og kunder som er innskuddsmeglere, forutsatt at disse forpliktelsene ikke er omfattet av bokstav a) i dette nummeret,
- c) forpliktelser med en gjenværende avtalefestet løpetid på minst seks måneder, men mindre enn ett år, som ytes av
 - i) ESB eller sentralbanken i en medlemsstat,
 - ii) sentralbanken i et tredjeland,
 - iii) finansielle kunder.
- d) Andre forpliktelser og kapitalposter eller -instrumenter med en gjenværende løpetid på minst seks måneder, men mindre enn ett år, som ikke er omhandlet i artikkel 428m, 428n og 428o.

Artikkel 428m

Faktor på 90 % for tilgjengelig stabil finansiering

Massemarkedsinnskudd som er folioinnskudd, massemarkedsinnskudd med en fast oppsigelsestid som er kortere enn ett år, og massemarkedsinnskudd som er tidsinnskudd med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, og som oppfyller de relevante kriteriene for andre massemarkedsinnskudd fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 90 % for tilgjengelig stabil finansiering.

*Artikkel 428n***Faktor på 95 % for tilgjengelig stabil finansiering**

Massemarkedsinnskudd som er folioinnskudd, massemarkedsinnskudd med en fast oppsigelsestid som er kortere enn ett år, og massemarkedsinnskudd som er tidsinnskudd med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, og som oppfyller de relevante kriteriene for stabile massemarkedsinnskudd fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 95 % for tilgjengelig stabil finansiering.

*Artikkel 428o***Faktor på 100 % for tilgjengelig stabil finansiering**

Følgende forpliktelser og kapitalposter og -instrumenter skal være underlagt en faktor på 100 % for tilgjengelig stabil finansiering:

- a) Institusjonens ren kjernekapital-poster før justeringene som kreves i henhold til artikkel 32–35, samt før fradrag i henhold til artikkel 36 og anvendelsen av de unntakene og alternativene som angis i artikkel 48, 49 og 79.
- b) Institusjonens andre godkjente kjernekapitalposter før fradrag av postene omhandlet i artikkel 56 og før artikkel 79 anvendes på dem, unntatt eventuelle instrumenter med uttrykkelige eller innebygde opsjoner som, dersom de utnyttes, vil redusere den effektive gjenværende løpetiden til under ett år.
- c) Institusjonens tilleggs kapitalposter før fradragene omhandlet i artikkel 66 og før artikkel 79 anvendes, med en gjenværende løpetid på minst ett år, unntatt alle instrumenter med uttrykkelige eller innebygde opsjoner som, dersom de utnyttes, vil redusere den effektive gjenværende løpetiden til under ett år.
- d) Institusjonens øvrige kapitalinstrumenter med en gjenværende løpetid på minst ett år, unntatt alle instrumenter med uttrykkelige eller innebygde opsjoner som, dersom de utnyttes, vil redusere den effektive gjenværende løpetiden til under ett år.
- e) Alle andre sikrede og usikrede lån og forpliktelser med en gjenværende løpetid på minst ett år, herunder tidsinnskudd, med mindre annet er angitt i artikkel 428k–428n.

KAPITTEL 4

Påkrevd stabil finansiering*Avsnitt 1**Alminnelige bestemmelser**Artikkel 428p***Beregning av beløpet for påkrevd stabil finansiering**

1. Med mindre annet er angitt i dette kapitlet, skal beløpet for påkrevd stabil finansiering beregnes ved å multiplisere den balanseførte verdien av forskjellige kategorier eller typer eiendeler og poster utenfor balansen med de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2. Det samlede beløpet for påkrevd stabil finansiering skal være summen av de vektete beløpene for eiendeler og poster utenfor balansen.

2. Eiendeler som institusjoner har lånt, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner, skal utelates ved beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering dersom disse eiendelene regnskapsføres i institusjonens balanse, og institusjonen ikke har reell eiendomsrett til eiendelen.

Eiendeler som institusjonene har lånt, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner, skal være underlagt de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2, dersom disse eiendelene ikke regnskapsføres i institusjonens balanse, men institusjonen har reell eiendomsrett til eiendelene.

3. Eiendeler som institusjonene har lånt ut, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner der institusjonen beholder reell eiendomsrett, skal anses som beheftede eiendeler i henhold til dette kapittelet, og skal være underlagt de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2, selv om eiendelene ikke forblir i institusjonens balanse. I andre tilfeller skal slike eiendeler utelates ved beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering.

4. Eiendeler som er beheftet for en gjenværende løpetid på minst seks måneder, skal være underlagt enten den faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville blitt anvendt i henhold til avsnitt 2 på disse eiendelene dersom de var ubeheftede, eller den faktoren for påkrevd stabil finansiering som ellers får anvendelse på disse beheftede eiendelene, avhengig av hvilken faktor som er den høyeste. Det samme skal gjelde dersom den gjenværende løpetiden for de beheftede eiendelene er kortere enn den gjenværende løpetiden for transaksjonen som er kilden til heftelsen.

Eiendeler som har en gjenværende heftelsesperiode på mindre enn seks måneder, skal være underlagt de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2 på de samme eiendelene dersom de var ubeheftede.

5. Dersom en institusjon gjenbraker eller erstatter en eiendel som er lånt, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner, og denne eiendelen regnskapsføres utenfor balansen, skal den transaksjonen som eiendelen er lånt i forbindelse med, behandles som beheftet, forutsatt at transaksjonen ikke kan forfalle uten at institusjonen tilbakeleverer den lånte eiendelen.

6. Følgende eiendeler skal anses som ubeheftede:

- a) Eiendeler som inngår i en gruppe og er tilgjengelige for umiddelbar anvendelse som sikkerhet for å skaffe ytterligere finansiering innenfor rammen for kommitterte eller, dersom gruppen forvaltes av en sentralbank, ukommitterte, men ennå ikke finansierte kredittlinjer som er tilgjengelige for institusjonen; disse eiendelene skal omfatte eiendeler som en kredittinstitusjon har plassert hos en sentral institusjon i et samarbeidsnettverk eller en institusjonell beskyttelsesordning; institusjonene skal anta at eiendelene i gruppen har heftelser i stigende likviditetsorden på grunnlag av likviditetsklassifiseringen i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, som begynner med eiendeler som ikke kan inngå i likviditetsbufferen.
- b) Eiendeler som institusjonen har mottatt som sikkerhet for å redusere kredittrisiko i sikrede utlånstransaksjoner, sikrede finansieringstransaksjoner eller transaksjoner i forbindelse med utveksling av sikkerhet, og som institusjonen kan avhende.
- c) Eiendeler som er tilknyttet en utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett som ikke-obligatorisk overpantsetting.

7. Når det gjelder ikke-standardiserte midlertidige operasjoner som ESB eller en medlemsstats sentralbank eller et tredjelands sentralbank utfører for å oppfylle sitt mandat i en periode med markedsomfattende finansiell krise eller under ekstraordinære makroøkonomiske omstendigheter, kan følgende eiendeler tildeles en lavere faktor for påkrevd stabil finansiering:

- a) Som unntak fra artikkel 428ad bokstav f) og fra artikkel 428ah nr. 1 bokstav a): eiendeler som er beheftet i forbindelse med operasjonene omhandlet i dette leddet.
- b) Som unntak fra artikkel 428ad bokstav d) i) og ii), fra artikkel 428af bokstav b) og fra artikkel 428ag bokstav c): beløp som følger av operasjonene omhandlet i dette leddet.

Vedkommende myndigheter skal, etter samråd med den sentralbanken som er motpart i transaksjonen, fastsette den faktoren for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes på eiendelene omhandlet i første ledd bokstav a) og b). For beheftede eiendeler som omhandles i første ledd bokstav a), skal den faktoren for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes, ikke være lavere enn den faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville blitt anvendt i henhold til avsnitt 2 på disse eiendelene dersom de var ubeheftede.

Når vedkommende myndigheter anvender en lavere faktor for påkrevd stabil finansiering i samsvar med andre ledd, skal de nøye overvåke den lavere faktorens innvirkning på institusjonenes posisjoner når det gjelder stabil finansiering, og treffe egnede tilsynstiltak når det er nødvendig.

8. For å unngå dobbelttelling skal institusjonene utelukke eiendeler som er knyttet til sikkerhet som er innregnet som variasjonsmargin stilt i samsvar med artikkel 428k nr. 4 bokstav b) og artikkel 428ah nr. 2, eller innregnet som stilt startmargin, eller innregnet som et bidrag til en sentral motparts misligholdsfond i samsvar med artikkel 428ag bokstav a) og b), fra andre deler av beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering i samsvar med dette kapittelet.

9. Institusjonene skal ta med finansielle instrumenter, utenlandske valutaer og varer som det er utført en kjøpsordre for, i beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering. De skal utelukke finansielle instrumenter, utenlandske valutaer og varer som det er utført en salgsordre for, fra beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering, forutsatt at de ikke har balanseført disse transaksjonene som derivater eller sikrede finansieringstransaksjoner, og at de balansefører disse transaksjonene etter oppgjør.

10. Vedkommende myndigheter kan fastsette de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes på eksponeringer utenfor balansen som ikke er omhandlet i dette kapittelet, for å sikre at institusjonene har tilstrekkelig tilgjengelig stabil finansiering til å dekke den delen av disse eksponeringene som forventes å kreve finansiering i løpet av ettårsperioden for netto stabil finansieringsgrad. For å fastsette disse faktorene skal vedkommende myndigheter ta særlig hensyn til vesentlig omdømmetap som kan oppstå for institusjonen dersom denne finansieringen ikke gis.

Vedkommende myndigheter skal minst én gang i året framlegge rapport for EBA om de typene eksponeringer utenfor balansen som de har fastsatt faktorer for påkrevd stabil finansiering for. I den rapporten skal vedkommende myndigheter også forklare den metoden som de har anvendt for å fastsette disse faktorene.

Artikkel 428q

Gjenværende løpetid for en eiendel

1. Med mindre annet er angitt i dette kapittelet, skal institusjonene ta hensyn til gjenværende avtalefestet løpetid for sine eiendeler og transaksjoner utenfor balansen når de fastsetter de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes på deres eiendeler og poster utenfor balansen i henhold til avsnitt 2.

2. Institusjonene skal behandle eiendeler som er blitt atskilt i samsvar med artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012, i samsvar med den underliggende eksponeringen for disse eiendelene. Institusjonene skal imidlertid anvende høyere faktorer for påkrevd stabil finansiering på disse eiendelene, avhengig av heftelsens løpetid, som skal fastsettes av de vedkommende myndighetene, som skal ta hensyn til om institusjonen fritt kan avhende eller utveksle slike eiendeler, og til løpetiden for forpliktelsene overfor de av institusjonenes kunder som dette kravet om atskillelse gjelder for.

3. Når institusjonene beregner gjenværende løpetid for en eiendel, skal de ta hensyn til opsjoner, ut fra en antakelse om at utstederen eller motparten vil utnytte en eventuell opsjon for å forlenge en eiendels løpetid. Når det gjelder opsjoner som kan utnyttes etter institusjonens eget valg, skal institusjonen og vedkommende myndigheter ta hensyn til faktorer som kan påvirke institusjonens omdømme og begrense dens mulighet til ikke å utnytte opsjonen, særlig markeders og kunders forventninger om at institusjonen bør forlenge løpetiden for visse eiendeler på forfallsdatoen.

4. For å fastsette de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i samsvar med avsnitt 2, for å nedbetale lån med en gjenværende avtalefestet løpetid på minst ett år, skal alle deler som forfaller i løpet av mindre enn seks måneder, og alle deler som forfaller innen minst seks måneder, men mindre enn ett år, behandles som lån med en gjenværende løpetid på henholdsvis mindre enn seks måneder og minst seks måneder, men mindre enn ett år.

Avsnitt 2

Faktorer for påkrevd stabil finansiering

Artikkel 428r

Faktor på 0 % for påkrevd stabil finansiering

1. Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 0 % for påkrevd stabil finansiering:

a) Ubeheftede eiendeler som kan anses som likvide eiendeler av høy kvalitet på nivå 1 i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet som er angitt i den delegerte rettsakten, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.

- b) Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 0 % ved beregningen av likviditetsreservedekningen i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.
- c) Alle reserver som institusjonen innehar i ESB eller i en medlemsstats sentralbank eller i et tredjelandets sentralbank, herunder nødvendige reserver og overskytende reserver.
- d) Alle fordringer på ESB, en medlemsstats sentralbank eller et tredjelandets sentralbank som har en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder.
- e) Beløp som skal mottas på handelsdatoen, som følge av salg av finansielle instrumenter, utenlandsk valuta og varer, som forventes å bli avregnet innenfor den oppgjørssyklusen eller -perioden som vanligvis anvendes for den relevante børsen eller typen transaksjoner, eller som hittil ikke er avregnet, men forventes å bli avregnet.
- f) Eiendeler som er kategorisert som innbyrdes avhengige av forpliktelse i samsvar med artikkel 428f.
- g) Skyldige beløp fra verdipapirfinansieringstransaksjoner med finansielle kunder, dersom disse transaksjonene har en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder og disse skyldige beløpene er sikret med eiendeler som kan anses som nivå 1-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet som er angitt i den nevnte rettsakten, og dersom institusjonen er juridisk berettiget og operativt i stand til å gjenbruke sikkerheten i transaksjonens løpetid.

Institusjonene skal ta hensyn til de skyldige beløpene omhandlet i første ledd bokstav g) i dette nummeret, på nettogrunnlag dersom artikkel 428e får anvendelse.

2. Som unntak fra nr. 1 bokstav c) kan vedkommende myndigheter, etter avtale med den berørte sentralbanken, beslutte å anvende en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering på nødvendige reserver, idet det tas særlig hensyn til om kravene til reserve gjelder for en ettårsperiode og derfor krever en tilsvarende stabil finansiering.

For datterforetak som har sitt hovedkontor i et tredjeland der de nødvendige sentralbankreservene er underlagt en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering i henhold til kravet til stabil finansiering som er fastsatt i dette tredjelandets nasjonale rett, skal denne høyere faktoren for påkrevd stabil finansiering tas hensyn til i forbindelse med konsolidering.

Artikkel 428s

Faktor på 5 % for påkrevd stabil finansiering

- 1. Følgende eiendeler og poster utenfor balansen skal være underlagt en faktor på 5 % for påkrevd stabil finansiering:
 - a) Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 5 % ved beregningen av likviditetsreservedekningen i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.
 - b) Skyldige beløp fra verdipapirfinansieringstransaksjoner med finansielle kunder dersom disse transaksjonene har en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder, unntatt transaksjonene som er omhandlet i artikkel 428r nr. 1 bokstav g).
 - c) Den uutnyttede delen av kommitterte kreditt- og likviditetsfasiliteter i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.
 - d) Produkter knyttet til handelsfinansiering utenfor balansen som omhandlet i vedlegg I, med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder.

Institusjonene skal ta hensyn til de skyldige beløpene som er omhandlet i første ledd bokstav b) i dette nummeret, på nettogrunnlag når artikkel 428e får anvendelse.

2. For alle motregningsgrupper av derivatkontrakter skal institusjonene anvende en faktor på 5 % for påkrevd stabil finansiering på den absolutte virkelige verdien av disse motregningsgruppene av derivatkontrakter, uten innregning av eventuell sikkerhet som er stilt, når disse motregningsgruppene har en negativ virkelig verdi. Ved anvendelsen av dette nummeret skal institusjonene fastsette den virkelige verdien uten innregning av eventuell sikkerhet som er stilt, eller betalte og mottatte oppgjørsbeløp i forbindelse med endringer i markedsverdien av slike kontrakter.

Artikkel 428t

Faktor på 7 % for påkrevd stabil finansiering

Ubeheftede eiendeler som kan anses som obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet på nivå 1 i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 7 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.

Artikkel 428u

Faktor på 7,5 % for påkrevd stabil finansiering

Produkter knyttet til handelsfinansiering utenfor balansen som omhandlet i vedlegg I, med en gjenværende løpetid på minst seks måneder, men mindre enn ett år, skal være underlagt en faktor på 7,5 % for påkrevd stabil finansiering.

Artikkel 428v

Faktor på 10 % for påkrevd stabil finansiering

Følgende eiendeler og poster utenfor balansen skal være underlagt en faktor på 10 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Skyldige beløp fra transaksjoner med finansielle kunder som har en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder, unntatt transaksjonene som er omhandlet i artikkel 428r nr. 1 bokstav g) og i artikkel 428s nr. 1 bokstav b).
- b) Produkter knyttet til handelsfinansiering i balansen som har en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder.
- c) Produkter knyttet til handelsfinansiering utenfor balansen som omhandlet i vedlegg I med en gjenværende løpetid på minst ett år.

Artikkel 428w

Faktor på 12 % for påkrevd stabil finansiering

Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 12 % ved beregningen av likviditetsreserverdekningen i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 12 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.

Artikkel 428x

Faktor på 15 % for påkrevd stabil finansiering

Ubeheftede eiendeler som kan anses som nivå 2A-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 15 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.

Artikkel 428y

Faktor på 20 % for påkrevd stabil finansiering

Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 20 % ved beregningen av likviditetsreserverdekningen i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 20 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.

*Artikkel 428z***Faktor på 25 % for påkrevd stabil finansiering**

Ubeheftede nivå 2B-verdipapiriseringer i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1 skal være underlagt en faktor på 25 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.

*Artikkel 428aa***Faktor på 30 % for påkrevd stabil finansiering**

Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 30 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Ubeheftede obligasjoner med fortrinnsrett av høy kvalitet i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.
- b) Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 30 % ved beregningen av likviditetsreservedekningen i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.

*Artikkel 428ab***Faktor på 35 % for påkrevd stabil finansiering**

Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 35 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Ubeheftede nivå 2B-verdipapiriseringer i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.
- b) Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 35 % ved beregningen av likviditetsreservedekningen i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.

*Artikkel 428ac***Faktor på 40 % for påkrevd stabil finansiering**

Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 40 % ved beregningen av likviditetsreservedekningen i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 40 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.

*Artikkel 428ad***Faktor på 50 % for påkrevd stabil finansiering**

Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 50 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Ubeheftede eiendeler som kan anses som nivå 2B-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt nivå 2B-verdipapiriseringer og obligasjoner med fortrinnsrett av høy kvalitet i henhold til den nevnte delegerte rettsakten, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.
- b) Institusjonens innskudd i en annen finansinstitusjon som oppfyller de kriteriene for operasjonelle innskudd som er angitt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.

- c) Skyldige beløp med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, fra transaksjoner med
 - i) en medlemsstats eller et tredjeland sentralmyndighet,
 - ii) regionale eller lokale myndigheter i en medlemsstat eller i et tredjeland,
 - iii) offentlige foretak i en medlemsstat eller et tredjeland,
 - iv) multilaterale utviklingsbanker nevnt i artikkel 117 nr. 2 og internasjonale organisasjoner nevnt i artikkel 118,
 - v) ikke-finansielle foretak, ikke-profesjonelle kunder og SMB-er,
 - vi) kredittforeninger som er godkjent av en vedkommende myndighet, private investeringselskaper og kunder som er innskuddsmeglere, forutsatt at disse eiendelene ikke er omfattet av bokstav b) i dette nummeret.
- d) Skyldige beløp med en gjenværende løpetid på minst seks måneder, men mindre enn ett år, fra transaksjoner med
 - i) Den europeiske sentralbank eller sentralbanken i en medlemsstat,
 - ii) sentralbanken i et tredjeland,
 - iii) finansielle kunder.
- e) Produkter knyttet til handelsfinansiering i balansen som har en gjenværende løpetid på minst seks måneder, men mindre enn ett år.
- f) Eiendeler som er beheftet for en gjenværende løpetid på minst seks måneder, men mindre enn ett år, unntatt dersom disse eiendelene ville blitt tildelt en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering i samsvar med artikkel 428ae–428ah dersom de var ubeheftede, for i slike tilfeller får den høyere faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville gjelde for disse eiendelene dersom de var ubeheftede, anvendelse.
- g) Andre eiendeler med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, med mindre annet er angitt i artikkel 428r–428ac.

Artikkel 428ae

Faktor på 55 % for påkrevd stabil finansiering

Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 55 % ved beregningen av likviditetsreservedekningen i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 55 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.

Artikkel 428af

Faktor på 65 % for påkrevd stabil finansiering

Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 65 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Ubeheftede lån sikret med pant i boligeiendom eller ubeheftede boliglån som fullt ut garanteres av en godtakbar yter av kredittbeskyttelse som omhandlet i artikkel 129 nr. 1 bokstav e), med en gjenværende løpetid på minst ett år, forutsatt at disse lånene er tildelt en risikovekt på høyst 35 % i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 2.
- b) Ubeheftede lån med en gjenværende løpetid på minst ett år, unntatt lån til finansielle kunder og lån omhandlet i artikkel 428r–428ad, forutsatt at disse lånene er tildelt en risikovekt på høyst 35 % i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 2.

Artikkel 428ag

Faktor på 85 % for påkrevd stabil finansiering

Følgende eiendeler og poster utenfor balansen skal være underlagt en faktor på 85 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Alle eiendeler og poster utenfor balansen, herunder kontanter, som er stilt som startmargin for derivatkontrakter, med mindre disse eiendelene ville blitt tildelt en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering i samsvar med artikkel 428ah dersom de var ubeheftede, for i slike tilfeller får den høyere faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville gjelde for disse eiendelene dersom de var ubeheftede, anvendelse.

- b) Alle eiendeler og poster utenfor balansen, herunder kontanter, som er stilt som bidrag til en sentral motparts misligholdsfond, med mindre disse ville blitt tildelt en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering i samsvar med artikkel 428ah dersom de var ubeheftede, for i slike tilfeller får den høyere faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville gjelde for de ubeheftede eiendelene, anvendelse.
- c) Ubeheftede lån med en gjenværende løpetid på minst ett år, unntatt lån til finansielle kunder og lån omhandlet i artikkel 428r–428af, forutsatt at det ikke er mer enn 90 dager siden disse lånene forfalt, og at de er tildelt en risikovekt på mer enn 35 % i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 2.
- d) Produkter knyttet til handelsfinansiering i balansen som har en gjenværende løpetid på minst ett år.
- e) Ubeheftede verdipapirer med en gjenværende løpetid på minst ett år som ikke er misligholdt i henhold til artikkel 178, og som ikke anses som likvide eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.
- f) Ubeheftede børsomsatte egenkapitalinstrumenter som ikke anses som nivå 2B-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.
- g) Fysisk handlede varer, herunder gull, men ikke varederivater.
- h) Eiendeler som er beheftet for en gjenværende løpetid på minst ett år, i en sikkerhetsmasse som finansieres av obligasjoner med fortrinnsrett som omhandlet i artikkel 52 nr. 4 i direktiv 2009/65/EF, eller obligasjoner med fortrinnsrett som oppfyller kravene til behandlingen som er fastsatt i artikkel 129 nr. 4 eller 5 i denne forordningen.

Artikkel 428ah

Faktor på 100 % for påkrevd stabil finansiering

1. Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 100 % for påkrevd stabil finansiering:
 - a) Med mindre annet er angitt i dette kapitlet: eiendeler som er beheftet for en gjenværende løpetid på minst ett år.
 - b) Andre eiendeler enn dem som omhandles i artikkel 428r–428ag, herunder lån til finansielle kunder som har en gjenværende avtalefestet løpetid på minst ett år, misligholdte eksponeringer, poster som trekkes fra ansvarlig kapital, anleggsmidler, ikke-børsomsatte egenkapitalinstrumenter, tilbakeholdt interesse, forsikrings eiendeler, misligholdte verdipapirer.
2. Institusjonene skal anvende en faktor på 100 % for påkrevd stabil finansiering på forskjellen, dersom den er positiv, mellom summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med positiv virkelig verdi og summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med negativ virkelig verdi, beregnet i samsvar med artikkel 428d.

Følgende regler får anvendelse på beregningen omhandlet i første ledd:

- a) Variasjonsmargin som institusjoner mottar fra sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av en motregningsgruppe med positiv virkelig verdi dersom sikkerheten som mottas som variasjonsmargin, kan anses som en nivå 1-eiendel i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet som er angitt i den delegerte rettsakten, og dersom institusjonene er juridisk berettiget og operativt i stand til å gjenbruke sikkerheten.
- b) Alle variasjonsmarginer som institusjoner har stilt overfor sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av en motregningsgruppe med negativ virkelig verdi.

KAPITTEL 5

Unntak for små og ikke-komplekse institusjoner

Artikkel 428ai

Unntak for små og ikke-komplekse institusjoner

Som unntak fra kapittel 3 og 4 kan små og ikke-komplekse institusjoner som har forhåndstillatelse fra sin vedkommende myndighet, velge å beregne forholdet mellom en institusjons tilgjengelige stabile finansiering som omhandlet i kapittel 6 og institusjonens påkrevde stabile finansiering som omhandlet i kapittel 7, uttrykt i prosent.

En vedkommende myndighet kan kreve at en liten og ikke-kompleks institusjon oppfyller kravet til stabil finansiering på grunnlag av en institusjons tilgjengelige stabile finansiering som omhandlet i kapittel 3 og den påkrevde stabile finansieringen som omhandlet i kapittel 4, dersom den anser at den forenklete metoden ikke er egnet til å fange opp institusjonens finansieringsrisikoer.

KAPITTEL 6

Tilgjengelig stabil finansiering for forenklet beregning av netto stabil finansieringsgrad

Avsnitt 1

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 428aj

Forenklet beregning av beløpet for tilgjengelig stabil finansiering

1. Med mindre annet er angitt i dette kapitlet, skal beløpet for tilgjengelig stabil finansiering beregnes ved å multiplisere den balanseførte verdien av forskjellige kategorier eller typer forpliktelse og ansvarlig kapital med de faktorene for tilgjengelig stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2. Det samlede beløpet for tilgjengelig stabil finansiering skal være summen av de vektete beløpene for forpliktelse og ansvarlig kapital.
2. Obligasjoner og andre gjeldsinstrumenter som utstedes av institusjonen, som selges utelukkende på massemarkedet og innehas på en massemarkedskonto, kan anses å tilhøre den relevante kategorien av massemarkedsinnskudd. Det skal innføres begrensninger slik at disse instrumentene ikke kan kjøpes og innehas av andre parter enn ikke-profesjonelle kunder.

Artikkel 428ak

Gjenværende løpetid for en forpliktelse eller ansvarlig kapital

1. Med mindre annet er angitt i dette kapitlet, skal institusjonene ta hensyn til gjenværende avtalesfestet løpetid for sine forpliktelser og sin ansvarlige kapital når de fastsetter de faktorene for tilgjengelig stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2.
2. Institusjonene skal ta hensyn til eksisterende opsjoner når de fastsetter gjenværende løpetid for en forpliktelse eller ansvarlig kapital. De skal gjøre dette ut fra en antakelse om at motparten vil innløse sine kjøpsopsjoner på den første mulige datoen. Når det gjelder opsjoner som kan utnyttes etter institusjonens eget valg, skal institusjonen og de vedkommende myndighetene ta hensyn til faktorer som kan påvirke institusjonens omdømme og begrense dens mulighet til ikke å utnytte opsjonen, særlig markedsforventninger om at institusjonene bør innløse visse forpliktelser før de forfaller.
3. Institusjonene skal behandle innskudd med fast oppsigelsestid i samsvar med deres oppsigelsesfrist og behandle tidsinnskudd i samsvar med deres gjenværende løpetid. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkelen skal institusjonene, når de fastsetter gjenværende løpetid for massemarkedsinnskudd som er tidsinnskudd, ikke ta hensyn til muligheter til førtidig uttak dersom innskyteren må betale et vesentlig straffegebyr som fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1 dersom innskuddet heves før det er gått ett år.
4. For å fastsette de faktorene for tilgjengelig stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2, for forpliktelser med en gjenværende avtalesfestet løpetid på minst ett år, skal alle deler som forfaller i løpet av mindre enn seks måneder, og alle deler som forfaller innen minst seks måneder, men mindre enn ett år, behandles som forpliktelser med en gjenværende løpetid på henholdsvis mindre enn seks måneder og minst seks måneder, men mindre enn ett år.

Avsnitt 2

Faktorer for tilgjengelig stabil finansiering

Artikkel 428al

Faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering

1. Med mindre annet er angitt i dette avsnittet, skal alle forpliktelser uten fastsatt forfallsdato, herunder korte posisjoner og posisjoner med åpen løpetid, være underlagt en faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering, med unntak av følgende:
 - a) Forpliktelser ved utsatt skatt, som skal behandles på grunnlag av den nærmeste datoen da slike forpliktelser kan realiseres.

- b) Minoritetsinteresser, som skal behandles på grunnlag av det aktuelle instrumentets løpetid.
2. Forpliktelse ved utsatt skatt og minoritetsinteresser som omhandlet i nr. 1, skal være underlagt en av følgende faktorer:
- a) 0 % dersom den effektive gjenværende løpetiden for forpliktelsen ved utsatt skatt eller minoritetsinteressen er mindre enn ett år.
- b) 100 % dersom den effektive gjenværende løpetiden for forpliktelsen ved utsatt skatt eller minoritetsinteressen er minst ett år.
3. Følgende forpliktelser og kapitalposter eller -instrumenter skal være underlagt en faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering:
- a) Forfalte beløp på handelsdatoen som følge av kjøp av finansielle instrumenter, utenlandsk valuta og varer, som forventes å bli avregnet innenfor den oppgjørssyklusen eller -perioden som vanligvis anvendes for den relevante børsen eller typen transaksjoner, eller som hittil ikke er avregnet, men forventes å bli avregnet.
- b) Forpliktelser som er kategorisert som innbyrdes avhengige av eiendeler i samsvar med artikkel 428f.
- c) Forpliktelser med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, som ytes av
- i) ESB eller sentralbanken i en medlemsstat,
- ii) sentralbanken i et tredjeland,
- iii) finansielle kunder.
- d) Andre forpliktelser og kapitalposter eller -instrumenter som ikke er omhandlet i denne artikkelen og i artikkel 428am–428ap.
4. Institusjonene skal anvende en faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering på den absolutte verdien av forskjellen, dersom den er negativ, mellom summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med positiv virkelig verdi og summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med negativ virkelig verdi, beregnet i samsvar med artikkel 428d.

Følgende regler får anvendelse på beregningen omhandlet i første ledd:

- a) Variasjonsmargin som institusjoner mottar fra sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av en motregningsgruppe med positiv virkelig verdi dersom sikkerheten som mottas som variasjonsmargin, kan anses som en nivå 1-eiendel i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet som er angitt i den delegerte rettsakten, og dersom institusjonene er juridisk berettiget og operativt i stand til å gjenbruke sikkerheten.
- b) Alle variasjonsmarginer som institusjoner har stilt overfor sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av en motregningsgruppe med negativ virkelig verdi.

Artikkel 428am

Faktor på 50 % for tilgjengelig stabil finansiering

Følgende forpliktelser og kapitalposter eller -instrumenter skal være underlagt en faktor på 50 % for tilgjengelig stabil finansiering:

- a) Mottatte innskudd som oppfyller de kriteriene for operasjonelle innskudd som er angitt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.
- b) Forpliktelser og kapitalposter eller -instrumenter med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, som ytes av
- i) en medlemsstat eller et tredjelands sentralmyndighet,
- ii) regionale eller lokale myndigheter i en medlemsstat eller i et tredjeland,
- iii) offentlige foretak i en medlemsstat eller et tredjeland,
- iv) multilaterale utviklingsbanker nevnt i artikkel 117 nr. 2 og internasjonale organisasjoner nevnt i artikkel 118,

- v) ikke-finansielle foretakskunder,
- vi) kredittforeninger som er godkjent av en vedkommende myndighet, private investeringselskaper og kunder som er innskuddsmeglere, med mindre det dreier seg om mottatte innskudd som oppfyller de kriteriene for operasjonelle innskudd som er angitt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.

Artikkel 428an

Faktor på 90 % for tilgjengelig stabil finansiering

Massemarkedsinnskudd som er folioinnskudd, massemarkedsinnskudd med en fast oppsigelsestid som er kortere enn ett år, og massemarkedsinnskudd som er tidsinnskudd med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, og som oppfyller de relevante kriteriene for andre massemarkedsinnskudd fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 90 % for tilgjengelig stabil finansiering.

Artikkel 428ao

Faktor på 95 % for tilgjengelig stabil finansiering

Massemarkedsinnskudd som er folioinnskudd, massemarkedsinnskudd med en fast oppsigelsestid som er kortere enn ett år, og massemarkedsinnskudd som er tidsinnskudd med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, og som oppfyller de relevante kriteriene for stabile massemarkedsinnskudd fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 95 % for tilgjengelig stabil finansiering.

Artikkel 428ap

Faktor på 100 % for tilgjengelig stabil finansiering

Følgende forpliktelser og kapitalposter og -instrumenter skal være underlagt en faktor på 100 % for tilgjengelig stabil finansiering:

- a) Institusjonens ren kjernekapital-poster før justeringene som kreves i henhold til artikkel 32–35, samt før fradrag i henhold til artikkel 36 og anvendelsen av de unntakene og alternativene som angis i artikkel 48, 49 og 79.
- b) Institusjonens andre godkjente kjernekapitalposter før fradrag av postene omhandlet i artikkel 56 og før artikkel 79 anvendes på dem, unntatt eventuelle instrumenter med uttrykkelige eller innebygde opsjoner som, dersom de utnyttes, vil redusere den effektive gjenværende løpetiden til under ett år.
- c) Institusjonens tilleggs kapitalposter før fradragene omhandlet i artikkel 66 og før artikkel 79 anvendes, med en gjenværende løpetid på minst ett år, unntatt alle instrumenter med uttrykkelige eller innebygde opsjoner som, dersom de utnyttes, vil redusere den effektive gjenværende løpetiden til under ett år.
- d) Institusjonens øvrige kapitalinstrumenter med en gjenværende løpetid på minst ett år, unntatt alle instrumenter med uttrykkelige eller innebygde opsjoner som, dersom de utnyttes, vil redusere den effektive gjenværende løpetiden til under ett år.
- e) Alle andre sikrede og usikrede lån og forpliktelser med en gjenværende løpetid på minst ett år, herunder tidsinnskudd, med mindre annet er angitt i artikkel 428al–428ao.

KAPITTEL 7

Påkrevd stabil finansiering for forenklet beregning av netto stabil finansieringsgrad

Avsnitt 1

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 428aq

Forenklet beregning av beløpet for påkrevd stabil finansiering

1. Med mindre annet er angitt i dette kapitlet, skal beløpet for påkrevd stabil finansiering for små og ikke-komplekse institusjoner beregnes ved å multiplisere den balanseførte verdien av forskjellige kategorier eller typer eiendeler og poster utenfor balansen med de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i samsvar med avsnitt 2. Det samlede beløpet for påkrevd stabil finansiering skal være summen av de vektete beløpene for eiendeler og poster utenfor balansen.

2. Eiendeler som institusjonene har lånt, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner, som de har balanseført, men ikke har reell eiendomsrett til, skal ikke tas med i beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering.

Eiendeler som institusjonene har lånt, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner, som de ikke har balanseført, men som de har reell eiendomsrett til, skal være underlagt de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2.

3. Eiendeler som institusjonene har lånt ut, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner, der institusjonene beholder reell eiendomsrett selv om eiendelene ikke forblir i balansen, skal anses som beheftede eiendeler i henhold til dette kapitlet og være underlagt de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2. I andre tilfeller skal slike eiendeler utelates ved beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering.

4. Eiendeler som er beheftet for en gjenværende løpetid på minst seks måneder, skal være underlagt enten den faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville blitt anvendt i henhold til avsnitt 2 på disse eiendelene dersom de var ubeheftede, eller den faktoren for påkrevd stabil finansiering som ellers får anvendelse på disse beheftede eiendelene, avhengig av hvilken faktor som er den høyeste. Det samme skal gjelde dersom den gjenværende løpetiden for de beheftede eiendelene er kortere enn den gjenværende løpetiden for transaksjonen som er kilden til heftelsen.

Eiendeler som har en gjenværende heftelsesperiode på mindre enn seks måneder, skal være underlagt de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2 på de samme eiendelene dersom de var ubeheftede.

5. Dersom en institusjon gjenbruker eller erstatter en eiendel som er lånt, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner, og som regnskapsføres utenfor balansen, skal den transaksjonen som eiendelen er lånt gjennom, behandles som beheftet, forutsatt at transaksjonen ikke kan forfalle uten at institusjonen tilbakeleverer den lånte eiendelen.

6. Følgende eiendeler skal anses som ubeheftede:

- a) Eiendeler som inngår i en gruppe og er tilgjengelige for umiddelbar anvendelse som sikkerhet for å skaffe ytterligere finansiering innenfor rammen for kommitterte eller, dersom gruppen forvaltes av en sentralbank, ukommitterte, men ennå ikke finansierte kredittlinjer som er tilgjengelige for institusjonen, herunder eiendeler som en kredittinstitusjon har plassert hos den sentrale institusjonen i et samarbeidsnettverk eller en institusjonell beskyttelsesordning.
- b) Eiendeler som institusjonen har mottatt som sikkerhet for å redusere kredittrisiko i sikrede utlånstransaksjoner, sikrede finansieringstransaksjoner eller transaksjoner i forbindelse med utveksling av sikkerhet, og som institusjonen kan avhende.
- c) Eiendeler som er tilknyttet en utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett som ikke-obligatorisk overpantsetting.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav a) i dette nummeret skal institusjoner anta at eiendelene i gruppen har heftelser i stigende likviditetsorden på grunnlag av likviditetsklassifiseringen angitt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, som begynner med eiendeler som ikke kan inngå i likviditetsbufferen.

7. Når det gjelder ikke-standardiserte midlertidige operasjoner som ESB eller en medlemsstats sentralbank eller et tredjelands sentralbank utfører for å oppfylle sitt mandat i en periode med markedsomfattende finansiell krise eller ekstraordinære makroøkonomiske omstendigheter, kan følgende eiendeler tildeles en lavere faktor for påkrevd stabil finansiering:

- a) Som unntak fra artikkel 428aw og fra artikkel 428az nr. 1 bokstav a): eiendeler som er beheftet i forbindelse med operasjonene omhandlet i dette leddet.
- b) Som unntak fra artikkel 428aw og fra artikkel 428ay bokstav b): skyldige beløp som følge av operasjonene omhandlet i dette leddet.

Vedkommende myndigheter skal, etter samråd med den sentralbanken som er motpart i transaksjonen, fastsette den faktoren for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes på eiendelene omhandlet i første ledd bokstav a) og b). For beheftede eiendeler omhandlet i første ledd bokstav a) skal det anvendes en faktor for påkrevd stabil finansiering som ikke er lavere enn den faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville blitt anvendt i henhold til avsnitt 2 på disse eiendelene dersom de var ubeheftede.

Når vedkommende myndigheter anvender en lavere faktor for påkrevd stabil finansiering i samsvar med andre ledd, skal de nøye overvåke denne lavere faktorens innvirkning på institusjonenes posisjoner når det gjelder stabil finansiering, og treffe egnede tilsynstiltak når det er nødvendig.

8. For å unngå dobbelttelling skal institusjonene utelukke eiendeler knyttet til sikkerhet som er innregnet som variasjonsmargin stilt i samsvar med artikkel 428k nr. 4 bokstav b) og artikkel 428ah nr. 2, eller som stilt startmargin, eller som bidrag til en sentral motparts misligholdsfond i samsvar med artikkel 428ag bokstav a) og b), fra andre deler av beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering i samsvar med dette kapitlet.

9. Institusjonene skal i sin beregning av beløpet for påkrevd stabil finansiering ta med finansielle instrumenter, utenlandske valutaer og varer som det er utført en kjøpsordre for. I beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering skal de ikke ta med finansielle instrumenter, utenlandske valutaer og varer som det er utført en kjøpsordre for, forutsatt at de ikke har balanseført disse transaksjonene som derivater eller sikrede finansieringstransaksjoner, og at de balansefører disse transaksjonene etter oppgjør.

10. Vedkommende myndigheter kan fastsette de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes på eksponeringer utenfor balansen som ikke er omhandlet i dette kapitlet, for å sikre at institusjonene har tilstrekkelig tilgjengelig stabil finansiering til å dekke den delen av disse eksponeringene som forventes å kreve finansiering i løpet av ettårsperioden for netto stabil finansieringsgrad. For å fastsette disse faktorene skal vedkommende myndigheter ta særlig hensyn til vesentlig omdømmetap som kan oppstå for institusjonen dersom denne finansieringen ikke gis.

Vedkommende myndigheter skal minst én gang i året framlegge rapport for EBA om de typene eksponeringer utenfor balansen som de har fastsatt faktorer for påkrevd stabil finansiering for. I den rapporten skal de også forklare den metoden som de har anvendt for å fastsette disse faktorene.

Artikkel 428ar

Gjenværende løpetid for en eiendel

1. Med mindre annet er angitt i dette kapitlet, skal institusjonene ta hensyn til gjenværende avtalefestet løpetid for sine eiendeler og transaksjoner utenfor balansen når de fastsetter de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes på deres eiendeler og poster utenfor balansen i henhold til avsnitt 2.

2. Institusjonene skal behandle eiendeler som er blitt atskilt i samsvar med artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012, i samsvar med den underliggende eksponeringen for disse eiendelene. Institusjonene skal imidlertid anvende høyere faktorer for påkrevd stabil finansiering på disse eiendelene, avhengig av heftelsens løpetid, som skal fastsettes av de vedkommende myndighetene, som skal ta hensyn til om institusjonen fritt kan avhende eller utveksle slike eiendeler, og til løpetiden for forpliktelsene overfor de av institusjonenes kunder som dette kravet om atskillelse gjelder for.

3. Når institusjonene beregner gjenværende løpetid for en eiendel, skal de ta hensyn til opsjoner, ut fra en antakelse om at utstederen eller motparten vil utnytte en eventuell opsjon for å forlenge en eiendels løpetid. Når det gjelder opsjoner som kan utnyttes etter institusjonens eget valg, skal institusjonen og vedkommende myndigheter ta hensyn til faktorer som kan påvirke institusjonens omdømme og begrense dens mulighet til ikke å utnytte opsjonen, særlig markeders og kunders forventninger om at institusjonen bør forlenge løpetiden for visse eiendeler på forfallsdatoen.

4. For å fastsette de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i samsvar med avsnitt 2, for å nedbetale lån med en gjenværende avtalefestet løpetid på minst ett år, skal de delene som forfaller i løpet av mindre enn seks måneder, og de delene som forfaller innen minst seks måneder, men mindre enn ett år, behandles som lån med en gjenværende løpetid på henholdsvis mindre enn seks måneder og minst seks måneder, men mindre enn ett år.

*Avsnitt 2***Faktorer for påkrevd stabil finansiering***Artikkel 428as***Faktor på 0 % for påkrevd stabil finansiering**

1. Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 0 % for påkrevd stabil finansiering:
 - a) Ubeheftede eiendeler som kan anses som likvide eiendeler av høy kvalitet på nivå 1 i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet som er angitt i den delegerte rettsakten, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.
 - b) Alle reserver som institusjonen innehar i ESB eller i en medlemsstats sentralbank eller i et tredjelandets sentralbank, herunder nødvendige reserver og overskytende reserver.
 - c) Alle fordringer på ESB, en medlemsstats sentralbank eller et tredjelandets sentralbank som har en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder.
 - d) Eiendeler som er kategorisert som innbyrdes avhengige av forpliktelser i samsvar med artikkel 428f.
2. Som unntak fra nr. 1 bokstav b) kan vedkommende myndigheter, etter avtale med den berørte sentralbanken, beslutte å anvende en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering på nødvendige reserver, idet det tas særlig hensyn til om kravene til reserve gjelder for en ettårsperiode og derfor krever en tilsvarende stabil finansiering.

For datterforetak som har sitt hovedkontor i et tredjeland der de nødvendige sentralbankreservene er underlagt en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering i henhold til kravet til stabil finansiering som er fastsatt i dette tredjelandets nasjonale rett, skal denne høyere faktoren for påkrevd stabil finansiering tas hensyn til i forbindelse med konsolidering.

*Artikkel 428at***Faktor på 5 % for påkrevd stabil finansiering**

1. Den uutnyttede delen av kommitterte kreditt- og likviditetsfasiliteter som er fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 5 % for påkrevd stabil finansiering.
2. For alle motregningsgrupper av derivatkontrakter skal institusjonene anvende en faktor på 5 % for påkrevd stabil finansiering på den absolutte virkelige verdien av disse motregningsgruppene av derivatkontrakter, uten innregning av eventuell sikkerhet som er stilt, når disse motregningsgruppene har en negativ virkelig verdi. Ved anvendelsen av dette nummeret skal institusjonene fastsette den virkelige verdien uten innregning av eventuell sikkerhet som er stilt, eller betalte og mottatte oppgjørsbeløp i forbindelse med endringer i markedsverdien av slike kontrakter.

*Artikkel 428au***Faktor på 10 % for påkrevd stabil finansiering**

Følgende eiendeler og poster utenfor balansen skal være underlagt en faktor på 10 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Ubeheftede eiendeler som kan anses som obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet på nivå 1 i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.
- b) Produkter knyttet til handelsfinansiering utenfor balansen som omhandlet i vedlegg I.

*Artikkel 428av***Faktor på 20 % for påkrevd stabil finansiering**

Ubeheftede eiendeler som kan anses som nivå 2A-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, og ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er i henhold til den nevnte delegerte rettsakten, skal være underlagt en faktor på 20 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten.

*Artikkel 428aw***Faktor på 50 % for påkrevd stabil finansiering**

Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 50 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Sikrede og usikrede lån med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, forutsatt at de er beheftet i mindre enn ett år.
- b) Andre eiendeler med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, med mindre annet er angitt i artikkel 428as–428av.
- c) Eiendeler som er beheftet for en gjenværende løpetid på minst seks måneder, men mindre enn ett år, unntatt dersom disse eiendelene ville blitt tildelt en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering i samsvar med artikkel 428ax, 428ay og 428az dersom de var ubeheftede, for i slike tilfeller får den høyere faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville gjelde for disse eiendelene dersom de var ubeheftede, anvendelse.

*Artikkel 428ax***Faktor på 55 % for påkrevd stabil finansiering**

Eiendeler som kan anses som nivå 2B-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, og aksjer eller andeler i IKI-er i henhold til den nevnte delegerte rettsakten, skal være underlagt en faktor på 55 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i den nevnte delegerte rettsakten, forutsatt at de er beheftet i mindre enn ett år.

*Artikkel 428ay***Faktor på 85 % for påkrevd stabil finansiering**

Følgende eiendeler og poster utenfor balansen skal være underlagt en faktor på 85 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Alle eiendeler og poster utenfor balansen, herunder kontanter, som er stilt som startmargin for derivatkontrakter eller som bidrag til en sentral motparts misligholdsfond, med mindre disse eiendelene ville blitt tildelt en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering i samsvar med artikkel 428az dersom de var ubeheftede, for i slike tilfeller får den høyere faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville gjelde for disse eiendelene dersom de var ubeheftede, anvendelse.
- b) Ubeheftede lån med en gjenværende løpetid på minst ett år, unntatt lån til finansielle kunder, som ikke har forfalt for mer enn 90 dager siden.
- c) Produkter knyttet til handelsfinansiering i balansen som har en gjenværende løpetid på minst ett år.
- d) Ubeheftede verdipapirer med en gjenværende løpetid på minst ett år som ikke er misligholdt i henhold til artikkel 178, og som ikke anses som likvide eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.
- e) Ubeheftede børsomsatte egenkapitalinstrumenter som ikke anses som nivå 2B-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.
- f) Fysisk handlede varer, herunder gull, men ikke varederivater.

*Artikkel 428az***Faktor på 100 % for påkrevd stabil finansiering**

1. Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 100 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Eiendeler som er beheftet for en gjenværende løpetid på minst ett år.
- b) Andre eiendeler enn dem som omhandles i artikkel 428as–428ay, herunder lån til finansielle kunder som har en gjenværende avtalefestet løpetid på minst ett år, misligholdte eksponeringer, poster som trekkes fra ansvarlig kapital, anleggsmidler, ikke-børsomsatte egenkapitalinstrumenter, tilbakeholdt interesse, forsikringseiendeler, misligholdte verdipapirer.

2. Institusjonene skal anvende en faktor på 100 % for påkrevd stabil finansiering på forskjellen, dersom den er positiv, mellom summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med positiv virkelig verdi og summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med negativ virkelig verdi, beregnet i samsvar med artikkel 428d.

Følgende regler får anvendelse på beregningen omhandlet i første ledd:

- a) Variasjonsmargin som institusjoner mottar fra sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av en motregningsgruppe med positiv virkelig verdi dersom sikkerheten som mottas som variasjonsmargin, kan anses som en nivå 1-eiendel i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet som er angitt i den delegerte rettsakten, og dersom institusjonene er juridisk berettiget og operativt i stand til å gjenbruke sikkerheten.
- b) Alle variasjonsmarginer som institusjoner har stilt overfor sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av en motregningsgruppe med negativ virkelig verdi.»

117) Sjuende del skal lyde:

« SJUENDE DEL

GJELDSGRAD

Artikkel 429

Beregning av uvektet kjernekapitalandel

1. Institusjonene skal beregne uvektet kapitalandel etter metoden som er angitt i nr. 2–4.
2. Uvektet kjernekapitalandel skal beregnes som en institusjons kapitalmål dividert med institusjonens samlede eksponeringsmål og uttrykkes i prosent.

Institusjonene skal beregne uvektet kjernekapitalandel på referansedatoen for rapportering.

3. Ved anvendelsen av nr. 2 skal kapitalmålet være kjernekapitalen.
4. Ved anvendelsen av nr. 2 skal det samlede eksponeringsmålet være summen av eksponeringsverdiene av
 - a) eiendeler, unntatt derivatkontrakter oppført i vedlegg II, kredittderivater og posisjonene som omhandles i artikkel 429e, beregnet i samsvar med artikkel 429b nr. 1,
 - b) derivatkontrakter oppført i vedlegg II og kredittderivater, herunder kontrakter og kredittderivater utenfor balansen, beregnet i samsvar med artikkel 429c og 429d,
 - c) tillegg for motpartskredittrisiko for verdipapirfinansieringstransaksjoner, herunder slike som er utenfor balansen, beregnet i samsvar med artikkel 429e,
 - d) poster utenfor balansen, unntatt derivatkontrakter oppført i vedlegg II, kredittderivater, verdipapirfinansieringstransaksjoner og posisjoner omhandlet i artikkel 429d og 429g, beregnet i samsvar med artikkel 429f,
 - e) vanlig kjøp eller salg som ennå ikke er avregnet, beregnet i samsvar med artikkel 429g.

Institusjonene skal behandle transaksjoner med lang oppgjørstid i samsvar med første ledd bokstav a)–d), alt etter hva som er relevant.

Dersom kredittrisikojusteringen har redusert kjernekapitalen, kan institusjonene redusere de eksponeringsverdiene som er omhandlet i første ledd bokstav a) og d), med det tilsvarende beløpet for generelle kredittrisikojusteringer i forbindelse med poster henholdsvis i og utenfor balansen, med en nedre grense på 0.

5. Som unntak fra nr. 4 bokstav d) får følgende bestemmelser anvendelse:

- a) En post utenfor balansen i samsvar med nr. 4 bokstav d) som behandles som et derivat i samsvar med gjeldende regnskapsregelverk, skal behandles som fastsatt i bokstav b) i det nevnte nummeret.

- b) Dersom en kunde av en institusjon som opptrer som clearingmedlem, inngår direkte i en derivattransaksjon med en sentral motpart, og institusjonen garanterer resultatet av kundens handelseksponeringer mot den sentrale motparten som følger av denne transaksjonen, skal institusjonen beregne sin eksponering som følger av garantien i samsvar med nr. 4 bokstav b), som om denne institusjonen hadde inngått transaksjonen direkte med kunden, herunder med hensyn til mottatt eller stilt kontantvariasjonsmargin.

Behandlingen i første ledd bokstav b) får også anvendelse på en institusjon som opptrer som en kunde på høyere nivå og garanterer resultatet av kundens handelseksponeringer.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav b) og andre ledd i dette nummeret kan institusjonene anse et tilknyttet foretak som kunde bare dersom dette foretaket ikke omfattes av konsolidering for tilsynsformål på det nivået som kravet i artikkel 92 nr. 3 bokstav d) anvendes på.

6. Ved anvendelsen av nr. 4 bokstav e) i denne artikkelen og artikkel 429g menes med «vanlig kjøp eller salg» et kjøp eller salg av et verdipapir i henhold til en kontrakt som krever at verdipapiret skal leveres i løpet av den perioden som vanligvis anvendes i henhold til lov eller praksis på det aktuelle markedet.

7. Med mindre annet er uttrykkelig fastsatt i denne delen, skal institusjonene beregne det samlede eksponeringsmålet i samsvar med følgende prinsipper:

- a) Fysisk eller finansiell sikkerhet, garantier eller kredittrisikoreduksjon som er kjøpt, skal ikke anvendes for å redusere det samlede eksponeringsmålet.
- b) Eiendeler skal ikke motregnes mot forpliktelser.

8. Som unntak fra nr. 7 bokstav b) kan institusjonene redusere eksponeringsverdien av et forhåndsfinansieringslån eller et mellomlån med den positive saldoen på sparekontoen til debitoren som lånet ble gitt til, og bare ta med det resulterende beløpet i det samlede eksponeringsmålet, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Lånet gis på betingelse av at det åpnes en sparekonto hos institusjonen som gir lånet, og både lånet og sparekontoen er underlagt samme sektorlovgivning.
- b) Debitor kan ikke ta ut hele eller deler av saldoen på sparekontoen før lånet forfaller.
- c) Institusjonen kan ubetinget og ugjenkallelig anvende saldoen på sparekontoen til å gjøre opp alle fordringer som følger av låneavtalen, i tilfeller som reguleres av sektorlovgivningen omhandlet i bokstav a), herunder i tilfelle av debitors manglende betaling eller insolvens.

Med «forhåndsfinansieringslån» eller «mellomlån» menes lån som gis til låntakeren i et begrenset tidsrom for å dekke låntakerens finansieringsunderskudd fram til det endelige lånet gis i samsvar med kriteriene fastsatt i sektorlovgivningen som regulerer slike transaksjoner.

Artikkel 429a

Eksponeringer som utelates fra det samlede eksponeringsmålet

1. Som unntak fra artikkel 429 nr. 4 kan en institusjon utelukke følgende eksponeringer fra sitt samlede eksponeringsmål:

- a) Beløpene som trekkes fra ren kjernekapital-poster i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav d).
- b) Eiendeler som trekkes fra ved beregningen av kapitalmålet omhandlet i artikkel 429 nr. 3.
- c) Eksponeringer som tildeles en risikovekt på 0 % i samsvar med artikkel 113 nr. 6 eller 7.
- d) Dersom institusjonen er en offentlig utviklingskreditinstitusjon: eksponeringer som følger av eiendeler som utgjør fordringer på sentralmyndigheter, regionale myndigheter, lokale myndigheter eller offentlige foretak i forbindelse med investeringer i offentlig sektor og støttelån.
- e) Dersom institusjonen ikke er en offentlig utviklingskreditinstitusjon: de delene av eksponeringene som følger av overføring av støttelån til andre kreditinstitusjoner.

- f) De garanterte delene av eksponeringer som følger av eksportkreditter som oppfyller begge følgende vilkår:
- i) Garantien gis av en godtakbar yter av ikke-finansiert kredittbeskyttelse i samsvar med artikkel 201 og 202, herunder av eksportkredittbyråer eller sentralmyndigheter.
 - ii) En risikovekt på 0 % får anvendelse på den garanterte delen av eksponeringen i samsvar med artikkel 114 nr. 2 eller 4 eller artikkel 116 nr. 4.
- g) Dersom institusjonen er clearingmedlem hos en kvalifisert sentral motpart: denne institusjonens handelseksponeringer, forutsatt at de cleares med denne kvalifiserte sentrale motparten og oppfyller vilkårene i artikkel 306 nr. 1 bokstav c).
- h) Dersom institusjonen er en kunde på høyere nivå i en kundestruktur med flere nivåer: handelseksponeringer mot clearingmedlemmet eller mot en enhet som fungerer som en kunde på høyere nivå overfor denne institusjonen, forutsatt at vilkårene i artikkel 305 nr. 2 er oppfylt og at institusjonen ikke er forpliktet til å yte godtgjøring til kunden for tap som skyldes clearingmedlemmets eller den kvalifiserte sentrale motpartens mislighold.
- i) Forvaltede eiendeler som oppfyller alle følgende vilkår:
- i) De er innregnet i institusjonens balanse i tråd med nasjonale alminnelig anerkjente regnskapsprinsipper, i samsvar med artikkel 10 i direktiv 86/635/EØF.
 - ii) De oppfyller kriteriene for ikke å bli innregnet i henhold til internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) 9, som anvendt i samsvar med forordning (EF) nr. 1606/2002.
 - iii) De oppfyller kriteriene for ikke-konsolidering i IFRS 10, som anvendt i samsvar med forordning (EF) nr. 1606/2002, dersom det er relevant.
- j) Eksponeringer som oppfyller alle følgende vilkår:
- i) De er eksponeringer mot et offentlig foretak.
 - ii) De behandles i samsvar med artikkel 116 nr. 4.
 - iii) De oppstår som følge av innskudd som institusjonen er rettslig forpliktet til å overføre til det offentlige foretaket nevnt i punkt i), med henblikk på finansiering av allmenntilguttige investeringer.
- k) Overskytende sikkerhet som er deponert hos trepartsagenter, og som ikke er utlånt.
- l) Dersom en institusjon i henhold til gjeldende regnskapsregelverk innregner variasjonsmarginen betalt i kontanter til motparten som en fordring: denne fordringen, forutsatt at vilkårene i artikkel 429c nr. 3 bokstav a)–e) er oppfylt.
- m) Verdipapiriserte eksponeringer fra tradisjonelle verdipapiriseringer som oppfyller vilkårene for vesentlig risikooverføring i artikkel 244 nr. 2.
- n) Følgende eksponeringer mot institusjonens sentralbank som er inngått etter at unntaket trådte i kraft, og på vilkårene fastsatt i nr. 5 og 6:
- i) Mynter og sedler som er lovlig valuta i sentralbankens jurisdiksjon.
 - ii) Eiendeler som utgjør fordringer på sentralbanken, herunder reserver i sentralbanken.
- o) Dersom institusjonen er godkjent i samsvar med artikkel 16 og artikkel 54 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) nr. 909/2014: institusjonens eksponeringer som følger av tilknyttede banktjenester oppført i avsnitt C bokstav a) i vedlegget til den nevnte forordningen, og som er direkte knyttet til de hovedtjenestene eller tilleggstjenestene som er oppført i avsnitt A og B i det nevnte vedlegget.
- p) Dersom institusjonen er utpekt i samsvar med artikkel 54 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) nr. 909/2014: institusjonens eksponeringer som følger av tilknyttede banktjenester oppført i avsnitt C bokstav a) i vedlegget til den nevnte forordningen, og som er direkte knyttet til de hovedtjenestene eller tilleggstjenestene oppført i avsnitt A og B i det nevnte vedlegget som ytes av en verdipapirsentral som har fått tillatelse i samsvar med artikkel 16 i den nevnte forordningen.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav m) skal institusjonene ta med eventuell tilbakeholdt eksponering i det samlede eksponeringsmålet.

2. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav d) og e) menes med «offentlig utviklingskredittinstitusjon» en kredittinstitusjon som oppfyller alle følgende vilkår:

- a) Den er opprettet av en medlemsstats sentralmyndighet, regionale myndighet eller lokale myndighet.
- b) Dens virksomhet er begrenset til å fremme bestemte mål for finans-, sosial- eller økonomipolitikk i samsvar med de lovene og bestemmelsene som gjelder for denne institusjonen, herunder vedtekter, på et ikke-konkurransesatt grunnlag.
- c) Den har ikke som mål å maksimere overskuddet eller markedsandelen.
- d) Med forbehold for Unionens statsstøtteregele er sentralmyndigheten, den regionale myndigheten eller den lokale myndigheten forpliktet til å beskytte kredittinstitusjonens levedyktighet eller til direkte eller indirekte å garantere for minst 90 % av kredittinstitusjonens krav til ansvarlig kapital, finansieringskrav eller støttelån som er gitt.
- e) Den mottar ikke dekkede innskudd som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 5 i direktiv 2014/49/EU eller i nasjonal rett som gjennomfører det nevnte direktivet, og som kan klassifiseres som tidsinnskudd eller spareinnskudd fra forbrukere som definert i artikkel 3 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF(*).

Ved anvendelsen av første ledd bokstav b) kan målene for offentlig politikk omfatte finansiering for markedsførings- eller utviklingsformål til bestemte økonomiske sektorer eller geografiske områder i den berørte medlemsstaten.

Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav d) og e), og uten at det berører Unionens statsstøtteregele og medlemsstatenes forpliktelser som følger av dem, kan vedkommende myndigheter på anmodning fra en institusjon behandle en organisatorisk, strukturelt og finansielt uavhengig og selvstendig enhet i denne institusjonen som en offentlig utviklingskredittinstitusjon, forutsatt at enheten oppfyller alle vilkårene i første ledd, og at en slik behandling ikke påvirker effektiviteten ved tilsynet med institusjonen. Vedkommende myndigheter skal umiddelbart underrette Kommissjonen og EBA om enhver beslutning om å behandle en enhet i en institusjon som en offentlig utviklingskredittinstitusjon ved anvendelsen av dette leddet. Den vedkommende myndigheten skal gjennomgå en slik beslutning én gang i året.

3. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav d) og e) og nr. 2 bokstav d) menes med «støttelån» et lån gitt av en offentlig utviklingskredittinstitusjon eller en enhet som er opprettet av sentralmyndigheten eller en regional eller lokal myndighet i en medlemsstat, direkte eller gjennom en mellomliggende kredittinstitusjon på ikke-konkurransesatt og ikke-profitorientert grunnlag med sikte på å fremme målene for offentlig politikk fastsatt av sentralmyndigheten eller en regional eller lokal myndighet i en medlemsstat.

4. Institusjonene skal ikke utelukke handelseksponeringene omhandlet i nr. 1 bokstav g) og h) i denne artikkelen dersom vilkåret i artikkel 429 nr. 5 tredje ledd ikke er oppfylt.

5. Institusjonene kan utelukke eksponeringene oppført i nr. 1 bokstav n) dersom begge følgende vilkår er oppfylt:

a) Institusjonens vedkommende myndighet har etter samråd med den berørte sentralbanken fastsatt og offentlig erklært at det foreligger ekstraordinære omstendigheter som gjør utelukkelsen berettiget for å lette gjennomføringen av pengepolitikken.

b) Unntaket gis for et begrenset tidsrom på høyst ett år.

6. Eksponeringene som skal utelukkes i henhold til nr. 1 bokstav n), skal oppfylle begge følgende vilkår:

a) De er angitt i samme valuta som de innskuddene institusjonen mottar.

b) Deres gjennomsnittlige løpetid overstiger ikke i vesentlig grad den gjennomsnittlige løpetiden for de innskuddene institusjonen mottar.

7. Som unntak fra artikkel 92 nr. 1 bokstav d) skal en institusjon, når den utelukker eksponeringene omhandlet i nr. 1 bokstav n) i denne artikkelen, til enhver tid oppfylle følgende krav til justert uvektet kjernekapitalandel så lenge utelukkelsen varer:

$$aLR = 3 \% \cdot \frac{EM_{LR}}{EM_{LR} - CB}$$

der

aLR = den justerte uvektede kjernekapitalandelen,

EM_{LR} = institusjonens samlede eksponeringsmål som definert i artikkel 429 nr. 4, herunder eksponeringer som er utelukket i samsvar med nr. 1 bokstav n) i denne artikkelen, og

CB = beløpet for utelukkede eksponeringer i samsvar med nr. 1 bokstav n) i denne artikkelen.

Artikkel 429b

Beregning av eksponeringsverdien av eiendeler

1. Institusjonene skal beregne eksponeringsverdien av eiendeler, unntatt derivatkontrakter oppført i vedlegg II, kredittderivater og de posisjonene som omhandles i artikkel 429e, i samsvar med følgende prinsipper:

a) Med eksponeringsverdien av eiendeler menes en eksponeringsverdi som nevnt i artikkel 111 nr. 1 første punktum.

b) Verdipapirfinansieringstransaksjoner skal ikke motregnes.

2. En kontantforvaltningsordning som en institusjon tilbyr, er ikke i strid med vilkåret i artikkel 429 nr. 7 bokstav b) dersom ordningen oppfyller begge følgende vilkår:

a) Institusjonen som tilbyr kontantforvaltningsordningen, overfører kredit- og debetsaldoene for flere individuelle kontoer som tilhører foretak i et konsern som deltar i ordningen («opprinnelige kontoer»), til en separat, felles konto, slik at saldoen på de opprinnelige kontoene blir null.

b) Institusjonen utfører handlingene omhandlet i bokstav a) i dette nummeret hver dag.

Ved anvendelsen av dette nummeret og nr. 3 menes med en kontantforvaltningsordning en ordning der kredit- eller debetsaldoene for flere individuelle kontoer kombineres med henblikk på kontant- eller likviditetsstyring.

3. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkelen er en kontantforvaltningsordning som ikke oppfyller vilkåret i bokstav b) i det nevnte nummeret, men som oppfyller vilkåret i bokstav a) i det nevnte nummeret, ikke i strid med vilkåret i artikkel 429 nr. 7 bokstav b), forutsatt at ordningen oppfyller alle følgende vilkår:

a) Institusjonen har en juridisk rett til når som helst å motregne saldoene på de opprinnelige kontoene gjennom å overføre dem til en felles konto.

b) Det er ingen avvikende løpetid mellom saldoene på de opprinnelige kontoene.

c) Institusjonen krever eller betaler rente på grunnlag av den kombinerte saldoen på de opprinnelige kontoene.

d) Institusjonens vedkommende myndighet anser at overføringen av saldoene fra alle de opprinnelige kontoene skjer tilstrekkelig hyppig til at bare kontantforvaltningsordningens kombinerte saldo tas med i det samlede eksponeringsmålet.

4. Som unntak fra nr. 1 bokstav b) kan institusjonene beregne eksponeringsverdien av kontantfordringer og -gjeld i forbindelse med verdipapirfinansieringstransaksjoner med samme motpart på nettogrunnlag, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Transaksjonene har samme eksplisitte dato for endelig oppgjør.
- b) Retten til å motregne gjeld til motparten med fordringer hos motparten har rettsvirkning som ledd i den normale virksomheten og ved mislighold, insolvens og konkurs.
- c) Motpartene planlegger oppgjør på nettogrunnlag eller samtidig oppgjør, eller så omfattes transaksjonene av en oppgjørsordning med et resultat som funksjonelt tilsvarer nettooppgjør.

5. Ved anvendelsen av nr. 4 bokstav c) kan institusjoner anse at en oppgjørsordning gir et resultat som funksjonelt tilsvarer et nettooppgjør bare dersom nettoresultatet av kontantstrømmene fra transaksjonene i denne ordningen på oppgjørstidspunktet er lik det enkeltstående nettobeløpet ved et nettooppgjør, og alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Transaksjonene gjøres opp i samme oppgjørssystem eller oppgjørssystemer som anvender en felles oppgjørinfrastruktur.
- b) Oppgjørsordningene støttes av kontantkredittfasiliteter eller intradagkredittfasiliteter som skal sikre at transaksjonene gjøres opp innen utgangen av bankdagen.
- c) Eventuelle problemer som følger av verdipapirdelen av verdipapirfinansieringstransaksjoner, påvirker ikke gjennomføringen av nettooppgjøret for kontantfordringer og -gjeld.

Vilkåret i første ledd bokstav c) er oppfylt bare dersom manglende gjennomføring av en verdipapirfinansieringstransaksjon i oppgjørsordningen bare kan forsinke oppgjøret av den motsvarende kontantdelen eller kan medføre en forpliktelse overfor oppgjørsordningen, som støttes av en tilknyttet kredittfasilitet.

Dersom verdipapirdelen av en verdipapirfinansieringstransaksjon i oppgjørsordningen ikke fullføres innen oppgjørsordningens frist for oppgjør, skal institusjonene atskille denne transaksjonen og dens motsvarende kontantdel fra motregningsgruppen og behandle dem på bruttogrunnlag.

Artikkel 429c

Beregning av eksponeringsverdien av derivater

1. Institusjonene skal beregne eksponeringsverdien av derivatkontrakter oppført i vedlegg II og kredittderivater, herunder slike som er utenfor balansen, i samsvar med metoden i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 3.

Ved beregning av eksponeringsverdien kan institusjonene ta hensyn til virkningene av novasjonskontrakter og andre motregningsavtaler i samsvar med artikkel 295. Institusjonene skal ikke ta hensyn til motregning på tvers av produkter, men kan motregne innenfor produktkategorien som er omhandlet i artikkel 272 nr. 25 bokstav c), og med kredittderivater når de er omfattet av en avtale om motregning på tvers av produkter som omhandlet i artikkel 295 bokstav c).

Institusjonene skal ta med solgte opsjoner i det samlede eksponeringsmålet selv om opsjonenes eksponeringsverdi kan settes til null i samsvar med behandlingen omhandlet i artikkel 274 nr. 5.

2. Dersom sikkerhetsstillelse som gjelder for derivatkontrakter, reduserer summen av eiendelene i henhold til gjeldende regnskapsregelverk, skal institusjonene reversere denne reduksjonen.

3. Ved anvendelsen av nr. 1 i denne artikkelen kan institusjoner som beregner gjenanskaffelseskost for derivatkontrakter i samsvar med artikkel 275, bare innregne sikkerhet som mottas i kontanter fra motparten som variasjonsmargin som omhandlet i artikkel 275, dersom variasjonsmarginen i henhold til gjeldende regnskapsregelverk ikke allerede er innregnet som en reduksjon av eksponeringsverdien, og forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) For transaksjoner som ikke cleares gjennom en kvalifisert sentral motpart, skal kontanter mottatt av den mottakende motparten, ikke holdes atskilt.

- b) Variasjonsmarginen beregnes og utveksles minst daglig på grunnlag av en verdsetting til markedsverdi av derivatposisjoner.
- c) Den mottatte variasjonsmarginen er i en valuta som er angitt i derivatkontrakten, i den gjeldende hovedavtalen om motregning, i tilleggsavtalen om kredittstøtte knyttet til den kvalifiserte motregningsavtalen eller som definert i en motregningsavtale med en kvalifisert sentral motpart.
- d) Variasjonsmarginen som mottas, er det fulle beløpet som ville være nødvendig for å eliminere markedsverdi-eksponeringen for derivatkontrakten, med forbehold om terskelverdien og minste overføringsbeløp som gjelder for motparten.
- e) Derivatkontrakten og variasjonsmarginen mellom institusjonen og motparten i kontrakten omfattes av en enkelt motregningsavtale som institusjonen kan behandle som risikoreducerende i samsvar med artikkel 295.

Dersom en institusjon stiller kontantsikkerhet overfor en motpart, og denne sikkerheten oppfyller vilkårene i første ledd bokstav a)–e), skal institusjonen anse denne sikkerheten som den variasjonsmarginen som er stilt overfor motparten, og ta den med i beregningen av gjenanskaffelseskost.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav b) skal en institusjon anses å ha oppfylt det vilkåret som er fastsatt der, når variasjonsmarginen utveksles om morgenen den handelsdagen som følger etter handelsdagen da derivatkontrakten ble inngått, forutsatt at utvekslingen er basert på kontraktens verdi ved utgangen av den handelsdagen da kontrakten ble inngått.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav d) kan institusjoner, dersom det oppstår en margintvist, innregne den delen av sikkerheten som er utvekslet, og som ikke berøres av tvisten.

4. Ved anvendelsen av nr. 1 i denne artikkelen skal institusjonene ikke ta med mottatt sikkerhet i beregningen av NICA som definert i artikkel 272 nr. 12a, med mindre det gjelder derivatkontrakter med kunder og disse kontraktene cleares av en kvalifisert sentral motpart.

5. Ved anvendelsen av nr. 1 i denne artikkelen skal institusjonene anvende verdien 1 som multiplikator ved beregningen av den potensielle framtidige eksponeringen i samsvar med artikkel 278 nr. 1, med mindre det gjelder derivatkontrakter med kunder og disse kontraktene cleares av en kvalifisert sentral motpart.

6. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen kan institusjonene bruke metoden i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 4 eller 5 for å fastsette eksponeringsverdien av derivatkontrakter oppført i nr. 1 og 2 i vedlegg II, men bare dersom de også bruker denne metoden for å fastsette eksponeringsverdien av disse kontraktene med sikte på å oppfylle kravene til ansvarlig kapital i artikkel 92.

Dersom institusjonene bruker en av metodene omhandlet i første ledd, skal de ikke redusere det samlede eksponeringsmålet med det marginbeløpet de har mottatt.

Artikkel 429d

Ytterligere bestemmelser om beregning av eksponeringsverdien av skriftlige kredittderivater

1. I denne artikkelen menes med «skriftlig kredittderivat» et finansielt instrument som innebærer at en institusjon effektivt yter kredittbeskyttelse, herunder kredittopsbytteavtaler, totalavkastningsbytteavtaler og opsjoner som medfører at institusjonen er forpliktet til å yte kredittbeskyttelse på de vilkårene som er angitt i opsjonsavtalen.

2. I tillegg til beregningen fastsatt i artikkel 429c, skal institusjonene ved beregningen av eksponeringsverdien av skriftlige kredittderivater ta med de effektive nominelle beløpene som de skriftlige kredittderivatene viser til, fratrukket eventuelle negative endringer i den virkelige verdien som er blitt innarbeidet i kjernekapitalen med hensyn til disse skriftlige kredittderivatene.

Institusjonene skal beregne det effektive nominelle beløpet for skriftlige kredittderivater ved å justere det nominelle beløpet for disse derivatene slik at det gjenspeiler den virkelige eksponeringen for de kontraktene som er finansielt giret eller på annen måte forbedret gjennom transaksjonens struktur.

3. Institusjonene kan helt eller delvis redusere eksponeringsverdien beregnet i samsvar med nr. 2 med det effektive nominelle beløpet for kjøpte kredittderivater, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Den gjenværende løpetiden til det kjøpte kredittderivatet er lik eller lengre enn den gjenværende løpetiden til det skriftlige kredittderivatet.
- b) Det kjøpte kredittderivatet er ellers omfattet av vesentlige vilkår som er minst like strenge som dem som gjelder for det tilsvarende skriftlige kredittderivatet.
- c) Det kjøpte kredittderivatet er ikke kjøpt av en motpart som vil utsette institusjonen for spesifikk feil vei-risiko, som definert i artikkel 291 nr. 1 bokstav b).
- d) Dersom det effektive nominelle beløpet for det skriftlige kredittderivatet reduseres ved en eventuell negativ endring av den virkelige verdien som er innarbeidet i institusjonens kjernekapital, skal det effektive nominelle beløpet for det kjøpte kredittderivatet reduseres av eventuelle positive endringer i den virkelige verdien som er blitt innarbeidet i kjernekapitalen.
- e) Det kjøpte kredittderivatet inngår ikke i en transaksjon som institusjonen har cleared på vegne av en kunde, eller som institusjonen har cleared i sin rolle som kunde på høyere nivå i en kundestruktur med flere nivåer, og der det effektive nominelle beløpet som det vises til i det tilsvarende skriftlige kredittderivatet, er utelukket fra det samlede eksponeringsmålet i samsvar med artikkel 429a nr. 1 første ledd bokstav g) eller h), alt etter hva som er relevant.

Ved beregningen av den potensielle framtidige eksponeringen i samsvar med artikkel 429c nr. 1 kan institusjonene fra motregningsgruppen unnta den delen av et skriftlig kredittderivat som ikke er motregnet i samsvar med første ledd i dette nummeret, og for hvilken det effektive nominelle beløpet inngår i det samlede eksponeringsmålet.

4. Ved anvendelsen av nr. 3 bokstav b) menes med «vesentlig vilkår» enhver egenskap ved kredittderivatet som er relevant for verdsettingen av det, herunder underordningsnivået, valgfriheten, kreditthendelsene, den underliggende referanseenheter eller gruppen av referanseenheter, og den underliggende referanseforpliktelsen eller gruppen av referanseforpliktelse, med unntak av kredittderivatets nominelle beløp og gjenværende løpetid. To referansenavn skal behandles som ett bare dersom de gjelder samme juridiske person.

5. Som unntak fra nr. 3 bokstav b) kan institusjonene anvende kjøpte kredittderivater for en gruppe av referansenavn for å motregne skriftlige kredittderivater for individuelle referansenavn i denne gruppen, dersom gruppen av referanseenheter og underordningsnivået er identisk i begge transaksjonene.

6. Institusjonene skal ikke redusere skriftlige kredittderivaters effektive nominelle beløp dersom de kjøper kredittbeskyttelse gjennom en totalavkastningsbytteavtale og registrerer mottatte nettobetalingen som nettoinntekt, men ikke bokfører en eventuell motsvarende forringelse av verdien av det skriftlige kredittderivatet i kjernekapitalen.

7. Når det gjelder kjøpte kredittderivater for en gruppe av referanseforpliktelse, kan institusjonene redusere det effektive nominelle beløpet for skriftlige kredittderivater for individuelle referanseforpliktelse med det effektive nominelle beløpet for kjøpte kredittderivater i samsvar med nr. 3, bare dersom den kjøpte beskyttelsen er økonomisk likeverdig med det å kjøpe beskyttelse separat for hver enkelt forpliktelse i gruppen.

Artikkel 429e

Tillegg for motpartskredittrisiko for verdipapirfinansieringstransaksjoner

1. I tillegg til beregningen av eksponeringsverdien av verdipapirfinansieringstransaksjoner, herunder slike som er utenfor balansen i samsvar med artikkel 429b nr. 1, skal institusjonene i det samlede eksponeringsmålet inkludere et tillegg for motpartskredittrisiko beregnet i samsvar med nr. 2 eller nr. 3 i denne artikkelen, alt etter hva som er relevant.

2. Institusjonene skal beregne tillegget for transaksjoner med en motpart som ikke er omfattet av en hovedavtale om motregning som oppfyller vilkårene i artikkel 206, for hver enkelt transaksjon i samsvar med følgende formel:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

der

E_i^* = tillegget,

i = indeksen for transaksjonen,

E_i = den virkelige verdien av verdipapirer eller kontanter lånt ut til motparten i transaksjon i , og

C_i = den virkelige verdien av verdipapirer eller kontanter mottatt fra motparten i transaksjon i .

Institusjonene kan sette E_i^* til null dersom E_i er kontanter utlånt til en motpart og den tilknyttede kontantfordringen ikke er berettiget til motregningsbehandlingen i artikkel 429b nr. 4.

3. Institusjonene skal beregne tillegget for transaksjoner med en motpart som er omfattet av en hovedavtale om motregning som oppfyller vilkårene i artikkel 206, for hver enkelt avtale i samsvar med følgende formel:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

der

E_i^* = tillegget,

i = indeksen for motregningsavtalen,

E_i = den virkelige verdien av verdipapirer eller kontanter lånt ut til motparten for transaksjonene som er omfattet av hovedavtale om motregning i , og

C_i = den virkelige verdien av verdipapirer eller kontanter mottatt fra motparten som er omfattet av hovedavtale om motregning i .

4. Ved anvendelsen av nr. 2 og 3 omfatter begrepet motpart også trepartsagenter som mottar sikkerhet i form av innskudd og forvalter sikkerheten ved eventuelle trepartstransaksjoner.

5. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen kan institusjonene bruke metoden i artikkel 222, med en nedre grense på 20 % for gjeldende risikovekt, for å fastsette tillegget for verdipapirfinansieringstransaksjoner, herunder slike som er utenfor balansen. Institusjonene kan bruke den metoden bare dersom de også bruker den for å beregne eksponeringsverdien av disse transaksjonene med sikte på å oppfylle kravene til ansvarlig kapital som angitt i artikkel 92 nr. 1 bokstav a)–c).

6. Dersom en gjenkjøpstransaksjon bokføres som et regnskapsmessig salg i henhold til gjeldende regnskapsregelverk, skal institusjonen reversere alle salgsrelaterte regnskapsposter.

7. Dersom en institusjon opptrer som agent mellom to parter i en verdipapirfinansieringstransaksjon, herunder en transaksjon som er utenfor balansen, får følgende bestemmelser anvendelse på beregningen av institusjonens samlede eksponeringsmål:

a) Dersom institusjonen gir en av partene i verdipapirfinansieringstransaksjonen en godtgjøring eller en garanti, og denne godtgjøringen eller garantien er begrenset til en eventuell differanse mellom verdien av verdipapiret eller kontantene som parten har lånt ut, og verdien av sikkerheten som låntaker har stilt, skal institusjonen i det samlede eksponeringsmålet inkludere bare tillegget beregnet i samsvar med nr. 2 eller 3, alt etter hva som er relevant.

- b) Dersom institusjonen ikke gir noen av de involverte partene en godtgjøring eller en garanti, skal transaksjonen ikke inkluderes i det samlede eksponeringsmålet.
- c) Dersom institusjonen har en økonomisk eksponering mot det underliggende verdipapiret eller mot kontantbeløpet i transaksjonen som overstiger den eksponeringen som dekkes av tillegget, skal institusjonen i det samlede eksponeringsmålet også innregne en eksponering som tilsvarer hele beløpet for verdipapiret eller kontantbeløpet.
- d) Dersom institusjonen som opptretr som agent, gir en godtgjøring eller en garanti til begge parter som deltar i en verdipapirfinansieringstransaksjon, skal institusjonen beregne sitt samlede eksponeringsmål i samsvar med bokstav a)–c) separat for hver part som deltar i transaksjonen.

Artikkel 429f

Beregning av eksponeringsverdien av poster utenfor balansen

1. Institusjonene skal i samsvar med artikkel 111 nr. 1 beregne eksponeringsverdien av poster utenfor balansen, unntatt derivatkontrakter oppført i vedlegg II, kredittderivater, verdipapirfinansieringstransaksjoner og posisjoner omhandlet i artikkel 429d.

Dersom en forpliktelse er knyttet til utvidelse av en annen forpliktelse, får artikkel 166 nr. 9 anvendelse.

- 2. Som unntak fra nr. 1 kan institusjonene redusere det beløpet som tilsvarer kreditteksponeringen for en post utenfor balansen, med det tilsvarende beløpet for spesifikke kredittrisikjusteringer. Beregningen skal være omfattet av en nedre grense på null.
- 3. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen skal institusjonene anvende en konverteringsfaktor på 10 % på lavrisikoposter utenfor balansen omhandlet i artikkel 111 nr. 1 bokstav d).

Artikkel 429g

Beregning av eksponeringsverdien av vanlige kjøp og salg som ennå ikke er oppgjort

- 1. Institusjonene skal behandle kontanter knyttet til vanlige salg og verdipapirer knyttet til vanlige kjøp som forblir i balansen fram til oppgjørsmåten, som eiendeler i samsvar med artikkel 429 nr. 4 bokstav a).
- 2. Institusjoner som i samsvar med gjeldende regnskapsregelverk bokfører vanlige kjøp og salg som ennå ikke er oppgjort, på handelsdatoen, skal tilbakeføre en eventuell motregning mellom kontantfordringer for vanlige salg som ennå ikke er oppgjort, og kontantgjeld for vanlige kjøp som ennå ikke er oppgjort, og som er tillatt i henhold til dette regelverket. Når institusjonene har tilbakeført den regnskapsmessige motregningen, kan de motregne disse kontantfordringene og kontantgjeld dersom både de tilknyttede vanlige salgene og kjøpene gjøres opp etter prinsippet om levering mot betaling.
- 3. Institusjoner som i samsvar med gjeldende regnskapsregelverk bokfører vanlige kjøp og salg som ennå ikke er oppgjort, på oppgjørsmåten, skal i det samlede eksponeringsmålet ta med den fulle nominelle verdien av de forpliktelsene til å betale som er knyttet til vanlige kjøp.

Institusjonene kan motregne den fulle nominelle verdien av forpliktelsene til å betale som er knyttet til vanlige kjøp, mot den fulle nominelle verdien av kontantfordringer knyttet til vanlige salg som venter på oppgjør, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:

- a) Både de vanlige kjøpene og salgene gjøres opp etter prinsippet om levering mot betaling.
- b) De finansielle eiendelene som kjøpes og selges, og som er knyttet til kontantgjeld og -fordringer, er vurdert til virkelig verdi over resultatet og inngår i institusjonens handelsportefølje.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF av 23. april 2008 om forbrukerkredittavtaler og om oppheving av rådsdirektiv 87/102/EØF (EUT L 133 av 22.5.2008, s. 66).»

118) Etter artikkel 429g innsettes følgende del:

«DEL SJU A

RAPPORTERINGSKRAV

Artikkel 430

Rapportering av tilsynskrav og finansiell informasjon

1. Institusjonene skal rapportere til sine vedkommende myndigheter om
 - a) krav til ansvarlig kapital, herunder den uvektede kjernekapitalandelen, som fastsatt i artikkel 92 og i sjuende del,
 - b) kravene i artikkel 92a og 92b, for institusjoner som omfattes av disse kravene,
 - c) store eksponeringer som fastsatt i artikkel 394,
 - d) likviditetskrav som fastsatt i artikkel 415,
 - e) de aggregerte dataene for hvert av de nasjonale eiendomsmarkedene som fastsatt i artikkel 430a nr. 1,
 - f) kravene og retningslinjene fastsatt i direktiv 2013/36/EU som gjelder for standardisert rapportering, unntatt eventuelle ytterligere rapporteringskrav i henhold til artikkel 104 nr. 1 bokstav j) i det nevnte direktivet,
 - g) omfanget av heftelser på eiendeler, herunder en inndeling etter type heftelse, for eksempel gjenkjøpsavtaler, verdipapirlån, verdipapiriserte eksponeringer eller lån.

Institusjoner som er unntatt i samsvar med artikkel 6 nr. 5, skal ikke være omfattet av kravene til rapportering om uvektet kjernekapitalandel i første ledd bokstav a) i dette nummeret på individuelt grunnlag.

2. I tillegg til rapporteringen om uvektet kjernekapitalandel omhandlet i nr. 1 første ledd bokstav a), og for å gjøre det mulig for de vedkommende myndighetene å overvåke den uvektede kjernekapitalandelens volatilitet, særlig rundt referansedatoer for rapportering, skal store institusjoner rapportere til sine vedkommende myndigheter om spesifikke komponenter i den uvektede kjernekapitalandelen på grunnlag av gjennomsnitt i rapporteringsperioden og de dataene som benyttes for å beregne disse gjennomsnittene.

3. I tillegg til rapporteringen om tilsynskrav omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen skal en institusjon rapportere finansiell informasjon til sine vedkommende myndigheter dersom den er et av følgende:

- a) En institusjon som er omfattet av artikkel 4 i forordning (EF) 1606/2002.
- b) En kredittinstitusjon som utarbeider sitt konsoliderte regnskap i samsvar med de internasjonale regnskapsstandardene i henhold til artikkel 5 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1606/2002.

4. Vedkommende myndigheter kan kreve at kredittinstitusjoner som fastsetter ansvarlig kapital på konsolidert grunnlag i samsvar med internasjonale regnskapsstandarder i henhold til artikkel 24 nr. 2, skal rapportere finansiell informasjon i samsvar med denne artikkelen.

5. Rapporteringen av finansiell informasjon omhandlet i nr. 3 og 4 skal bare omfatte opplysninger som er nødvendige for å gi et fullstendig bilde av institusjonens risikoprofil og den systemrisikoen som institusjonen innebærer for finanssektoren eller realøkonomien, i samsvar med forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Rapporteringskravene i denne artikkelen skal anvendes på institusjoner på en forholdsmessig måte, idet det tas hensyn til rapporten omhandlet i nr. 8 og til deres størrelse og kompleksitet samt virksomhetens art og risikonivå.

7. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette de ensartede rapporteringsformatene og -malene, instruksjonene og metodene for anvendelsen av disse malene, rapporteringshyppighet og -datoene, definisjonene og IT-løsningene for rapporteringen omhandlet i nr. 1–4.

Eventuelle nye rapporteringskrav som fastsettes i slike tekniske gjennomføringsstandarder, skal ikke få anvendelse før seks måneder etter at de trer i kraft.

Ved anvendelsen av nr. 2 skal utkastet til tekniske gjennomføringsstandarder spesifisere hvilke komponenter i den uvektede kjernekapitalandelen som skal rapporteres ved hjelp av verdier ved dagens eller månedens slutt. For dette formålet skal EBA ta hensyn til både

- a) hvor mottakelig en komponent er for betydelige midlertidige reduksjoner i transaksjonsvolumer som kan føre til at risikoen for overdreven gjeldsoppbygging er underrepresentert på referansedatoen for rapportering, og
- b) utvikling og resultater på internasjonalt plan.

EBA skal innen 28. juni 2021 framlegge utkastet til tekniske gjennomføringsstandarder omhandlet i dette nummeret for Kommisjonen, unntatt når det gjelder følgende:

- a) Den uvektede kjernekapitalandelen, som skal framlegges innen 28. juni 2020.
- b) Forpliktelsene fastsatt i artikkel 92a og 92b, som skal framlegges innen 28. juni 2020.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. EBA skal i samsvar med dette nummeret vurdere kostnadene og fordelene som følger av rapporteringskravene fastsatt i Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 680/2014(*), og rapportere resultatene til Kommisjonen innen 28. juni 2020. Denne vurderingen skal særlig foretas i forbindelse med små og ikke-komplekse institusjoner. For disse formålene skal rapporten

- a) klassifisere institusjoner i kategorier på grunnlag av deres størrelse og kompleksitet samt virksomhetens art og risikonivå,
- b) for hver kategori av institusjoner beregne de rapporteringskostnadene som har påløpt i den relevante perioden for å oppfylle rapporteringskravene i gjennomføringsforordning (EU) nr. 680/2014, idet det tas hensyn til følgende prinsipper:
 - i) Rapporteringskostnadene skal beregnes som forholdet mellom rapporteringskostnadene og institusjonens samlede kostnader i den relevante perioden.
 - ii) Rapporteringskostnadene skal omfatte alle utgifter knyttet til gjennomføringen og den løpende driften av rapporteringssystemene, herunder utgifter til personale, IT-systemer, juridiske tjenester, regnskaps-, revisjons- og rådgivningstjenester.
 - iii) Den relevante perioden skal være hver ettårsperiode der institusjonene har pådratt seg rapporteringskostnader for å forberede gjennomføringen av rapporteringskravene i gjennomføringsforordning (EU) nr. 680/2014 og for å fortsette den løpende driften av rapporteringssystemene,
- c) vurdere om rapporteringskostnadene for hver kategori av institusjoner har stått i forhold til de fordelene rapporteringskravene gir i forbindelse med tilsyn,
- d) vurdere virkningene av et redusert rapporteringskrav på kostnader og tilsynseffektivitet, og
- e) gi anbefalinger om hvordan rapporteringskravene kan reduseres i det minste for små og ikke-komplekse institusjoner, og for dette formålet skal EBA tilstrebe en forventet gjennomsnittlig kostnadsreduksjon på minst 10 %, men helst på 20 %. EBA skal særlig vurdere om
 - i) rapporteringskravene i nr. 1 bokstav g) kan fravikes for små og ikke-komplekse institusjoner dersom heftelser på eiendeler ligger under en viss terskelverdi,
 - ii) rapporteringshyppigheten som kreves i henhold til nr. 1 bokstav a), c) og g), kan reduseres for små og ikke-komplekse institusjoner.

EBA skal la utkast til tekniske gjennomføringsstandarder omhandlet i nr. 7 følge med denne rapporten.

9. Vedkommende myndigheter skal rådføre seg med EBA om hvorvidt andre institusjoner enn dem som er omhandlet i nr. 3 og 4, bør rapportere om finansiell informasjon på konsolidert grunnlag i samsvar med nr. 3, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) De aktuelle institusjonene rapporterer ikke allerede på konsolidert grunnlag.
- b) De aktuelle institusjonene er omfattet av et regnskapsregelverk i samsvar med direktiv 86/635/EØF.
- c) Finansiell rapportering anses som nødvendig for å få oversikt over risikoprofilen til disse institusjonenes virksomhet og over de systemrisikoene som de utgjør for finanssektoren eller realøkonomien, i samsvar med forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å angi hvilke formater og maler institusjonene omhandlet i første ledd skal anvende for de formålene som er fastsatt der.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i andre ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

10. Dersom en vedkommende myndighet mener at opplysninger som ikke er omfattet av de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i nr. 7, er nødvendige for formålene som angis i nr. 5, skal den underrette EBA og ESRB om de utfyllende opplysningene som den anser det nødvendig å ta med i de tekniske gjennomføringsstandardene omhandlet i det nevnte nummeret.

11. Vedkommende myndigheter kan fravike kravet om å framlegge datapunktene i de rapporteringsmalene som angis i de tekniske gjennomføringsstandardene omhandlet i denne artikkelen, dersom disse datapunktene overlapper hverandre. For dette formålet menes med overlappende datapunkter alle datapunkter som allerede er tilgjengelige for de vedkommende myndighetene på annen måte enn gjennom innsamling av disse rapporteringsmalene, herunder dersom disse datapunktene kan innhentes fra data som allerede er tilgjengelige for de vedkommende myndighetene i et annet format eller på et annet detaljnivå; den vedkommende myndigheten kan gi unntakene omhandlet i dette nummeret bare dersom de dataene som mottas, sammenstilles eller aggregeres ved hjelp av slike alternative metoder, er identiske med de datapunktene som ellers skulle rapporteres i samsvar med de respektive tekniske gjennomføringsstandardene.

Vedkommende myndigheter, krisehåndteringsmyndigheter og utpekte myndigheter skal, når det er mulig, utveksle data for å redusere rapporteringskravene. Bestemmelsene om utveksling av opplysninger og taushetsplikt som er fastsatt i avdeling VII kapittel I avsnitt II i direktiv 2013/36/EU, får anvendelse.

Artikkel 430a

Særlige rapporteringskrav

1. Institusjonene skal årlig rapportere følgende aggregerte data til sine vedkommende myndigheter for hvert av de nasjonale eiendomsmarkedene som de har eksponeringer mot:

- a) Tap i forbindelse med eksponeringer som en institusjon har anerkjent boligeiendom som sikkerhet for, opp til den laveste verdien av den pantsatte delen og 80 % av markedsverdien eller 80 % av pantelånsverdien, med mindre noe annet er besluttet i henhold til artikkel 124 nr. 2.
- b) De samlede tapene i forbindelse med eksponeringer som en institusjon har anerkjent boligeiendom som sikkerhet for, opp til den delen av eksponeringen som anses som fullt ut sikret med pant i boligeiendom i samsvar med artikkel 124 nr. 1.
- c) Eksponeringsverdien av alle utestående eksponeringer som en institusjon har anerkjent boligeiendom som sikkerhet for, begrenset til den delen som anses fullt ut sikret med pant i boligeiendom i samsvar med artikkel 124 nr. 1.
- d) Tap i forbindelse med eksponeringer som en institusjon har anerkjent næringseiendom som sikkerhet for, opp til den laveste verdien av den pantsatte delen og 50 % av markedsverdien eller 60 % av pantelånsverdien, med mindre noe annet er besluttet i henhold til artikkel 124 nr. 2.
- e) Samlede tap i forbindelse med eksponeringer som en institusjon har anerkjent næringseiendom som sikkerhet for, opp til den delen av eksponeringen som anses som fullt ut sikret med pant i næringseiendom i samsvar med artikkel 124 nr. 1.

- f) Eksponeringsverdien av alle utestående eksponeringer som en institusjon har anerkjent næringseiendom som sikkerhet for, begrenset til den delen som anses som fullt ut sikret med pant i næringseiendom i samsvar med artikkel 124 nr. 1.
2. Dataene omhandlet i nr. 1 skal rapporteres til den vedkommende myndigheten i den aktuelle institusjonens hjemstat. Dersom en institusjon har en filial i en annen medlemsstat, skal også dataene som gjelder denne filialen, rapporteres til de vedkommende myndighetene i vertsstaten. Dataene skal rapporteres særskilt for hvert av eiendoms-markedene i Unionen som den aktuelle institusjonen har eksponeringer i.
3. De vedkommende myndighetene skal hvert år i samlet form offentliggjøre dataene omhandlet i nr. 1 bokstav a)–f), sammen med historiske data, dersom slike er tilgjengelige. En vedkommende myndighet skal på anmodning fra en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat eller fra EBA oversende nærmere opplysninger om forholdene på markedet for boligeiendom eller næringseiendom i denne medlemsstaten.

Artikkel 430b

Særlige rapporteringskrav for markedsrisiko

1. Fra datoen for anvendelse av den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a skal institusjoner som verken oppfyller vilkårene i artikkel 94 nr. 1 eller vilkårene i artikkel 325a nr. 1, for alle sine posisjoner i handelsporteføljen og alle sine posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, rapportere resultatene av beregningene basert på den alternative standardmetoden omhandlet i tredje del avdeling IV kapittel 1a på samme grunnlag som slike institusjoner rapporterer forpliktelsene fastsatt i artikkel 92 nr. 3 bokstav b) i) og bokstav c).
2. Institusjoner omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen skal rapportere separat beregningene angitt i artikkel 325c nr. 2 bokstav a)–c) for porteføljen med alle posisjoner i handelsporteføljen eller posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko og varerisiko.
3. I tillegg til kravet i nr. 1 i denne artikkelen skal institusjonene fra utgangen av en treårsperiode etter ikrafttredelsesdatoen for de siste tekniske reguleringsstandardene nevnt i artikkel 325bd nr. 7, artikkel 325be nr. 3, artikkel 325bf nr. 9 og artikkel 325bg nr. 4, for de posisjonene som er tildelt til meglerbord for hvilke de har fått tillatelse fra de vedkommende myndighetene til å bruke den alternative metoden med interne modeller i samsvar med artikkel 325az nr. 2, rapportere resultatene av beregningene basert på den metoden som angis i tredje del avdeling IV kapittel 1b, på samme grunnlag som slike institusjoner rapporterer forpliktelsene fastsatt i artikkel 92 nr. 3 bokstav b) i) og bokstav c).
4. Ved anvendelsen av rapporteringskravet i nr. 3 i denne artikkelen skal institusjonene rapportere separat de beregningene som angis i artikkel 325ba nr. 1 bokstav a) i) og ii) og bokstav b) i) og ii), for porteføljen av alle posisjoner i handelsporteføljen eller posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko og varerisiko, og som er tildelt til meglerbord for hvilke institusjonen har fått tillatelse av de vedkommende myndighetene til å bruke den alternative metoden med interne modeller i samsvar med artikkel 325az nr. 2.
5. Institusjonene kan kombinere metodene i nr. 1 og 3 innenfor en gruppe, forutsatt at beregningen i henhold til metoden omhandlet i nr. 1 ikke overstiger 90 % av den samlede beregningen. Ellers skal institusjonen bruke metoden nevnt i nr. 1 for alle sine posisjoner i handelsporteføljen og alle sine posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko.
6. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette de ensartede rapporteringsmalene, instruksjonene og metodene for anvendelsen av malene, rapporteringshyppighet og -datoer, definisjonene og de IT-løsningene som skal anvendes til rapporteringen omhandlet i denne artikkelen.

Eventuelle nye rapporteringskrav som fastsettes i slike tekniske gjennomføringsstandarder, skal ikke få anvendelse før seks måneder etter at de trer i kraft.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 30. juni 2020.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikkel 430c***Gjennomførbarhetsrapport om det integrerte rapporteringssystemet**

1. EBA skal utarbeide en gjennomførbarhetsrapport om utviklingen av et ensartet og integrert system for innsamling av statistiske data, krisehåndteringsdata og tilsynsdata, og skal rapportere sine resultater til Kommisjonen innen 28. juni 2020.
2. Ved utarbeidingen av gjennomførbarhetsrapporten skal EBA involvere vedkommende myndigheter og de myndighetene som har ansvar for innskuddsgarantiordninger og krisehåndtering, og særlig ESSB. Rapporten skal ta hensyn til ESSBs tidligere arbeid knyttet til integrert datainnsamling, og skal baseres på en samlet nytte- og kostnadsanalyse som omfatter minst følgende:
 - a) En oversikt over mengden og omfanget av de aktuelle dataene som de vedkommende myndighetene har samlet inn i sine jurisdiksjoner, og over deres opprinnelse og detaljnivå.
 - b) Opprettelse av en standardkatalog med de dataene som skal samles inn, for å øke tilnærmingen av rapporteringskrav når det gjelder regelmessige rapporteringsforpliktelser, og for å unngå unødvendige forespørsler.
 - c) Opprettelse av en felles komité, der i det minste EBA og ESSB deltar, for utvikling og gjennomføring av det integrerte rapporteringssystemet.
 - d) Gjennomførbarheten og en mulig utforming av et sentralt datainnsamlingssted for det integrerte rapporteringssystemet, herunder krav om å sikre strengt fortrolig behandling av de innsamlede dataene, sterk autentisering og styring av tilgang til systemet samt cybersikkerhet, som
 - i) inneholder et sentralt dataregister med alle statistiske data, krisehåndteringsdata og tilsynsdata med nødvendig detaljnivå og hyppighet for den aktuelle institusjonen, og oppdateres når det er nødvendig,
 - ii) fungerer som et kontaktpunkt for de vedkommende myndighetene, der de mottar, behandler og samler alle dataforespørsler, der forespørsler kan sammenlignes med allerede innsamlede rapporterte data, og som gjør gir de vedkommende myndighetene rask tilgang til de etterspurte opplysningene,
 - iii) gir ytterligere støtte til de vedkommende myndighetene for overføring av dataforespørsler til institusjonene, og registrerer de etterspurte dataene i det sentrale dataregisteret,
 - iv) har en samordnende rolle for utveksling av opplysninger og data mellom vedkommende myndigheter, og
 - v) tar hensyn til vedkommende myndigheters saksbehandling og prosesser og overfører dem til et standardisert system.
3. Innen ett år etter at rapporten omhandlet i denne artikkelen er framlagt, skal Kommisjonen, dersom det er relevant, og idet det tas hensyn til EBAs gjennomførbarhetsrapport, framlegge for Europaparlamentet og Rådet et forslag til regelverk om opprettelse av et standardisert og integrert rapporteringssystem for rapporteringskrav.

(*) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 680/2014 av 16. april 2014 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for institusjoners tilsynsrapportering i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 av 28.6.2014, s. 1).>

119) Åttende del skal lyde:

«ÅTTENDE DEL

INSTITUSJONERS OFFENTLIGGJØRINGSPLIKT**AVDELING I****ALMINNELIGE PRINSIPPER***Artikkel 431***Krav til og retningslinjer for offentliggjøring av opplysninger**

1. Institusjonene skal offentliggjøre opplysningene omhandlet i avdeling II og III i samsvar med bestemmelsene i denne avdelingen, med forbehold for unntakene omhandlet i artikkel 432.

2. Institusjoner som i henhold til tredje del har fått tillatelse av de vedkommende myndighetene til å anvende instrumentene og metodene som er omhandlet i avdeling III i denne delen, skal offentliggjøre opplysningene som angis der.

3. Ledelsesorganet eller den øverste ledelsen skal vedta formelle retningslinjer for å oppfylle offentliggjøringskravene som er fastsatt i denne delen, og innføre og opprettholde interne prosesser, systemer og kontroller for å verifisere at institusjonenes opplysninger er hensiktsmessige og i samsvar med kravene i denne delen. Minst ett medlem av ledelsesorganet eller den øverste ledelsen skal skriftlig bekrefte at den aktuelle institusjonen har oppfylt offentliggjøringskravene i henhold til denne delen i samsvar med de formelle retningslinjene og de interne prosessene, systemene og kontrollene. Den skriftlige bekreftelsen og de viktigste faktorene i institusjonens formelle retningslinjer for å oppfylle offentliggjøringskravene skal inngå i de opplysningene som institusjonene offentliggjør.

Opplysninger som skal offentligjøres i samsvar med denne delen, skal være underlagt det samme internkontrollnivået som gjelder for den ledelsesrapporten som inngår i institusjonens finansielle rapport.

Institusjonene skal også ha retningslinjer for å kontrollere at de opplysningene de offentliggjør, gir markedsdeltakerne et fullstendig bilde av risikoprofilen. Dersom institusjoner mener at de opplysningene som skal offentligjøres i henhold til denne delen, ikke gir markedsdeltakerne et fullstendig bilde av risikoprofilen, skal de offentliggjøre opplysninger ut over de opplysningene som kreves i henhold til denne delen. Institusjoner skal likevel bare offentliggjøre opplysninger som er vesentlige, og som ikke er forretningshemmeligheter eller fortrolige opplysninger i henhold til artikkel 432.

4. Alle kvantitative opplysninger skal ledsages av kvalitative opplysninger og andre tilleggsopplysninger som kan være nødvendige for at brukerne av disse opplysningene skal kunne forstå de kvantitative opplysningene, med særlig angivelse av vesentlige endringer i opplysningene sammenlignet med de tidligere offentliggjorte opplysningene.

5. Institusjonene skal på anmodning kunne forklare sine beslutninger om kredittvurdering overfor SMB-er og andre foretak som søker om lån, samt gi en skriftlig forklaring dersom det anmodes om dette. Administrasjonskostnadene for denne forklaringen skal stå i forhold til lånets størrelse.

Artikkel 432

Uvesentlige opplysninger, forretningshemmeligheter eller fortrolige opplysninger

1. Med unntak av opplysningene fastsatt i artikkel 435 nr. 2 bokstav c) og i artikkel 437 og 450 kan institusjonene unnlate å offentliggjøre en eller flere av opplysningene oppført i avdeling II og III dersom de opplysningene som gis ved slik offentliggjøring ikke anses som vesentlige.

Opplysninger som offentligjøres, skal anses som vesentlige dersom utelatelse av eller feil i slike opplysninger vil kunne endre eller påvirke vurderinger eller beslutninger for en bruker som stoler på opplysningene for å treffe økonomiske beslutninger.

EBA skal i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utstede retningslinjer for hvordan institusjonene skal anvende vesentlighetsprinsippet i forbindelse med offentliggjøringskravene i avdeling II og III.

2. Institusjonene kan også utelate en eller flere av de opplysningene som er omhandlet i avdeling II og III, dersom disse opplysningene anses som forretningshemmeligheter eller som fortrolige i henhold til dette nummeret, unntatt opplysninger omhandlet i artikkel 437 og 450.

Opplysninger skal anses som forretningshemmeligheter dersom offentliggjøring av dem ville undergrave institusjonens konkurransemessige stilling. Forretningshemmeligheter kan omfatte opplysninger om produkter eller systemer som, dersom de blir kjent for konkurrenter, ville føre til at en institusjons investeringer i disse produktene eller systemene ble mindre verdifulle.

Opplysninger skal anses som fortrolige dersom det foreligger forpliktelser overfor kunder eller andre motparter som gjør at institusjonen må behandle opplysningene fortrolig.

EBA skal i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utstede retningslinjer for hvordan institusjonene skal anvende forretningshemmeligheter og fortrolige opplysninger i forbindelse med offentliggjøringskravene i avdeling II og III.

3. I unntakstilfellene omhandlet i nr. 2 skal den vedkommende institusjonen i sine offentliggjorte opplysninger angi at visse opplysninger ikke er gitt, og grunnen til dette, samt offentliggjøre mer generelle opplysninger om emnet som er omfattet av offentliggjøringsplikten, bortsett fra når selve emnet anses som en forretningshemmelighet eller som fortrolig.

Artikkel 433

Offentliggjøringens hyppighet og omfang

Institusjonene skal offentliggjøre de opplysningene som kreves i henhold til avdeling II og III, på den måten som er angitt i artikkel 433a, 433b og 433c.

Den årlige offentliggjøringen skal finne sted samme dag som institusjonene offentliggjør årsregnskapet eller så snart som mulig deretter.

Halvårlig og kvartalsvis offentliggjøring skal finne sted samme dag som institusjonene offentliggjør sine finansielle rapporter for den tilsvarende perioden, dersom det er relevant, eller så snart som mulig deretter.

En eventuell forsinkelse mellom datoen for offentliggjøring av de opplysningene som kreves i henhold til denne delen, og de relevante årsregnskapene, skal være rimelig og uansett ikke overskride den fristen som vedkommende myndigheter har fastsatt i henhold til artikkel 106 i direktiv 2013/36/EU.

Artikkel 433a

Store institusjoners offentliggjøringsplikt

1. Store institusjoner skal offentliggjøre opplysningene som er angitt nedenfor, med følgende hyppighet:

a) Alle opplysninger som kreves i henhold til denne delen, hvert år.

b) Hvert halvår for opplysningene omhandlet i

- i) artikkel 437 bokstav a),
- ii) artikkel 438 bokstav e),
- iii) artikkel 439 bokstav e)–l),
- iv) artikkel 440,
- v) artikkel 442 bokstav c), e), f) og g),
- vi) artikkel 444 bokstav e),
- vii) artikkel 445,
- viii) artikkel 448 nr. 1 bokstav a) og b),
- ix) artikkel 449 bokstav j)–l),
- x) artikkel 451 nr. 1 bokstav a) og b),
- xi) artikkel 451a nr. 3,
- xii) artikkel 452 bokstav g),
- xiii) artikkel 453 bokstav f)–j),
- xiv) artikkel 455 bokstav d), e) og g).

c) Hvert kvartal for opplysningene omhandlet i

- i) artikkel 438 bokstav d) og h),
- ii) Nøkkeltallene nevnt i artikkel 447.
- iii) artikkel 451a nr. 2.

2. Som unntak fra nr. 1 skal store institusjoner som ikke er G-SII-er, og som er ikke-børsnoterte institusjoner, offentliggjøre opplysningene som angis nedenfor, med følgende hyppighet:

- a) Alle opplysninger som kreves i denne delen, hvert år.
- b) Nøkkeltallene som er nevnt i artikkel 447, hvert halvår.

3. Store institusjoner som omfattes av artikkel 92a eller 92b, skal offentliggjøre de opplysningene som kreves i henhold til artikkel 437a, hvert halvår, unntatt nøkkeltallene nevnt i artikkel 447 bokstav h), som skal offentliggjøres kvartalsvis.

Artikkel 433b

Små og ikke-komplekse institusjoners offentliggjøringsplikt

1. Små og ikke-komplekse institusjoner skal offentliggjøre opplysningene som angis nedenfor, med følgende hyppighet:

- a) Årlig for opplysningene omhandlet i
 - i) artikkel 435 nr. 1 bokstav a), e) og f),
 - ii) artikkel 438 bokstav d),
 - iii) artikkel 450 nr. 1 bokstav a)–d) og h)–j).
- b) Nøkkeltallene som er nevnt i artikkel 447, hvert halvår.

2. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen skal små og ikke-komplekse institusjoner som er ikke-børsnoterte institusjoner, årlig offentliggjøre nøkkeltallene nevnt i artikkel 447.

Artikkel 433c

Andre institusjoners offentliggjøringsplikt

1. Institusjoner som ikke omfattes av artikkel 433a eller 433b, skal offentliggjøre opplysningene nedenfor med følgende hyppighet:

- a) Alle opplysninger som kreves i henhold til denne delen, hvert år.
- b) Nøkkeltallene som er nevnt i artikkel 447, hvert halvår.

2. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen skal andre institusjoner som er ikke-børsnoterte institusjoner, offentliggjøre følgende opplysninger hvert år:

- a) Artikkel 435 nr. 1 bokstav a), e) og f).
- b) Artikkel 435 nr. 2 bokstav a)–c).
- c) Artikkel 437 bokstav a).
- d) Artikkel 438 bokstav c) og d).
- e) Nøkkeltallene nevnt i artikkel 447.
- f) Artikkel 450 nr. 1 bokstav a)–d) og h)–k).

Artikkel 434

Offentliggjøringsmetode

1. Institusjonene skal offentliggjøre alle opplysninger som kreves i henhold til avdeling II og III, elektronisk og gjennom samme medium eller på samme sted. Dette mediet eller stedet skal være et frittstående dokument som gir brukerne av disse opplysningene lett tilgang til tilsynsopplysninger, eller et særskilt avsnitt, som inngår i eller tilføyes til institusjonens finansregnskap eller finansielle rapporter som inneholder de påkrevde opplysningene, og som disse brukerne lett kan identifisere.

2. Institusjonene skal på sitt nettsted eller, dersom de ikke har et slikt, på et annet egnet sted, gjøre tilgjengelig et arkiv over de opplysningene som skal offentliggjøres i samsvar med denne delen. Dette arkivet skal være tilgjengelig i et tidsrom som minst skal tilsvare lagringsperioden fastsatt i nasjonal rett for opplysninger som inngår i institusjonenes finansielle rapporter.

Artikkel 434a

Ensartede formater for offentliggjøring

EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som angir ensartede formater for offentliggjøring, og tilhørende instruksjoner for offentliggjøring av opplysningene som kreves i henhold til avdeling II og III.

Disse ensartede formatene for offentliggjøring skal gi tilstrekkelig omfattende og sammenlignbare opplysninger til at brukerne av disse opplysningene kan vurdere institusjonenes risikoprofiler og deres oppfyllelse av kravene i første til sjunde del. For å gjøre det lettere å sammenligne opplysninger skal de tekniske gjennomføringsstandardene i størst mulig grad sikre at formatene for offentliggjøring er i samsvar med internasjonale standarder for offentliggjøring.

Ensartede formater skal offentliggjøres i tabellform når det er hensiktsmessig.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2020.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta disse tekniske gjennomføringsstandardene i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AVDELING II

TEKNISKE KRITERIER FOR GJENNOMSIKTIGHET OG OFFENTLIGGJØRING

Artikkel 435

Offentliggjøring av mål og retningslinjer for risikostyring

1. Institusjonene skal offentliggjøre sine mål og retningslinjer for risikostyring for hver enkelt risikokategori, herunder risikoer som omhandles i denne avdelingen. Disse opplysningene skal omfatte

- a) strategiene og prosessene for å styre disse risikokategoriene,
- b) den relevante risikostyringsfunksjonens struktur og organisasjon, herunder opplysninger om dens myndighet, fullmakter og ansvar i henhold til institusjonens stiftelsesdokument og vedtekter,
- c) omfanget og arten av systemer for risikorapportering og -måling,
- d) retningslinjene for sikring og reduksjon av risiko samt strategiene og prosessene for kontroll med sikrings- og risikoreduksjonstiltakenes løpende effektivitet,
- e) en erklæring godkjent av ledelsesorganet om at den aktuelle institusjonens risikostyringsordninger er tilfredsstillende, der det forsikres om at de innførte risikostyringssystemene er hensiktsmessige med hensyn til institusjonens profil og strategi,
- f) en kortfattet risikoerklæring godkjent av ledelsesorganet med en kort beskrivelse av den aktuelle institusjonens overordnede risikoprofil i tilknytning til dens forretningsstrategi. Denne erklæringen skal inneholde
 - i) viktige forholdstall og nøkkeltall som gir eksterne interessenter et fullstendig bilde av institusjonens risikostyring, herunder av hvordan institusjonens risikoprofil samvirker med den risikotoleransen som ledelsesorganet har fastsatt,
 - ii) opplysninger om gruppeinterne transaksjoner og transaksjoner med nærstående parter som kan ha en vesentlig innvirkning på den konsoliderte gruppens risikoprofil.

2. Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om styringsordninger:

- a) Antall styreverv som innehas av medlemmer av ledelsesorganet.

- b) Ansettelsespolitikken for medlemmer av ledelsesorganet og deres faktiske kunnskap, faglige kompetanse og ekspertise.
- c) Strategien for mangfold ved utvelgning av medlemmer av ledelsesorganet, målsettinger for denne strategien samt i hvilket omfang disse målsettingene er nådd.
- d) Hvorvidt institusjonen har nedsatt en separat risikokomité, og hvor mange ganger risikokomiteen har holdt møte.
- e) En beskrivelse av informasjonsstrømmen som gjelder risiko, til ledelsesorganet.

Artikkel 436

Offentliggjøring av virkeområdet

Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om virkeområdet for denne forordningen:

- a) Navnet på den institusjonen som denne forordningen får anvendelse på.
- b) En avstemming mellom det konsoliderte regnskapet som er utarbeidet i samsvar med gjeldende regnskapsregelverk, og det konsoliderte regnskapet som er utarbeidet i samsvar med kravene til konsolidering for tilsynsformål i henhold til første del avdeling II avsnitt 2 og 3; denne avstemmingen skal vise forskjellene mellom konsolideringen for regnskapsformål og for tilsynsformål samt hvilke juridiske personer som omfattes av konsolideringen for tilsynsformål, dersom den avviker fra konsolideringen for regnskapsformål; av beskrivelsen av de juridiske personene som omfattes av konsolideringen for tilsynsformål, skal det framgå hvilken metode som er anvendt for denne konsolideringen, dersom den skiller seg fra regnskapskonsolideringsmetoden, og hvorvidt disse juridiske personene er fullt eller forholdsmessig konsolidert, samt hvorvidt innehavene i disse juridiske personene trekkes fra ansvarlig kapital.
- c) En inndeling av eiendeler og forpliktelser i det konsoliderte regnskapet som er utarbeidet i samsvar med kravene til konsolidering for tilsynsformål i henhold til første del avdeling II avsnitt 2 og 3, inndelt etter risikotype som omhandlet i denne delen.
- d) En avstemming som viser de viktigste årsakene til forskjeller mellom de balanseførte verdiene i regnskapene ved konsolidering for tilsynsformål som definert i første del avdeling II avsnitt 2 og 3, og eksponeringsbeløpet som anvendes for tilsynsformål; denne avstemmingen skal utfylles med kvalitative opplysninger om de viktigste årsakene til forskjeller.
- e) For eksponeringer i eller utenfor handelsporteføljen som justeres i samsvar med artikkel 34 og artikkel 105, en oppdeling av beløpene for de grunnleggende bestanddelene av en institusjons forsvarlige verdsettingsjustering etter risikotype, og summen av de grunnleggende elementene separat for posisjoner i og utenfor handelsporteføljen.
- f) Eventuelle nåværende eller forventede vesentlige praktiske eller juridiske hindringer for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser mellom morforetaket og dets datterforetak.
- g) Det samlede beløpet med hvilket den faktiske ansvarlige kapitalen er mindre enn krevet i alle datterforetak som ikke omfattes av konsolideringen, samt navnene på disse datterforetakene.
- h) De omstendighetene som ligger til grunn for anvendelsen av unntaket omhandlet i artikkel 7 eller den individuelle konsolideringsmetoden fastsatt i artikkel 9, dersom det er relevant.

Artikkel 437

Offentliggjøring av ansvarlig kapital

Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om sin ansvarlige kapital:

- a) En fullstendig avstemming mellom ren kjernekapital-poster, andre godkjente kjernekapitalposter, tilleggs kapitalposter samt filtrere og fradragene som anvendes på institusjonens ansvarlige kapital i henhold til artikkel 32–36, 56, 66 og 79, og balansen i institusjonens reviderte regnskaper.

- b) En beskrivelse av hovedtrekkene ved ren kjernekapital-instrumentene, de andre godkjente kjernekapitalinstrumentene og tilleggs kapitalinstrumentene som er utstedt av institusjonen.
- c) De fullstendige vilkårene for alle ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter og tilleggs kapitalinstrumenter.
- d) En separat offentliggjøring av arten av og beløpene for følgende:
 - i) Hvert regulatoriske filter som anvendes i henhold til artikkel 32–35.
 - ii) Poster som er fratrukket i henhold til artikkel 36, 56 og 66.
 - iii) Poster som ikke er fratrukket i henhold til artikkel 47, 48, 56, 66 og 79.
- e) En beskrivelse av alle begrensninger som anvendes ved beregningen av ansvarlig kapital i henhold til denne forordningen, samt alle instrumenter, regulatoriske filtre og fradrag som disse begrensningene får anvendelse på.
- f) En fullstendig forklaring av grunnlaget for beregningen av kapitaldekningsprosent som er beregnet ved hjelp av ansvarlig kapital-poster fastsatt på et annet grunnlag enn det som er fastsatt i denne forordningen.

Artikkel 437a

Offentliggjøring av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld

Institusjoner som omfattes av artikkel 92a eller 92b, skal offentliggjøre følgende opplysninger om ansvarlig kapital og konvertibel gjeld:

- a) Den ansvarlige kapitalens og den konvertible gjeldens sammensetning, løpetid og hovedtrekk.
- b) Den konvertible gjeldens prioritet i kreditorhierarkiet.
- c) Det samlede beløpet for hver utstedelse av konvertibel gjeld-instrumenter som er omhandlet i artikkel 72b, og beløpet for de utstedelsene som inngår i konvertibel gjeld-poster innenfor grensene fastsatt i artikkel 72b nr. 3 og 4.
- d) Det samlede beløpet for utelukkede forpliktelser omhandlet i artikkel 72a nr. 2.

Artikkel 438

Offentliggjøring av krav til ansvarlig kapital og risikovektede eksponeringsbeløp

Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om oppfyllelsen av kravene i artikkel 92 i denne forordningen og kravene i artikkel 73 og i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2013/36/EU:

- a) Et sammendrag av institusjonens metode for å vurdere om dens ansvarlige kapital er tilstrekkelig for å understøtte nåværende og framtidig virksomhet.
- b) Verdien av tilleggs krav til ansvarlig kapital på grunnlag av tilsynsprosessen som er omhandlet i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2013/36/EU, og dets sammensetning med hensyn til ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter og tilleggs kapitalinstrumenter.
- c) På anmodning fra den berørte vedkommende myndigheten, resultatet av institusjonens interne kapitalvurderingsprosess.
- d) Det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet og det tilsvarende samlede kravet til ansvarlig kapital fastsatt i samsvar med artikkel 92, inndelt i de ulike risikokategoriene som angis i tredje del, og eventuelt en forklaring av hvordan anvendelsen av nedre grenser for kapital og manglende fradrag av poster fra ansvarlig kapital påvirker beregningen av ansvarlig kapital og de risikovektede eksponeringsbeløpene.
- e) Eksponeringene i og utenfor balansen, de risikovektede eksponeringsbeløpene og tilknyttede forventede tapte beløp for hver kategori av spesialiserte utlån i tabell 1 i artikkel 153 nr. 5, og eksponeringene i og utenfor balansen og risikovektede eksponeringsbeløp for de kategoriene av egenkapitalposisjoner som angis i artikkel 155 nr. 2.

- f) Eksponeringsverdien og det risikovektede eksponeringsbeløpet for ansvarlig kapital-instrumenter som innehas i forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskap, som institusjonene ikke trekker fra sin ansvarlige kapital i samsvar med artikkel 49 når de beregner sine kapitalkrav på individuelt, delkonsolidert og konsolidert grunnlag.
- g) Det finansielle konglomeratets krav om ytterligere ansvarlig kapital og dets kapitaldekning beregnet i samsvar med artikkel 6 i direktiv 2002/87/EF og vedlegg I til det nevnte direktivet når metode 1 eller 2 i det nevnte vedlegget anvendes.
- h) De variasjonene i de risikovektede eksponeringsbeløpene i den inneværende offentliggjøringsperioden sammenlignet med den umiddelbart foregående offentliggjøringsperioden, som følger av bruken av interne modeller, herunder en oversikt over de viktigste årsakene til disse variasjonene.

Artikkel 439

Offentliggjøring av motpartskredittrisikoeksponeringer

Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om sine motpartskredittrisikoeksponeringer som omhandlet i tredje del avdeling II kapittel 6:

- a) En beskrivelse av metoden som er brukt for å fastsette ansvarlig kapital og kredittgrenser for motpartskreditteksponeringer, herunder metoder for å fastsette disse grensene for eksponeringer mot sentrale motparter.
- b) En beskrivelse av retningslinjer knyttet til garantier og andre kredittrisikoreducerende tiltak, for eksempel retningslinjer for sikkerhetsstillelse og opprettelse av kredittreserver.
- c) En beskrivelse av retningslinjer med hensyn til generell feil vei-risiko og spesifikk feil vei-risiko som definert i artikkel 291.
- d) Beløpet for den sikkerheten som institusjonen vil måtte stille dersom dens kredittvurdering ble nedjustert.
- e) Beløpet for atskilt og ikke-atskilt sikkerhet som er mottatt og stilt for hver type sikkerhet, videre fordelt på sikkerhet brukt til derivattransaksjoner og verdipapirfinansieringstransaksjoner.
- f) For derivattransaksjoner: eksponeringsverdiene før og etter virkningen av kredittrisikoreduksjonen som fastsatt i henhold til metodene som angis i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 3–6, avhengig av hvilken metode som er anvendt, og de tilknyttede risikoeksponeringsbeløpene fordelt etter gjeldende metode.
- g) For verdipapirfinansieringstransaksjoner: eksponeringsverdiene før og etter virkningen av kredittrisikoreduksjonen som fastsatt i henhold til metodene som angis i tredje del avdeling II kapittel 4 og 6, avhengig av hvilken metode som er brukt, og de tilknyttede risikoeksponeringsbeløpene fordelt etter gjeldende metode.
- h) Eksponeringsverdiene etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjon og tilknyttede risikoeksponeringer for kapitalkrav for kredittverdijustering, separat for hver metode som angitt i tredje del avdeling VI.
- i) Eksponeringsverdien mot sentrale motparter og de tilknyttede risikoeksponeringene som omfattes av tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 9, separat for kvalifiserte og ikke-kvalifiserte sentrale motparter, og inndelt etter eksponeringstype.
- j) Kredittderivattransaksjoners nominelle beløp og virkelige verdi; kredittderivattransaksjoner skal inndeles etter produkttype; innenfor hver produkttype skal kredittderivattransaksjoner videre fordeles på kredittbeskyttelse som er kjøpt, og kredittbeskyttelse som er solgt.
- k) Alfaestimatet dersom institusjonen har fått tillatelse av de vedkommende myndighetene til å benytte sitt eget alfaestimat i samsvar med artikkel 284 nr. 9.
- l) Separat, opplysningene omhandlet i artikkel 444 bokstav e) og artikkel 452 bokstav g).
- m) For institusjoner som bruker metodene i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 4–5: størrelsen på deres derivatvirksomhet i og utenfor balansen som beregnet i samsvar med artikkel 273a nr. 1 eller 2, alt etter hva som er relevant.

Dersom sentralbanken i en medlemsstat gir likviditetsstøtte i form av transaksjoner med bytte av sikkerheter, kan den vedkommende myndigheten unnta institusjoner fra kravene i første ledd bokstav d) og e) dersom den anser at offentliggjøringen av de opplysningene som omhandles der, kan avsløre at det er gitt likviditetsstøtte i en krisesituasjon. For dette formålet skal den vedkommende myndigheten fastsette hensiktsmessige terskelverdier og objektive kriterier.

Artikkel 440

Offentliggjøring av motsykliske kapitalbuffer

Institusjoner skal offentliggjøre følgende opplysninger om sin oppfyllelse av kravet om en motsyklisk kapitalbuffer som omhandlet i avdeling VII kapittel 4 i direktiv 2013/36/EU:

- a) Den geografiske fordelingen av deres kreditteksponeringers eksponeringsbeløp og risikovektede eksponeringsbeløp som brukes som grunnlag for beregningen av deres motsykliske kapitalbuffer.
- b) Størrelsen på deres institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbuffer.

Artikkel 441

Offentliggjøring av indikatorer på global systemviktighet

G-SII-er skal hvert år offentliggjøre verdiene av indikatorene som benyttes til å beregne institusjonenes poengsum i samsvar med den identifiseringsmetoden som er omhandlet i artikkel 131 i direktiv 2013/36/EU.

Artikkel 442

Offentliggjøring av eksponeringer mot kredittrisiko og forringelsesrisiko

Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om sine eksponeringer mot kredittrisiko og forringelsesrisiko:

- a) Virkeområdet og definisjonene som de bruker for regnskapsformål av «forfalt» og «falt i verdi», og eventuelle forskjeller mellom definisjonene av «forfalt» og «misligholdt» for regnskaps- og tilsynsformål.
- b) En beskrivelse av de tilnæringsmåtene og metodene som er vedtatt for å fastsette spesifikke og generelle kredittrisikojusteringer.
- c) Opplysninger om verdien av og kvaliteten på ikke-misligholdte eksponeringer, misligholdte eksponeringer og henstandseksponeringer for lån, gjeldsinstrumenter og eksponeringer utenfor balansen, herunder tilknyttet akkumulert verdifall, avsetninger og negative endringer i virkelig verdi som følge av kredittrisiko og verdien av mottatt sikkerhet og finansielle garantier.
- d) En aldersfordelingsanalyse av forfalte eksponeringer.
- e) Brutto balanseført verdi av både misligholdte og ikke-misligholdte eksponeringer, akkumulerte spesifikke og generelle kredittrisikojusteringer, akkumulerte avskrivninger av disse eksponeringene og netto balanseført verdi og deres fordeling på geografiske områder og bransjer, og for lån, gjeldsinstrumenter og eksponeringer utenfor balansen.
- f) Endringer i bruttoverdien av misligholdte eksponeringer i og utenfor balansen, herunder minst opplysninger om åpnings- og avslutningsbalansene for disse eksponeringene, bruttoverdien av eventuelle eksponeringer som er tilbakeført til status som ikke misligholdt, eller som har vært gjenstand for en avskrivning.
- g) Fordelingen av lån og gjeldsinstrumenter etter gjenværende løpetid.

Artikkel 443

Offentliggjøring av eiendeler med og uten heftelser

Institusjonene skal offentliggjøre opplysninger om sine beheftede og ubeheftede eiendeler. For disse formålene skal institusjonene anvende den balanseførte verdien for hver eksponeringskategori oppdelt etter eiendelenes kvalitet og den samlede balanseførte verdien som er beheftet og ubeheftet. Offentliggjøring av opplysninger om beheftede og ubeheftede eiendeler skal ikke avsløre likviditetsstøtte som er gitt av sentralbanker i en krisesituasjon.

*Artikkel 444***Offentliggjøring av anvendelsen av standardmetoden**

Institusjoner som beregner sine risikovektede eksponeringsbeløp i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 2, skal offentliggjøre følgende opplysninger for hver av eksponeringskategoriene angitt i artikkel 112:

- a) Navnene på de utpekte eksterne kredittvurderingsinstitusjonene og eksportkredittryråene samt grunnene til eventuelle endringer av disse i offentliggjøringsperioden.
- b) Eksponeringskategoriene som de enkelte eksterne kredittvurderingsinstitusjonene og eksportkredittryråene blir anvendt for.
- c) En beskrivelse av framgangsmåten som anvendes for å overføre kredittvurderinger av utstedere og emisjoner til poster som ikke omfattes av handelsporteføljen.
- d) Sammenhengen mellom den eksterne kredittvurderingen for hver utpekt ekstern kredittvurderingsinstitusjon eller hvert eksportkredittryrå og de risikovektene som tilsvarer de risikoklassene som er angitt i tredje del avdeling II kapittel 2, idet det tas hensyn til at det ikke er nødvendig å offentliggjøre disse opplysningene dersom institusjonene overholder den innplasseringen som er offentliggjort av EBA.
- e) Eksponeringsverdiene og eksponeringsverdiene etter kredittrisikoreduksjon for hver risikoklasse som angitt i tredje del avdeling II kapittel 2, etter eksponeringskategori, samt de eksponeringsverdiene som trekkes fra ansvarlig kapital.

*Artikkel 445***Offentliggjøring av markedsrisikoeksponeringer**

Institusjoner som beregner sine krav til ansvarlig kapital i samsvar med artikkel 92 nr. 3 bokstav b) og c), skal opplyse om disse kravene separat for hver risiko som omhandles i de nevnte numrene. Dessuten skal det separat opplyses om kravene til ansvarlig kapital for den spesifikke renterisikoen i verdipapiriseringsposisjoner.

*Artikkel 446***Offentliggjøring av styring av operasjonell risiko**

Institusjonene skal gi følgende opplysninger om sin styring av operasjonell risiko:

- a) Metodene for vurdering av kravene til ansvarlig kapital for operasjonell risiko som institusjonen er kvalifisert for.
- b) En beskrivelse av metoden angitt i artikkel 312 nr. 2 dersom institusjonen bruker den, som skal omfatte en drøfting av de relevante interne og eksterne faktorene som tas i betraktning i institusjonens metode med avansert måling.
- c) I tilfelle av delvis bruk skal de ulike metodenes omfang og dekning beskrives.

*Artikkel 447***Offentliggjøring av nøkkeltall**

Institusjonene skal offentliggjøre følgende nøkkeltall i tabellform:

- a) Sammensetningen av deres ansvarlige kapital og deres krav til ansvarlig kapital beregnet i samsvar med artikkel 92.
- b) Det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3.
- c) Dersom det er relevant, verdien og sammensetningen av tilleggskrav til ansvarlig kapital som institusjonene skal ha i henhold til artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2013/36/EU.
- d) Det kombinerte bufferkravet som institusjonene skal ha i samsvar med avdeling VII kapittel 4 i direktiv 2013/36/EU.

- e) Deres uvektede kjernekapitalandel og det samlede eksponeringsmålet beregnet i samsvar med artikkel 429.
- f) Følgende opplysninger om deres likviditetsreservedekning beregnet i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1:
 - i) For hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden: gjennomsnittet eller eventuelt gjennomsnittene av deres likviditetsreservedekning basert på observasjoner ved månedsslutt i løpet av de foregående tolv månedene.
 - ii) For hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden: gjennomsnittet eller eventuelt gjennomsnittene av samlede likvide eiendeler, etter relevante avkortinger, som inngår i likviditetsbufferen i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, basert på observasjoner ved månedsslutt i løpet av de foregående tolv månedene.
 - iii) For hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden: gjennomsnittene av deres utgående pengestrømmer, inngående pengestrømmer og netto utgående pengestrømmer beregnet i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, basert på observasjoner ved månedsslutt i løpet av de foregående tolv månedene.
- g) Følgende opplysninger om kravet til stabil finansiering beregnet i samsvar med sjettede del avdeling IV:
 - i) Netto stabil finansieringsgrad ved utgangen av hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden.
 - ii) Tilgjengelig stabil finansiering ved utgangen av hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden.
 - iii) Påkrevd stabil finansiering ved utgangen av hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden.
- h) Deres ansvarlige kapital og konvertible gjeld i prosent, og deres komponenter, teller og nevner, som beregnet i henhold til artikkel 92a og 92b, og fordelt på hvert konsern som er gjenstand for krisehåndtering, dersom det er relevant.

Artikkel 448

Offentliggjøring av eksponeringer mot renterisiko for posisjoner som ikke inngår i handelsporteføljen

1. Fra og med 28. juni 2021 skal institusjonene offentliggjøre følgende kvantitative og kvalitative opplysninger om risikoene som følger av potensielle endringer i rentesatser som påvirker både den økonomiske verdien av egenkapitalen og netto renteinntekter fra deres virksomhet utenfor handelsporteføljen omhandlet i artikkel 84 og artikkel 98 nr. 5 i direktiv 2013/36/EU:
- a) Endringene i den økonomiske verdien av egenkapital beregnet for de seks sjokksscenarioene i forbindelse med tilsyn, som omhandlet i artikkel 98 nr. 5 i direktiv 2013/36/EU for den inneværende og den foregående offentliggjøringsperioden.
 - b) Endringene i netto renteinntekter beregnet for de to sjokksscenarioene i forbindelse med tilsyn, som omhandlet i artikkel 98 nr. 5 i direktiv 2013/36/EU for den inneværende og den foregående offentliggjøringsperioden.
 - c) En beskrivelse av viktige modell- og parameterantakelser som ikke er omhandlet i artikkel 98 nr. 5a bokstav b) og c) i direktiv 2013/36/EU, som anvendes for å beregne endringer i den økonomiske verdien av egenkapital og i netto renteinntekter som kreves i henhold til bokstav a) og b) i dette nummeret.
 - d) En forklaring på betydningen av risikomålene omhandlet i bokstav a) og b) i dette nummeret og av eventuelle vesentlige endringer i disse risikomålene siden den foregående referansedatoen for offentliggjøring.
 - e) Beskrivelsen av hvordan institusjoner definerer, måler, begrenser og kontrollerer renterisikoen i sin virksomhet utenfor handelsporteføljen med henblikk på de vedkommende myndighetenes gjennomgåelse i samsvar med artikkel 84 i direktiv 2013/36/EU, herunder
 - i) en beskrivelse av de spesifikke risikomålene som institusjonene bruker for å vurdere endringer i den økonomiske verdien av egenkapital og i netto renteinntekter,
 - ii) en beskrivelse av de viktigste modell- og parameterantakelsene som anvendes i institusjonenes interne målesystemer, og som ville avvike fra de felles modell- og parameterantakelsene omhandlet i artikkel 98 nr. 5a i direktiv 2013/36/EU, i forbindelse med beregning av endringer i den økonomiske verdien av egenkapital og netto renteinntekter, herunder begrunnelsen for disse forskjellene,

- iii) en beskrivelse av de rentesjokkscenariene som institusjonene anvender for å estimere renterisikoen,
 - iv) anerkjennelse av virkningen av sikringer mot disse renterisikoene, herunder interne sikringer som oppfyller kravene i artikkel 106 nr. 3,
 - v) opplysning om hvor ofte renterisikoen evalueres,
- f) beskrivelsen av de overordnede strategiene for styring og reduksjon av disse risikoene,
- g) gjennomsnittlig og lengste rentejusteringsfrist som er fastsatt for innskudd uten forfall.
2. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen får kravene i nr. 1 bokstav c) og bokstav e) i)–iv) i denne artikkelen ikke anvendelse på institusjoner som bruker standardmetoden eller den forenklede standardmetoden omhandlet i artikkel 84 nr. 1 i direktiv 2013/36/EU.

Artikkel 449

Offentliggjøring av eksponeringer mot verdipapiriseringsposisjoner

Institusjoner som beregner risikovektede eksponeringsbeløp i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 5 eller krav til ansvarlig kapital i samsvar med artikkel 337 eller 338, skal offentliggjøre følgende opplysninger separat for virksomhet som inngår eller ikke inngår i handelsporteføljen:

- a) En beskrivelse av deres verdipapiriserings- og reverdipapiriseringsvirksomhet, herunder deres risikostyrings- og investeringsmål i forbindelse med disse virksomhetene, deres rolle i verdipapiriserings- og reverdipapiriseringsstransaksjoner, hvorvidt de anvender enkel, gjennomskiktig og standardisert verdipapirisering (STS-verdipapirisering) som definert i artikkel 242 nr. 10, og i hvilket omfang de anvender verdipapiriseringsstransaksjoner for å overføre de verdipapiriserte eksponeringenes kredittrisiko til tredjeparter, og dersom det er relevant, en separat beskrivelse av deres retningslinjer for risikooverføring gjennom syntetisk verdipapirisering.
- b) Hvilken type risiko de er eksponert mot i sin verdipapiriserings- og reverdipapiriseringsvirksomhet, inndelt i de relevante verdipapiriseringsposisjonenes prioritetsrekkefølge, idet det skjelnes mellom STS-posisjoner og andre posisjoner, og
 - i) risikoen som beholdes i transaksjoner som institusjonene selv har initiert,
 - ii) risikoen som har oppstått i forbindelse med transaksjoner som tredjeparter har initiert.
- c) Deres metoder for beregning av de risikovektede eksponeringsbeløpene som de anvender i forbindelse med sin verdipapiriseringsvirksomhet, herunder de typene verdipapiriseringsposisjoner som hver metode anvendes på, med et skille mellom STS-posisjoner og andre posisjoner.
- d) En liste over spesialforetak for verdipapirisering som tilhører en av følgende kategorier, med en beskrivelse av deres typer av eksponeringer mot disse spesialforetakene for verdipapirisering, herunder derivatkontrakter:
 - i) Spesialforetak for verdipapirisering som erverver eksponeringer som er initiert av institusjonene.
 - ii) Spesialforetak for verdipapirisering som er organisert av institusjonene.
 - iii) Spesialforetak for verdipapirisering og andre juridiske personer som institusjonene yter verdipapiriseringsrelaterte tjenester til, for eksempel rådgivningstjenester, eiendelsforvaltning eller forvaltningstjenester.
 - iv) Spesialforetak for verdipapirisering som omfattes av institusjonenes konsolidering for tilsynsformål.
- e) En liste over eventuelle juridiske personer som institusjonene har offentliggjort at de har gitt støtte til i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 5.
- f) En liste over juridiske personer som er tilknyttet institusjonene og investerer i verdipapiriseringer som er initiert av institusjonene, eller i verdipapiriseringsposisjoner utstedt av spesialforetak for verdipapirisering som er organisert av institusjonene.

- g) Et sammendrag av deres regnskapsprinsipper for verdipapiriseringsvirksomhet, herunder med et skille mellom verdipapiriserings- og reverdipapiriseringsposisjoner dersom det er relevant.
- h) Navnene på de eksterne kredittvurderingsinstitusjonene som er benyttet i forbindelse med verdipapirisering, og eksponeringstypene som hvert enkelt byrå er anvendt for.
- i) Dersom det er relevant, en beskrivelse av den interne vurderingsmetoden som omhandlet i tredje del avdeling II kapittel 5, herunder strukturen i den interne vurderingsprosessen og forholdet mellom interne kredittvurderinger og den berørte eksterne kredittvurderingsinstitusjonens eksterne kredittvurderinger offentliggjort i samsvar med bokstav h), kontrollordninger for den interne kredittvurderingsprosessen med en redegjørelse for uavhengighet, ansvar og gjennomgåelse av den interne kredittvurderingsprosessen, eksponeringstyper som intern vurdering anvendes på, og stressfaktorer som anvendes for å fastsette kredittforbedringsnivåer.
- j) Separat for posisjoner i og utenfor handelsporteføljen, den balanseførte verdien av verdipapiriseringseksponeringer, herunder opplysninger om hvorvidt institusjoner har overført en betydelig kredittrisiko i samsvar med artikkel 244 og 245, som institusjoner opptrer som initiativtaker, organisator eller investor for, separat for tradisjonelle og syntetiske verdipapiriseringer og for STS-transaksjoner og andre transaksjoner og inndelt etter type verdipapiriseringseksponeringer.
- k) For virksomhet utenfor handelsporteføljen, følgende opplysninger:
 - i) Det samlede beløpet for verdipapiriseringsposisjoner der institusjoner opptrer som initiativtaker eller organisator, og de tilknyttede risikovektede eiendelene og kapitalkravene, per tilsynsmetode, herunder eksponeringer som trekkes fra ansvarlig kapital eller risikovektes med 1 250 %, inndelt i tradisjonelle og syntetiske verdipapiriseringer og i verdipapiriserings- og reverdipapiriseringseksponeringer, separat for STS-posisjoner og andre posisjoner, og videre inndelt i et fornuftig antall risikovekter eller kapitalkravintervaller og etter metoden som er brukt for å beregne kapitalkravene.
 - ii) Det samlede beløpet for verdipapiriseringsposisjoner der institusjoner opptrer som investor, og de tilknyttede risikovektede eiendelene og kapitalkravene, per tilsynsmetode, herunder eksponeringer som trekkes fra ansvarlig kapital eller risikovektes med 1 250 %, inndelt i tradisjonelle og syntetiske verdipapiriseringer, verdipapiriserings- og reverdipapiriseringsposisjoner, og STS-posisjoner og andre posisjoner, og videre inndelt i et fornuftig antall risikovekter eller kapitalkravintervaller og etter metoden som er brukt for å beregne kapitalkravene.
- l) For eksponeringer som er verdipapirisert av institusjonen, beløpet for misligholdte eksponeringer og beløpet for de spesifikke kredittrisikojusteringene som institusjonen har foretatt i inneværende periode, begge inndelt etter eksponeringstype.

Artikkel 449a

Offentliggjøring av miljømessige, sosiale og styringsmessige risikoer (ESG-risikoer)

Fra og med 28. juni 2022 skal store institusjoner som har utstedt verdipapirer som er opptatt til handel på et regulert marked i en medlemsstat, som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 21 i direktiv 2014/65/EU, offentliggjøre opplysninger om ESG-risikoer, herunder fysiske risikoer og overgangsrisikoer, som definert i rapporten omhandlet i artikkel 98 nr. 8 i direktiv 2013/36/EU.

Opplysningene omhandlet i første ledd skal offentliggjøres én gang det første året og deretter hvert halvår.

Artikkel 450

Offentliggjøring av godtgjøringspolitikk

1. Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om sin godtgjøringspolitikk og -praksis for de kategoriene av medarbeidere hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på institusjonenes risikoprofil:

- a) Opplysninger om beslutningsprosessen som ligger til grunn for fastsettelsen av godtgjøringspolitikken, samt antall møter holdt av hovedorganet som fører tilsyn med godtgjøringen gjennom regnskapsåret, herunder eventuelt opplysninger om godtgjøringskomiteens sammensetning og mandat, navnet på den eksterne konsulenten som er blitt innleid med henblikk på å fastsette godtgjøringspolitikken, og de relevante interessentenes rolle.
- b) Opplysninger om sammenhengen mellom ansattes lønn og resultater.

- c) De viktigste kjennetegnene ved godtgjøringsystemet, herunder opplysninger om hvilke kriterier som legges til grunn for resultatmålinger og risikjusteringer, retningslinjer for utsettelse av betaling og kriterier for opptjening.
- d) Forholdet mellom fast og variabel godtgjøring fastsatt i samsvar med artikkel 94 nr. 1 bokstav g) i direktiv 2013/36/EU.
- e) Opplysninger om hvilke resultatkrITERIER som legges til grunn for tildeling av rettigheter til aksjer, opsjoner eller variable deler av godtgjøringen.
- f) De viktigste parametrene og begrunnelsene for ordninger med variable deler og andre fordeler som ikke er kontanter.
- g) Samlede kvantitative opplysninger om godtgjøring, inndelt etter forretningsområde.
- h) Samlede kvantitative opplysninger om godtgjøring, inndelt etter øverste ledelse og de kategoriene av medarbeidere hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på institusjonenes risikoprofil, med angivelse av følgende:
 - i) Godtgjøringsbeløpene for regnskapsåret, oppdelt i fast godtgjøring med en beskrivelse av de faste delene, og variabel godtgjøring samt antall mottakere.
 - ii) Den variable godtgjøringens beløp og former, oppdelt i kontanter, aksjer, instrumenter som er knyttet til aksjer, og andre typer, separat for den delen som er utbetalt og den utsatte delen.
 - iii) Beløpene for utsatt godtgjøring som er tildelt for tidligere resultatperioder, oppdelt i den delen som opptjenes i regnskapsåret, og den delen som opptjenes i etterfølgende år.
 - iv) Beløpet for utsatt godtgjøring som opptjenes i regnskapsåret, som utbetales i regnskapsåret, og som er redusert gjennom justeringer av resultatene.
 - v) Tildelt garantert variabel godtgjøring i regnskapsåret og antall mottakere av disse tildelingene.
 - vi) Sluttgodtgjøring som er tildelt i tidligere perioder, og som er utbetalt i regnskapsåret.
 - vii) Beløp for sluttgodtgjøring som er utbetalt i regnskapsåret, fordelt på utbetalte og utsatte deler, antall mottakere av slike utbetalinger og det høyeste beløpet som er utbetalt til en enkelt person.
- i) Antall personer som er blitt godtgjort med minst 1 million euro per regnskapsår, med godtgjøring på mellom 1 million euro og 5 millioner euro, fordelt på utbetalingsintervaller på 500 000 euro, og med godtgjøring på minst 5 millioner euro, fordelt på utbetalingsintervaller på 1 million euro.
- j) Etter anmodning fra den berørte medlemsstaten eller vedkommende myndighet, den samlede godtgjøringen for hvert medlem av ledelsesorganet eller den øverste ledelsen.
- k) Opplysninger om hvorvidt institusjonen omfattes av et unntak i henhold til artikkel 94 nr. 3 i direktiv 2013/36/EU.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav k) i dette nummeret skal institusjoner som omfattes av et slikt unntak, angi om de omfattes av dette unntaket på grunnlag av artikkel 94 nr. 3 bokstav a) eller b) i direktiv 2013/36/EU. De skal også angi hvilket av godtgjøringsprinsippene de anvender unntaket eller unntakene på, antall ansatte som omfattes av unntaket eller unntakene, og deres samlede godtgjøring, oppdelt i fast og variabel godtgjøring.

2. For store institusjoner skal også de kvantitative opplysningene om godtgjøringen til institusjonenes kollektive ledelsesorgan omhandlet i denne artikkelen, gjøres tilgjengelige for offentligheten, idet det skjernes mellom medlemmer med og uten ledelsesansvar.

Institusjonene skal oppfylle kravene i denne artikkelen på en måte som er hensiktsmessig ut fra deres størrelse og interne organisering samt virksomhetenes art, omfang og kompleksitet, og uten at det berører europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679(*).

*Artikkel 451***Offentliggjøring av uvektet kjernekapitalandel**

1. Institusjoner som omfattes av sjuende del, skal offentliggjøre følgende opplysninger om uvektet kjernekapitalandel som beregnet i samsvar med artikkel 429, og om sin styring av risikoen for overdreven gjeldsoppbygging:
 - a) Den uvektede kjernekapitalandelen og opplysninger om hvordan institusjonene anvender artikkel 499 nr. 2.
 - b) En oppdeling av det samlede eksponeringsmålet nevnt i artikkel 429 nr. 4 samt en avstemming av det samlede eksponeringsmålet med de relevante opplysningene som er gitt i offentliggjorte årsregnskaper.
 - c) Dersom det er relevant, det samlede beløpet for eksponeringer beregnet i samsvar med artikkel 429 nr. 8 og 429a nr. 1 og den justerte uvektede kjernekapitalandelen beregnet i samsvar med artikkel 429a nr. 7.
 - d) En beskrivelse av framgangsmåten for styring av risikoen for overdreven gjeldsoppbygging.
 - e) En beskrivelse av de faktorene som har hatt innvirkning på den uvektede kjernekapitalandelen i den perioden som den offentliggjorte uvektede kjernekapitalandelen gjelder.
2. Offentlige utviklingskredittinstitusjoner som definert i artikkel 429a nr. 2 skal offentliggjøre den uvektede kjernekapitalandelen uten den justeringen av det samlede eksponeringsmålet som er fastsatt i samsvar med artikkel 429a nr. 1 første ledd bokstav d).
3. I tillegg til nr. 1 bokstav a) og b) i denne artikkelen skal store institusjoner offentliggjøre den uvektede kjernekapitalandelen og oppdelingen av det samlede eksponeringsmålet omhandlet i artikkel 429 nr. 4 på grunnlag av gjennomsnitt beregnet i samsvar med gjennomføringsrettsakten omhandlet i artikkel 430 nr. 7.

*Artikkel 451a***Offentliggjøring av likviditetskrav**

1. Institusjoner som omfattes av sjettede del, skal offentliggjøre opplysninger om likviditetsreservedekningen, netto stabil finansieringsgrad og likviditetsrisikostyring i samsvar med denne artikkelen.
2. Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om likviditetsreservedekningen beregnet i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1:
 - a) For hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden: gjennomsnittet eller eventuelt gjennomsnittene av deres likviditetsreservedekning basert på observasjoner ved månedsslutt i løpet av de foregående tolv månedene.
 - b) For hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden: gjennomsnittet eller eventuelt gjennomsnittene av samlede likvide eiendeler, etter relevante avkortinger, som inngår i likviditetsbufferen i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, basert på observasjoner ved månedsslutt i løpet av de foregående tolv månedene, og en beskrivelse av denne likviditetsbufferens sammensetning.
 - c) For hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden: gjennomsnittene av deres utgående pengestrømmer, inngående pengestrømmer og netto utgående pengestrømmer beregnet i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, basert på observasjoner ved månedsslutt i løpet av de foregående tolv månedene, og beskrivelsen av deres sammensetning.
3. Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om netto stabil finansieringsgrad som beregnet i samsvar med sjettede del avdeling IV:
 - a) Kvartalstall for netto stabil finansieringsgrad beregnet i samsvar med sjettede del avdeling IV kapittel 2 for hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden.
 - b) En oversikt over beløpet for tilgjengelig stabil finansiering beregnet i samsvar med sjettede del avdeling IV kapittel 3.
 - c) En oversikt over beløpet for påkrevd stabil finansiering beregnet i samsvar med sjettede del avdeling IV kapittel 4.
4. Institusjonene skal offentliggjøre de ordningene, systemene, prosessene og strategiene de har innført for å identifisere, måle, styre og overvåke likviditetsrisikoen i samsvar med artikkel 86 i direktiv 2013/36/EU.

AVDELING III

KRAV SOM MÅ OPPFYLLES FOR Å KUNNE BRUKES ÆRLIGE VERKTØY ELLER METODER*Artikkel 452***Offentliggjøring av bruken av IRB-metoden i forbindelse med kredittrisiko**

Institusjoner som beregner de risikovektede eksponeringsbeløpene i henhold til IRB-metoden i forbindelse med kredittrisiko, skal offentliggjøre følgende opplysninger:

- a) Den vedkommende myndighetens tillatelse til å bruke metoden eller en godkjent overgangsordning.
- b) For hver eksponeringskategori omhandlet i artikkel 147: prosentdelen av den samlede eksponeringsverdien for hver eksponeringskategori som er gjenstand for standardmetoden i tredje del avdeling II kapittel 2 eller IRB-metoden i tredje del avdeling II kapittel 3, samt den delen av hver eksponeringskategori som omfattes av en gjennomføringsplan; dersom institusjonene har fått tillatelse til å anvende egne LGD-verdier og konverteringsfaktorer for å beregne risikovektede eksponeringsbeløp, skal de separat offentliggjøre prosentdelen av den samlede eksponeringsverdien for hver eksponeringskategori som omfattes av denne tillatelsen.
- c) Kontrollordningene for risikoklassifiseringssystemer på de forskjellige stadiene av modellutvikling, kontroll og endringer, som skal inneholde opplysninger om
 - i) forholdet mellom risikostyringsfunksjonen og internrevisjonsfunksjonen,
 - ii) gjennomgåelsen av risikoklassifiseringssystemet,
 - iii) framgangsmåten for å sikre at funksjonen som har ansvar for gjennomgåelsen av modellene, er uavhengig av funksjonene som har ansvar for utviklingen av modellene,
 - iv) framgangsmåten for å sikre ansvarlighet for de funksjonene som har ansvar for å utvikle og gjennomgå modellene.
- d) Rollen til de funksjonene som er involvert i utvikling, godkjenning og senere endring av kredittrisikomodellene.
- e) Omfanget av og hovedinnholdet i rapporteringen knyttet til kredittrisikomodeller.
- f) En beskrivelse av den interne kredittvurderingsprosessen etter eksponeringskategori, herunder antall nøkkelmodeller som anvendes for hver portefølje, og en kort redegjørelse for de viktigste forskjellene mellom modellene i samme portefølje, som omfatter
 - i) definisjoner, metoder og data for estimering og validering av PD-verdi, som skal inneholde opplysninger om hvordan PD-verdier estimeres for porteføljer med lav misligholdsgrad, hvorvidt det finnes lovfestede nedre grenser, og årsakene til observerte forskjeller mellom PD-verdi og faktiske misligholdsrater i minst de siste tre periodene,
 - ii) dersom det er relevant, definisjoner, metoder og data for estimering og validering av LGD-verdi, for eksempel metoder for å beregne LGD-verdi i nedgangsperioder, hvordan LGD-verdier estimeres for porteføljer med lav misligholdsgrad, og hvor lang tid det går fra misligholdshendelsen til eksponeringen avsluttes,
 - iii) dersom det er relevant, definisjoner, metoder og data for estimering og validering av konverteringsfaktorer, herunder forutsetninger som er benyttet ved utledning av disse variablene.
- g) Alt etter hva som er relevant, følgende opplysninger om hver eksponeringskategori omhandlet i artikkel 147:
 - i) Deres balanseførte bruttoeksponering.
 - ii) Deres eksponeringsverdier utenfor balansen før den relevante konverteringsfaktoren.
 - iii) Deres eksponering etter anvendelsen av den relevante konverteringsfaktoren og kredittrisikoreduksjonen.
 - iv) Alle modeller, parametere eller inndata som er relevante for å forstå risikovektingen og de resulterende risikovektede eksponeringsbeløpene som offentliggjøres på tvers av et tilstrekkelig antall skyldnerisikoklasser (herunder mislighold) for å kunne foreta en meningsfull differensiering av kredittrisiko.

- v) Separat for de eksponeringskategoriene som institusjonene har fått tillatelse til å anvende egne LGD-verdier og konverteringsfaktorer for beregning av risikovektede eksponeringsbeløp for, og for eksponeringer som institusjonene ikke anvender slike estimater for: verdiene nevnt i punkt i)–iv) som er omfattet av denne tillatelsen.
- h) Institusjonenes estimater av PD-verdier i forhold til den faktiske misligholdsraten for hver eksponeringskategori over en lengre periode, med separat offentliggjøring av PD-intervallet, den tilsvarende eksterne kredittvurderingen, det vektede gjennomsnittet og det aritmetiske gjennomsnittet av PD-verdi, antall skyldnere ved utgangen av det foregående året og inneværende år, antall misligholdende skyldnere, herunder nye misligholdende skyldnere, og den årlige gjennomsnittlige historiske misligholdsraten.

Ved anvendelsen av bokstav b) i denne artikkelen skal institusjonene anvende eksponeringsverdien som definert i artikkel 166.

Artikkel 453

Offentliggjøring av anvendelsen av kredittrisikoreduksjonsteknikker

Institusjoner som anvender kredittrisikoreduksjonsteknikker, skal gi følgende opplysninger:

- a) De viktigste trekkene ved strategiene og framgangsmåtene for motregning i og utenfor balansen, og en angivelse av i hvilken utstrekning foretaket gjør bruk av motregning i og utenfor balansen.
- b) De viktigste trekkene ved strategiene og prosessene for evaluering og forvaltning av godtakbar sikkerhet.
- c) En beskrivelse av hovedtypene av sikkerhet som kredittinstitusjonen mottar for å redusere kredittrisiko.
- d) For garantier og kredittderivater som anvendes som kredittbeskyttelse: hovedtypene av garantister og kredittderivatmotparter og deres kredittverdighet som anvendes for å redusere kapitalkrav, unntatt slike som anvendes som en del av syntetiske verdipapiriseringsstrukturer.
- e) Opplysninger om konsentrasjoner av markeds- eller kredittrisiko med hensyn til den kredittrisikoreduksjonen som er foretatt.
- f) For institusjoner som beregner risikovektede eksponeringsbeløp i henhold til standardmetoden eller IRB-metoden: den samlede eksponeringsverdien som ikke omfattes av godtakbar kredittbeskyttelse, og den samlede eksponeringsverdien som omfattes av godtakbar kredittbeskyttelse etter volatilitetsjusteringer; opplysningene som angis i dette nummeret, skal offentliggjøres separat for lån og gjeldsinstrumenter, herunder en oppdeling av misligholdte eksponeringer.
- g) Den tilsvarende konverteringsfaktoren og kredittrisikoreduksjonen som er knyttet til eksponeringen, og forekomsten av kredittrisikoreduksjonsteknikker med og uten substitusjonsvirkning.
- h) For institusjoner som beregner risikovektede eksponeringsbeløp i henhold til standardmetoden: eksponeringsverdien i og utenfor balansen etter eksponeringskategori før og etter anvendelsen av konverteringsfaktorer og eventuell tilknyttet kredittrisikoreduksjon.
- i) For institusjoner som beregner risikovektede eksponeringsbeløp i henhold til standardmetoden: det risikovektede eksponeringsbeløpet og forholdet mellom det risikovektede eksponeringsbeløpet og eksponeringsverdien etter anvendelsen av den tilsvarende konverteringsfaktoren og kredittrisikoreduksjonen som er knyttet til eksponeringen; de opplysningene som omhandles i dette nummeret, skal offentliggjøres separat for hver eksponeringskategori.
- j) For institusjoner som beregner risikovektede eksponeringsbeløp i henhold til IRB-metoden: det risikovektede eksponeringsbeløpet før og etter innregning av kredittderivaters kredittrisikoreducerende virkning; dersom institusjonene har fått tillatelse til å anvende egne LGD-verdier og konverteringsfaktorer ved beregningen av risikovektede eksponeringsbeløp, skal de offentliggjøre opplysningene omhandlet i denne bokstaven separat for de eksponeringskategoriene som omfattes av denne tillatelsen.

Artikkel 454

Offentliggjøring av bruken av AMA-metoder i forbindelse med operasjonell risiko

Institusjoner som bruker metoden med avansert måling fastsatt i artikkel 321–324 for beregning av krav til ansvarlig kapital for operasjonell risiko, skal gi en beskrivelse av bruken av forsikring og andre ordninger for risikooverføring med henblikk på å redusere denne risikoen.

*Artikkel 455***Bruk av interne modeller for markedsrisiko**

Institusjoner som beregner sine kapitalkrav i samsvar med artikkel 363, skal offentliggjøre følgende opplysninger:

- a) For hver enkelt underportefølje
 - i) særtrekkene ved de modellene som brukes,
 - ii) der det er relevant, for de interne modellene for økt misligholds- og migrasjonsrisiko for korrelasjonshandel, de metodene som brukes, og de risikoene som måles ved bruk av en intern modell, herunder en beskrivelse av den metoden institusjonen bruker for å fastsette likviditetsperioder, de metodene som brukes for å oppnå en kapitalvurdering som er forenlig med den påkrevde standarden for soliditet, og de metodene som brukes ved validering av modellen,
 - iii) en beskrivelse av stresstester som er benyttet på underporteføljen,
 - iv) en beskrivelse av metodene som er brukt ved ettertesting og for å validere om de interne modellene og modellprosessene er nøyaktige og konsekvente.
- b) Omfanget av den vedkommende myndighetens tillatelse.
- c) En beskrivelse av omfanget av og metodene for oppfyllelse av kravene i artikkel 104 og 105.
- d) Høyeste, laveste og gjennomsnittlige verdier for følgende:
 - i) Daglige «value-at-risk»-verdier i løpet av rapporteringsperioden og ved rapporteringsperiodens utløp.
 - ii) «Value-at-risk»-verdier i stressituasjoner i løpet av rapporteringsperioden og ved rapporteringsperiodens utløp.
 - iii) Tallene for økt misligholds- og migrasjonsrisiko og for den spesifikke risikoen i forbindelse med korrelasjons-handelsporteføljen i løpet av rapporteringsperioden og ved rapporteringsperiodens utløp.
- e) Bestanddelene i kravene til ansvarlig kapital som angitt i artikkel 364.
- f) Den vektete gjennomsnittlige likviditetsperioden for hver underportefølje som er omfattet av de interne modellene for økt misligholds- og migrasjonsrisiko og for korrelasjonshandel.
- g) En sammenligning av de daglige «value-at-risk»-verdiene ved dagens slutt og den daglige endringen i porteføljeværdien ved slutten av etterfølgende bankdag sammen med en analyse av eventuelle viktige overskridelser i løpet av rapporteringsperioden.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).»

120) I artikkel 456 skal ny bokstav lyde:

«k) Endringer av offentliggjøringskravene fastsatt i åttende del avdeling II og III for å ta hensyn til utviklingen i eller endringer av de internasjonale standardene for offentliggjøring.»

121) I artikkel 457 skal bokstav i) lyde:

«i) Andre del og artikkel 430 bare som følge av utviklingen innenfor regnskapsstandarder eller regnskapskrav som tar hensyn til Unionens regelverksakter.»

122) I artikkel 458 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 skal lyde:

«2. Dersom den myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, identifiserer endringer i intensiteten i makro- eller systemrisiko i finanssystemet som kan få alvorlige negative følger for finanssystemet og

realøkonomien i en bestemt medlemsstat, og som ifølge denne myndigheten kan håndteres mer effektivt ved å innføre strengere nasjonale tiltak enn ved å anvende andre makrotilsynsverktøy angitt i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU, skal den underrette Kommisjonen og ESRB om dette. ESRB skal umiddelbart oversende meldingen til Europaparlamentet, Rådet og EBA.

Meldingen skal ledsages av følgende dokumenter og eventuelt omfatte relevant kvantitativ eller kvalitativ dokumentasjon knyttet til følgende:

- a) Endringene i intensiteten i makrotilsyns- eller systemrisikoen.
 - b) Grunnene til at slike endringer vil kunne utgjøre en trussel mot den finansielle stabiliteten på nasjonalt plan eller mot realøkonomien.
 - c) En forklaring på hvorfor myndigheten anser at makrotilsynsverktøyene angitt i artikkel 124 og 164 i denne forordningen og artikkel 133 og 136 i direktiv 2013/36/EU vil være mindre hensiktsmessige og effektive for å håndtere disse risikoene enn utkastet til nasjonale tiltak nevnt i bokstav d) i dette nummeret.
 - d) Utkastene til nasjonale tiltak for nasjonalt godkjente institusjoner eller en undergruppe av disse institusjonene med sikte på å begrense endringene i risikointensiteten, og om
 - i) kravene til ansvarlig kapital i artikkel 92,
 - ii) kravene til store eksponeringer i artikkel 392 og 395–403,
 - iii) likviditetskrav i henhold til sjette del,
 - iv) risikovekter for håndtering av eiendelsbobler i bolig- og næringseiendomssektoren,
 - v) offentliggjøringskravene i åttende del,
 - vi) kapitalbevaringsbufferens størrelse i henhold til artikkel 129 i direktiv 2013/36/EU, eller
 - vii) eksponeringer innenfor finanssektoren.
 - e) En forklaring på hvorfor myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1, anser at utkastene til tiltak er hensiktsmessige og effektive og står i forhold til situasjonen som skal håndteres.
 - f) En vurdering av sannsynlig positiv eller negativ innvirkning på det indre marked av utkastene til tiltak, på grunnlag av opplysninger som den berørte medlemsstaten har tilgang til.»
- b) Nr. 4 og 5 skal lyde:

«4. Myndigheten til å vedta en gjennomføringsrettsakt for å avvise utkast til nasjonale tiltak omhandlet i nr. 2 bokstav d) gis til Rådet, som treffer beslutning med kvalifisert flertall etter forslag fra Kommisjonen.

Innen én måned etter at de har mottatt underretningen omhandlet i nr. 2, skal ESRB og EBA avgi uttalelse til Rådet, Kommisjonen og den berørte medlemsstaten om spørsmålene omhandlet i bokstav a)–f) i det nevnte nummeret.

Idet det tas størst mulig hensyn til uttalelsene omhandlet i andre ledd, og dersom det er solid, sterk og detaljert dokumentasjon for at tiltaket vil få negative virkninger på det indre marked som veier tyngre enn fordelene ved den finansielle stabiliteten som blir resultat av en redusert makrotilsyns- eller systemrisiko, kan Kommisjonen innen én måned foreslå for Rådet en gjennomføringsrettsakt med sikte på å avvise utkastet til nasjonale tiltak.

Dersom Kommisjonen ikke framlegger et forslag innen én måned, kan den berørte medlemsstaten umiddelbart vedta utkastet til nasjonale tiltak for en periode på høyst to år, eller fram til makrotilsyns- eller systemrisikoen ikke lenger foreligger, alt etter hva som inntreffer først.

Rådet skal treffe beslutning om Kommisjonens forslag innen én måned etter at forslaget mottas, og skal begrunne hvorfor utkastet til nasjonale tiltak er avvist eller ikke avvist.

Rådet skal avvise utkastet til nasjonale tiltak bare dersom det mener at et eller flere av følgende vilkår ikke er oppfylt:

- a) Endringene i makrotilsyns- eller systemrisikoens intensitet er av en slik art at de utgjør en risiko for den finansielle stabiliteten på nasjonalt plan.
- b) Makrotilsynsverktøyene omhandlet i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU er mindre hensiktsmessige eller effektive enn de nasjonale tiltakene i utkastet for å håndtere den identifiserte makrotilsyns- eller systemrisikoen.
- c) De nasjonale tiltakene i utkastet medfører ikke uforholdsmessige negative virkninger for hele eller deler av finanssystemet i andre medlemsstater eller i Unionen som helhet, og utgjør eller skaper dermed ingen hindring for det indre markedes virkemåte.
- d) Problemet gjelder bare én medlemsstat.

Rådet skal i sin vurdering ta hensyn til uttalelsen fra ESRB og EBA og basere seg på den dokumentasjonen som er fremlagt i samsvar med nr. 2, av myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1.

Dersom Rådet ikke har vedtatt en gjennomføringsrettsakt om å avvise utkastet til nasjonale tiltak innen én måned etter mottak av Kommisjonens forslag, kan den berørte medlemsstaten vedta tiltakene og anvende dem i en periode på høyst to år, eller fram til makrotilsyns- eller systemrisikoen ikke lenger foreligger, alt etter hva som inntreffer først.

5. Andre medlemsstater kan anerkjenne tiltak som er vedtatt i samsvar med denne artikkelen, og anvende dem på nasjonalt godkjente institusjoner som har filialer eller har eksponeringer i den medlemsstaten som har tillatelse til å anvende tiltaket.»

- c) Nr. 9 og 10 skal lyde:

«9. Før tillatelsen som er gitt i henhold til nr. 4, utløper, skal den berørte medlemsstaten i samråd med ESRB og EBA gjennomgå situasjonen og kan etter framgangsmåten i nr. 4 vedta en ny beslutning om forlengelse av anvendelsesperioden med ytterligere to år av gangen for nasjonale tiltak. Etter den første forlengelsen skal Kommisjonen i samråd med ESRB og EBA gjennomgå situasjonen minst annethvert år.

10. Uten hensyn til framgangsmåten i nr. 3–9 i denne artikkelen skal medlemsstatene tillates å øke risikovektene som er fastsatt i denne forordningen, med opptil 25 % for de eksponeringene som er omhandlet i nr. 2 bokstav d) iv) og vii) i denne artikkelen, og redusere grensen for store eksponeringer i artikkel 395 med opptil 15 % for en periode på høyst to år, eller fram til makrotilsyns- eller systemrisikoen ikke lenger foreligger, alt etter hva som inntreffer først, forutsatt at vilkårene og underrettningskravene i nr. 2 i denne artikkelen er oppfylt.»

123) I artikkel 460 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Kommisjonen skal gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 462 for å angi nærmere det generelle kravet i artikkel 412 nr. 1. Delegerte rettsakter som vedtas i samsvar med dette nummeret, skal baseres på de postene som skal rapporteres i samsvar med sjette del avdeling II og vedlegg III, skal angi under hvilke omstendigheter vedkommende myndigheter må pålegge institusjoner spesifikke inn- og uttaksfaktorer for å ta hensyn til spesifikke risikoer som de er eksponert for, og skal overholde terskelverdiene i nr. 2 i denne artikkelen.

Kommisjonen gis særlig myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta delegerte rettsakter som spesifiserer likviditetskravene i forbindelse med anvendelsen av artikkel 8 nr. 3, artikkel 411–416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428j–428n, 428p, 428r, 428s, 428w, 428ae, 428ag, 428ah, 428ak og 451a.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«3. Kommisjonen gis myndighet til å endre denne forordningen ved å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 462 om endring av listen over produkter eller tjenester fastsatt i artikkel 428f nr. 2 dersom den anser at eiendeler og forpliktelser som er direkte knyttet til andre produkter eller tjenester, oppfyller vilkårene i artikkel 428f nr. 1.

Kommisjonen skal innen 28. juni 2024 vedta den delegerte rettsakten omhandlet i første ledd.»

124) Ny artikkel skal lyde:

«*Artikkel 461a*

Alternativ standardmetode for markedsrisiko

Ved anvendelsen av rapporteringskravene i artikkel 430b nr. 1 gis Kommisjonen myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 462 for å endre denne forordningen ved å foreta tekniske justeringer av artikkel 325e, 325g–325j, 325p, 325q, 325ae, 325ai, 325ak, 325am, 325ap–325at, 325av og 325ax, og fastsette risikovekten for undergruppe 11 i tabell 4 i artikkel 325ah og risikovektene for obligasjoner med fortrinnsrett utstedt av kredittinstitusjoner i tredjeland i samsvar med artikkel 325ah, og korrelasjonen for obligasjoner med fortrinnsrett utstedt av kredittinstitusjoner i tredjeland i samsvar med artikkel 325aj i forbindelse med den alternative standardmetoden omhandlet i tredje del avdeling IV kapittel 1a, idet det tas hensyn til utviklingen i internasjonale reguleringsstandarder.

Kommisjonen skal innen 31. desember 2019 vedta den delegerte rettsakten omhandlet i nr. 1.»

125) Artikkel 462 skal lyde:

«*Artikkel 462*

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkelen.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 244 nr. 6 og artikkel 245 nr. 6, i artikkel 456, 457, 459, 460 og 461a skal gis Kommisjonen på ubestemt tid fra 28. juni 2013.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 244 nr. 6 og 245 nr. 6, i artikkel 456, 457, 459, 460 og 461a kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt som er fastsatt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådføre seg med sakkyndige utpekt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 244 nr. 6 og artikkel 245 nr. 6, artikkel 456, 457, 459, 460 og 461a skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. Fristen kan forlenges med tre måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.»

126) I artikkel 471 skal nr. 1 lyde:

«1. Som unntak fra artikkel 49 nr. 1 kan institusjoner i perioden fra 31. desember 2018 til 31. desember 2024 velge ikke å trekke fra egenkapitalbeholdninger i forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak og forsikringsholdingselskaper dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Vilkårene i artikkel 49 nr. 1 bokstav a) og e).
- b) Vedkommende myndigheter anser at nivået på risikokontrollen og framgangsmåtene for finansiell analyse som institusjonen spesifikt har innført for å overvåke investeringen i foretaket eller holdingselskapet, er tilfredsstillende.
- c) Institusjonens egenkapitalbeholdninger i forsikringsforetaket, gjenforsikringsforetaket eller forsikringsholdingselskapet overstiger ikke 15 % av ren kjernekapital-instrumenter som vedkommende forsikringsforetak har utstedt per 31. desember 2012 og i perioden fra 1. januar 2013 til 31. desember 2024.
- d) Det beløpet av egenkapitalbeholdningen som ikke trekkes fra, overstiger ikke det beløpet som innehas i ren kjernekapital-instrumenter i forsikringsforetaket, gjenforsikringsforetaket eller forsikringsholdingselskapet per 31. desember 2012.»

127) I artikkel 493 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal første punktum lyde:

«Bestemmelsene om store eksponeringer fastsatt i artikkel 387–403 i denne forordningen får ikke anvendelse på verdipapirforetak med en hovedvirksomhet som utelukkende består i å yte investeringstjenester eller utøve virksomhet i tilknytning til de finansielle instrumentene som er oppført i nr. 5–7 og 9–11 i avsnitt C i vedlegg I til direktiv 2014/65/EU, og som 31. desember 2006 ikke var omfattet av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF(*)»

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om endring av rådsdirektiv 85/611/EØF og 93/6/EØF og europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF og om oppheving av rådsdirektiv 93/22/EØF (EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1).»

b) I nr. 3 skal bokstav c) lyde:

«c) Eksponeringer, herunder deltakerinteresser eller andre typer eierandeler, som en institusjon har mot sitt morforetak, morforetakets øvrige datterforetak eller sine egne datterforetak og kvalifiserende eierandeler, forutsatt at disse foretakene omfattes av det tilsynet på konsolidert grunnlag som institusjonen selv er omfattet av i samsvar med denne forordningen, direktiv 2002/87/EF eller tilsvarende gjeldende regler i et tredjeland; uavhengig av om de er unntatt fra artikkel 395 nr. 1 i denne forordningen, skal eksponeringer som ikke oppfyller disse kriteriene, behandles som eksponeringer mot en tredjepart.»

128) Artikkel 494 skal lyde:

«Artikkel 494

Overgangsbestemmelser om kravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld

1. I tidsrommet fra 27. juni 2019 til 31. desember 2021, og som unntak fra artikkel 92a, skal institusjoner som identifiseres som foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og som er G-SII-er, til enhver tid oppfylle følgende krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld:

- a) En risikobasert sats på 16 %, som representerer institusjonens ansvarlige kapital og konvertible gjeld uttrykt som en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 og 4.
- b) En ikke-rikobasert sats på 6 %, som representerer institusjonens ansvarlige kapital og konvertible gjeld uttrykt som en prosentdel av det samlede eksponeringsmålet omhandlet i artikkel 429 nr. 4.

2. I tidsrommet fra 27. juni 2019 til 31. desember 2021, og som unntak fra artikkel 72b nr. 3, skal konvertibel gjeld-instrumenter omhandlet i artikkel 72b nr. 3 kunne tas med i konvertibel gjeld-poster i et omfang som tilsvarer 2,5 % av det samlede risikoeksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 og 4.

3. Som unntak fra artikkel 72b nr. 3 skal forpliktelsene, fram til krisehåndteringsmyndigheten for første gang anser at vilkårene i bokstav c) i det nevnte nummeret er oppfylt, anses som konvertibel gjeld-instrumenter opptil et samlet beløp som fram til 31. desember 2021 ikke overstiger 2,5 %, og deretter 3,5 %, av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 og 4, forutsatt at de oppfyller vilkårene i artikkel 72b nr. 3 bokstav a) og b).»

129) Nye artikler skal lyde:

«*Artikkel 494a*

Anvendelse av overgangsregler for utstedelser gjennom spesialforetak

1. Som unntak fra artikkel 52 skal kapitalinstrumenter som ikke er utstedt direkte av en institusjon, anses som andre godkjente kjernekapitalinstrumenter fram til 31. desember 2021 bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Vilkårene i artikkel 52 nr. 1, unntatt de vilkårene som krever at instrumentene er utstedt direkte av institusjonen.
- b) Instrumentene er utstedt av et foretak som inngår i konsolideringen i henhold til første del avdeling II kapittel 2.
- c) Det innbetalte beløpet for instrumentene er umiddelbart tilgjengelig for institusjonen uten begrensning og i en form som oppfyller vilkårene i dette nummeret.

2. Som unntak fra artikkel 63 skal kapitalinstrumenter som ikke er utstedt direkte av en institusjon, anses som tilleggskapitalinstrumenter fram til 31. desember 2021 bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Vilkårene i artikkel 63, unntatt de vilkårene som krever at instrumentene er utstedt direkte av institusjonen.
- b) Instrumentene er utstedt av et foretak som inngår i konsolideringen i henhold til første del avdeling II kapittel 2.
- c) Det innbetalte beløpet for instrumentene er umiddelbart tilgjengelig for institusjonen uten begrensning og i en form som oppfyller vilkårene i dette nummeret.

Artikkel 494b

Anvendelse av overgangsregler for ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter

1. Som unntak fra artikkel 51 og 52 skal instrumenter som er utstedt før 27. juni 2019, anses som andre godkjente kjernekapitalinstrumenter senest 28. juni 2025, dersom de oppfyller vilkårene i artikkel 51 og 52, unntatt vilkårene i artikkel 52 nr. 1 bokstav p), q) og r).

2. Som unntak fra artikkel 62 og 63 skal instrumenter som er utstedt før 27. juni 2019, anses som tilleggskapitalinstrumenter senest 28. juni 2025, dersom de oppfyller vilkårene i artikkel 62 og 63, unntatt vilkårene i artikkel 63 bokstav n), o) og p).

3. Som unntak fra artikkel 72a nr. 1 bokstav a) skal forpliktelser utstedt før 27. juni 2019 anses som konvertibel gjeld-instrumenter dersom de oppfyller vilkårene i artikkel 72b, unntatt vilkårene i artikkel 72b nr. 2 bokstav b) ii) og bokstav f)–m).»

130) Artikkel 497 skal lyde:

«*Artikkel 497*

Krav til ansvarlig kapital for eksponeringer mot sentrale motparter

1. Dersom en sentral motpart fra et tredjeland søker om anerkjennelse i samsvar med artikkel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, kan institusjonene anse den sentrale motparten som en kvalifisert sentral motpart fra den datoen da den innga sin søknad om anerkjennelse til ESMA, og fram til en av følgende datoer:

- a) Dersom Kommisjonen allerede har vedtatt en gjennomføringsrettsakt omhandlet i artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 om det tredjelandet som den sentrale motparten er etablert i, og den gjennomføringsrettsakten har trådt i kraft: to år etter at søknaden ble inngitt.

- b) Dersom Kommisjonen ennå ikke har vedtatt en gjennomføringsrettsakt omhandlet i artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 om det tredjelandet som den sentrale motparten er etablert i, eller dersom gjennomføringsrettsakten ennå ikke har trådt i kraft: den tidligste av følgende datoer:
- i) To år etter datoen for denne gjennomføringsrettsaktens ikrafttredelse.
 - ii) For sentrale motparter som innga søknaden etter 27. juni 2019: to år etter at søknaden ble inngitt.
 - iii) For sentrale motparter som innga søknaden før 27. juni 2019: 28. juni 2021.

2. Dersom en sentral motpart verken har et misligholdsfond eller en bindende ordning med sine clearingmedlemmer som gjør det mulig for den å anvende hele eller en del av startmarginen som den har mottatt fra clearingmedlemmene, som om den var et forhåndsfinansierte bidrag, skal institusjoner fram til fristen som er omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen, erstatte formelen for beregning av krav til ansvarlig kapital i artikkel 308 nr. 2, med følgende:

$$K_{CM_i} = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM} ; 8 \% \cdot 2 \% \cdot IM_i \right\}$$

der

K_{CM_i} = kravet til ansvarlig kapital,

K_{CCP} = den kvalifiserte sentrale motpartens hypotetiske kapital som den kvalifiserte sentrale motparten har meddelt institusjonen i samsvar med artikkel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012,

DF_{CCP} = den sentrale motpartens forhåndsfinansierte økonomiske midler, som den sentrale motparten har meddelt institusjonen i samsvar med artikkel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012,

i = indeksen for clearingmedlemmet,

IM_i = startmarginen som clearingmedlem i har stilt overfor den sentrale motparten, og

IM = den samlede startmarginen som den sentrale motparten har meddelt institusjonen i samsvar med artikkel 89 nr. 5a i forordning (EU) nr. 648/2012.

3. Under ekstraordinære omstendigheter, der det er nødvendig og forholdsmessig for å unngå forstyrrelser på internasjonale finansmarkeder, kan Kommisjonen gjennom gjennomføringsrettsakter og etter undersøkelsesprosedyren i artikkel 464 nr. 2 treffe en beslutning om å forlenge overgangsbestemmelsene i nr. 1 i denne artikkelen én gang med tolv måneder.»

131) I artikkel 498 nr. 1 skal første ledd lyde:

«1. Bestemmelsene om krav til ansvarlig kapital fastsatt i denne forordningen får ikke anvendelse på verdipapirforetak med en hovedvirksomhet som utelukkende består i å yte investeringstjenester eller utøve virksomhet i tilknytning til de finansielle instrumentene som er oppført i nr. 5–7 og 9–11 i avsnitt C i vedlegg I til direktiv 2014/65/EU, og som ikke var omfattet av direktiv 2004/39/EF 31. desember 2006.»

132) Artikkel 499 nr. 3 utgår.

133) Artikkel 500 og 501 skal lyde:

«Artikkel 500

Justering for store avhendinger

1. Som unntak fra artikkel 181 nr. 1 bokstav a) kan en institusjon justere sine LGD-estimer ved helt eller delvis å utligne virkningen av store avhendinger av misligholdte eksponeringer mot realiserte LGD-verdier opp til differansen mellom de gjennomsnittlige estimerte LGD-verdiene for sammenlignbare misligholdte eksponeringer som ikke er endelig realisert, og de gjennomsnittlige realiserte LGD-verdiene, herunder på grunnlag av realiserte tap som følge av store avhendinger, så snart alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Institusjonen har underrettet den vedkommende myndigheten om en plan som viser omfanget, sammensetningen og datoene for avhendinger av misligholdte eksponeringer.

- b) Datoene for avhending av misligholdte eksponeringer er etter 23. november 2016, men senest 28. juni 2022.
- c) Den kumulative verdien av misligholdte eksponeringer som er avhendet siden datoen for den første avhendingen i samsvar med planen omhandlet i bokstav a), har oversteget 20 % av det utestående beløpet for alle misligholdte eksponeringer på datoen for den første avhendingen omhandlet i bokstav a) og b).

Justeringen omhandlet i første ledd kan bare foretas fram til 28. juni 2022, og den kan ha virkning så lenge de tilsvarende eksponeringene inngår i institusjonens egne LGD-estimer.

2. Institusjonene skal underrette vedkommende myndighet umiddelbart når vilkåret i nr. 1 bokstav c) er oppfylt.

Artikkel 501

Justering av risikovektede ikke-misligholdte SMB-eksponeringer

1. Institusjonene skal justere de risikovektede eksponeringsbeløpene for ikke-misligholdte eksponeringer mot en SMB (RWEA), som beregnes i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 2 eller 3, alt etter hva som er relevant, etter følgende formel:

$$RWEA^* = RWEA \cdot \frac{\min\{E^*; \text{EUR } 2\,500\,000\} \cdot 0,7619 + \max\{E^* - \text{EUR } 2\,500\,000; 0\} \cdot 0,85}{E^*}$$

der

$RWEA^*$ = RWEA justert ved hjelp av en SMB-støttefaktor, og

E^* er et av følgende:

- a) Det samlede beløpet som SMB-en eller gruppen av SMB-ens innbyrdes tilknyttede motparter skylder institusjonen, dets datterforetak, dets morforetak og andre datterforetak av disse morforetakene, herunder eventuelt misligholdte eksponeringer, men med unntak av fordringer eller betingede fordringer med sikkerhet i boligeiendom.
- b) Dersom det samlede beløpet omhandlet i bokstav a) er lik 0, beløpet for fordringer eller betingede krav mot SMB-en eller gruppen av SMB-ens innbyrdes tilknyttede motparter som er sikret i boligeiendom, og som ikke inngår i beregningen av det samlede beløpet omhandlet i den nevnte bokstaven.

2. Ved anvendelsen av denne artikkelen skal følgende gjelde:

- a) Eksponeringen mot en SMB skal tas med i enten massemarkeds- eller foretaksklassen eller sikres ved pant i fast eiendom.
- b) SMB defineres i samsvar med kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF(*); blant kriteriene som er angitt i artikkel 2 i vedlegget til den nevnte rekommendasjonen, skal det bare tas hensyn til årsomsetningen.
- c) Institusjonene skal treffe rimelige tiltak for å fastsette E^* på korrekt måte og innhente de opplysningene som kreves i henhold til bokstav b).

(*) Kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter (EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36).»

- 134) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 501a

Justering av krav til ansvarlig kapital for kredittrisiko for eksponeringer mot foretak som driver eller finansierer fysiske strukturer eller innretninger, systemer og nett som yter eller støtter sentrale offentlige tjenester

1. Krav til ansvarlig kapital for kredittrisiko beregnet i samsvar med del III avdeling II skal multipliseres med en faktor på 0,75, forutsatt at eksponeringen oppfyller alle følgende kriterier:

- a) Eksponeringen inngår enten i kategorien «eksponeringer mot foretak» eller i kategorien «eksponeringer mot spesialisert långivning», med unntak av misligholdte eksponeringer.
- b) Eksponeringen er mot et foretak som ble opprettet særskilt for å finansiere eller drive fysiske strukturer eller innretninger, systemer og nett som yter eller støtter sentrale offentlige tjenester.

- c) Minst to tredeler av kilden for tilbakebetaling av forpliktelsen utgjøres av den inntekten som er generert av de eiendelene som blir finansiert, og ikke den uavhengige tilbakebetalingsevnen til et kommersielt foretak med mer omfattende virksomhet, eller av subsidier, tilskudd eller finansiering fra en eller flere av enhetene oppført i nr. 2 bokstav b) i) og ii).
- d) Skyldneren kan oppfylle sine finansielle forpliktelser også i alvorlige stressituasjoner som er relevante for prosjektrisikoen.
- e) Kontantstrømmene som skyldneren genererer, er forutsigbare og dekker alle framtidige tilbakebetalinger av lån i lånets løpetid.
- f) Eksposeringens refinansieringsrisiko er lav eller tilstrekkelig begrenset med hensyn til eventuelle subsidier, tilskudd eller finansiering fra en eller flere av enhetene oppført i nr. 2 bokstav b) i) og ii).
- g) Kontraksbestemmelsene gir långivere et høyt beskyttelsesnivå, herunder følgende:
 - i) Dersom skyldnerens inntekter ikke kommer fra betalinger fra et stort antall brukere, skal den avtalefestede ordningen omfatte bestemmelser som effektivt beskytter långivere mot tap dersom prosjektet avsluttes av den parten som har inngått avtale om å kjøpe varene eller tjenestene som skyldneren tilbyr.
 - ii) Skyldneren har tilstrekkelig store reservefond som er fullfinansiert med kontanter eller andre finansieringsordninger med garantister med høy kredittvurdering, til å dekke kravene til reservekapital og arbeidskapital i hele levetiden til eiendelene omhandlet i bokstav b) i dette nummeret.
 - iii) Långiverne har en vesentlig grad av kontroll over eiendelene og den inntekten skyldneren genererer.
 - iv) Långiverne har, i den utstrekning det er tillatt i henhold til gjeldende lovgivning, sikkerhet i eiendeler og kontrakter som er kritiske for infrastrukturvirksomheten, eller har innført alternative ordninger for å sikre sin posisjon.
 - v) Egenkapital stilles som sikkerhet for långivere slik at de er i stand til å ta kontroll over enheten ved mislighold.
 - vi) Det er begrensninger på bruken av netto kontantstrømmer fra driften, etter obligatoriske betalinger fra prosjektet, til andre formål enn å betjene gjeldsforpliktelser.
 - vii) Det er kontraksregulerte begrensninger på skyldnerens mulighet til å gjennomføre aktiviteter som kan virke negativt på långivere, herunder begrensninger som innebærer at det ikke kan utstedes ny gjeld uten samtykke fra eksisterende långivere.
- h) Forpliktelsen har prioritet over alle andre fordringer unntatt lovfestede fordringer og fordringer fra derivatmotparter.
- i) Dersom skyldneren er i oppbyggingsfasen, skal følgende kriterier være oppfylt av kapitalinvestoren, eller dersom det dreier seg om flere kapitalinvestorer, skal følgende kriterier være oppfylt av gruppen av kapitalinvestorer som helhet:
 - i) Kapitalinvestorene har tidligere overvåket infrastrukturprosjekter og økonomisk styrke med godt resultat og har relevant fagkunnskap.
 - ii) Kapitalinvestorene har lav risiko for mislighold, eller det er lav risiko for vesentlige tap for skyldneren som følge av kapitalinvestorenes mislighold.
 - iii) Det er innført egnede ordninger for å bringe kapitalinvestorenes interesse i samsvar med långivernes interesser.
- j) Skyldneren har innført tilstrekkelige beskyttelsestiltak for å sikre at prosjektet ferdigstilles i samsvar med avtalt spesifisering, budsjett eller ferdigstillelsesdato, herunder sterke ferdigstillelsesgarantier eller medvirkning fra en erfaren entreprenør, og egnede kontraksbestemmelser om fast erstatning.
- k) Dersom driftsrisikoene er betydelige, styres de forsvarlig.
- l) Skyldneren anvender pålitelig teknologi og design.
- m) Alle nødvendige tillatelser og godkjenninger er innhentet.

- n) Skyldneren benytter derivater bare til risikoreduksjon.
 - o) Skyldneren har foretatt en vurdering av om eiendelene som finansieres, bidrar til følgende miljømål:
 - i) Begrensning av klimaendringer.
 - ii) Tilpasning til klimaendringer.
 - iii) Bærekraftig bruk og vern av vann- og havressurser.
 - iv) Overgang til en sirkulær økonomi, avfallsforebygging og materialgjenvinning.
 - v) Forebygging og begrensning av forurensning.
 - vi) Vern av sunne økosystemer.
2. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav e) skal kontantstrømmene som genereres, ikke anses som forutsigbare med mindre en vesentlig del av inntektene oppfyller følgende vilkår:
- a) Et av følgende kriterier er oppfylt:
 - i) Inntektene er basert på tilgjengelighet.
 - ii) Inntektene er underlagt en avkastningsregulering.
 - iii) Inntektene er underlagt en kontrakt med faste betalingsforpliktelser.
 - iv) Produksjonsnivået eller bruks- og prisnivået skal hver for seg oppfylle et av følgende kriterier:
 - Det er regulert.
 - Det er kontraktsregulert.
 - Det er tilstrekkelig forutsigbart som følge av lav etterspørselsrisiko.
 - b) Dersom skyldnerens inntekter ikke kommer fra betalinger fra et stort antall brukere, skal den parten som har inngått avtale om å kjøpe varene eller tjenester som skyldneren tilbyr, være en av følgende:
 - i) En sentralbank, en sentralmyndighet eller en regional eller lokal myndighet, forutsatt at de er tildelt en risikovekt på 0 % i samsvar med artikkel 114 og 115, eller er tildelt en risikoklasse på minst 3 i en vurdering foretatt av en ekstern kredittvurderingsinstitusjon.
 - ii) Et offentlig foretak, forutsatt at det er tildelt en risikovekt på høyst 20 % i samsvar med artikkel 116, eller at det er tildelt en risikoklasse på minst 3 i en vurdering foretatt av en ekstern kredittvurderingsinstitusjon.
 - iii) En multilateral utviklingsbank som omhandlet i artikkel 117 nr. 2.
 - iv) En internasjonal organisasjon som omhandlet i artikkel 118.
 - v) Et foretak som er tildelt en risikoklasse på minst 3 i en vurdering foretatt av en ekstern kredittvurderingsinstitusjon.
 - vi) En enhet som kan erstattes uten en vesentlig endring i nivået på og tidspunktene for inntektene.
3. Institusjonene skal hver sjette måned framlegge rapport for vedkommende myndigheter om det samlede beløpet for eksponeringer mot infrastrukturprosjektenheter, beregnet i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen.
4. Kommisjonen skal innen 28. juni 2022 utarbeide en rapport om virkningen av denne forordningens krav til ansvarlig kapital når det gjelder utlån til infrastrukturprosjektenheter, og skal oversende rapporten til Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.
5. Ved anvendelsen av nr. 4 skal EBA framlegge rapport for Kommisjonen om følgende:
- a) En analyse av utviklingen i tendenser og vilkår på markeder for infrastrukturutlån og prosjektfinansiering i løpet av perioden angitt i nr. 4.

- b) En analyse av effektiv risiko for foretak omhandlet i nr. 1 bokstav b) i løpet av en fullstendig økonomisk konjunktursyklus.
- c) Samsvaret mellom krav til ansvarlig kapital som er fastsatt i denne forordningen, og resultatet av analysene i bokstav a) og b) i dette nummeret.

Artikkel 501b

Unntak fra rapporteringskrav

Som unntak fra artikkel 430 kan en vedkommende myndighet i tidsrommet mellom anvendelsesdatoen for de relevante bestemmelsene i denne forordningen og datoen for første oversending av rapporter angitt i de tekniske gjennomføringsstandardene omhandlet i den nevnte artikkelen, fravike kravet om å rapportere opplysninger i det formatet som er angitt i malene i gjennomføringsrettsakten omhandlet i artikkel 430 nr. 7, dersom disse malene ikke er blitt oppdatert for å gjenspeile bestemmelsene i denne forordningen.»

- 135) I tiende del innsettes følgende artikkel etter avdeling II: RAPPORTER OG REVISJON

«Artikkel 501c

Tilsynsmessig behandling av eksponeringer knyttet til miljømål og/eller sosiale mål

EBA skal etter samråd med ESRB og på grunnlag av tilgjengelige data og resultatene fra Kommisjonens høynivågruppe av eksperter for bærekraftig finansiering, vurdere om det vil være berettiget å anvende en særskilt tilsynsmessig behandling av eksponeringer i forbindelse med eiendeler eller virksomhet som i vesentlig grad er knyttet til miljømål og/eller sosiale mål. EBA skal særlig vurdere

- a) metoder for vurdering av en effektiv risiko for eksponeringer i forbindelse med eiendeler og virksomhet som i vesentlig grad er knyttet til miljømål og/eller sosiale mål, sammenlignet med risikoen for andre former for eksponering,
- b) utvikling av egnede kriterier for vurdering av fysiske risikoer og overgangsrisikoer, herunder risikoer knyttet til avskrivning av eiendeler som følge av reguleringsmessige endringer,
- c) potensielle virkninger av en særskilt tilsynsmessig behandling av eksponeringer i forbindelse med eiendeler og virksomhet som i vesentlig grad er knyttet til miljømål og/eller sosiale mål, på den finansielle stabiliteten og bankenes utlånsvirksomhet i Unionen.

EBA skal innen 28. juni 2025 framlegge for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen en rapport om sine resultater.

På grunnlag av denne rapporten skal Kommisjonen, dersom den finner det hensiktsmessig, oversende et forslag til regelverk til Europaparlamentet og Rådet.»

- 136) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 504a

Beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter

Innen 28. juni 2022 skal EBA rapportere til Kommisjonen om beløpene og fordelingen av beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter blant institusjoner som er identifisert som G-SII-er eller O-SII-er, og om potensielle hindringer for krisehåndtering og risikoen for spredningsvirkninger i forbindelse med disse beholdningene.

På grunnlag av rapporten fra EBA skal Kommisjonen innen 28. juni 2023 rapportere til Europaparlamentet og Rådet om hensiktsmessig behandling av slike beholdninger, og eventuelt vedlegge et forslag til regelverk.»

137) Artikkel 507 skal lyde:

«Artikkel 507

Store eksponeringer

1. EBA skal overvåke anvendelsen av unntakene som angis i artikkel 390 nr. 6 bokstav b), artikkel 400 nr. 1 bokstav f)–m), artikkel 400 nr. 2 bokstav a), c)–g), i), j) og k), og skal innen 28. juni 2021 framlegge for Kommisjonen en rapport om den kvantitative virkningen som en fjerning av disse unntakene eller en begrensning for anvendelsen av dem ville ha. Rapporten skal for hvert unntak i disse artiklene særlig vurdere

- a) antall store eksponeringer som omfattes av unntaket i hver medlemsstat,
- b) antall institusjoner som anvender unntaket i hver medlemsstat,
- c) det samlede beløpet for eksponeringer som omfattes av unntaket i hver medlemsstat.

2. Innen 31. desember 2023 skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av unntakene som omhandles i artikkel 390 nr. 4 og artikkel 401 nr. 2, med hensyn til metodene for beregning av eksponeringsverdien av verdipapirfinansieringstransaksjoner, og særlig behovet for å ta hensyn til endringer i internasjonale standarder som fastsetter metodene for slik beregning.»

138) I artikkel 510 tilføyes følgende numre:

«4. EBA skal overvåke beløpet for påkrevd stabil finansiering som dekker finansieringsrisikoen knyttet til derivatkontrakter som er oppført i vedlegg II, og kredittderivater i løpet av ettårsperioden for netto stabil finansieringsgrad, særlig den framtidige finansieringsrisikoen for disse derivatkontraktene i henhold til artikkel 428s nr. 2 og artikkel 428at nr. 2, og skal innen 28. juni 2024 rapportere til Kommisjonen om muligheten til å vedta en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering eller et mer risikofølsomt tiltak. Rapporten skal minst vurdere

- a) muligheten til å skille mellom derivatkontrakter med og uten margin,
- b) muligheten til å fjerne, øke eller erstatte kravet i artikkel 428s nr. 2 og artikkel 428at nr. 2,
- c) muligheten til å gjøre mer omfattende endringer i behandlingen av derivatkontrakter ved beregningen av netto stabil finansieringsgrad, som angitt i artikkel 428d, artikkel 428k nr. 4 og artikkel 428s nr. 2, i artikkel 428ag bokstav a) og b), artikkel 428ah nr. 2, artikkel 428al nr. 4 og artikkel 428at nr. 2, artikkel 428ay bokstav a) og b) og artikkel 428az nr. 2, for bedre å fange opp finansieringsrisikoen knyttet til disse kontraktene i løpet av ettårsperioden for netto stabil finansieringsgrad,
- d) virkningen av de foreslåtte endringene på det beløpet for stabil finansiering som kreves for institusjonenes derivatkontrakter.

5. Dersom internasjonale standarder påvirker behandlingen av derivatkontrakter oppført i vedlegg II og kredittderivater med henblikk på beregningen av netto stabil finansieringsgrad, skal Kommisjonen, dersom det er hensiktsmessig, og idet det tas hensyn til rapporten omhandlet i nr. 4 og til disse endringene av internasjonale standarder samt til mangfoldet i banksektoren i Unionen, framlegge for Europaparlamentet og Rådet et forslag til regelverk for hvordan bestemmelsene om behandling av derivatkontrakter oppført i vedlegg II og kredittderivater kan endres med henblikk på beregning av netto stabil finansieringsgrad som angitt i sjette del avdeling IV for å ta bedre hensyn til finansieringsrisikoen som er knyttet til disse transaksjonene.

6. EBA skal overvåke beløpet for stabil finansiering som kreves for å dekke finansieringsrisikoen knyttet til verdipapirfinansieringstransaksjoner, herunder eiendeler som er mottatt eller avgitt i disse transaksjonene, og til usikrede transaksjoner med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder med finansielle kunder, og skal innen 28. juni 2023 framlegge rapport for Kommisjonen om hvor hensiktsmessig behandlingen er. Rapporten skal minst vurdere

- a) muligheten til å anvende høyere eller lavere faktorer for stabil finansiering på verdipapirfinansieringstransaksjoner med finansielle kunder og på usikrede transaksjoner med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder med finansielle kunder for å ta bedre hensyn til deres finansieringsrisiko i løpet av ettårsperioden for netto stabil finansieringsgrad, og til mulige spredningsvirkninger mellom finansielle kunder,

- b) muligheten til å anvende behandlingen i artikkel 428r nr. 1 bokstav g) på verdipapirfinansieringstransaksjoner som er sikret med andre typer eiendeler,
- c) muligheten til å anvende faktorer for stabil finansiering på poster utenfor balansen som benyttes i verdipapirfinansieringstransaksjoner som et alternativ til behandlingen i artikkel 428p nr. 5,
- d) egnetheten av den asymmetriske behandlingen av forpliktelser med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder levert av finansielle kunder, som omfattes av en faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering i samsvar med artikkel 428k nr. 3 bokstav c), og eiendeler som følger av transaksjoner med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder med finansielle kunder, som omfattes av en faktor på 0 %, 5 % eller 10 % for påkrevd stabil finansiering i samsvar med artikkel 428r nr. 1 bokstav g), artikkel 428s nr. 1 bokstav c) og artikkel 428v bokstav b),
- e) den virkningen som innføringen av høyere eller lavere faktorer for påkrevd stabil finansiering for verdipapirfinansieringstransaksjoner, særlig slike med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder med finansielle kunder, har på markedslivbarheten til eiendeler som er mottatt som sikkerhet i disse transaksjonene, særlig statsobligasjoner og foretaksobligasjoner,
- f) den virkningen som de foreslåtte endringene har på det beløpet for stabil finansiering som kreves for disse institusjonenes transaksjoner, særlig for verdipapirfinansieringstransaksjoner med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder med finansielle kunder, når statsobligasjoner mottas som sikkerhet i disse transaksjonene.
7. Innen 28. juni 2024 skal Kommisjonen, dersom det er hensiktsmessig, og idet det tas hensyn til rapporten omhandlet i nr. 6 og til eventuelle internasjonale standarder samt til mangfoldet i banksektoren i Unionen, framlegge for Europaparlamentet og Rådet et forslag til regelverk om hvordan bestemmelsene om behandling av verdipapirfinansieringstransaksjoner kan endres, herunder eiendeler som er mottatt eller avgitt i disse transaksjonene, og behandlingen av usikrede transaksjoner med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder med finansielle kunder med henblikk på beregningen av netto stabil finansieringsgrad som angitt i sjettede del avdeling IV, dersom den anser det hensiktsmessig med hensyn til den virkningen som den eksisterende behandlingen har på institusjonenes netto stabile finansieringsgrad, og for å ta bedre hensyn til finansieringsrisikoen knyttet til disse transaksjonene.
8. Innen 28. juni 2025 skal de faktorene for påkrevd stabil finansiering som anvendes på transaksjonene omhandlet i artikkel 428r nr. 1 bokstav g), artikkel 428s nr. 1 bokstav b) og artikkel 428v bokstav a), økes fra henholdsvis 0 % til 10 %, fra 5 % til 15 % og fra 10 % til 15 %, med mindre annet er angitt i en regelverksakt som er vedtatt på grunnlag av et forslag fra Kommisjonen, i samsvar med nr. 7 i denne artikkelen.
9. EBA skal overvåke det beløpet for stabil finansiering som kreves for å dekke finansieringsrisikoen knyttet til institusjonenes beholdninger av verdipapirer for å sikre derivatkontrakter. EBA skal innen 28. juni 2023 rapportere om hvor hensiktsmessig behandlingen er. Rapporten skal minst vurdere
- a) den mulige virkningen behandlingen har på investorenes evne til å oppnå eksponering mot eiendeler, og den virkningen behandlingen har på kredittilbudet i kapitalmarkedsunionen,
- b) muligheten til å anvende justerte krav til stabil finansiering på verdipapirer som innehas for å sikre derivater som helt eller delvis finansieres av startmarginen,
- c) muligheten til å anvende justerte krav til stabil finansiering på verdipapirer som innehas for å sikre derivater, og som ikke finansieres av startmarginen.
10. Innen 28. juni 2023 eller ett år etter at det er inngått en avtale om internasjonale standarder som er utarbeidet av Basel-komiteen, alt etter hva som inntreffer først, skal Kommisjonen, dersom det er hensiktsmessig, og idet det tas hensyn til rapporten omhandlet i nr. 9, til eventuelle internasjonale standarder som er utarbeidet av Basel-komiteen, til mangfoldet i banksektoren i Unionen og til målene for kapitalmarkedsunionen, framlegge for Europaparlamentet og Rådet et forslag til regelverk om hvordan bestemmelsene om behandling av institusjonenes beholdninger av verdipapirer kan endres for å sikre derivatkontrakter med henblikk på beregningen av netto stabil finansieringsgrad som angitt i sjettede del avdeling IV, dersom den anser det hensiktsmessig med hensyn til den virkningen som den eksisterende behandlingen har på institusjonenes netto stabile finansieringsgrad, og for å ta bedre hensyn til finansieringsrisikoen knyttet til disse transaksjonene.
11. EBA skal vurdere om det vil være berettiget å redusere faktoren for påkrevd stabil finansiering for eiendeler som anvendes for å yte clearing- og oppgjørstjenester for edelmetaller som gull, sølv, platina og palladium, eller eiendeler som anvendes for å levere finansieringstransaksjoner for edelmetaller som gull, sølv, platina og palladium med en løpetid på høyst 180 dager. EBA skal framlegge sin rapport for Kommisjonen innen 28. juni 2021.»

139) Artikkel 511 skal lyde:

«Artikkel 511

Gjeldsgrad

1. Kommisjonen skal innen 31. desember 2020 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om hvorvidt
 - a) det er hensiktsmessig å innføre et tillegg til kravet til uvektet kjernekapitalandel for andre systemviktige institusjoner (O-SII-er), og
 - b) definisjonen og beregningen av det samlede eksponeringsmålet omhandlet i artikkel 429 nr. 4, herunder behandlingen av sentralbankreserver, er hensiktsmessig.
2. Med henblikk på rapporten omhandlet i nr. 1 skal Kommisjonen ta hensyn til internasjonal utvikling og internasjonalt avtalte standarder. Rapporten skal ved behov ledsages av et forslag til regelverk.»

140) Artikkel 513 skal lyde:

«Artikkel 513

Makrotilsynsregler

1. Innen 30. juni 2022 og deretter hvert femte år skal Kommisjonen etter samråd med ESRB og EBA vurdere om makrotilsynsreglene i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU er tilstrekkelige for å redusere systemrisikoen i sektorer, regioner og medlemsstater, og blant annet vurdere
 - a) hvorvidt de nåværende makrotilsynsverktøyene i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU er virkningsfulle, effektive og gjennomsiktede,
 - b) hvorvidt deknningen og de mulige gradene av overlapping mellom de ulike makrotilsynsverktøyene for håndtering av lignende risikoer i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU er tilstrekkelige, eventuelt med forslag om nye makrotilsynsregler,
 - c) hvilken vekselvirkning det er mellom internasjonalt avtalte standarder for systemviktige institusjoner og bestemmelsene i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU, eventuelt med forslag til nye regler, idet det tas hensyn til disse internasjonalt avtalte standardene,
 - d) hvorvidt andre typer instrumenter, for eksempel låntakerbaserte instrumenter, bør legges til de makrotilsynsverktøyene som er fastsatt i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU, for å utfylle kapitalbaserte instrumenter og for å muliggjøre harmonisert anvendelse av instrumentene i det indre marked, idet det tas hensyn til om harmoniserte definisjoner av disse instrumentene og rapportering av de respektive dataene på unionsplan er en forutsetning for innføringen av slike instrumenter,
 - e) hvorvidt bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel som omhandlet i artikkel 92 nr. 1a bør utvides til andre systemviktige institusjoner enn G-SII-er, hvorvidt dets kalibrering bør være forskjellig fra kalibreringen av G-SII-er, og hvorvidt dets kalibrering bør avhenge av institusjonens systemviktighet,
 - f) hvorvidt de nåværende frivillige gjensidige makrotilsynstiltakene bør gjøres om til obligatorisk gjensidige, og hvorvidt den gjeldende ESRB-rammen for frivillig gjensidighet er et hensiktsmessig grunnlag for dette,
 - g) hvordan relevante makrotilsynsmyndigheter på unionsplan og nasjonalt plan kan forsynes med verktøy for å håndtere nye systemrisikoer som oppstår som følge av kredittinstitusjoners eksponeringer utenfor banksektoren, særlig fra markeder for derivater og verdipapirfinansieringstransaksjoner, kapitalforvaltningssektoren og forsikringssektoren.
2. Innen 31. desember 2022 og deretter hvert femte år skal Kommisjonen på grunnlag av samrådet med ESRB og EBA framlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet om vurderingen omhandlet i nr. 1 og, dersom det er hensiktsmessig, framlegge et forslag til regelverk for Europaparlamentet og Rådet.»

141) Artikkel 514 skal lyde:

«Artikkel 514

Metode for beregning av eksponeringsverdien av derivattransaksjoner

1. EBA skal innen 28. juni 2023 rapportere til Kommissjonen om virkningen og den relative kalibreringen av metodene angitt i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 3–5 for å beregne eksponeringsverdiene av derivattransaksjoner.
2. På grunnlag av EBAs rapport skal Kommissjonen, dersom det er relevant, framlegge et forslag til regelverk for å endre metodene angitt i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 3–5.»

142) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 518a

Gjennomgåelse av bestemmelser om kryssmislighold

Innen 28. juni 2022 skal Kommissjonen gjennomgå og vurdere om det er hensiktsmessig å kreve at konvertibel gjeld kan anvendes som intern tapsdekning uten at det utløser kryssmisligholdsklausuler i andre kontrakter, med sikte på å gjøre det interne tapsdekningsverktøyet så effektivt som mulig og å vurdere om det bør tas med en bestemmelse som utelukker kryssmisligholdsklausuler for konvertibel gjeld, i vilkårene eller kontraktene som gjelder andre forpliktelser. Gjennomgåelsen og vurderingen skal ved behov ledsages av et forslag til regelverk.»

143) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 519b

Krav til ansvarlig kapital for markedsrisiko

1. Innen 30. september 2019 skal EBA rapportere om hvordan internasjonale standarder for å beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko påvirker institusjoner i Unionen.
2. Innen 30. juni 2020 skal Kommissjonen, idet det tas hensyn til resultatene av rapporten omhandlet i nr. 1 og de internasjonale standardene og metodene angitt i tredje del avdeling IV kapittel 1a og 1b, framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport, eventuelt sammen med et forslag til regelverk, om hvordan internasjonale standarder om tilstrekkelige krav til ansvarlig kapital for markedsrisiko skal gjennomføres.»

144) I tiende del skal ny avdeling lyde:

«AVDELING IIA

GJENNOMFØRING AV REGLER

Artikkel 519c

Verktøy for overholdelse

1. EBA skal utvikle et elektronisk verktøy som skal gjøre det lettere for institusjonene å overholde denne forordningen og direktiv 2013/36/EU samt tekniske reguleringsstandarder, tekniske gjennomføringsstandarder, retningslinjer og maler som er vedtatt for å gjennomføre denne forordningen og det nevnte direktivet.
2. Verktøyet omhandlet i nr. 1 skal minst gjøre det mulig for institusjonene å
 - a) raskt identifisere de relevante bestemmelsene institusjonen skal overholde i betraktning av dens størrelse og forretningsmodell,
 - b) følge de endringene som gjøres i regelverksakter og i de tilknyttede gjennomføringsbestemmelsene, retningslinjene og malene.»

145) Vedlegg II endres som fastsatt i vedlegget til denne forordningen.

Artikkel 2

Endringer av forordning (EU) nr. 648/2012

I forordning (EU) nr. 648/2012 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 50a skal nr. 2 lyde:

«2. En sentral motpart skal beregne den hypotetiske kapitalen på følgende måte:

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot \text{kapitaldekning}$$

der

K_{CCP} = den hypotetiske kapitalen,

i = indeksen for clearingmedlemmet,

EAD_i = den sentrale motpartens eksponeringsbeløp knyttet til clearingmedlem i , herunder clearingmedlemmets egne transaksjoner med den sentrale motparten, kundetransaksjonene som garanteres av clearingmedlemmet, og verdiene av alle sikkerheter som innehas av den sentrale motparten, herunder clearingmedlemmets forhåndsfinansierte bidrag til misligholdsfondet, mot disse transaksjonene, knyttet til verdsettingen ved dagens slutt på den lovfestede rapporteringsdatoen før marginkravet ved siste marginkrav for den dagen utveksles,

RW = en risikovekt på 20 %, og

kapitaldekning = 8 %.»

2) Artikkel 50b skal lyde:

«Artikkel 50b

Alminnelige regler for beregning av K_{CCP}

Ved beregningen av K_{CCP} i henhold til artikkel 50a nr. 2 får følgende bestemmelser anvendelse:

a) Sentrale motparter skal beregne verdien av eksponeringer som de har mot sine clearingmedlemmer, på følgende måte:

- i) For eksponeringer som følger av kontrakter og transaksjoner oppført i artikkel 301 nr. 1 bokstav a) og c) i forordning (EU) nr. 575/2013, skal sentrale motparter beregne verdien i samsvar med metoden i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 3 i den nevnte forordningen ved å anvende en marginrisikoperiode på ti bankdager.
- ii) For eksponeringer som følger av kontrakter og transaksjoner oppført i artikkel 301 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 575/2013, skal sentrale motparter beregne verdien (EAD_i) etter følgende formel:

$$EAD_i = \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

der

EAD_i = eksponeringsverdien,

i = indeksen for clearingmedlemmet,

$EBRM_i$ = eksponeringsverdien før risikoreduksjon, som tilsvarer den sentrale motpartens eksponeringsverdi knyttet til clearingmedlem i , som oppstår i forbindelse med alle kontrakter og transaksjoner med det berørte clearingmedlemmet, beregnet uten å ta hensyn til det nevnte clearingmedlemmets sikkerhetsstillelse,

IM_i = startmarginen som clearingmedlem i har stilt overfor den sentrale motparten,

DF_i = det forhåndsfinansierte bidraget til misligholdsfondet fra clearingmedlem i .

Alle verdier i denne formelen skal gjelde verdsetting ved dagens slutt før marginkravet ved siste marginkrav for den dagen utveksles.

- iii) I situasjoner nevnt i artikkel 301 nr. 1 andre ledd tredje punktum i forordning (EU) nr. 575/2013 skal sentrale motparter beregne verdien av transaksjonene omhandlet i første punktum i det nevnte leddet i samsvar med formelen i bokstav a) ii) i denne artikkelen, og skal fastsette $EBRM_i$ i samsvar med tredje del avdeling V i den nevnte forordningen.
- b) For institusjoner som er omfattet av virkeområdet for forordning (EU) nr. 575/2013, er motregningsgruppene de som er definert i artikkel 272 nr. 4 i den nevnte forordningen.
- c) En sentral motpart som har eksponeringer mot en eller flere sentrale motparter, skal behandle slike eksponeringer som eksponeringer mot clearingmedlemmer og ta med eventuelle marginer eller forhåndsfinansierte bidrag fra de nevnte sentrale motpartene i beregningen av K_{CCP} .
- d) En sentral motpart som har en bindende avtalefestet ordning med clearingmedlemmene som gjør at den kan anvende hele eller en del av startmarginen den har mottatt fra clearingmedlemmene som om den var et forhåndsfinansiert bidrag, skal anse denne startmarginen som et forhåndsfinansiert bidrag ved beregningen i nr. 1, og ikke som startmargin.
- e) Dersom sikkerhet innehas for en konto som inneholder mer enn en av de typene kontrakter og transaksjoner som er omhandlet i artikkel 301 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal sentrale motparter fordele den startmarginen som er stilt av deres clearingmedlemmer eller kunder, alt etter hva som er relevant, i forhold til eksponeringene ved mislighold (EAD) for de respektive typene kontrakter og transaksjoner beregnet i samsvar med bokstav a) i dette nummeret, uten å ta med startmarginen i beregningen.
- f) Sentrale motparter som har mer enn ett misligholdsfond, skal foreta beregningen separat for hvert misligholdsfond.
- g) Dersom et clearingmedlem yter kundeclearingtjenester, og transaksjonene og sikkerheten til clearingmedlemmets kunder innehas på underkontoer som er atskilt fra underkontoene for clearingmedlemmets egne virksomhet, skal sentrale motparter beregne EAD_i separat for hver underkonto, og skal beregne clearingmedlemmets samlede EAD_i som summen av EAD -ene for kundenes underkontoer og EAD for clearingmedlemmets underkonto for egen virksomhet.
- h) Dersom DF_i ikke er delt mellom kundens underkontoer og clearingmedlemmets underkontoer for egen virksomhet, skal sentrale motparter ved anvendelsen av bokstav f) fordele DF_i for hver underkonto etter den respektive brøkdelen som startmarginen for denne underkontoen utgjør av den samlede startmarginen som er stilt av clearingmedlemmet eller for clearingmedlemmets regning.
- i) Sentrale motparter skal ikke foreta beregningen i samsvar med artikkel 50a nr. 2 dersom misligholdsfondet bare omfatter kontanttransaksjoner.

Ved anvendelsen av bokstav a) ii) i denne artikkelen skal den sentrale motparten anvende metoden i artikkel 223 i forordning (EU) nr. 575/2013 med tilsynsbaserte volatilitetsjusteringer fastsatt i artikkel 224 i den nevnte forordningen for å beregne eksponeringsverdien.»

3) I artikkel 50c nr. 1 utgår bokstav d) og e).

4) I artikkel 50d utgår bokstav c).

5) I artikkel 89 skal nr. 5a lyde:

«5a. I overgangsperioden angitt i artikkel 497 i forordning (EU) nr. 575/2013 skal en sentral motpart som er omhandlet i den nevnte artikkelen, i de opplysningene som den skal rapportere i samsvar med artikkel 50c nr. 1 i denne forordningen, ta med den samlede startmarginen som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 140 i forordning (EU) nr. 575/2013, som den har mottatt fra sine clearingmedlemmer, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:

- a) Den sentrale motparten har ikke et misligholdsfond.
- b) Den sentrale motparten har ikke en bindende avtale med sine clearingmedlemmer som tillater at den anvender hele eller deler av startmarginen den har mottatt fra disse clearingmedlemmene, som om de var forhåndsfinansierte bidrag.»

*Artikkel 3***Ikrafttredelse og anvendelse**

1. Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
2. Denne forordningen får anvendelse fra 28. juni 2021, med de unntakene som er oppført i nr. 3–8.
3. Følgende numre i artikkel 1 i denne forordningen får anvendelse fra 27. juni 2019:
 - a) Nr. 1, som inneholder bestemmelsene om virkeområde og tilsynsmyndighet.
 - b) Nr. 2, som inneholder definisjonene, med mindre de utelukkende gjelder bestemmelser som får anvendelse i samsvar med denne artikkelen fra en annen dato, og i så fall får de anvendelse fra den andre datoen.
 - c) Nr. 3 bokstav b), nr. 6 bokstav c), nr. 8 og nr. 9 når det gjelder artikkel 13 i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 12 når det gjelder artikkel 18 nr. 1 andre ledd i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 14–17, 19–44, 47, 128 og 129, som inneholder bestemmelsene om ansvarlig kapital og bestemmelsene om innføring av de nye kravene til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld.
 - d) Nr. 9 når det gjelder bestemmelsene om virkningen av nye verdipapiriseringsregler fastsatt i artikkel 14 i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - e) Nr. 57, som inneholder bestemmelsene om risikovektene for multilaterale utviklingsbanker, og nr. 58, som inneholder bestemmelsene om risikovektene for internasjonale organisasjoner.
 - f) Nr. 53 når det gjelder artikkel 104b i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 89 og 90, nr. 118 når det gjelder artikkel 430b i forordning (EU) nr. 575/2013, og nr. 124, som inneholder bestemmelsene om rapporteringskravene for markedsrisiko.
 - g) Nr. 130, som inneholder bestemmelsene om krav til ansvarlig kapital for eksponeringer mot sentrale motparter.
 - h) Nr. 133 når det gjelder bestemmelsene om store avhendinger i artikkel 500 i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - i) Nr. 134 når det gjelder artikkel 501b i forordning (EU) nr. 575/2013, som inneholder bestemmelsene om unntak fra rapportering.
 - j) Nr. 144, som inneholder bestemmelsene om verktøyet for overholdelse.
 - k) Bestemmelsene som krever at europeiske tilsynsmyndigheter eller ESRB framlegger for Kommisjonen utkast til tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder og rapporter, bestemmelsene som krever at Kommisjonen framlegger rapporter, bestemmelsene som gir Kommisjonen myndighet til å vedta delegerte rettsakter eller gjennomføringsrettsakter, bestemmelsene om gjennomgåelse og om forslag til regelverk, og bestemmelsene som krever at de europeiske tilsynsmyndighetene utsteder retningslinjer, det vil si nr. 2 bokstav b); nr. 12 når det gjelder artikkel 18 nr. 9 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 18 bokstav b); nr. 31 når det gjelder artikkel 72b nr. 7 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 38 når det gjelder artikkel 78a nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 57 bokstav b); nr. 60 når det gjelder artikkel 124 nr. 4 og 5 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 63 når det gjelder artikkel 132a nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 67 når det gjelder artikkel 164 nr. 8 og 9 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 74 når det gjelder artikkel 277 nr. 5 og artikkel 279a nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 89 når det gjelder artikkel 325 nr. 9 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 90 når det gjelder artikkel 325u nr. 5, artikkel 325w nr. 8, artikkel 325ap nr. 3, artikkel 325az nr. 8 og 9, artikkel 325bd nr. 7, artikkel 325be nr. 3, artikkel 325bf nr. 9, artikkel 325bg nr. 4, artikkel 325bh nr. 3, artikkel 325bk nr. 3, artikkel 325bp nr. 12 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 93 når det gjelder artikkel 390 nr. 9 i forordning (EU) nr. 575/2013;
nr. 94; nr. 96 når det gjelder artikkel 394 nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 98 bokstav b); nr. 104 når det gjelder artikkel 403 nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 109 bokstav b); nr. 111 bokstav b); nr. 118 når det gjelder artikkel 430 nr. 7 og 8, artikkel 430b nr. 6 og artikkel 430c i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 119 når det gjelder artikkel 432 nr. 1 og 2 og artikkel 434a i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 123; nr. 124; nr. 125; nr. 134 når det gjelder artikkel 501a nr. 4 og 5 i

forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 135; nr. 136; nr. 137; nr. 138; nr. 139; nr. 140; nr. 141 når det gjelder artikkel 514 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 142 og nr. 143.

Uten at det berører første ledd bokstav f), får bestemmelsene om offentliggjøring og rapportering anvendelse fra og med datoen for anvendelsen av det kravet som offentliggjøringen eller rapporteringen gjelder.

4. Følgende numre i artikkel 1 i denne forordningen får anvendelse fra 28. desember 2020:

a) Nr. 6 bokstav a), nr. 6 bokstav b), nr. 6 bokstav d), nr. 7 og nr. 12 når det gjelder artikkel 18 nr. 1 første ledd og artikkel 18 nr. 2–8 i forordning (EU) nr. 575/2013, som inneholder bestemmelsene om konsolidering for tilsynsformål.

b) Nr. 60, som inneholder bestemmelsene om eksponeringer som er sikret ved pantelån på fast eiendom, nr. 67, som inneholder bestemmelsene om tapsgrad ved gitt mislighold, og nr. 122, som inneholder bestemmelsene om makrotilsyns- eller systemrisiko identifisert på medlemsstatsplan.

5. Artikkel 1 nr. 46 bokstav b) i denne forordningen, som inneholder bestemmelsene om innføring av det nye kravet til ansvarlig kapital for G-SII-er, får anvendelse fra 1. januar 2022.

6. Nr. 53 når det gjelder artikkel 104a i forordning (EU) nr. 575/2013, og artikkel 1 nr. 55 og 69 i denne forordningen, som inneholder bestemmelsene om innføring av de nye kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko, får anvendelse fra 28. juni 2023.

7. Artikkel 1 nr. 18 i denne forordningen når det gjelder artikkel 36 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 575/2013, som inneholder bestemmelser om unntak fra fradrag for forsiktig verdsatte programvareeiere, får anvendelse tolv måneder etter ikrafttredelsesdatoen for de tekniske reguleringsstandardene nevnt i artikkel 36 nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013.

8. Artikkel 1 nr. 126 i denne forordningen, som inneholder bestemmelsene om unntak fra fradrag for egenkapitalbeholdninger, får anvendelse med tilbakevirkende kraft fra 1. januar 2019.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 20. mai 2019.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

G. CIAMBA

Formann

VEDLEGG

I vedlegg II gjøres følgende endringer:

1) Nr. 1 bokstav e) skal lyde:

«e) Renteopsjoner.»

2) Nr. 2 bokstav d) skal lyde:

«d) Valutaopsjoner.»

3) Nr. 3 skal lyde:

«3. Kontrakter av samme art som dem som er nevnt i nr. 1 bokstav a)–e) og i nr. 2 bokstav a)–d) i dette vedlegget, som gjelder andre referanseelementer eller indekser. Dette omfatter minst alle instrumenter som er angitt i nr. 4–7 og nr. 9–11 i avsnitt C i vedlegg I til direktiv 2014/65/EU, og som ellers ikke er omfattet av nr. 1 eller 2 i dette vedlegget.»
